

STATE AND LOCAL GOVERNMENT

УРЯДИ ШТАТІВ ТА МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

CONTENTS

ЗМІСТ

Pg./ctp

STATE AND LOCAL GOVERNMENT

4

УРЯДИ ШТАТІВ ТА МІСЦЕВЕ
САМОВРЯДУВАННЯ

POWERS AND RESPONSIBILITIES OF STATE GOVERNMENT	27	ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ОБОВ’ЯЗКИ УРЯДІВ ШТАТІВ
FULL AND PART TIME LEGISLATORS	34	«ПРОФЕСІЙНІ» ТА «ГРОМАДСЬКІ» ЛЕГІСЛАТУРИ ШТАТІВ
THE NEBRASKA LEGISLATURE	41	ЛЕГІСЛАТУРА ШТАТУ НЕБРАСКА
THE NEW HAMPSHIRE LEGISLATURE	44	ЛЕГІСЛАТУРА ШТАТУ НЬЮ-ГЕМПШИР
ABOUT GOVERNORS	45	ПРО ГУБЕРНАТОРІВ
THE COUNCIL OF STATE GOVERNMENTS	61	РАДА УРЯДІВ ШТАТІВ
THE MINNESOTA LEGISLATURE	74	ЛЕГІСЛАТУРА ШТАТУ МІННЕСОТА
OHIO SUNSHINE LAWS	90	ЗАКОНИ «СОНЯЧНОГО СВІТЛА» ШТАТУ ОГАЙО
PENNSYLVANIA'S SUNSHINE ACT	111	ЗАКОН «СОНЯЧНОГО СВІТЛА» ШТАТУ ПЕНСІЛЬВАНІЯ (ЗАКОН ПРО ВІДКРИТІСТЬ ЗАСІДАнь)
GERRYMANDERING	124	ДЖЕРІМАНДЕРИНГ
REDISTRICTING, A BRIEF HISTORY	128	ПЕРЕГЛЯД МЕЖ ВИБОРЧИХ ОКРУГІВ – КОРОТКА ІСТОРІЯ
REDISTRICTING AND CENSUS INFORMATION.	135	ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПЕРЕГЛЯД МЕЖ ВИБОРЧИХ ОКРУГІВ ТА ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ
AN OVERVIEW OF LOCAL GOVERNMENT STRUCTURE IN THE UNITED STATES	141	ОГЛЯД СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО ВРЯДУВАННЯ У США
STATE AND LOCAL GOVERNMENT PRIMER	151	ОРГАНИ ВЛАДИ ШТАТІВ І МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: СТИСЛИЙ ОГЛЯД

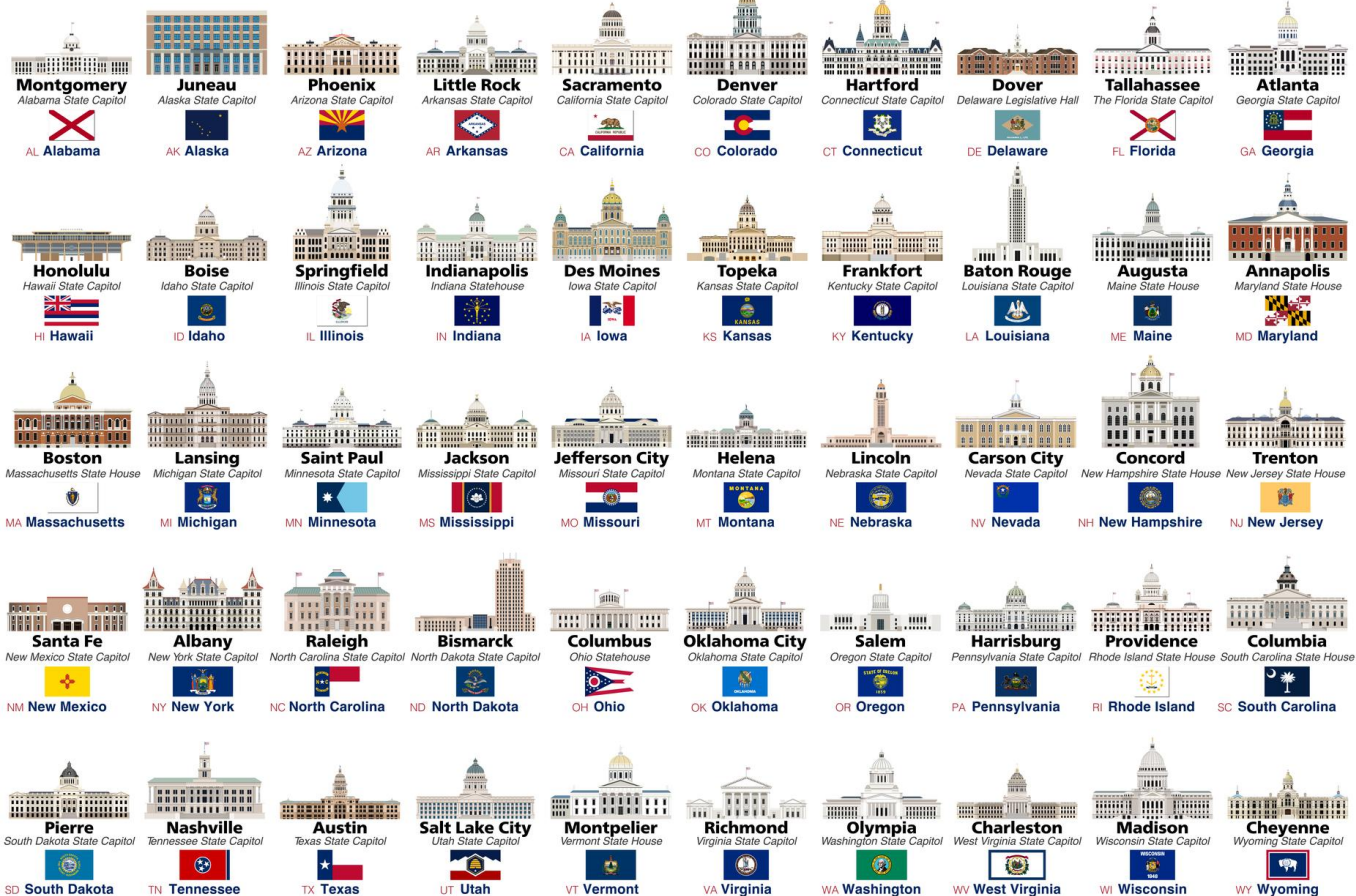
AMERICA'S COUNTY GOVERNMENTS	155	УРЯДИ ОКРУГІВ У США
COUNTY EXECUTIVE, LEGISLATIVE AND JUDICIAL POWERS	162	ВИКОНАВЧА, ЗАКОНОДАВЧА ТА СУДОВА ВЛАДА В ОКРУГАХ
COUNTY GOVERNMENT FUNCTIONS AND RESPONSIBILITIES	175	ФУНКЦІЇ ТА ОБОВ'ЯЗКИ ОКРУЖНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ
FROM MUNICIPALITIES TO SPECIAL DISTRICT	181	ВІД МУНІЦИПАЛІТЕТІВ ДО СПЕЦІАЛЬНИХ ОКРУГІВ
DILLON RULE AND HOME RULE	190	ПРАВИЛО ДІЛЛОНА І ДОКТРИНА HOME RULE (МІСЦЕВОЇ АВТОНОМІЇ)
UNDERSTANDING THE CITY BUDGET	194	ВЧИМОСЯ ОРІЄНТУВАТИСЯ В МІСЬКОМУ БЮДЖЕТІ
AN INTRODUCTION TO CITY FINANCES	198	ВСТУП ДО ТЕМИ «МІСЬКІ ФІНАНСИ»
Q&A ABOUT THE CITY BUDGET	211	ЗАПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ З ТЕМИ «МІСЬКИЙ БЮДЖЕТ»
PARTICIPATORY BUDGETING	221	СКЛАДАННЯ БЮДЖЕТУ НА ОСНОВІ ШИРОКОЇ УЧАСТІ
LOCAL GOVERNMENT PROCUREMENT MANAGEMENT	235	УПРАВЛІННЯ ЗАКУПІВЛЯМИ НА РІВНІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

United States of America

Washington
The United States Capitol

DC District of Columbia

whitehouse.gov

whitehouse.gov

STATE AND LOCAL GOVERNMENT

Уряди штатів та місцеве САМОВРЯДУВАННЯ

Powers not granted to the Federal government are reserved for States and the people, which are divided between State and local governments.

Повноваження, що не делеговані федеральному уряду, зберігаються за штатами і народом, їх ділять між собою уряди штатів і органи місцевого самоврядування.

Most Americans have more frequent contact with their State and local governments than with the Federal Government. Police departments, libraries, and schools—not to mention driver’s licenses and parking tickets—usually fall under the oversight of State and local governments.

Each state has its own written constitution, and these documents are often far more elaborate than their Federal counterpart. The Alabama Constitution, for example, contains 310,296 words—more than 40 times as many as the U.S. Constitution.

All State governments are modeled after the Federal Government and consist of three branches: executive, legislative, and judicial. The U.S. Constitution mandates that all States uphold a “republican form” of government, although the three-branch structure is not required.

Executive Branch

In every state, the Executive Branch is headed by a governor who is directly elected by the people.

In most states, other leaders in the executive branch are also directly elected, including the lieutenant governor, the attorney general, the secretary of state, and auditors and commissioners.

States reserve the right to organize in any way, so they often vary greatly with regard to executive structure.

Більшість американців частіше контактують з органами влади штатів і місцевого самоврядування, ніж з федеральним урядом. Департаменти поліції, бібліотеки та школи, не кажучи вже про видачу водійських прав та штрафи за порушення правил паркування, зазвичай підпадають під юрисдикцію уряду штату та місцевого самоврядування.

Кожен штат має власну конституцію, і часто вона прописана набагато ретельніше, ніж конституція країни. Наприклад, Конституція Алабами містить 310 296 слів, тобто в 40 разів більше, ніж Конституція США.

Усі уряди штатів побудовано за зразком федерального, вони представляють три гілки влади: виконавчу, законодавчу та судову. Відповідно до Конституції США усі штати зобов’язані дотримуватися «республіканської форми» правління, при цьому формально відсутня вимога наявності усіх трьох гілок влади.

Виконавча гілка

У кожному штаті виконавчу гілку влади очолює губернатор, якого обирають безпосередньо мешканці штату.

У більшості штатів є й інші керівники виконавчої влади, їх також обирають шляхом прямого голосування включно з віце-губернатором, генеральним прокурором, секретарем штату, а також очільником аудиторської служби штату і керівниками різних відомств (комісій). Штати мають право визначати власний устрій так, як вважають за потрібне, тому структура виконавчої влади часто істотно відрізняється від штату до штату.

Legislative Branch

All 50 States have legislatures made up of elected representatives, who consider matters brought forth by the governor or introduced by its members to create legislation that becomes law.

The legislature also approves a State's budget and initiates tax legislation and articles of impeachment.

The latter is part of a system of checks and balances among the three branches of government that mirrors the Federal system and prevents any branch from abusing its power.

Except for one State, Nebraska, all States have a bicameral legislature made up of two chambers: a smaller upper house and a larger lower house.

Together the two chambers make State laws and fulfill other governing responsibilities. (Nebraska is the lone state that has just one chamber in its legislature.) The smaller upper chamber is always called the Senate, and its members generally serve longer terms, usually four years. The larger lower chamber is most often called the House of Representatives, but some states call it the Assembly or the House of Delegates. Its members usually serve shorter terms, often two years.

Законодавча гілка

У всіх 50 штатах є законодавчі органи, що складаються з виборних представників, які розглядають питання, що їх піднімає губернатор або ініціюють самі законодавці для розробки відповідних законопроектів та прийняття законів.

Законодавчий орган також затверджує бюджет штату, розробляє податкове законодавство та положення про імпичмент.

Положення про імпичмент є частиною системи стримувань і противаг між трьома гілками влади, котра побудована за зразком федеральної системи і не дозволяє жодній з гілок зловживати своєю владою.

За винятком Небраски всі штати мають двопалатний законодавчий орган, при цьому верхня палата за розміром менша за нижню.

Дві палати спільно приймають закони штату і виконують інші обов'язки з управління штатом. (Небраска є єдиним штатом, законодавчий орган якого складається всього з однієї палати). Верхня палата, в усіх штатах менша за розміром, називається Сенатом, а її члени, як правило, обираються на триваліший термін (зазвичай на чотири роки). Нижня палата з великою кількістю делегатів у більшості штатів називається Палатою представників (у деяких штатах її називають Асамблеєю або Палатою делегатів). Членів нижньої палати зазвичай обирають на короткий термін, часто на два роки.

Judicial Branch

State judicial branches are usually led by the State supreme court, which hears appeals from lower-level State courts. Court structures and judicial appointments/elections are determined either by legislation or the State constitution. The supreme court focuses on correcting errors made in lower courts and therefore holds no trials. Rulings made in State supreme courts are normally binding; however, when questions are raised regarding consistency with the U.S. Constitution, matters may be appealed directly to the United States Supreme Court.

Судова гілка

На чолі судової влади штату, як правило, стоїть верховний суд штату, який розглядає апеляції судів нижчих інстанцій.

Організацію судової системи та призначення/вибори суддів визначає або законодавство, або конституція штату. Верховний суд має на меті виправляти помилки судів нижчих інстанцій, тому він не провадить судових розглядів. Постанови, винесені верховним судом штату, зазвичай мають обов'язкову силу; однак, за наявності сумнівів щодо відповідності Конституції США, справу може бути оскаржено у Верховному суді США.

LOCAL GOVERNMENT

Local governments generally include two tiers: counties, also known as boroughs in Alaska and parishes in Louisiana, and municipalities, or cities/towns. In some States, counties are divided into townships.

Municipalities can be structured in many ways, as defined by State constitutions, and are called, variously, townships, villages, boroughs, cities, or towns. Various kinds of districts also provide functions in local government outside county or municipal boundaries, such as school districts or fire protection districts.

Municipal governments—those defined as cities, towns, boroughs (except in Alaska), villages, and townships—are generally organized around a population center and in most cases correspond to the geographical designations used by the United States Census Bureau for reporting of housing and

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Місцеве самоврядування зазвичай здійснюється на двох рівнях – на рівні округів (які на Алясці називаються «районами», а в Луїзіані – «парафіями») і на рівні муніципальних утворень (великих і малих міст).

У деяких штатах округи діляться на райони, які називаються «тауншипами». Муніципальні утворення можуть мати різну структуру, що її визначає конституція штату, і можуть мати різні назви – тауншип, поселення, район, місто, містечко. Крім вищевказаного, місцеві органи влади використовують й інші види територіального поділу, наприклад, поділ на шкільні округи або райони пожежного захисту.

Муніципальні утворення – великі й малі міста, райони (крім Аляски), поселення і тауншипи зазвичай обмежуються територією відповідного населеного пункту, а їхні назви у більшості випадків відповідають географічним назвам, використовуваним Бюро перепису населення США у звітності з питань житлового фонду і

population statistics.

Municipalities vary greatly in size, from the millions of residents of New York City and Los Angeles to the few hundred people who live in Jenkins, Minnesota. Municipalities generally take responsibility for parks and recreation services, police and fire departments, housing services, emergency medical services, municipal courts, transportation services (including public transportation), and public works (streets, sewers, snow removal, signage, and so forth).

Whereas the Federal Government and State governments share power in countless ways, a local government must be granted power by the State. In general, mayors, city councils, and other governing bodies are directly elected by the people.

A COUNTRY OF MANY GOVERNMENTS

"The powers not delegated to the United States by the Constitution, nor prohibited by it to the states, are reserved to the states respectively, or to the people."

The United States Constitution, Amendment X, 1789

The federal entity created by the Constitution is the dominant feature of the American governmental system. But the system itself is in reality a mosaic, composed of thousands of smaller units —

населення.

Муніципальна освіта сильно відрізняється й залежить від чисельності населення, яке може становити мільйони мешканців у Нью-Йорку й Лос-Анджелесі і кількості чоловік у містечку Дженкінс, штат Міннесота.

Муніципальна влада зазвичай відповідає за парки та рекреаційні послуги, поліцейський та пожежний захист, житлові служби, невідкладну медичну допомогу, муніципальні суди, транспортні послуги (включно з громадським транспортом), громадські споруди й служби (стан доріг, каналізація, прибирання снігу, знаки і позначення, тощо).

Повноваження федерального уряду і влади штатів не залежать одне від одного і багато в чому дублюються, тоді як повноваження місцевих органів влади визначає винятково влада штату.

Як правило, мерів, членів міських рад та інших керівних органів обирають шляхом загального голосування.

КРАЇНА БАГАТЬОХ УРЯДІВ

«Повноваження, які ця Конституція не делегує Сполученим Штатам і які не є забороненими для окремих штатів, зберігаються відповідно за штатами або за народом».

Конституція Сполучених Штатів, 10-та Поправка, 1789 р.

Основною характерною рисою державної системи США є федеральна форма правління відповідно до Конституції США. При цьому сама система в реальності являє собою якусь мозаїку з тисяч дрібніших утворень, що

building blocks that together make up the whole. There are 50 state governments plus the government of the District of Columbia, and further down the ladder are still smaller units that govern counties, cities, towns, and villages.

This multiplicity of governmental units is best understood in terms of the evolution of the United States.

The federal system, it has been seen, was the last step in an evolutionary process. Prior to the Constitution, there were the governments of the separate colonies (later states) and, prior to those, the governments of counties and smaller units.

One of the first tasks accomplished by the early English settlers was the creation of governmental units for the tiny settlements they established along the Atlantic coast. Even before the Pilgrims disembarked from their ship in 1620, they formulated the Mayflower Compact, the first written American constitution. And as the new nation pushed westward, each frontier outpost created its own government to manage its affairs.

The drafters of the U.S. Constitution left this multilayered governmental system untouched. While they made the national structure supreme, they wisely recognized the need for a series of governments more directly in contact with the people and more keenly attuned to their needs. Thus, certain functions — such as defense, currency regulation, and foreign relations — could only be managed by a strong centralized government. But others — such as sanitation, education, and local transportation — could be better served by local jurisdictions.

нагадують будівельні блоки, з яких складається уся конструкція. Існують уряди 50 штатів, на нижчих рівнях ідуть дрібніші утворення, що керують округами, великими і малими містами, різними поселеннями.

Усе різноманіття системи управління США легше зрозуміти, простеживши еволюцію державної системи країни. Здається, що федеральна система була останнім кроком у цьому еволюційному процесі. До прийняття Конституції США існували уряди окремих колоній (згодом, штатів), а до їхнього виникнення — уряди округів і дрібніших територіально-адміністративних одиниць.

Одним з перших кроків англійських поселенців було створення органів управління в тих невеликих поселеннях, які вони заснували вздовж Атлантичного узбережжя. Ще до того, як пілігрими висадилися на берег у 1620 році, вони підписали Мейфлаверську угоду — першу писану конституцію Америки. Відповідно до того, як нова країна розширювалася на захід, на кожному новому рубежі створювався власний уряд для управління справами нових поселень.

Автори Конституції США залишили таку багаторівневу систему управління без змін. Хоча вони й закріпили верховенство влади за федеральним урядом, водночас мудро передбачили необхідність створення органів влади, що максимально наближені до людей, краще розуміють їхні потреби. Таким чином, деякі функції (такі як оборона, валютне регулювання та міжнародні відносини) стали винятковою прерогативою сильного центрального уряду, тоді як інші функції (водопостачання/каналізація, освіта, місцевий транспорт) було передано під юрисдикцію місцевих органів влади.

STATE GOVERNMENT

Before their independence, colonies were governed separately by the British Crown. In the early years of the republic, prior to the adoption of the Constitution, each state was virtually an autonomous unit. The delegates to the Constitutional Convention sought a stronger, more viable federal union, but they were also intent on safeguarding the rights of the states.

In general, matters that lie entirely within state borders are the exclusive concern of state governments.

These include internal communications; regulations relating to property, industry, business, and public utilities; the state criminal code; and working conditions within the state. Within this context, the federal government requires that state governments must be democratic in form and that they adopt no laws that contradict or violate the federal Constitution or the laws and treaties of the United States.

There are, of course, many areas of overlap between state and federal jurisdictions. Particularly in recent years, the federal government has assumed ever broadening responsibility in such matters as health, education, welfare, transportation, and housing and urban development.

But where the federal government exercises such responsibility in the states, programs are usually adopted on the basis of cooperation between the two levels of government, rather than as an imposition from above.

Like the national government, state governments have three branches: executive, legislative, and judicial; these are roughly equivalent in function and scope to their

УРЯД ШТАТУ

До моменту отримання колоніями незалежності ними правила Британська корона. У перші роки республіки – до прийняття Конституції – кожен штат фактично був автономною одиницею.

Делегати Конституційного Конвенту прагнули створити сильніший і життєздатніший федеральний союз, але при цьому вони також хотіли захистити й права штатів.

У цілому, питання, обмежені територією штату, є винятковою прерогативою його органів влади.

До них належать внутрішні засоби зв'язку, нормативні положення, що регулюють власність, промисловість, бізнес і комунальні послуги, кримінальний кодекс штату й умови праці у даному штаті. Єдина вимога федерального уряду зводиться до того, щоб органи влади штатів були демократичними за формою і не приймали законів, що суперечать або порушують Конституцію, законодавство та міжнародні договори США.

При цьому існує безліч точок перетину повноважень штатів і федерального уряду. Зокрема, в останні роки федеральний уряд розширив діапазон своїх повноважень у таких галузях, як охорона здоров'я, освіта, соціальне забезпечення, транспорт, житло і розвиток міст.

Але навіть у тих випадках, коли федеральний уряд здійснює такі повноваження щодо штатів, відповідні програми зазвичай розробляє федеральний уряд у співпраці з урядами штатів, їх не накладають згори.

Подібно до федерального уряду, уряди штатів складаються з трьох гілок влади: виконавчої, законодавчої та судової, які за функціями і масштабом приблизно дорівнюють своїм

national counterparts.

The chief executive of a state is the governor, elected by popular vote, typically for a four-year term (although in a few states the term is two years). Except for Nebraska, which has a single legislative body, all states have a bicameral legislature, with the upper house usually called the Senate and the lower house called the House of Representatives, the House of Delegates, or the General Assembly. In most states, senators serve four-year terms, and members of the lower house serve two-year terms.

The constitutions of the various states differ in some details but generally follow a pattern similar to that of the federal Constitution, including a statement of the rights of the people and a plan for organizing the government. On such matters as the operation of businesses, banks, public utilities, and charitable institutions, state constitutions are often more detailed and explicit than the federal one. Each state constitution, however, provides that the final authority belongs to the people, and sets certain standards and principles as the foundation of government

федеральним аналогам.

Головою виконавчої влади штату є губернатор, якого обирають шляхом загального голосування (зазвичай на чотири роки, хоча в деяких штатах термін його служби становить два роки). За винятком Небраски, законодавчий орган якої складається всього з однієї палати, у всіх інших штатах законодавчий орган складається з двох палат, при цьому верхня палата зазвичай називається Сенатом, а нижня – Палатою представників, Палатою делегатів або Генеральною Асамблеєю. У більшості штатів сенаторів обирають на чотири роки, а членів нижньої палати – на два.

Конституції штатів відрізняються одна від одної у деяких аспектах, але в цілому їх написано за зразком Конституції США, включно з тезою про права громадян і описом структури уряду. Такі питання, як діяльність підприємств, банків, комунальних служб і благодійних організацій, часто прописані в конституціях штатів детальніше і чіткіше, ніж в Конституції США. При цьому конституція кожного штату передбачає, що остаточна влада належить народу, і встановлює базові стандарти і принципи роботи уряду.

CITY GOVERNMENT

Once predominantly rural, the United States is today a highly urbanized country, and about 80 percent of its citizens now live in towns, large cities, or suburbs of cities.

This statistic makes city governments critically important in the overall pattern of American government.

To a greater extent than on the federal or state level, the city directly serves the needs of the people, providing everything from police and fire protection to sanitary codes, health regulations, education, public transportation, and housing. The business of running America's major cities is enormously complex. In terms of population alone, New York City is larger than 41 of the 50 states. It is often said that, next to the presidency, the most difficult executive position in the country is that of mayor of New York.

City governments are chartered by states, and their charters detail the objectives and powers of the municipal government. But in many respects the cities function independently of the states. For most big cities, however, cooperation with both state and federal organizations is essential to meeting the needs of their residents.

Types of city governments vary widely across the nation. However, almost all have some kind of central council, elected by the voters, and an executive officer, assisted by various department heads, to manage the city's affairs.

There are three general types of city government: the city manager. These are the pure forms; two or three of them.

МІСЬКІ ОРГАНИ ВЛАДИ

Якщо колись США були переважно сільськогосподарською країною, то сьогодні це високоурбанізована держава, близько 80 відсотків громадян якої проживають у великих або малих містах або в передмістях.

Саме тому міські органи влади відіграють найважливішу роль у загальній структурі органів державного управління США.

На відміну від федеральної влади або влади штату, мерії безпосередньо опікуються обслуговуванням потреб громадян, починаючи з забезпечення поліцейського та пожежного захисту і закінчуючи санітарно-гігієнічною та епідеміологічною службою, вирішенням питань освіти, громадського транспорту і житла.

Управління великими містами США – надзвичайно складний процес. Тільки за чисельністю населення місто Нью-Йорк більше 41 з 50 штатів. Поширеною є думка, що після посади президента країни найскладнішою є посада мера Нью-Йорка.

Уряд штату засновує уряди міст, діяльність яких ґрунтується на міському статуті, що в ньому детально прописано їхні цілі і повноваження. При цьому в багатьох відношеннях мерії є незалежними від органів влади штату. Однак для більшості великих міст співпраця з владою штату і федеральною владою є критично важливою для задоволення потреб мешканців.

Структура міських адміністрацій у США істотно різниться від міста до міста. При цьому практично завжди існує якась центральна рада, членів якої обирають громадяни, і адміністративна посадова особа, якій в управлінні повсякденними справами міста допомагають керівники різних відділів.

Існує три основних типи міських адміністрацій: «мер-міська рада», «міська комісія» і «сіті-менеджер». Це типи адміністрацій у «чистій формі»; багато міст мають певний симбіоз з двох або трьох з них.

Mayor-Council.

This is the oldest form of city government in the United States and, until the beginning of the 20th century, was used by nearly all American cities. Its structure is similar to that of the state and national governments, with an elected mayor as chief of the executive branch and an elected council that represents the various neighborhoods forming the legislative branch.

The mayor appoints heads of city departments and other officials, sometimes with the approval of the council. He or she has the power of veto over ordinances — the laws of the city — and frequently is responsible for preparing the city's budget. The council passes city ordinances, sets the tax rate on property, and apportions money among the various city departments.

The Commission.

This combines both the legislative and executive functions in one group of officials, usually three or more in number, elected city-wide.

Each commissioner supervises the work of one or more city departments. One is named chairperson of the body and is often called the mayor, although his or her power is equivalent to that of the other commission

The City Manager.

The city manager is a response to the increase in the require management expertise not often possessed by elected officials. It has been to entrust most of the executive power of services, to a highly trained and experienced

The city manager plan has been adopted by a growing number of cities. Under this plan,

Адміністрація типу «мер-міська рада».

Це найстаріша форма міської адміністрації у США, що її до початку 20 століття використовували майже всі американські міста. Її структура є аналогічною структурі уряду штату і федерального уряду: існує виборний мер, який очолює виконавчу владу, і виборна рада, члени якої представляють різні райони міста, вона є законодавчою гілкою влади.

Мер призначає керівників міських департаментів та інших посадових осіб, у деяких випадках для цього потрібна згода ради. Мер має право накладати вето на прийняті містом закони і часто відповідає за підготовку міського бюджету. Рада ухвалює свої директивні постанови, визначає розмір ставки податку на нерухомість і розподіляє міський бюджет між різними департаментами мерії.

Міська комісія.

Міська комісія має як законодавчі, так і виконавчі функції, що їх здійснюють посадовці, зазвичай у складі трьох або більше осіб, обраних усім містом.

Кожен член комісії курирує роботу одного або декількох міських департаментів. Одного з них призначають головою комісії і часто називають мером, при цьому він має такі ж повноваження, як і інші члени комісії.

Сіті-менеджер.

Інститут сіті-менеджера виник у відповідь на зростання складнощів в управлінні містами, що вимагають управлінського досвіду, який не завжди є у виборних державних чиновників.

Відповідь була знайдена у формі передачі більшої частини виконавчих повноважень

a small, elected council makes the city ordinances and sets policy, but hires a paid administrator, also called a city manager, to carry out its decisions.

The manager draws up the city budget and supervises most of the departments.

Usually, there is no set term; the manager serves as long as the council is satisfied with his or her work.

COUNTY GOVERNMENT

The county is a subdivision of the state, usually — but not always — containing two or more townships and several villages. New York City is so large that it is divided into five separate boroughs, each a county in its own right: the Bronx, Manhattan, Brooklyn, Queens, and Staten Island. On the other hand, Arlington County, Virginia, just across the Potomac River from Washington, D.C., is both an urbanized and suburban area, governed by a unitary county administration.

In most U.S. counties, one town or city is designated where the government offices are located and where the council meets. In small counties, boards are chosen to represent the county; supervisors represent separate districts or townships; the board levies taxes; borrows and appropriates money; fixes the budget; holds elections; builds and maintains highways and county welfare programs.

включно із забезпеченням правопорядку і наданням послуг сіті-менеджеру, досвідченому професійному управлінцю з високою кваліфікацією.

Систему найму сіті-менеджера обирає дедалі більше міст. У рамках такої системи невелика виборна рада приймає міські постанови і займається нормотворчістю, делегуючи їхнє проведення у життя найманому оплачуваному адміністратору, який називається сіті-менеджером. Коло його відповідальності включає складання бюджетної пропозиції і нагляд за роботою більшості департаментів. Зазвичай сіті-менеджера наймають на невизначений термін, і він може перебувати на посаді, доки рада задоволена результатами його роботи.

УРЯД ОКРУГУ

Округ являє собою адміністративну одиницю штату, яка здебільшого (хоч і не завжди) складається з двох або більше містечок і декількох поселень. Розміри міста Нью-Йорк настільки великі, що він розділений на п'ять окремих районів (**бороу**) (Бронкс, Мангеттен, Бруклін, Квінс і Стейтен-Айленд), кожен з яких є окремим округом. З другого боку, округ Арлінгтон, штат Вірджинія, відокремлений від міста Вашингтон річкою Потомак, є одночасно і урбанізованим, і приміським районом з унітарною окружною адміністрацією.

Адміністративним центром більшості округів США є мале або велике місто, в якому розташовуються урядові установи і засідає окружна рада. У невеликих округах членів окружної ради обирають жителі всього округу; у більших — жителі окремих районів або селищ. Окружна рада стягує податки, позичає і розподіляє грошові кошти, визначає розмір зарплати службовців округу, організовує проведення виборів, займається будівництвом і обслуговуванням автотрас і мостів, адмініструє федеральні, штатні та окружні програми соціального забезпечення.

TOWN AND VILLAGE GOVERNMENT

Thousands of municipal jurisdictions are too small to qualify as city governments. These are chartered as towns and villages and deal with such strictly local needs as paving and lighting the streets; ensuring a water supply; providing police and fire protection; establishing local health regulations; arranging for garbage, sewage, and other waste disposal; collecting local taxes to support governmental operations; and, in cooperation with the state and county, directly administering the local school system.

The government is usually entrusted to an elected board or council, which may be known by a variety of names: town or village council, board of selectmen, board of supervisors, board of commissioners. The board may have a chairperson or president who functions as chief executive officer, or there may be an elected mayor. Governmental employees may include a clerk, treasurer, police and fire officers, and health and welfare officers.

One unique aspect of local government, found mostly in the New England region of the United States, is the "town meeting." Once a year — sometimes more often if needed — the registered voters of the town meet in open session to elect officers, debate local issues, and pass laws for operating the government. As a body, they decide on road construction and repair, construction of public buildings and facilities, tax rates, and the town budget. The town meeting, which has existed for more than two centuries, is often cited as the purest form of direct democracy, in which the governmental power is not delegated, but is exercised directly and regularly by all the people.

УРЯДИ МАЛИХ МІСТ І ПОСЕЛЕНЬ

Безліч муніципальних утворень занадто малі для того, щоб їхні органи влади вважалися міськими, тому вони мають статус адміністрації містечка чи селища і вирішують такі суто місцеві питання, як асфальтування та освітлення вулиць, забезпечення водопостачання, поліцейської та пожежної охорони, визначення місцевих санітарних норм, вивіз сміття та інших відходів, каналізація, відведення стічних вод, стягування місцевих податків для підтримки діяльності місцевого самоврядування, і - спільно з органами влади штату і округу - пряме адміністрування місцевої шкільної системи.

Функції управління зазвичай передаються виборному правлінню або раді, яка може мати різні назви: рада малого міста або поселення, рада міського управління, наглядова рада, рада членів комісії. Правління може мати на чолі голову або президента, що виконує функції головного керівника; ним також можуть обрати мера. Члени правління можуть включати в себе секретаря, скарбника, співробітників поліції та пожежної охорони, охорони здоров'я та соціального забезпечення.

Одним з унікальних аспектів місцевого управління, характерним переважно для штатів Нової Англії, є так зване «міське зібрання». Один раз на рік (а за потреби й частіше) зареєстровані виборці міста збираються на відкриту сесію, щоб вибрати посадових осіб, обговорити місцеві проблеми і прийняти закони, що регулюють діяльність місцевого самоврядування. Виступаючи у якості окремого органу, вони вирішують питання, пов'язані з прокладанням і ремонтом доріг, будівництвом громадських будівель і споруд, податковими ставками і міським бюджетом. Інститут міських зборів, що існує вже більше двох століть, часто називають прямою демократією в чистому вигляді, у рамках якої урядові повноваження місцеві мешканці не делегують, а здійснюють безпосередньо на регулярній основі.

OTHER LOCAL GOVERNMENTS

The federal, state, and local governments covered here by no means include the whole spectrum of American governmental units. The U.S. Bureau of the Census (part of the Commerce Department) has identified no less than 84,955 local governmental units in the United States, including counties, municipalities, townships, school districts, and special districts.

Americans have come to rely on their governments to perform a wide variety of tasks which, in the early days of the republic, people did for themselves. In colonial days, there were few police officers or firefighters, even in the large cities; governments provided neither street lights nor street cleaners. To a large extent, people protected their own property and saw to their families' needs.

Now, meeting these needs is seen as the responsibility of the whole community, acting through government. Even in small towns, the police, fire, welfare, and health department functions are exercised by governments. Hence, the bewildering array of jurisdictions.

<https://rrnm.gov/>

ІНШІ ФОРМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Розглянуті тут форми правління федерального, штатного і місцевого рівня ніяк не є вичерпними. Бюро перепису населення США (що є підрозділом Міністерства торгівлі) нарахувало в країні не менше 84 955 органів місцевого самоврядування включно з округами, муніципальними центрами освіти, тауншипами, шкільними округами та округами особливого призначення.

Американці звикли делегувати органам влади країни широке коло завдань, які на зорі її становлення вони виконували самі. За часів колоній навіть у великих містах поліцейських або пожежників було небагато, а органи влади не займалися, наприклад, освітленням або прибиранням вулиць. Люди захищали своє майно і дбали про потреби своїх сімей переважно самотужки.

Тепер задоволення таких потреб є обов'язком усього місцевого співтовариства і здійснюється через місцеве самоврядування. Навіть у невеликих містах надання поліцейського та пожежного захисту, соціального забезпечення та послуг охорони здоров'я забезпечують відповідні органи влади. Тому й існує така величезна кількість різних юрисдикцій.

<https://rrnm.gov/>

COUNCIL-MANAGER FORM OF GOVERNMENT

The city of Rio Rancho has a City Council-City Manager form of government.

What is the council-manager form of government?

Council-manager government combines the strong political leadership of elected officials with the strong managerial experience of an appointed manager or administrator.

All power and authority to set policy rests with an elected governing body, which includes a mayor or chairperson and members of the council, commission, or board.

The governing body in turn hires a nonpartisan manager who has very broad authority to run the organization.

Born out of the U.S. progressive reform movement at the turn of the 20th century, the council-manager system was designed to combat corruption and unethical activity in local government by promoting effective management within a transparent, responsive, and accountable structure. Since its establishment, the council-manager form has become the most popular structure of local government in the United States.

The form is also widely used throughout the world in countries such as Canada, Australia, the Netherlands, New Zealand, and the United Kingdom.

How does council-manager government work?

The elected council or board represents their community and develops a long-range vision for its future. They establish policies that affect the overall operation of the community and are responsive to residents'

АДМІНІСТРАЦІЯ ТИПУ «МІСЬКА РАДА – СІТІ-МЕНЕДЖЕР»

У м. Ріо-Ранчо існує така форма адміністрації як «міська рада – сіті-менеджер».

Що собою являє форма правління «міська рада – сіті-менеджер»?

Адміністрація типу «міська рада – сіті-менеджер» поєднує в собі, з одного боку, стратегічний нагляд з боку обраного керівництва і, з другого, великий управлінський досвід призначеного на посаду менеджера або адміністратора. Уся влада і повноваження з місцевої нормотворчості належать виборному керівному органу, до якого входять мер або голова, а також члени ради, комісії або правління. Керівний орган, своєю чергою, на позапартійній основі наймає менеджера, який отримує широкі повноваження з управління міським господарством.

Система «міська рада – сіті-менеджер», що виникла у результаті руху за прогресивні реформи у США на рубежі 20-го століття, була створена для протидії корупції та неетичної діяльності місцевих органів влади за рахунок впровадження ефективного управління в рамках прозорої, гнучкої та підзвітної системи. З моменту свого створення адміністрація типу «міська рада – сіті-менеджер» стала найпопулярнішою формою місцевого самоврядування у США. Крім того, цей тип самоврядування широко використовується в таких країнах, як Канада, Австралія, Нідерланди, Нова Зеландія та Велика Британія.

Як працює адміністрація типу «міська рада – сіті-менеджер»?

Виборна рада або правління представляє виборців своєї територіальної одиниці і розробляє довгострокове бачення її майбутнього. Вона приймає положення, що регламентують повсякденну діяльність даної

needs and wishes.

To ensure that these policies are carried out and that the entire community is equitably served, the governing body appoints a highly trained professional manager on the basis of his/her education, experience, skills, and abilities (and not their political allegiances).

If the manager is not responsive to the governing body, it has the authority to terminate the manager at any time.

What is the role of the manager under council-manager government?

The manager is hired to serve the council and the community and brings to the local government the benefits of his/her training and experience in administering municipal or county projects and programs.

The manager prepares a budget for the council's consideration; recruits, hires, terminates, and supervises government staff; serves as the council's chief adviser; and carries out the council's policies.

Council members and residents count on the manager to provide complete and objective information about local operations, discuss the pros and cons of alternatives, and offer an assessment of the long-term consequences of their decisions. Appointed managers serve at the pleasure of the governing body.

They can be fired by a majority of the council, consistent with local laws, or any employment agreements they may enter into with the council.

The manager makes policy recommendations to the council for consideration and final decision.

The manager is bound by whatever action the council takes, and control is always in the hands of the elected representatives of the people.

адміністративної одиниці в цілому з урахуванням потреб і побажань населення. Для забезпечення втілення поставлених завдань і справедливого надання послуг усім мешканцям, рада призначає висококваліфікованого професійного менеджера, керуючись такими міркуваннями, як освіта, досвід, навички та здібності кандидата (а не його політичною приналежністю). У разі якщо цей менеджер недостатньо ефективно проводить в життя лінію ради, остання вправі звільнити його в будь-який момент.

Якою є роль менеджера у системі «міська рада – сіті-менеджер»?

Менеджера, що служить місцевому уряду своїми знаннями і досвідом з управління муніципальними або окружними проєктами і програмами, наймають для роботи в інтересах ради та місцевої громади.

Сіті-менеджер готує проєкт бюджету до розгляду ради, шукає фахівців, наймає, звільняє і контролює роботу співробітників місцевої адміністрації, є головним консультантом ради, і забезпечує виконання її стратегічного курсу.

Сіті-менеджер надає раді і місцевій громаді повну та об'єктивну інформацію про стан справ на місцях, плюси і мінуси можливих варіантів дій, а також оцінює довгострокові наслідки їхніх рішень.

Найнятий сіті-менеджер повністю підзвітний раді. Рада має право звільнити його більшістю голосів з урахуванням положень існуючого місцевого законодавства або трудової угоди між управителем і радою. Сіті-менеджер дає раді рекомендації щодо прийнятих ним постанов, і рада розглядає їх перш, ніж прийняти остаточне рішення.

Сіті-менеджер зобов'язаний виконувати всі рішення ради, а контроль за його діяльністю завжди залишається в руках представників населення, обраних до місцевої ради.

What is the role of the council?

The council is the community's legislative and policy-making body. Power is centralized in the elected council, which, for example, approves the budget and determines the tax rate. The council also focuses on the community's goals, major projects, and such long-term considerations as community growth, land use development, capital improvement and financing, and strategic planning. The council hires a professional manager to implement the administrative responsibilities related to these goals and supervises the manager's performance.

What is the role of the mayor or chairperson?

Mayors or chairpersons in council-manager communities are key political and policy leaders, and their specific duties, responsibilities, and authorities depend on the organization's charter.

In council-manager communities, typically the mayor or chairperson is a voting member of the city council who presides at council meetings, represents the city in intergovernmental relationships, appoints members of citizen advisory boards and commissions (with the advice and consent of council), assigns agenda items to committees, facilitates communication and understanding between elected and appointed officials, and assists the council in setting goals and advocating policy decisions.

What kinds of communities use the council-manager form of government?

According to the International City/County Management Association, as of 2018, 48% of municipalities in the United States are

Якою є роль ради?

Рада є законодавчим і нормотворчим органом місцевої громади.

Влада зосереджена в руках виборної ради, яка, серед іншого, затверджує бюджет і визначає розмір податкової ставки. Рада також приділяє увагу завданням, що стоять перед громадою, великим проєктам і таким довгостроковим питанням, як розвиток даного муніципального формування, капітальний благоустрій і його фінансування, землекористування, стратегічне планування. Рада наймає професійного менеджера для виконання управлінських дій, спрямованих на досягнення вищевказаних завдань, і контролює його роботу.

Якою є роль мера чи голови?

Мери або голови ради в адміністрації типу «міська рада – сіті-менеджер» є ключовими особами в питаннях вироблення стратегічного курсу, а їхні конкретні обов'язки і повноваження визначає статут даної організаційної структури. В адміністрації типу «міська рада – сіті-менеджер» мер або голова, як правило, є членом міської ради з правом голосу, він головує на її зборах, представляє місто в міжурядових відносинах, призначає членів консультативних органів і комісій громадян (за порадою і за згодою ради), визначає пункти порядку денного комітетів, сприяє взаємодії та взаєморозумінню між обраними і призначеними посадовими особами, а також допомагає раді у визначенні цілей та адвокації рішень щодо стратегічних напрямів.

Які муніципальні формування використовують форму правління «міська рада – сіті-менеджер»?

За даними Міжнародної асоціації працівників міських/окружних адміністрацій, станом на 2018 рік 48% муніципальних утворень у США

governed via the council-manager structure. Other forms include mayor-council (38.2%), commission (3.2%), town meeting (8.1%) and representative town meeting (2.3%).

використовують таку форму правління, як «міська рада – сіті-менеджер».

Інші форми правління – це адміністрація типу «мер – міська рада» (38,2%), «міська комісія» (3,2%), «міські збори» (8,1%) і «представницькі міські збори» (2,3%).

COUNCIL-MANAGER FORM OF GOVERNMENT FREQUENTLY ASKED QUESTIONS

АДМІНІСТРАЦІЯ ТИПУ «МІСЬКА РАДА – СІТІ-МЕНЕДЖЕР»: ЧАСТІ ПИТАННЯ

<https://www.winchesterva.gov/>

<https://www.winchesterva.gov/>

Is it a responsive form of government?

In council-manager government, council members are the leaders and policy makers elected to represent various segments of the community and to concentrate on policy issues that are responsive to citizens' needs and wishes. The manager is appointed by the Mayor and Council to carry out policy and ensure that the entire community is being served.

Чи дозволяє така форма правління ефективно взаємодіяти з громадянами?

В адміністрації типу «міська рада – сіті-менеджер» керівництво належить членам ради, які обрані з метою представляти різні сегменти населення і розробляти місцеве законодавство, що має відображати потреби й запити громадян. Сіті-менеджера призначає мер і міська рада для реалізації цього курсу і врахування інтересів усіх громадян.

Are all council-manager governments structured the same way?

While the Winchester Mayor is elected at large and the Common Council is elected by ward, some local governments have mayors who are elected by their colleagues on the council (appointed).

Чи всі адміністрації типу «міська рада – сіті-менеджер» влаштовані однаково?

У м. Вінчестер, наприклад, мера обирають шляхом загального голосування, а членів міської ради обирають мешканці окремих районів, тоді як в інших містах мерів обирають (призначають) члени міської ради зі свого числа.

How much citizen participation is possible under council-manager government?

The City of Winchester welcomes citizen participation in the decision-making process. Because professional local government management offers government of the

Якою мірою жителі міста беруть участь у процесі прийняття рішень при такій формі правління, як «міська рада – сіті-менеджер»?

Мерія Вінчестера вітає участь громадян у процесі прийняття рішень. Оскільки система професійного управління місцевими органами влади передбачає владу народу, волею народу і

people, by the people, and for the people, it sets the stage for citizen activism by encouraging open communication between citizens and their government.

Examples range from visioning, in which citizens play a major role in determining the future of their community to community-service activities.

Citizens also have the opportunity to present issues to the Mayor and Council at committee meetings; talk one-on-one with council members; or express their concerns at a Public Hearing or Council Meeting.

In addition, citizens are encouraged to become members of boards and commissions.

для народу, вона заохочує активну участь громадян, вдаючись до прямого і відкритого спілкування громадян з органами місцевого самоврядування.

Приклади можуть бути найрізноманітнішими, починаючи з участі в розробці бачення розвитку міста – процесу, в якому громадяни відіграють найважливішу роль – і закінчуючи участю у волонтерській діяльності на благо місцевої спільноти.

На зборах комітетів громадяни також мають можливість звернути увагу мера і ради на різні проблеми, що їх хвилюють; поговорити з членами ради особисто або висловити свою стурбованість на громадських слуханнях або на засіданні ради.

Крім того, громадян закликають ставати членами різних дорадчих рад і комісій.

How is the city manager selected?

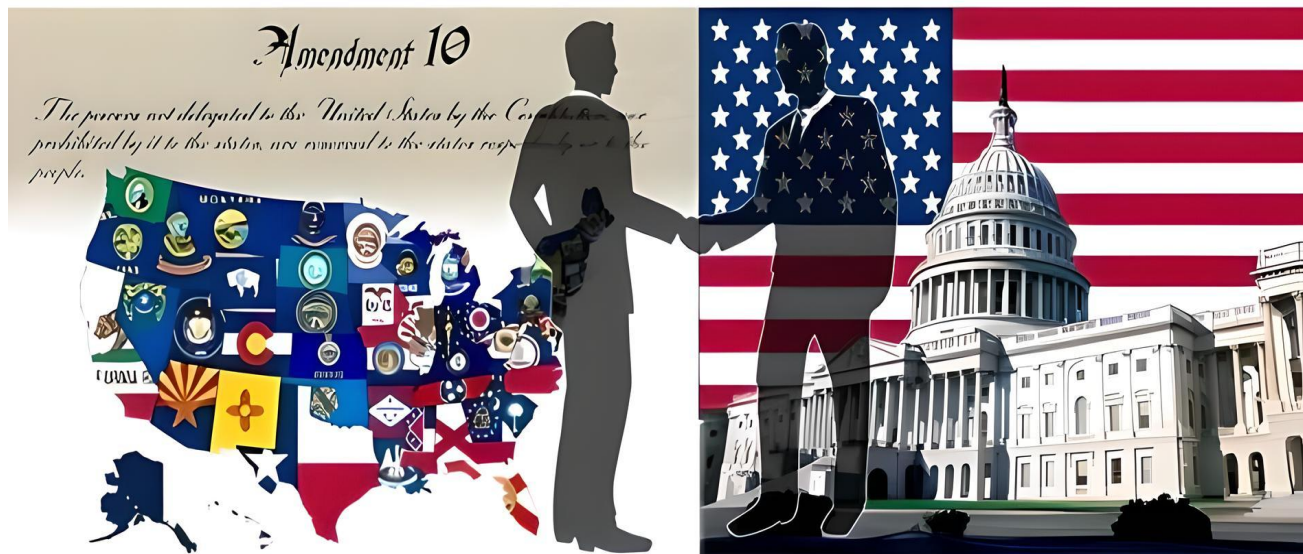
The vacancy usually is announced in the ICMA Newsletter, and city managers, assistants, and others who are interested apply directly to the Mayor and Council. The Mayor and Council conducts a search for candidates, often by inviting managers in other communities to apply if they are interested. ICMA makes no recommendations regarding candidates. Further information is available in the handbook Recruitment Guidelines for Selecting a Local Government Administrator, published by ICMA.

Як обирають ситі-менеджера?

Зазвичай про наявність вакансії ситі-менеджера повідомляє через розсилку Міжнародна асоціація працівників міських/окружних управ (ICMA), після чого претенденти на посаду ситі-менеджера, його помічники та інші зацікавлені особи звертаються безпосередньо до мера і міської ради.

Мер і міська рада шукають кандидатів і самостійно, часто запрошуючи подати заявки потенційно зацікавлених менеджерів з інших районів. ICMA не дає якихось рекомендацій щодо кандидатів.

Додаткову інформацію можна знайти в довіднику ICMA «Рекомендації з підбору адміністраторів місцевих урядів».

ar.usembassy.gov

HOW FEDERAL, STATE, AND LOCAL GOVERNMENTS INTERACT

The Constitution not only defines the structure and powers of the federal government, but also contains general provisions regarding state government. Each state, in turn, has its own constitution which contains provisions for local governments within the state.

Local governments may include cities, counties, towns, school districts, and special-purpose districts, which govern such matters as local natural resources or transportation networks.

The federal government is limited to the powers and responsibilities specifically granted to it by the U.S. Constitution.

ЯК ВЗАЄМОДІЮТЬ ФЕДЕРАЛЬНІ, ШТАТНІ ТА МІСЦЕВІ ОРГАНИ ВЛАДИ

Конституція США не тільки визначає структуру і повноваження федерального уряду, але й містить загальні положення про врядування на рівні штату. Своєю чергою кожен штат має власну конституцію, яка містить положення про місцеві органи влади в межах штату.

Місцеві органи влади існують на рівні міста, округу, селища, а також шкільного округу та інших спеціальних територіально-адміністративних одиниць, що відповідають за такі речі, як місцеві природні ресурси або транспортні мережі.

Компетенція федерального уряду обмежена повноваженнями і обов'язками, прямо наданими йому Конституцією США.

Some of the powers listed in the Constitution include regulating commerce between the states, providing for national defense, creating money, regulating immigration and naturalization, and entering into treaties with foreign countries. Over time, however, the Constitution has been interpreted and amended to adapt to changing circumstances, and the powers exercised by the federal government have changed with it. Working with the states, the federal government creates certain laws and programs that are funded federally, but administered by the states.

Education, social welfare, assisted housing and nutrition, homeland security, transportation, and emergency response are key areas where states deliver services using federal funds and subject to federal guidelines. This gives the federal government the power to influence the states.

For example, in the 1970s, the federal government wanted to lower highway speed limits to reduce energy consumption. Rather than simply legislate a lower speed limit, the federal government threatened to withhold money for road projects from states that did not themselves lower the speed limit in their states. In many cases, the states must also partially fund the programs to qualify for federal funds. A local government is chartered according to its state's constitution. Just as the policies enacted by the state government must not conflict with federal law, a local government is subject to the legal environment created by the state's constitution and statutes.

Серед них регулювання торгівлі між штатами, забезпечення національної оборони, випуск грошей, регулювання імміграції та натуралізації, укладення договорів з іноземними державами. Однак протягом всього свого існування Конституція тлумачилася з урахуванням мінливих обставин, до неї приймалися поправки, відповідно змінювалися і повноваження федерального уряду.

Консультуючись зі штатами, федеральний уряд створює певні закони і програми, які фінансуються з федерального бюджету, але управляються штатами.

Освіта, соціальне забезпечення, житло та харчування для малозабезпечених, внутрішня безпека, транспорт і дії в надзвичайних ситуаціях – ось ключові галузі, в яких Штати надають послуги за рахунок федеральних коштів і згідно з настановами федерального уряду. Це дає федеральному уряду важелі впливу на штати.

Наприклад, у 1970-х роках федеральний уряд вирішив знизити швидкість руху на автомагістралях і таким чином зменшити споживання пального. Замість просто запровадити нові обмеження швидкості законодавчим шляхом, він пригрозив відмовити у фінансуванні дорожніх проєктів тим штатам, які не зроблять цього самі. У багатьох випадках штати повинні також частково фінансувати програми, щоб претендувати на отримання федеральних коштів. Місцеве самоврядування засновується відповідно до конституції свого штату. Точно так само, як закони, прийняті штатом, не повинні суперечити федеральному законодавству, місцеве самоврядування регулюється правовим полем, створеним конституцією і законами штату.

STATE GOVERNMENTS

As a federal system of government, the United States has several layers of government ranging from the federal government at the national level, to state and local governments.

Two of these layers—the national and state—are addressed in the U.S. Constitution.

The U.S. Constitution gives Congress the authority to admit new states to the union. Since the ratification of the Constitution by the original 13 states, the United States has grown to encompass 50 states, varying widely in population and geographic size. In addition to the 50 states, there is a federal district—the District of Columbia—which is the national capital and not part of any state. The District of Columbia is governed by the city government, with budgetary control and administrative oversight by the U.S. Congress.

State governments are not subunits of the federal government; each state is sovereign and does not report in any constitutional way to the federal government. The U.S. Constitution and federal law, however, supersede state constitutions and state laws in areas where they are in disagreement.

STRUCTURE OF STATE GOVERNMENTS

The U.S. Constitution guarantees each state a republican form of government—that is, a government run by popularly elected representatives of the people.

State governments generally mirror the federal government: In each state there is an elected head of the executive branch (the governor), an independent judiciary, and a popularly elected legislative branch.

УРЯДИ ШТАТІВ

Як держава з федеративним устроєм Сполучені Штати мають кілька рівнів управління, починаючи від федерального уряду на національному рівні і закінчуючи урядами штатів і місцевими органами влади. Два з цих рівнів – національний і регіональний, тобто штату – розглядаються в Конституції США.

Конституція США наділяє Конгрес правом приймати в союз нові штати. З моменту ратифікації Конституції початковими 13 штатами їхня кількість збільшилася до 50.

Крім 50 штатів, які сильно відрізняються за чисельністю населення і географічними розмірами, існує федеральний округ Колумбія, який є столицею країни і не входить в жоден штат. Округом Колумбія керує уряд міста за бюджетного контролю та адміністративного нагляду Конгресу США.

Уряди штатів не є підрозділами федерального уряду; кожен штат володіє суверенітетом на своїй території і конституційно ні в чому не підпорядковується федеральному уряду. Конституція США і федеральне законодавство, однак, мають пріоритет над конституціями і законами штатів у тих питаннях, щодо яких вони мають розбіжності.

СТРУКТУРА УРЯДУ ШТАТУ

Конституція США гарантує кожному штату республіканську форму правління, тобто уряд, очолюваний всенародно обраними представниками народу.

Уряди штатів, як правило, влаштовані за зразком федерального: у кожному штаті є обраний глава виконавчої влади (губернатор), незалежна судова влада і всенародно обрана законодавча влада.

Executive

The executive branch of each state is responsible for administering the day-to-day operations of government, providing services and enforcing the law. It is led by a governor, elected by statewide ballot for a two- or four-year term, depending on the state. Other top executive officials who may be elected rather than appointed are the lieutenant governor, secretary of state, attorney general, comptroller, and members of various boards and commissions.

Positions not filled by election are usually filled by appointment by the governor.

Legislative

All states have a popularly elected legislature consisting of two chambers, except Nebraska, which has a single-chamber legislature. Legislators are elected from single-member districts and typically serve a two-year or four-year term. The names of the chambers vary by state. In most states the upper chamber is called the senate, while the lower chamber may be called the house of representatives, house of delegates, or state assembly.

Primary duties of the legislature state's budget, confirming appointments to the executive or judicial branches, and conducting oversight of executive branch operations. In many smaller states, legislators serve part-time and receive only nominal compensation. They may meet just a few weeks or months of the year before returning to their full-time occupations.

In larger states, legislators serve year-round and receive the compensation and benefits of a full-time job.

Judicial

Виконавча влада

Виконавча влада штату відповідає за управління повсякденною діяльністю уряду, надання послуг та забезпечення дотримання закону. На чолі стоїть губернатор, який обирається голосуванням по всьому штату на дво- або чотирирічний термін, залежно від штату. Іншими вищими посадовцями виконавчої влади, які можуть бути обрані, а не призначені, є віце-губернатор, державний секретар, генеральний прокурор, генеральний ревізор та члени різних рад і комісій.

Невиборні посади зазвичай заповнюються за призначеннями губернатора.

Законодавча влада

У всіх штатах є всенародно обраний законодавчий орган, що складається з двох палат (за винятком однопалатного в Небрасці). Законодавці обираються за одномандатними округами і, як правило, на дворічний або чотирирічний термін. Назви палат розрізняються залежно від штату. У більшості штатів верхня палата називається сенатом, а нижня може називатися палатою представників, палатою делегатів або асамблеєю штату.

Основні обов'язки законодавчого органу включають бюджет штату, підтвердження призначень до виконавчої або судової гілки влади і нагляд за діяльністю виконавчої влади. У багатьох невеликих штатах законодавці – це службовці за сумісництвом, які отримують лише номінальну винагороду за свою роботу. Вони можуть збиратися на сесію всього на кілька тижнів або місяців на рік, а потім повертатися до своїх постійних занять.

У більших штатах законодавці працюють цілий рік, отримуючи заробітну платню та пільги, передбачені для повної зайнятості.

Судова влада

State court systems have jurisdiction over matters not covered by federal courts, including most civil cases between parties in the same state, criminal cases where violations involve state or local laws, family law, and issues relating to the state constitution.

The highest court in each state is the state supreme court or court of appeals.

Justices are typically elected to lengthy terms, but do not serve for life. The high court usually has only appellate jurisdiction—reviewing decisions by lower courts—and its decisions in turn may be appealed to the U.S. Supreme Court.

The structure of lower state courts varies widely by state. Some states have separate courts for civil and criminal matters, and all states have some form of local municipal or county courts to handle minor offenses and small claims.

Судові системи штатів мають юрисдикцію з питань, не охоплених федеральними судами, включаючи більшість цивільних спорів між резидентами одного штату, кримінальні справи, в яких порушення пов'язані з законами штату або місцевими законами, сімейним правом та питаннями, що стосуються конституції штату.

Вищою судовою інстанцією в кожному штаті є верховний суд штату або його апеляційний суд.

Судді, як правило, обираються на тривалий термін, але не довічно. Вищий суд штату зазвичай володіє тільки апеляційною юрисдикцією (розглядає рішення судів нижчої інстанції), і його рішення, своєю чергою, можуть бути оскаржені у Верховному суді США. Структура нижчих судів значно варіює від штату до штату. У деяких штатах є окремі суди в цивільних і кримінальних справах, і у всіх штатах є та чи інша форма місцевих муніципальних або окружних судів для розгляду дрібних правопорушень і дрібних позовів.

POWERS AND RESPONSIBILITIES OF STATE GOVERNMENTS

As sovereign entities within the framework of the U.S. federal system, each state has its own constitution, elected officials, and governmental organization. States have the power to make and enforce laws, levy taxes, and conduct their affairs largely free from intervention from the federal government or other states.

State governments have primary responsibility for providing many important services that affect the everyday lives of their residents.

ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ УРЯДІВ ШТАТІВ

Як суверенне утворення в рамках федеральної системи кожен штат має власну конституцію, виборних посадовців і структуру органів влади. Штати мають право видавати закони і забезпечувати їх дотримання, стягувати податки і вести свої справи значною мірою без втручання федерального уряду та інших штатів.

Уряди штатів несуть основну відповідальність за надання багатьох важливих послуг, що впливають на повсякденне життя їхніх жителів.

These include:

- Setting educational standards and establishing methods for funding public education;
- Building and maintaining transportation networks;
- Establishing state-sponsored colleges and universities;
- Licensing and regulating businesses and professions;
- Creating and overseeing non-federal courts and the criminal justice system;
- Generally providing for the public safety;
- Issuing marriage licenses and driver's licenses;
- Issuing and recording birth and death certificates;
- Administering publicly funded health, housing, and nutrition programs for low-income and disabled residents;
- Managing state parks and other lands for recreation and environmental conservation purposes;
- Administering and certifying elections, including elections for federal officials;
- Commanding the state National Guard, except when called to national service.

Some of these responsibilities are delegated to or shared with local governments in many states. For example, in most states, marriage licenses are issued by city or county governments.

The role of state constitutions

In contrast to the U.S. Constitution, which is broadly written, state constitutions can be very detailed and specific.

Many state constitutions go on for pages describing, for example, the rules for issuing bonds or defining the jurisdiction

Серед них:

- Встановлення освітніх стандартів та способів фінансування державної освіти;
- Створення та підтримка функціонування транспортних мереж;
- Створення фінансованих штатом коледжів та університетів;
- Ліцензування та регулювання діяльності підприємств та установ;
- Створення та нагляд за діяльністю нефедеральних судів та системи кримінального правосуддя;
- Загальне забезпечення громадської безпеки;
- Видача свідоцтв про шлюб та водійських посвідчень;
- Видача та реєстрація свідоцтв про народження і смерть;
- Адміністрування фінансованих державою програм в галузі охорони здоров'я, житла та харчування для малозабезпечених та осіб з інвалідністю;
- Управління державними парками та іншими землями рекреаційного та природоохоронного призначення;
- Проведення та затвердження результатів виборів, включаючи вибори федеральних посадовців;
- Командування Національною гвардією штату, за винятком випадків, коли її підрозділи задіяні у виконанні загальнонаціональних завдань.

У багатьох штатах деякі з цих обов'язків делегуються місцевим органам влади або розподіляються між ними. Наприклад, в більшості штатів свідоцтва про шлюб видаються владою міст або округів.

Роль конституцій штатів

На відміну від Конституції США, написаної в загальних виразах, конституції штатів можуть бути дуже докладними і конкретними.

Так, багато з них можуть цілими сторінками описувати правила випуску облігацій або межі юрисдикції різних судів штатів. Для чого в конституціях Штатів стільки деталей? Одна з

of various state courts. Why so much detail in state constitutions? One reason is that they are more readily amended than the U.S. Constitution. In most states, approval by a majority of voters in a statewide election is all that is required.

Another reason is that states, in contrast to the federal government, are largely free to exercise any power not prohibited to them. In order to effectively restrict state government powers, the restrictions must be spelled out in the state's constitution.

Finally, most states are required by their constitutions to have a balanced budget.

Exceptions, such as borrowing to finance transportation or other construction projects, must be provided for in the constitution.

причин у тому, що приймати поправки до них набагато простіше, ніж до Конституції США. У більшості штатів для цього потрібно всього лиш, щоб за поправку проголосувала більшість виборців на виборах штату.

Інша причина в тому, що, на відміну від федерального уряду, штати в цілому вільні робити те, що їм не заборонено. Щоб ефективно обмежити повноваження уряду штату, необхідно прописати ці обмеження в його конституції.

Нарешті, конституції більшості штатів зобов'язують їх мати збалансований бюджет.

Винятки, такі як запозичення для фінансування транспортних або інших будівельних проєктів, також повинні бути передбачені в конституції.

LOCAL GOVERNMENT

STRUCTURE OF LOCAL GOVERNMENTS

Each state constitution provides for the establishment of local governmental entities. In all states, these local entities include counties and cities, but most states also provide for other types of local government, including wards, school districts, conservation districts, townships, and transportation authorities. These special types of local government have regulatory, administrative, or taxing authority as defined in the state constitution or in state law.

There are over 500,000 elected officials in the United States. Of these, fewer than 8,500 are at the national and state level. The rest are local government officials — city council members, school board members, mayors, sheriffs, and an array of other individuals who serve in various capacities.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ.

СТРУКТУРА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Конституція кожного штату передбачає створення органів місцевого самоврядування. У всіх штатах ці місцеві утворення включають округи та міста, але в більшості штатів передбачені й інші типи місцевого самоврядування, включаючи міські райони, шкільні округи, природоохоронні райони, селищні та транспортні органи. Ці особливі види місцевого самоврядування мають регуляторні, адміністративні та податкові повноваження, визначені конституцією або законами штату.

У Сполучених Штатах з понад 500 000 виборних посадовців тільки близько 8500 відносяться до федерального або штатного рівня. Решта є посадовими особами місцевих органів влади з різними функціями: членами міської ради, членами правління шкільного округу, мерами, шерифами та ін.

County government

Counties are the basic territorial division within a state and range in size from under 100 square kilometers to over 200,000 square kilometers. In 48 states, counties are also the primary governing entity below the state government (counties in Connecticut and Rhode Island do not have governmental functions).

Major functions of county governments include recordkeeping (births, deaths, land transfers, etc.), administration of elections (including voter registration), construction and maintenance of local and rural roads, zoning, building code enforcement, and law enforcement (especially in rural areas). Some counties also share responsibility with the state for providing social benefits for low-income residents, monitoring and enforcing environmental regulations and building codes, overseeing child welfare, and performing judicial functions. In some states, counties are the geographic units for public school districts, but schools usually have a separate administrative structure.

Counties are run by popularly elected officials. There is typically a board of supervisors or a county commission which sets policy and often exercises executive functions as well. Other elected county positions may include sheriff, judge, justice of the peace, medical examiner, comptroller, assessor, or prosecutor, among others. In addition to these elected officials, many counties have a professional administrator, who is hired to manage the county government's overall operations.

Органи самоврядування округу

Округ є основною адміністративно-територіальною одиницею в рамках штату. Його розміри можуть бути і менше 100 кв. км, і понад 200 000 кв. км. У 48 штатах округ є також основним рівнем управління нижче уряду штату (в Коннектикуті та Род-Айленді округ не має адміністративних функцій).

Основні функції урядів округів включають реєстрацію актів цивільного стану і передачі прав на землю, проведення виборів (зокрема реєстрацію виборців), будівництво й технічне обслуговування місцевих та сільських доріг, зонування, дотримання будівельних норм і підтримання правопорядку (особливо в сільських районах).

Деякі округи також поділяють відповідальність з владою штату за надання соціальної допомоги, моніторинг та забезпечення дотримання екологічних і будівельних норм, нагляд за добробутом дітей і виконання судових функцій. У ряді штатів адміністративні округи географічно збігаються зі шкільними (системою державних шкіл), але школи зазвичай мають окрему адміністративну структуру.

Округами керують всенародно обрані посадовці. Як правило, існує рада, яка в різних штатах носить назву наглядова рада або окружна комісія і опікується місцевою нормотворчістю, а часто також здійснює і виконавчі функції. Інші виборні посади округу можуть включати, зокрема, шерифа, суддю, мирового суддю, судмедексперта, ревізора, оцінювача вартості нерухомості для цілей оподаткування, прокурора. На додаток до цих виборних посадових осіб у багатьох округах є професійний адміністратор (сіті-менеджер), який наймається для управління повсякденною діяльністю місцевого уряду.

Municipal government

Municipalities are incorporated cities, towns, or villages within or independent of a county having their own governing and taxing authority. They range in size from small towns with fewer than 100 residents to large metropolises spanning several counties (such as New York City).

Municipal government responsibilities include public safety, maintenance of city streets, parks and recreation, wastewater treatment, trash removal, zoning and building code enforcement, fire and rescue services, animal control, public transportation, and other essential services.

Larger cities may also provide assisted housing, operate public hospitals, and administer social welfare programs funded by the city, the state, or the federal government.

Many cities also own or regulate public utilities such as water, electric power, natural gas, and telecommunications.

Cities and towns are governed by elected officials. These officials usually include a mayor and a city council who make decisions and set policy. The mayor who may or may not have a seat on the council, is the head of the municipal government and is responsible for overseeing day-to-day administrative functions. Some cities have adopted the city manager form of government, where the city council hires a professional manager to run the operations of the city. A city manager is the chief administrative officer of the city and, though not elected, reports directly to the elected city council or mayor.

Муніципальне врядування

Муніципалітети – це інкорпоровані великі або малі міста, а також селища в складі або незалежно від округу, що мають свої власні органи врядування та оподаткування. Муніципалітети відрізняються за розміром від містечок із сотнею жителів до величезних мегаполісів, що перетинають кордони кількох округів (наприклад, Нью-Йорк).

До обов'язків муніципальних органів влади входять громадська безпека, утримання вулиць, парків і зон відпочинку, очищення стічних вод, вивезення сміття, зонування і дотримання будівельних норм, пожежно-рятувальні служби, ветеринарний контроль, громадський транспорт та інші основні послуги.

Більші міста також можуть надавати житло малозабезпеченим, керувати роботою державних медзакладів і здійснювати програми соціального забезпечення за рахунок коштів міста, штату або федерального уряду.

Багато міст також виступають власниками або керують роботою комунальних підприємств (водо-, електро- і газопостачання, телекомунікації).

Містами і селищами керують виборні посадові особи. Як правило, це мер і члени міської ради, які приймають рішення і визначають політику даного муніципального утворення з усіх нагальних питань. Мер, який може входити або не входити до ради, очолює муніципальну владу і відповідає за нагляд за повсякденними адміністративними функціями. У деяких містах прийнята така форма правління, як сіті-менеджер (міський керуючий), за якої міська рада наймає професійного менеджера для управління міським господарством. Сіті-менеджер є головною адміністративною посадовою особою міста і, хоча й не обирається, безпосередньо підпорядковується виборній міській раді або меру.

Special district governments

According to the U.S. Census Bureau, over one-third of all governmental entities in the United States are so-called special district governments. Special district governments operate independently of other local governments and are usually established to serve a specific purpose within a specific geographic region. Examples include:

- Water and natural resource conservation;
- Fire prevention;
- Water supply;
- Emergency services;
- Transportation.

Leaders of these governmental entities may be elected or appointed. Powers of special district governments vary widely, but many have significant regulatory and taxing authority.

Their activities are commonly funded by a special sales tax or property tax collected within their area of jurisdiction, or by fees charged to users of their services.

Public education

Public education through grade 12 is available at no charge to virtually every school-age resident. Each state's constitution or public laws provide for the manner by which public education is to be administered and funded.

In most cases, school districts are established with a popularly elected school board or board of trustees.

These boards create budgets, set policy, and hire the administrators who run the schools.

Спеціальні округи

За даними Бюро перепису населення США, більше третини всіх органів влади у Сполучених Штатах є органами управління т. зв. спеціальних округів.

Спеціальні округи, як правило, створюються для досягнення якоїсь окремої мети в конкретному географічному регіоні, і їхні органи діють незалежно від інших місцевих органів влади. Вони опікуються, зокрема:

- Збереженням водних і природних ресурсів;
- Запобіганням пожеж;
- Водопостачанням;
- Діями в екстрених ситуаціях;
- Транспортном.

Керівники цих державних органів можуть бути виборними або призначуваними, а їхні права сильно відрізнятися, але багато з них мають значні регуляторні й податкові повноваження.

Їхня діяльність зазвичай фінансується за рахунок спеціального податку з продажів або податку на нерухомість, що стягується в межах їхньої юрисдикції, або зборів, що стягуються з користувачів їхніх послуг.

Державна освіта

Безкоштовна державна освіта по 12-й клас включно доступна практично всім жителям шкільного віку. Конституція або законодавство штату передбачає порядок управління та фінансування державної освіти.

У більшості випадків створюються шкільні округи на чолі зі шкільною (або опікунською) радою, що обирається загальним голосуванням.

Ці ради приймають бюджет, встановлюють норми і правила і наймають адміністраторів для управління школами.

School districts do not necessarily coincide with other political boundaries, though often they serve a specific city or county. In most states, public education is funded by taxes assessed on personal and business property, and state governments may provide additional funding from general state revenues or dedicated revenues from state lotteries. State governments are responsible for setting education standards and general policies within the state, but implementation is left to the local school boards.

Межі шкільного та адміністративного округів не обов'язково збігаються, хоча часто шкільний округ обслуговує конкретне місто або адміністративно-територіальний округ. У більшості штатів державна освіта фінансується за рахунок податків, що стягуються з особистої та комерційної власності; уряд штату може надавати додаткове фінансування із загальних доходів штату або спеціально обумовлених джерел – наприклад, від продажу лотерей. Уряд штату відповідає за встановлення стандартів навчання та загальної стратегії освіти в штаті, але питання реалізації залишаються прерогативою місцевих шкільних рад.

FULL- AND PART-TIME LEGISLATURES

From: <http://legislature.maine.gov/>

It seems like an easy question: Which legislatures are full-time and which ones are part-time? But with 50 different formulas for designing a state legislature, it's difficult to paint this issue in black and white. So we've done it in green, gray and gold.

Being a legislator doesn't just mean attending legislative sessions and voting on proposed laws. State legislators also spend large amounts of time assisting constituents, studying state issues during the interim and campaigning for election. These activities go on throughout the year. Any assessment of the time requirements of the job should include all of these elements of legislative life.

Beyond that point, NCSL prefers to look more broadly at the capacity of legislatures to function as independent branches of government, capable of balancing the power of the executive branch and having the information necessary to make independent, informed policy decisions.

To measure the capacity of legislatures, it's important to consider the amount of time legislators spend on the job, the amount they are compensated and the size of the legislature's staff.

NCSL has grouped the 50 state legislatures into three major categories: Green, Gray and Gold-and for those who want to know more, NCSL has provided some shading within those categories.

«ПРОФЕСІЙНІ» ТА «ГРОМАДСЬКІ» ЛЕГІСЛАТУРИ ШТАТІВ

From: <http://legislature.maine.gov/>

Здавалося б, просте питання: які законодавчі збори штатів працюють постійно, а які – тільки під час сесій? Однак, маючи 50 різних схем організації законодавчих органів, важко описати цю картину лише в чорно-білих тонах. Тому ми скористаємося трьома фарбами – зеленою, сірою та жовтою.

Бути законодавцем – значить не тільки бути присутнім на сесіях і голосувати по запропонованих законопроектах. Законодавці штатів витрачають чимало часу на допомогу виборцям, вивчення проблем штату між сесіями та передвиборчу кампанію. Ці заходи тривають упродовж усього року. Будь-яка оцінка часових витрат законодавця повинна включати всі ці елементи парламентського життя.

Крім того, Національна асоціація легіслатур штатів (NCSL) вважає за краще дивитися широко на можливості законодавчих органів щодо функціонування як незалежна гілка влади, що здатна врівноважувати владні прерогативи виконавчої гілки і володіє інформацією, потрібною для самостійного прийняття обґрунтованих стратегічних рішень. Щоб визначити потенціал законодавчого органу штату, важливо враховувати кількість часу, який законодавці проводять на робочому місці, одержувану ними винагороду і чисельність персоналу даного законодавчого органу.

NCSL розділила легіслатури 50 штатів на три основні категорії: зелену, сіру і жовту. Ми передбачили також деякі градації цих кольорів.

Green Legislatures (Full-time, well-paid, large staff)

Green legislatures require the most time of legislators, usually 80 percent or more of a full-time job. They have large staffs. In most Green states, legislators are paid enough to make a living without requiring outside income. These legislatures are more similar to Congress than are the other state legislatures.

Most of the nation's largest population states fall in this category.

Because there are marked differences within the category, we have subdivided the Green states.

Those in Green generally spend more time on the job because their sessions are longer and their districts larger than those in Green Lite. As a result, they tend to have more staff and are compensated at a higher rate.

Within subcategories, states are listed alphabetically.

Gray Legislatures (Hybrid)

Legislatures in the Gray category are hybrids. Legislatures in these states typically say that they spend more than two-thirds of a full time job being legislators.

Although their income from legislative work is greater than that in the Gold states, it's usually not enough to allow them to make a living without having other sources of income. Legislatures in the Gray category have intermediate sized staff. States in the middle of the population range tend to have Gray legislatures.

«Зелені» легіслатури («повна» зайнятість, добра оплата, великий апарат)

«Зелені» законодавчі органи вимагають від своїх членів найбільшої віддачі – зазвичай 80% або більше від часу, що відповідає повній зайнятості. Вони мають великий апарат співробітників.

У більшості «зелених» штатів законодавцям платять достатньо, щоб вони не потребували додаткового заробітку.

Ці законодавчі органи більше схожі на Конгрес, ніж законодавчі органи інших штатів. Більшість найбільших за чисельністю населення штатів країни відносяться до цієї категорії. Але оскільки всередині даної категорії є помітні відмінності, ми виділили також підкатегорії. У власне «зелених» штатах законодавці проводять у середньому більше часу на роботі, тому що їх сесії триваліші, а виборчі округи більші, ніж у «світло-зелених» (Green Lite); як наслідок вони мають, як правило, більше співробітників і більшу винагороду. У підкатегоріях штати перераховані в алфавітному порядку.

«Сірі» («гібридні») легіслатури

Законодавчі органи цієї категорії можна назвати «гібридними». Їхні депутати зазвичай вважають, що працюють як законодавці більше 2/3 часу, який відповідає повній зайнятості. Хоча вони мають більший дохід від законодавчої роботи, ніж їхні колеги з «жовтих» штатів, цього часто недостатньо, щоб не потребувати зовнішніх джерел доходу. У законодавчих органах «сірої» категорії середній за розмірами апарат співробітників. До неї належать, як правило, штати із середнім за чисельністю населенням.

Gold Legislatures (Part-time, low pay, small staff)

In the Gold states, on average lawmakers spend the equivalent of half of a full-time job doing legislative work.

The compensation they receive for this work is quite low and requires them to have other sources of income in order to make a living. The Gold states have relatively small staffs. They are often called traditional or citizen legislatures and they are most often found in the smallest population, more rural states.

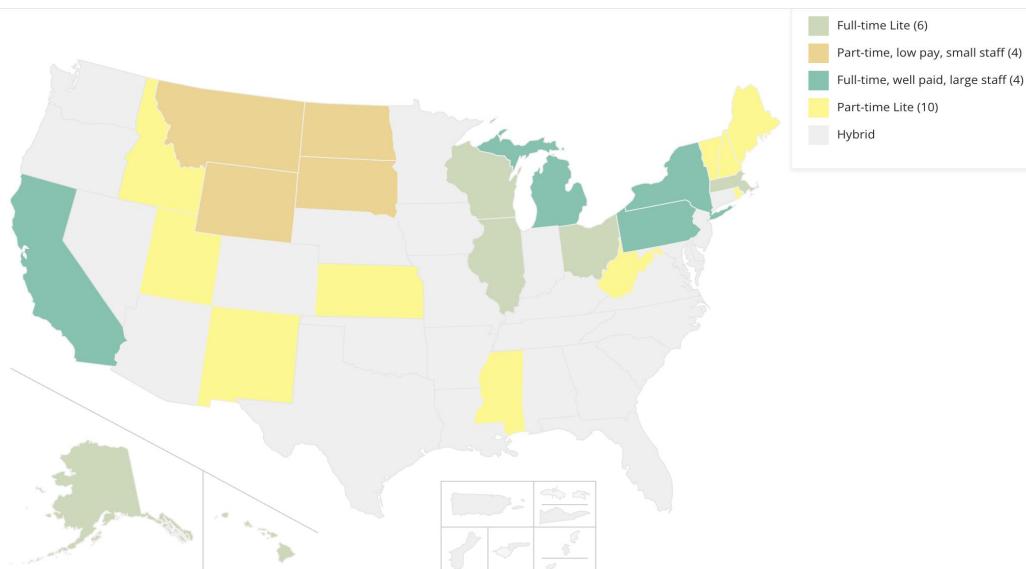
Again, NCSL has divided these states into two groups. The legislatures in Gold are the most traditional or citizen legislatures. The legislatures in Gold Lite are slightly less traditional. States are listed alphabetically within subcategories.

Table 1 shows the breakdown of states by category. Table 2 shows the average scores for the Green, Gray and Gold states for time on the job, compensation and staff size.

«Жовті» легіслатури («неповна» зайнятість, низька оплата, мало співробітників)

У «жовтих» штатах члени законодавчих органів витрачають на законодавчу роботу в середньому половину часу, який відповідав би повній зайнятості. За цю роботу вони отримують небагато й тому потребують додаткових джерел заробітку. Мають відносно невеликий штат співробітників. Ці легіслатури часто називають «громадськими» легіслатурами (тобто «непрофесійними», «на громадських засадах»), і законодавчі органи цього типу зустрічаються переважно в малонаселених сільських штатах. NCSL ділить їх також на дві групи. Легіслатури жовтого кольору є найбільш «громадськими». Позначені світлішим відтінком (Gold Lite) мають дещо «професійніший» характер. Штати в підкатегоріях наведено в алфавітному порядку.

У таблиці 1 показано розбивку штатів за категоріями, у таблиці 2 – середні бали для «зелених», «сірих» і «жовтих» штатів у тому, що стосується часу роботи, винагороди та чисельності персоналу.

Average Job Time, Compensation and Staff Size by Category of Legislature

Category of Legislature	Time on the Job (1)	Compensation (2)	Total Staff (3)
Green	84%	\$82,358	1,250
Gray	74%	\$41,110	469
Gold	57%	\$18,449	160

Green Legislatures (Full-time, well-paid, large staff)

Green legislatures require the most time of legislators, usually 80 percent or more of a full-time job. They have large staffs. In most Green states, legislators are paid enough to make a living without requiring outside income. These legislatures are more similar to Congress than are the other state legislatures. Most of the nation's largest population states fall in this category. Because there are marked differences within the category, we have subdivided the Green states. Those in Green generally spend more time on the

Законодавчі збори штатів, позначених на мапі зеленим кольором: повна зайнятість, висока зарплата законодавців і співробітників, великий штат

Законодавчі збори штатів, позначених зеленим кольором, передбачають максимальне завантаження законодавців - не менше ніж 80% від повного робочого тижня. Ці легіслатури мають значний штат співробітників, а заробітна плата дає змогу їхнім членам обходитися без додаткових джерел доходу. За своєю структурою і принципами роботи вони більш схожі на Конгрес США, ніж законодавчі збори інших штатів. У цю категорію входять переважно штати з найбільшим населенням. Через суттєві відмінності всередині цієї категорії, штати розподілені на дві підгрупи. Законодавці в

job because their sessions are longer and their districts larger than those in Green Lite. As a result, they tend to have more staff and are compensated at a higher rate. Within subcategories, states are listed alphabetically.

Green: Full-time, well paid, large staff (4)

California
Michigan
New York
Pennsylvania

штатах, позначених темно-зеленим кольором, більше часу проводять у законодавчих зборах через триваліші сесії та більші виборчі округи порівняно з їхніми колегами зі світло-зелених штатів. Тому у них більше співробітників апарату і вища оплата праці. Штати у кожній підгрупі вказані в алфавітному порядку.

Законодавчі збори штатів, позначених на мапі темно-зеленим кольором: повна зайнятість, висока зарплата, великий штат співробітників (4)

Каліфорнія
Мічиган
Нью-Йорк
Пенсільванія

Light Green: Full-time Lite (6)

Alaska
Hawaii
Illinois
Massachusetts
Ohio
Wisconsin

Законодавчі збори штатів, заштрихованих світло-зеленим кольором: майже повна зайнятість (6)

Аляска
Гаваї
Іллінойс
Массачусетс
Огайо
Висконсин

Gray Legislatures (Hybrid)

Legislatures in the Gray category are hybrids. Legislatures in these states typically say that they spend more than two-thirds of a full time job being legislators. Although their income from legislative work is greater than that in the Gold states, it's usually not enough to allow them to make a living without having other sources of income. Legislatures in the Gray category have intermediate sized staff. States in the middle of the population range tend to

Законодавчі збори штатів, позначених сірим кольором (гібридна модель)

Легіслатури штатів, позначених сірим кольором, - це гібридна модель. Законодавці в цих штатах зазвичай витрачають на роботу в легіслатурі більше двох третин від повного робочого тижня. Хоча їхній дохід від законодавчої діяльності вищий, ніж у штатах, позначених золотистим кольором, він зазвичай недостатній, щоб обходитися без додаткових джерел доходу. Штат співробітників у таких легіслатурах середній за розміром. Ця модель характерна для штатів із середньою чисельністю населення.

have Gray legislatures.

Gray: Hybrid

Alabama
Arizona
Arkansas
Colorado
Connecticut
Delaware
Florida
Georgia
Indiana
Iowa
Kentucky
Louisiana
Maryland
Minnesota
Missouri
Nebraska
Nevada
New Jersey
North Carolina
Oklahoma
Oregon
South Carolina
Tennessee
Texas
Virginia
Washington

Законодавчі збори штатів, позначених сірим кольором: гібридна модель

Алабама
Аризона
Арканзас
Колорадо
Коннектикут
Делавер
Флорида
Джорджія
Індіана
Айова
Кентуккі
Луїзіана
Меріленд
Міннесота
Міссурі
Небраска
Невада
Нью-Джерсі
Північна Кароліна
Оклахома
Орегон
Південна Кароліна
Теннессі
Техас
Вірджинія
Вашингтон

Gold Legislatures (Part-time, low pay, small staff)

In the Gold states, on average lawmakers spend the equivalent of half of a full-time job doing legislative work.

The compensation they receive for this work is quite low and requires them to have other sources of income in order to make a living.

The Gold states have relatively small

Законодавчі збори штатів, позначених темно-золотистим кольором: часткова зайнятість, низька зарплата, невеликий штат співробітників

У штатах, позначених темно-золотистим кольором, законодавці в середньому присвячують законотворчій діяльності еквівалент половини повного робочого тижня. Їхня винагорода за цю роботу є досить низькою, тому вони потребують додаткових джерел доходу. Апарат таких законодавчих зборів відносно невеликий.

Такі легіслатури часто називають традиційними

staffs. They are often called traditional or citizen legislatures and they are most often found in the smallest population, more rural states.

Again, NCSL has divided these states into two groups. The legislatures in Gold are the most traditional or citizen legislatures. The legislatures in Gold Lite are slightly less traditional.

(типовими для ранньої історії США, коли вони збиралися час від часу, а не постійно) або «громадянськими», оскільки їхні члени - це звичайні громадяни, а не професійні політики. Вони зазвичай характерні для малонаселених, більш сільських штатів. Національна конференція законодавчих зборів штатів (NCSL) поділила ці штати на дві підгрупи: легіслатури в штатах, позначених темно-золотистим кольором, є найбільш традиційними або «громадянськими». Законодавчі збори в штатах, позначених світло-золотим кольором, трохи відходять від цієї моделі.

Gold: Part-time, low pay, small staff (4)

Законодавчі збори штатів, позначених темно-золотистим кольором: часткова зайнятість, низька зарплата, невеликий штат співробітників (4)

Montana
North Dakota
South Dakota
Wyoming

Монтана
Північна Дакота
Південна Дакота
Вайомінг

Light Gold: Part-time Lite (10)

Законодавчі збори штатів, позначених світло-золотистим кольором: помірна часткова зайнятість (10)

Idaho
Kansas
Maine
Mississippi
New Hampshire
New Mexico
Rhode Island
Utah
Vermont
West Virginia

Айдахо
Канзас
Мен
Міссісіпі
Нью-Гемпшир
Нью-Мексико
Род-Айленд
Юта
Вермонт
Західна Вірджинія

THE NEBRASKA LEGISLATURE

From: <https://nebraskalegislature.gov/>

The Development of the Unicameral

Most state or national legislatures in the United States are bicameral legislatures. That is, each legislature is made up of two separate bodies.

These two bodies are two independent groups of representatives who meet in separate chambers, and who often serve for different lengths of time.

They may even work on very different bills, which is another name for the solutions they suggest to public problems. However, even though they may work on different bills at any one time, the approval of both houses is usually necessary in order for a bill to become law.

The state of Nebraska is the only state in the country that does not have a bicameral legislature. Instead, the Nebraska Legislature has only one house - called the Unicameral - that serves the citizens of the state. Representatives from the Unicameral are called senators.

The Nebraska Legislature has not always been a unicameral. Until 1935, Nebraska had a bicameral legislature like many other states in the nation. However, with the help of U.S. Sen. George W. Norris the state of Nebraska made an historical change.

Norris argued that a unicameral legislature would use a more fair and efficient system of lawmaking than the bicameral legislature currently in existence. Additionally, he argued that a small, unicameral legislature would be less expensive and would do a better job at representing the citizens of Nebraska than the larger two-house body.

ЛЕГІСЛАТУРА ШТАТУ НЕБРАСКА

Джерело: <https://nebraskalegislature.gov/>

Розвиток Однопалатної Легіслатури

Більшість законодавчих органів штатів або національних законодавчих органів у Сполучених Штатах є двопалатними законодавчими органами. Тобто кожен законодавчий орган складається з двох окремих органів. Ці два органи є двома незалежними групи представників, які засідають в окремих палатах і мають різні за термінами каденції. Вони можуть навіть працювати над абсолютно різними законопроєктами, що є ще однією назвою рішень, які вони пропонують для суспільних проблем. Однак, навіть незважаючи на те, що вони можуть працювати над різними законопроєктами, як правило, для прийняття законопроєкту необхідне затвердження обома палатами.

Штат Небраска – це єдиний штат в країні, в якому немає двопалатного законодавчого органу. Легіслатура штату Небраска складається тільки з однієї палати, яка служить громадянам штату. Депутати Однопалатної Легіслатури називаються сенаторами.

Законодавчі збори штату Небраска не завжди були однопалатним органом. До 1935 року в Небрасці, як і в багатьох інших штатах країни, діяв двопалатний законодавчий орган. Однак завдяки члену Сенату США Джорджу У. Норрісу штат Небраска здійснив історичну зміну.

Норріс стверджував, що однопалатний законодавчий орган буде використовувати більш справедливу і ефективну систему законотворчості, ніж існуючий у той час двопалатний законодавчий орган. Крім того, він стверджував, що невеликий однопалатний законодавчий орган обійдеться дешевше і буде краще представляти інтереси громадян

The citizens of Nebraska agreed with Norris and voted to change the structure of the Legislature in 1934.

Since 1937, Nebraska's unicameral legislature - the smallest state legislature in the country - has consisted of 49 senators from across the state who each serve for four years. Each of the 49 senators comes from a legislative district, which is the small area of the state that the senator represents and serves in the unicameral. Each district contains about 35,000 citizens. Legislators receive \$12,000 per year for serving in the Legislature, which meets for 90 days in odd-numbered years and 60 days in even-numbered years. In order to be a state senator, a Nebraskan must be at least 21 years old, be a registered voter, and live in their district for at least one year before running for election.

Небраски, ніж більша двопалатна легіслатура. Громадяни Небраски погодилися з Норрісом і проголосували за зміну структури законодавчого органу в 1934 році.

З 1937 року однопалатна легіслатура штату Небраска - найменший законодавчий орган штату в країні - складається з 49 senatorів з усього штату, каденція кожного з них триває чотири роки. Кожен з 49 senatorів є вихідцем законодавчого округу, який є невеликою територією штату, яку senator представляє і якому служить в Однопалатній Легіслатурі. У кожному окрузі проживає близько 35 000 осіб. Законодавці отримують 12 000 доларів США на рік за роботу в легіслатурі, яка збирається протягом 90 днів у непарні роки і 60 днів у парні роки. Щоб стати senatorом штату, житель Небраски повинен бути не молодше 21 року, бути зареєстрованим виборцем і проживати в своєму окрузі не менше одного року, перш ніж балотуватися на виборах.

Nonpartisanship and Leadership

Because of the sheer number of representatives in most legislatures, representatives must figure out ways to make things run smoothly inside the chamber. The two most common ways to organize a legislature are through the use of political parties and leadership positions. A political party is not the type of 'party' you might be thinking of. Rather, it is a group of individuals who hold similar political opinions and work to turn these opinions into public policy. Members of the same political party tend to vote the same way and even elect their own leaders, who often serve as leaders within a legislative body. In addition to these party leaders, a legislative body may elect some of its own representatives to a set of leadership positions. These leaders may decide which

Безпартійність і лідерство

Через величезну кількість представників у більшості законодавчих органів, представники повинні знайти методи організації злагодженої роботи всередині палати. Два найбільш поширених способи організації роботи в легіслатурі - це використання політичних партій і керівних посад. Політична партія - це не той тип «партії», про який ви могли б подумати. Скоріше, це група людей, які дотримуються схожих політичних поглядів і працюють над тим, щоб перетворити ці погляди на державну політику.

Члени однієї і тієї ж політичної партії, як правило, голосують однаково і навіть, обирають своїх власних лідерів, які часто є лідерами в законодавчому органі. На додаток до цих партійних лідерів законодавчий орган може обрати деяких зі своїх власних представників на ряд керівних посад. Ці лідери можуть

committees a representative will be a member of and which bills to put on the legislative agenda.

Additionally, they may suggest to other representatives whether or not to support a particular bill.

However, just as the Nebraska Unicameral is unique in having only one house, it is unique in another respect as well.

The Unicameral is a nonpartisan legislature. There are no official political parties within the Nebraska Legislature, and there is no indication of a candidate's political party on the election ballot.

However, the Nebraska Unicameral does have a leadership structure, although this structure is much smaller than those found in other state legislatures. First, the Unicameral has a Speaker.

The Speaker of the Unicameral is actually a senator who is elected to take care of the Legislature's procedural tasks. These involve setting the daily agenda and scheduling the 90 or 60 workdays for the legislative session. Second, the Unicameral has an Executive Board, whose chairperson is elected by the senators, that oversees the Legislature's personnel and services.

Finally, senators are divided into committees - small groups of legislators who meet together to make decisions about legislation, decisions about legislative processes, or administrative decisions. The type of committee you are probably most familiar with is called a standing committee. There are 14 standing committees in the Unicameral, which review and hold public hearings on specific types of legislation. There is a standing Committee on Agriculture, for example, that deals with legislation designed to help farmers. Having committees helps to keep the work of the Unicameral organized. Each

вирішувати членом яких комітетів буде представник і які законопроекти включити в законодавчий порядок денний. Крім того, вони можуть радити іншим представникам підтримувати або не підтримувати той чи інший законопроект.

Однак, Однопалатна Легіслатура Небраски унікальна не тільки тим, що вона складається з однієї палати, у неї є й інші унікальні характеристики. Це - безпартійний законодавчий орган.

У легіслатурі штату Небраска немає офіційних політичних партій, і у виборчому бюлетені немає відмітки про приналежність кандидата до політичної партії.

Проте, легіслатура штату Небраска дійсно має структуру управління, хоча ця структура набагато менше, ніж в законодавчих органах інших штатів. По-перше, в ній є спікер. Спікер фактично є сенатором, який обирається для виконання процедурних завдань легіслатури. Вони включають визначення щоденного порядку денного і планування 90 або 60 робочих днів в рамках пленарної сесії. По-друге, є Виконавча рада, голова якої обирається сенаторами, який контролює персонал і послуги легіслатури.

І останнє, сенатори діляться на профільні комітети - невеликі групи законодавців, які збираються разом для прийняття рішень щодо законодавства, рішень про законодавчі процеси або адміністративних рішень. Тип комітету, з яким ви, мабуть, найбільш знайомі, називається постійним комітетом. В Однопалатній Легіслатурі Небраски існує 14 постійних комітетів, які розглядають конкретні види законодавства і проводять публічні слухання щодо них. Наприклад, існує постійний комітет з питань сільського господарства, який займається законодавством, спрямованим на підтримку фермерів. Наявність комітетів допомагає підтримувати організовану роботу

committee is led by a chairperson, who sets the agenda for the committee and makes sure that debate and testimony on pieces of legislation runs smoothly.

законодавчого органу. Кожен комітет очолює голова, який визначає порядок денний комітету і стежить за тим, щоб дебати і виступи по законодавчих актах проходили злагоджено.

THE NEW HAMPSHIRE LEGISLATURE

[\(https://www.nh.gov/\)](https://www.nh.gov/)

The Legislative Branch is also known as the General Court of New Hampshire. It consists of two chambers, the House of Representatives and the Senate. There are 400 Representatives and 24 Senators, making the General Court the second largest legislature in the United States following the U.S. Congress. It is said that only the U.S. congress and the English and Indian Parliaments are larger.

Representatives and Senators write and pass the laws of the state. In New Hampshire, members of the General Court are elected every two years, meeting in annual sessions beginning in January of each year. New Hampshire takes pride in its Citizen Legislature, so called because members to the General Court are not professional politicians, but come from a variety of occupations. Professions of members include the self-employed, retired, homemakers, students, and lawyers. For their time and effort they are paid \$200 per term plus mileage costs. Because of their added duties, the Speaker of the House and the Senate President receive \$250 per term.

ЛЕГІСЛАТУРА ШТАТУ НЬЮ-ГЕМПШИР

<https://nebraskalegislature.gov/>

Законодавчий орган також відомий як Генеральні Збори штату Нью-Гемпшир. Він складається з двох палат - Палати представників і Сенату. До нього входять 400 представників та 24 сенатори, що робить Генеральні Збори другим за чисельністю законодавчим органом у Сполучених Штатах після Конгресу США. Кажуть, що тільки Конгрес США і парламенти Англії та Індії більше.

Представники та сенатори пишуть і приймають закони штату. У Нью-Гемпширі члени Генеральних Зборів обираються кожні два роки і збираються на щорічні сесії, що починаються в січні кожного року. Нью-Гемпшир пишається своєю Народною легіслатурою, названою так тому, що члени Генеральних Зборів не є професійними політиками, а мають найрізноманітніші професії. Серед депутатів є самозайняті особи, пенсіонери, домогосподарки, студенти та юристи. За їх час і роботу їм платять 200 доларів США за пленарну сесію плюс транспортні витрати. В силу своїх додаткових обов'язків Спікер Палати представників і Президент Сенату отримують 250 доларів США за кожну пленарну сесію.

ABOUT GOVERNORS

From: The National Governors' Association

Founded in 1908, the National Governors Association is the voice of the leaders of 55 states, territories, and commonwealths.

Our nation's Governors are dedicated to leading bipartisan solutions that improve citizens' lives through state government. Through NGA, Governors identify priority issues and deal with matters of public policy and governance at the state, national and global levels.

ПРО ГУБЕРНАТОРІВ

Національна асоціація губернаторів (NGA),

Заснована в 1908 році, є колективним представником губернаторів штатів, територій США і співдружностей.

Губернатори нашої країни покликані очолювати процес позапартійного втілення в життя урядами штатів рішень, спрямованих на покращення життя громадян. За допомогою NGA губернатори визначають пріоритетні проблеми і розглядають питання державної політики та управління на рівні окремих штатів, державному та глобальному рівнях.

NGA is the premier resource for not only Governors but also for their cabinet members, state policy experts, the U.S. Congress, and private enterprise. NGA offers an array of services to help collaboratively tell the states' story.

Thanks to decades of broad expertise, NGA teams are able to work side-by-side with state leaders to identify challenges, help Governors stay ahead of the curve and offer solutions before challenges become problems.

Working in the States—Our Membership staff provide services, including management and technical assistance to both new and incumbent Governors, their senior executive staff and trusted advisors.

Sharing between States—Teams from the Center for Best Practices work with state policy leaders and other experts in fostering information sharing between states to research, develop and implement innovative solutions to public policy challenges.

Advocating for the States—NGA's **Government Relations** advocates for the bipartisan policy priorities of Governors among federal agencies and with Congress and the White House

Supporting Public/Private Partnerships—**NGA Partners** works with leading industry and association stakeholders to promote information sharing and support bipartisan state solutions to the challenges facing state government today.

NGA є першочерговим ресурсом не тільки для губернаторів, але також і для членів їхніх кабінетів, експертів із законодавчих процесів окремих штатів, Конгресу США та приватного сектору. NGA надає цілий ряд послуг в підтримку спільного формування нарративу від імені урядів штатів. Завдяки напрацьованій десятиріччями експертній підтримці цільові групи NGA мають можливість, працюючи рука об руку з керівництвом штату, визначати суть складнощів, що виникають, діяти на випередження та пропонувати варіанти рішень до того, як згадані складності перетворяться в проблеми.

Робота в штатах - Співробітники апарату членів Асоціації надають новопризначеним і чинним губернаторам, керівникам їхніх виконавчих органів та їхнім довіреним радникам низку послуг, включаючи допомогу в управлінських і технічних питаннях.

Обмін інформацією між штатами - Групи Центру передового досвіду працюють з політичними лідерами штатів та іншими експертами, надаючи їм сприяння в обміні між штатами інформацією, необхідною для досліджень в царині пошуку та запровадження інноваційних рішень проблем державного управління.

Захист інтересів штатів – Офіс взаємодії з урядовими установами NGA. На позапартійній основі NGA захищає інтереси губернаторів перед федеральними відомствами, в Конгресі та в Білому домі.

Підтримка державно-приватного партнерства - Офіс партнерів. NGA співпрацює з учасниками провідних промислових і професійних асоціацій, сприяючи обміну інформацією та підтримуючи рішення, прийняті на двопартійної основі, у відповідь на проблеми урядів штатів.

GOVERNORS' POWERS & AUTHORITY

Overview

Governors, all of whom are popularly elected, serve as the chief executive officers of the fifty states and five commonwealths and territories.

As state managers, governors are responsible for implementing state laws and overseeing the operation of the state executive branch. As state leaders, governors advance and pursue new and revised policies and programs using a variety of tools, among them executive orders, executive budgets, and legislative proposals and vetoes.

Governors carry out their management and leadership responsibilities and objectives with the support and assistance of department and agency heads, many of whom they are empowered to appoint.

A majority of governors have the authority to appoint state court judges as well, in most cases from a list of names submitted by a nominations committee.

Although governors have many roles and responsibilities in common, the scope of gubernatorial power varies from state to state in accordance with state constitutions, legislation, and tradition, and governors often are ranked by political historians and other observers of state politics according to the number and extent of their powers.

Ranking factors may include the following.

- Qualifications and tenure
- Legislative—including budget

ВЛАДНІ ПОВНОВАЖЕННЯ ГУБЕРНАТОРІВ

Огляд

Губернатори є очільниками виконавчої влади в п'ятдесяти штатах, а також в п'яти співдружностях та територіях США та обираються всенародним голосуванням.

В якості голів виконавчої влади штатів, губернатори відповідають за дотримання законів штатів і нагляд за роботою виконавчих органів влади. В якості лідерів штату губернатори висувають як нові, так і переглянуті норми й програми та сприяють їх виконанню за допомогою різноманітних інструментів, в число яких входять укази, виконавчі бюджети, а також законодавчі пропозиції і вето.

У своїй управлінській та лідерській роботі з досягнення поставлених цілей губернатори спираються на підтримку та допомогу голів департаментів та відомств, багатьох з яких вони уповноважені призначати на посади.

Більшості губернаторів належать також повноваження з призначення на посади суддів штату, в більшості випадків, з числа кандидатів, список яких подає комітет з призначень.

Функції та обов'язки губернаторів багато в чому аналогічні, однак обсяг їхніх повноважень розрізняється в різних штатах з огляду на норми конституцій цих штатів, їхнє законодавства та традиції; фахівці з політичної історії та інші спостерігачі за політичним процесом в штатах часто ранжують такі повноваження в залежності від їхньої кількості та обсягу. Критерії такого ранжування можуть включати в себе наступне.

- Вимоги до кандидата на пост губернатора та термін його перебування на посаді

- and veto—authority
- Appointment sovereignty

- Законодавчі повноваження, включаючи повноваження з формування бюджету та вето
- Незалежність у прийнятті рішень про призначення на керівні посади

Although not necessarily a ranking factor, the power to issue executive orders and take emergency actions is a significant gubernatorial responsibility that varies from state to state.

Важливим параметром влади є повноваження губернаторів на видання указів та вжиття надзвичайних заходів; вони є різними в різних штатах, але як критерій ранжирування враховуються не завжди.

QUALIFICATIONS AND TENURE

Qualifications

States, commonwealths, and territories vary with respect to minimum age, U.S. citizenship, and state residency requirements for gubernatorial candidates and office holders.

The minimum age requirement for governors ranges from no formal provision to age 35. The requirement of U.S. citizenship for gubernatorial candidates ranges from no formal provision to 20 years.

State residency requirements range from no formal provision to 7 years.

Term Limits

Gubernatorial terms are four years in every state, commonwealth, and territory but New Hampshire and Vermont, which have two year terms.

All governors with the exception of Virginia's may succeed themselves, although they may be limited to a specific number of consecutive or total terms.

ВИМОГИ ДО КАНДИДАТА ТА ТЕРМІН ПЕРЕБУВАННЯ НА ПОСАДІ

Вимоги до кандидата

У різних штатах, співдружностях та територіях США для кандидатів у губернатори для осіб на губернаторській посаді особам встановлюються різні вимоги щодо їх мінімального віку, наявності статусу громадянина США, а також терміну проживання на американській території. Вікові вимоги варіюються від відсутності формального вікового критерію до віку не менше 35 років. Варіанти наявності статусу громадянина США для кандидатів на посаду губернатора охоплюють діапазон від відсутності формального критерію і до терміну не менше 20 років у статусі громадянина. Вимоги щодо проживання в даному штаті США варіюються від відсутності формального критерію до терміну в 7 років.

Терміни перебування на посаді

У всіх штатах, співдружностях та територіях термін перебування губернатора на посаді становить чотири роки, за винятком штатів Нью-Гемпшир і Вермонт, де цей термін становить два роки. Губернатори всіх штатів, за винятком Вірджинії, можуть обиратися повторно, але при цьому можуть обмежуватися або кількість повторних безперервних переобрань, або загальний термін перебування на посаді

For state by state information on gubernatorial qualifications, see **“The Governors: Qualifications for Office”** (Table 4.2, The Book of the States 2019, source: The Council of State Governments).

For state by state information on gubernatorial term limits, see **NGA’s Current Governors by State, Party, and Terms in Office**, and **“Constitutional and Statutory Provisions for Number of Consecutive Terms of Elected State Officials”** (Table 4.9, The Book of the States 2019, source: The Council of State Governments).

Vacancies/Succession

In the event of a vacancy in office, the lieutenant governor is the designated official who succeeds the governor in 49 states and territories (in two of which—Tennessee and West Virginia—the president/speaker of the Senate and lieutenant governor are one and the same).

In the remaining 5 states and the Commonwealth of Puerto Rico, officials designated to succeed the governor include the secretary of state and leader of the senate.

For state by state information on succession, see **“The Governors”** (Table 4.1, The Book of the States 2019, source: The Council of State Governments). For more information on lieutenant governors and other executive branch officials, see the Appointment Power section below.

губернатора.

Інформацію щодо вимог до кандидатів на посаду губернаторів за окремими штатами можна знайти у виданні: **"Губернатори: вимоги до кандидатів"** (Таблиця 4.2, Довідник про штати США 2019, джерело: Рада органів влади штатів). Інформацію щодо термінів перебування губернаторів на посаді в окремих штатах можна знайти у виданні NGA: **Діючі губернатори по штатам, партіям і термінів перебування на посаді**, а також **"Положення Конституції та законів про повторні рядках перебування на посадах виборних посадових осіб штатів"** (Таблиця 4.9, довідник про штати США 2019, джерело: Рада органів влади штатів).

Вакантні посади / Порядок наступності

У разі, коли посада губернатора стає вакантною, в 49 штатах і територіях (в двох з них - штатах Тенесі та Західна Вірджинія - глава / спікер Сенату і віце-губернатор є однією особою), обов'язки губернатора переходять до віце-губернатора.

Ще в п'яти штатах і співдружності Пуерто-Ріко до осіб, які призначаються для виконання обов'язків губернатора, відносяться секретар штату та лідер сенату.

Інформацію про правила наступності в штатах можна знайти у виданні: **"Губернатори"** (Таблиця 4.1, Довідник про штати США 2019, джерело: Рада органів влади штатів). Додаткові відомості про віце-губернаторів та інших посадових осіб виконавчої влади можна знайти в розділі про владні повноваження далі.

Impeachment

All states except Oregon provide for the impeachment of governors.

As in the case of the federal government, the impeachment process starts with the lower body of the legislature and the trial is conducted by the upper body in every state but Alaska—where the process is reversed, and Nebraska, which has a unicameral legislature charged with the full impeachment process. In most cases, impeachment requires a majority of members, while conviction generally requires a two-thirds or other special majority.

Should a governor be impeached, the lieutenant governor serves as acting governor in the vast majority of states. For state by state information on impeachment, see **“Impeachment Provisions in the States”** (Table 4.8, The Book of the States 2019, source: The Council of State Governments). For more information on lieutenant governors, see the Appointment Power section below.

Legislative Role

Governors play two broad roles in relation to state legislatures.

First, they may be empowered to call special legislative sessions, provided in most cases that the purpose and agenda for the sessions are set in advance.

Second, and more familiarly, governors coordinate and work with state legislatures in:

- approval of state budgets and appropriations;
- enactment of state legislation;

Імпічмент

Процедури імпічменту губернаторів існують у всіх штатах, за винятком Орегона. Аналогічно з процедурою федерального уряду, процес імпічменту починається в нижній палаті законодавчої гілки, а слухання (аналогічне судовому) проводить верхня палата; винятком з цього правила є Аляска - там цей процес має зворотний порядок, та Небраска, де парламент однопалатний, і всі повноваження з імпічменту зосереджені в одній палаті. У більшості випадків рішення про початок процедури імпічменту вимагає більшості голосів, а про визнання провини - двох третин чи іншого кваліфікованої більшості.

У переважній більшості штатів у разі оголошення імпічменту губернатору його обов'язки продовжує виконувати віце-губернатор. Інформацію про процедури імпічменту в окремих штатах можна знайти у виданні: **“Положення про імпічмент в штатах США”** (Таблиця 4.8, Довідник про штати США 2019, джерело: Рада органів влади штатів). Додаткові відомості про віце-губернаторів можна знайти в розділі про владні повноваження далі.

Законодавча функція

По відношенню до законодавчої влади штатів губернатори виконують свої функції в двох широких областях. По-перше, вони можуть мати повноваження на скликання позачергових парламентських сесій - в більшості випадків за умови, що мета такого засідання та його порядок денний визначені заздалегідь. По-друге - що більш типово - губернатори координують роботу та співробітництво із законодавчими зборами штатів за наступними напрямками:

- Затвердження бюджетів штатів та асигнувань ;
- Введення в дію законів штатів ;
- Затвердження призначень на

- confirmation of executive and judicial appointments; and
- legislative oversight of executive branch functions.

посади у виконавчій і судовій гілках;

- Законодавчий нагляд за виконанням своїх функцій виконавчою владою.

Approval Of State Budgets And Appropriations

Governors develop and submit annual or biennial budgets for review and approval by the legislature. In a number of states, commonwealths, and territories, governors also have “reduction”—most often referred to as “line-item”—veto power that can be used for the removal of appropriations to which they object. These tools allow governors and their budget staff to play a strong role in establishing priorities for the use of state resources. For state by state information on gubernatorial budget making and line-item veto power, see **“The Governors: Powers”** (Table 4.4, The Book of the States 2019, source: The Council of State Governments).

Затвердження бюджетів штатів та асигнувань

Губернатори готують і подають на затвердження законодавчому органу проекти річних або дворічних бюджетів. У деяких штатах, співдружностях та територіях губернатори, крім того, мають право «скорочення асигнувань», яке часто звуть «правом постатейного вето», яке губернатор може застосувати для вилучення з бюджету асигнувань, проти яких він заперечує. Завдяки таким інструментам губернатори та їхній апарат, який займається бюджетом, мають широкі можливості для визначення пріоритетних напрямів використання ресурсів штату. Інформацію про порядок підготовки бюджетів губернаторами і право постатейного вето в різних штатах можна знайти у виданні **«Губернатори: повноваження»** (Таблиця 4.4. Довідник про штати США 2019, джерело: Рада органів влади штатів).

Enactment Of Legislation

Governors often use State of the State messages to outline their legislative platforms, and many governors prepare specific legislative proposals to be introduced on their behalf. In addition, state departments and agencies may pursue legislative initiatives with gubernatorial approval.

Executive branch officials often are called to testify on legislative proposals, and governors and other executive branch leaders will seek to mobilize public opinion and interest groups in favor of or opposition to specific legislative proposals.

Governors may use their role as party leaders to encourage support for legislative initiatives, and along with department heads

Прийняття законів

Для того щоб окреслити свої законодавчі позиції, губернатори часто використовують звернення «Про становище в штаті», а багато хто з них готують конкретні проекти законів, які в подальшому будуть ініціюватися законодавцями. Крім того, за умови узгодження з губернатором, департаменти та відомства виконавчої влади також можуть брати участь в розробці нормативних актів. Часто для висловлення своєї позиції щодо запропонованих проектів законів на слухання до законодавчого органу викликаються посадові особи виконавчих органів, а губернатори та інші керівники виконавчої влади намагаються мобілізувати громадську думку та групи впливу для підтримки конкретних законодавчих пропозицій або протидії їм. Для підтримки законодавчих ініціатив губернатори можуть скористатися і

and staff may seek to influence the progress of legislation through regular meetings with legislators and legislative officials.

Veto Power

All 50 state governors have the power to veto whole legislative measures. In a large majority of states a bill will become law unless it is vetoed by the governor within a specified number of days, which vary among states. In a smaller number of states, bills will die (pocket veto) unless they are formally signed by the governor, also within a specified number of days.

Other types of vetoes available to the governors of some states include “line-item” (by which a governor can strike a general item from a piece of legislation), “reduction” (by which a governor can delete a budget item), and “amendatory” (by which a governor can revise legislation).

Legislatures may override vetoes, usually by a supermajority vote.

For state by state information about veto powers, see “**The Governors: Powers**” (Table 4.4, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State Governments) and “**Enacting Legislation: Veto, Veto Override and Effective Date**” (Table 3.16, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State Governments).

Confirmation Of Appointments

Many gubernatorial appointments require legislative confirmation. For additional information, see the Appointment Power section below as well as “**Selected State Administrative Officials: Methods of Selection**” (Table 4.10, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State

своїм статусом лідера партії, а також намагатися вплинути на проходження законопроектів у парламенті, організовуючи разом з керівниками департаментів і співробітниками свого апарату регулярні зустрічі з членами та співробітниками парламенту штату.

Право вето

Губернатори всіх 50 штатів мають право накладати вето на законодавчі акти в цілому. У багатьох штатах законопроект набуває статусу закону лише в разі, якщо губернатор протягом певної кількості днів - різного в різних штатах - не ветоє його. Ще в кількох штатах законопроект не набере чинності, якщо не буде офіційно підписаний губернатором, знову ж таки, протягом певної кількості днів. У деяких штатах губернатори, крім того, мають повноваження накладати вето «постатейно» (тобто, губернатор має право вилучати із законів загальні положення), з метою «скорочення асигнувань» (тобто, губернатор може вилучити певні позиції з бюджету), а також «в порядку поправки» (тобто, губернатор може внести зміни в закон). У законодавців є можливість подолання вето, як правило, кваліфікованою більшістю голосів.

Інформацію щодо права вето в кожному окремому штаті можна знайти у виданні: “**Губернатори: повноваження**” (Таблиця 4.4, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США), а також “**Введення законів в дію: вето, подолання вето і дата набрання чинності**” (Таблиця 3.16, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США).

Затвердження призначень

У багатьох випадках кандидати, які призначаються на посади губернатором, мають бути затверджені законодавчим органом. Додаткову інформацію можна знайти в розділі про владні повноваження нижче, а також у виданні “**Окремі посадовці адміністрацій штатів: методи відбору**” (Таблиця 4.10,

Governments).

Legislative Oversight

Governors interact with their legislatures to help ensure that their priorities, goals, and accomplishments are accurately presented and positively received during oversight hearings and other legislative activities that address and evaluate executive branch implementation of legislatively mandated programs and services.

Appointment Power

Gubernatorial Appointments – Overview

Most governors have broad authority to nominate officials to serve in state executive branch positions—many of whom will be included in the governor’s advisory committee, known as the “cabinet.” Governors may be empowered as well to make appointments to state judgeships. Frequently, these appointments are subject to confirmation by one or both houses of the state legislature.

While often pro forma in nature, the confirmation process with respect to executive branch appointments can be used by legislatures to expand their influence on governors and their policies.

Accordingly, many governors consult with key legislators before making formal nominations.

For state by state information on the methods of selecting state officials, see “**Selected State Administrative Officials: Methods of Selection**” (Table 4.10, *The Book of the States 2019*, source:

The Council of State Governments).

Довідник про штати США 2019, джерело: Рада органів влади штатів США).

Законодавчий нагляд

Губернатори взаємодіють зі своїми законодавцями, прагнучи таким чином чіткого розуміння ними своїх пріоритетів, цілей та досягнень, що сприяє позитивній реакції на них під час слухань з питань парламентського контролю та інших законодавчих заходів, присвячених розгляду та оцінці ходу реалізації програм і послуг, визначених рішеннями законодавців.

Повноваження з призначення на посади

Повноваження губернаторів з призначення на посади - огляд

Більшість губернаторів мають широкі повноваження щодо призначення на посади у виконавчих органах штату осіб, багато з яких стають членами консультативного комітету при губернаторі, відомого під назвою «кабінет». Крім того, губернатори можуть володіти повноваженнями щодо призначень до суддівського корпусу штату.

Найчастіше для таких призначень потрібне підтвердження однією або обома палатами законодавчого органу. Цей процес, часто формальний по своїй суті, може використовуватися законодавцями при призначенні на посади виконавчої влади для впливу на губернаторів та на їхні політичні рішення. Тому багато губернаторів, перш ніж приймати офіційні рішення про призначення на посади, консультуються з парламентськими лідерами.

Інформацію про методи відбору кандидатур на посади адміністрації в кожному окремому штаті можна знайти у виданні “**Окремі посадовці адміністрацій штатів: методи відбору**” (Таблиця 4.10, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США).

Boards And Commissions

The roles played by boards and commissions vary considerably by state and by program. In some states appointed boards have the primary responsibility for individual programs and agencies and are responsible for the selection of department and agency heads.

This is particularly true in the field of education, but boards still retain responsibility for a broad range of other programs in fields such as labor, transportation and health and human services.

In many states the members of these boards are named or nominated by the governor. And in many of these cases, board members are subject to confirmation by one or both houses of the legislature.

Other boards play more limited regulatory or advisory roles. In most states boards oversee the licensing and regulation of numerous professions and business areas.

In other states they advise the governor on areas of importance such as the environment and economic development.

While the elimination and/or consolidation of boards and commissions is a common focus of government efficiency and government reorganization initiatives, they still play a prominent role in state government, providing opportunities to address the concerns of special interests and to reward political supporters.

Ради директорів та комісії

Ролі, що належать радам та комісіям, значно різняться в рамках кожного окремого штату та кожної окремої програми. У деяких штатах на призначених членів рад покладається основна відповідальність за виконання конкретних програм та роботу конкретних відомств, і вони ж відповідають за відбір осіб, що призначаються на посади керівників департаментів та відомств. Це особливо типово для сфери освіти, проте й в інших сферах, таких як зайнятість, транспорт, охорона здоров'я та соціальне забезпечення подібні комісії несуть відповідальність за широкий спектр програм.

У багатьох штатах члени подібних рід призначаються або пропонуються губернатором. При цьому кандидати на членство в них проходять ще й затвердження однією або обома палатами законодавчого органу.

Роль інших рад обмежена регуляторними або консультативними функціями. У більшості штатів ради здійснюють нагляд за ліцензуванням багатьох видів професійної та економічної діяльності, а також їх регулювання. Є штати, в яких такі ради консультують губернатора в найважливіших сферах, таких як охорона навколишнього середовища та економічний розвиток.

Незважаючи на те, що в ракурсі ініціатив щодо підвищення ефективності управління та реорганізації органів влади часто говорять про ліквідацію та/або злиття рад та комісій, їм і досі належить важлива роль в системі управління штатів як структурам, що забезпечують можливість реагувати на проблеми в певних секторах, а також винагороджувати політичних прихильників за їхню підтримку.

Executive Branch Positions Independently Selected

A large number of states provide for the independent selection of certain executive branch positions.

Most noteworthy among these positions are lieutenant governor, secretary of state, attorney general, and treasurer.

The position of lieutenant governor exists in the overwhelming majority of states, where the position is most often filled by popular statewide election and jointly with the governor, although in a small number of cases the role of lieutenant governor is assigned by state law to another position in either the executive or legislative branch (e.g., secretary of state or leader of the senate).

The positions of secretary of state, attorney general, and treasurer are all subject to statewide popular election in the majority of states, and at least one of the three is elected in most of the remaining states.

Governors generally have limited authority in the appointment of state comptrollers and pre and post audit department heads. Governors' appointment powers are also limited with regard to the heads of state education and higher education agencies. The education department head is independently elected statewide in 14 states and is appointed— independent of gubernatorial approval—by a board or agency head in 20 states and two territories.

In most states and territories, the higher education head is appointed by a board independent of gubernatorial approval.

A number of states also provide for the

Посади виконавчої влади, що вимагають окремої процедури призначення

У багатьох штатах існує низка посад виконавчої влади, призначення на які здійснюється не є підвладними губернатору.

Серед цих посад найбільшої уваги заслуговують віце-губернатор, секретар штату, генеральний прокурор штату та очільник казначейства.

Посада віце-губернатора існує в переважній більшості штатів, де кандидат на її заняття обирається разом з губернатором голосуванням усього населення штату, хоча є кілька штатів, де, згідно з їхнім законодавством, виконання ролі віце-губернатора доручається іншій посадові особі у виконавчій чи законодавчій гілці влади (наприклад, секретар штату або лідер сенату).

У більшості штатів голосуванням населення обираються кандидати на посади секретаря штату, генерального прокурора та очільника казначейства, а в решті штатів передбачений процес голосування за претендента, принаймні, на одну з цих трьох посад.

Повноваження губернаторів з призначення на посади головного фінансового інспектора штату та голів департаментів, відповідальних за попередній аудит і аудит постфактум, як правило, обмежені. Також, обмеженими є повноваження губернаторів з призначення керівників управлінь середньої та вищої освіти штатної системи. У 14 штатах очільник департаменту освіти обирається голосуванням громадян штату, а в 20 штатах та на двох територіях - призначається радою з освіти або керівником відомства без затвердження його кандидатури губернатором. У більшості штатів та територій очільника відомства вищої освіти призначається радою і не потребує затвердження губернатором.

У низці штатів загальним голосуванням

statewide election of one or more other department heads, among them public utility regulators and the heads of agriculture, labor, and natural resources departments.

As with governors, other statewide elected positions may be subject to age, citizenship, and state residency requirements, as well as term limits.

For state by state data on the joint election of governors and lieutenant governors, see **“The Governors”** (Table 4.1, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State Governments).

For state by state information on the methods of selecting state officials, see **“Selected State Administrative Officials: Methods of Selection”** (Table 4.10, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State Governments).

For state by state information on eligibility requirements for state officials, see **“Constitutional and Statutory Provisions for Number of Consecutive Terms of Elected State Officials”** (Table 4.9, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State Governments).

Cabinets

State cabinets, which serve as advisory councils to the nation’s governors, generally are made up of officials appointed by the governor to head state departments and agencies, and in some cases top-level staff in the governor’s immediate office.

обираються один або декілька керівників інших департаментів, серед них - голова органу регулювання комунальних послуг та голови департаментів сільського господарства, зайнятості та природних ресурсів.

Аналогічно порядку обрання губернаторів, до кандидатів на посади, що обираються загальним голосуванням, можуть пред’являтися вимоги за віком, статусу громадянина та термінів проживання у штаті, а також обмежуватися терміни їхнього перебування на своїх посадах.

Інформацію про проведення виборів віце-губернаторів разом з губернаторами в кожному з окремих штатів можна знайти у виданні **“Губернатори”** (Таблиця 4.1, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США).

Інформацію про методи відбору кандидатів на посади в адміністрації в кожному окремому штаті можна знайти у виданні **«Окремі посадові особи адміністрацій штатів: методи відбору»** (Таблиця 4.10, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США).

Інформацію про вимоги до кандидатів на адміністративні посади в кожному окремому штаті можна знайти у виданні **“Норми Конституції та законів щодо кількості термінів послідовного перебування осіб на виборчих посадах”** (Таблиця 4.9, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США).

Кабінети

До складу кабінетів, які виконують функції консультативних рад при губернаторах, зазвичай входять посадові особи, призначені губернатором на посади керівників департаментів та відомств штату, а в деяких випадках - керівні посадові особи апарату губернатора.

In most states the cabinet fulfills two functions:

- advises the governor on the development of policy; and
- serves as a vehicle for the governor or senior staff to convey priorities to gubernatorial appointees and address cross-agency issues or concerns.

У більшості штатів кабінет виконує дві функції:

- консультує губернатора з питань нормотворчості;
- виконує роль механізму доведення губернатором або його апаратом до відома призначених ним посадових осіб інформації про пріоритети курсу губернатора, а також рішень проблемних або таких, що викликають стурбованість, міжвідомчих проблем.

In a number of states, governors have created sub-cabinets to bring together agencies to address issues such as the needs of children.

У низці штатів губернатори створили під-кабінети для спільного опрацювання різними відомствами таких питань як потреби дітей.

Forty-four states and all of the commonwealths and territories have cabinets and/or sub-cabinets. Cabinets themselves may have their origin in law, tradition, and/or the governor's discretion.

Кабінети та/або під-кабінети існують в сорока чотирьох штатах та на всіх територіях і співдружностях. Основою формування самих кабінетів можуть бути закони, традиції та/або дискреційні рішення губернатора. Члени кабінету можуть перебувати в ньому в силу своєї посади або ж за окремим призначенням губернатора. У різних штатах, співдружностях і територіях питання чисельності кабінету, періодичності його засідань, офіційних процедур та міри, якою губернатор спирається на свій кабінет в плані консультацій та підтримки, вирішені по-різному.

Cabinet membership may be a product of appointment to a specific office or be subject to selection by the governor. Cabinet size, and the frequency of cabinet meetings and formality and extent to which a governor uses his or her cabinet for advice and assistance, varies among the states, commonwealths, and territories.

Інформацію про кабінети в кожному окремому штаті можна знайти у виданні "**Система кабінетів штатів**" (Таблиця 4.6, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США).

For state by state information on cabinets, see "**State Cabinet Systems**" (Table 4.6, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State Governments).

Executive Orders

Укази

The authority for governors to issue executive orders is found in state constitutions and statutes as well as case law, or is implied by the powers assigned to state chief executives. Governors use executive orders—certain of which are subject to

Право губернаторів видавати укази прописане в конституціях та законах штатів, рішеннях судів або обумовлюється повноваженнями, визначеними для вищих посадових осіб виконавчої влади. Губернатори використовують укази, причому деякі їхні види в низці штатів

legislative review in some states—for a variety of purposes, among them to:

- trigger emergency powers during natural disasters, energy crises, and other situations requiring immediate attention;
- create advisory, coordinating, study, or investigative committees or commissions; and
- address management and administrative issues such as regulatory reform, environmental impact, hiring freezes, discrimination, and intergovernmental coordination.

For state by state information on the power of governors to issue executive orders, see **“Gubernatorial Executive Orders: Authorization, Provisions, Procedures”** (Table 4.5, *The Book of the States 2019*, source: The Council of State Governments).

Emergency Powers

As chief executive, governors are responsible for ensuring their state is adequately prepared for emergencies and disasters of all types and sizes.

Most emergencies and disasters are handled at the local level, and few require a presidential disaster declaration or attract worldwide media attention.

Yet governors must be as prepared for day-to-day events—tornadoes, floods, power outages, industrial fires, and hazardous materials spills—as for catastrophes on the scale of Hurricane Katrina or the September 11 terrorist attacks. States focus on four

вимагають затвердження законодавчим органом, в широкому спектрі напрямків, включаючи:

- введення в дію надзвичайних повноважень в разі природних катастроф, енергетичної кризи та інших ситуацій, що вимагають негайної уваги;
- формування консультативних, координаційних, дослідницьких чи слідчих комітетів чи комісій;
- робота над управлінськими та адміністративними проблемами, такими як реформа законодавства, вплив на навколишнє середовище, мораторій на прийом персоналу, дискримінація та міжвідомча координація дій.
-

Інформацію про повноваження губернаторів на видання указів в кожному окремому штаті можна знайти у виданні **“Укази губернаторів: допустимість, положення, процедури”** (Таблиця 4.5, *Довідник про штати США 2019*, джерело: Рада органів влади штатів США).

Надзвичайні повноваження

Як головні посадові особи виконавчої влади, губернатори несуть відповідальність за забезпечення належної готовності свого штату до надзвичайних та катастрофічних ситуацій будь-якого типу і масштабу. Заходи з ліквідації наслідків більшості надзвичайних ситуацій та катастроф вживаються на місцевому рівні, але в деяких ситуаціях необхідно оголошення надзвичайного стану Президентом країни або привернення уваги засобів масової інформації всього світу. І, тим не менш, губернатори зобов'язані бути готовими як до подій періодичного характеру - торнадо, повеней, збоїв електропостачання, пожеж на промислових об'єктах та проливів небезпечних матеріалів -

stages of disaster or emergency management:

- Prepare
- Prevent
- Respond
- Recover

These components afford a useful rubric for thinking about the cycle of disasters and emergencies and for organizing recommendations for state action.

During an emergency, the governor also plays a key role in communicating with the public during an emergency, providing advice and instructions and maintaining calm and public order.

State emergency management laws usually define how a governor may declare and end a state of emergency.

In some cases, the necessary response to a disaster is beyond the capacity of state and local governments. A state may petition the President to declare a major disaster.

The declaration of a major disaster triggers a variety of federal programs depending on the scope of the disaster and the type of losses experienced.

The Council of Governors (Council) was created by the National Defense Authorization Act for FY 2008 and formally established by Executive Order 13528, issued on January 11, 2010. The Council is intended to serve as a mechanism for governors and key federal officials to address matters pertaining to the National Guard, homeland defense and defense support to civil authorities.

так і до катастрофічних подій масштабу урагану Катрина або терористичних актів 11 вересня. Кожний штат зосереджується на чотирьох етапах ліквідації наслідків катастрофи або надзвичайної ситуації:

- готовність
- попередження
- реагування
- Відновлення

Ці чотири компоненти відображають цикл катастроф та надзвичайних ситуацій та, відповідно, напрямки рекомендацій з організації робіт силами штату.

При надзвичайній ситуації губернатору також належить головна роль в комунікації з громадськістю, як в плані рекомендацій і вказівок для населення, так і в плані підтримки спокою та громадського порядку.

Як правило, в законах про надзвичайні ситуації в штаті визначається порядок оголошення губернатором надзвичайного стану та його завершення. У деяких випадках сили та засоби, необхідні для реагування на катастрофу, перевищують можливості штатного та місцевого урядів. Будь-який штат може клопотати перед Президентом про оголошення катастрофи великого масштабу. Оголошення катастрофи великого масштабу автоматично запускає різноманітні федеральні програми в залежності від параметрів катастрофи та понесених втрат.

Рада губернаторів (Рада) була заснована відповідно до Закону про повноваження в галузі національної оборони на 2008 фінансовий рік, а офіційно сформована Указом 13528 від 11 січня 2010 року. Ця Рада задумана як механізм, що дає губернаторам та головним федеральним посадовим особам можливість працювати над питаннями Національної гвардії, захисту вітчизни та оборонної підтримки цивільних

The Council consists of 10 governors appointed by the President – five from each party – with two governors serving as co-chairs. The Executive Order specifically names a number of federal participants in the Council, including the Secretaries of Defense and Homeland Security, the President’s Homeland Security and Counterterrorism Advisor, the Commander of U.S. Northern Command and the Chief of the National Guard Bureau, among others.

To ensure that the Council appropriately represents *all* governors, the Council co-chairs, through the National Governors Association, share documents for review and discussion with all governors’ offices prior to their approval by the Council.

Key Issues: Catastrophic Disaster Response And Recovery, Cybersecurity, Dual-Status Command, Ensuring The National Guard Is Valued, Federal Budget Discussions, and Military Families

органів влади.

До складу Ради входять 10 губернаторів, які призначаються Президентом - по п'ять від кожної партії - причому двоє з них виконують функції співголів. У згаданому Указі конкретно вказано низку представників федерального уряду в Раді, включаючи, крім інших, міністрів оборони та внутрішньої безпеки, радника Президента з питань внутрішньої безпеки та боротьби з тероризмом, Командувача Північним командуванням ЗС США і Начальника Бюро Національної гвардії.

Для того щоб забезпечити належне представництво в Раді *всіх* губернаторів, його співголови розсилають до канцелярій всіх губернаторів через Національну асоціацію губернаторів документи для їх розгляду та обговорення, перш ніж ці документи затверджуються Радою.

Головні питання: Реагування на катастрофічні надзвичайні ситуації та ліквідація їхніх наслідків, кібербезпека, забезпечення гідного ставлення до Національної гвардії, обговорення федерального бюджету та сім'ї військовослужбовців.

THE COUNCIL OF STATE GOVERNMENTS

csg.org

Founded in 1933, The Council of State Governments is the nation's largest nonpartisan organization serving all three branches of state elected and appointed officials. The mission of CSG is to champion excellence in state government and the organization executes that mission through four major platforms:

CSG National Office

The CSG national office, located in Lexington, Kentucky, houses national projects, publications and special initiatives that foster collaboration and community between elected and appointed officials from

РАДА УРЯДІВ ШТАТІВ

csg.org

Заснована в 1933 році Рада урядів штатів (CSG) є найбільшою в країні безпартійною організацією, яка служить виборним і призначеним посадовим особам у всіх трьох гілках влади штату. Місія CSG полягає в просуванні високого рівня професіоналізму в органах влади штату. Рада виконує цю місію за допомогою чотирьох основних платформ:

Національний офіс CSG

Національний офіс CSG, розташований у Лексінгтоні, штат Кентуккі, займається національними проєктами, виданнями та спеціальними ініціативами, що сприяють співпраці та взаємодії між виборними та призначеними

across the country and the six U.S. territories. The CSG national office is home to the CSG Center of Innovation, the CSG National Center for Interstate Compacts, Capitol Ideas magazine and the CSG Henry Toll Fellowship national leadership development program.

CSG Regional Offices

The regional offices — CSG East, CSG Midwest, CSG South and CSG West — allow state officials to connect on shared issues that are geographically based including federal lands, water rights, agriculture, border relations and more.

CSG regional offices also host conferences, in-state visits and leadership development programs that allow officials to regionally network.

Within these offices, CSG also houses the Eastern Regional Conference (ERC), Midwestern Legislative Conference (MLC) and the Southern Legislative Conference (SLC).

CSG Justice Center

The CSG Justice Center brings together state and local officials and subject matter experts to discuss challenges and best practices in policy areas directly related to issues of public safety and justice in order to strengthen communities.

CSG Affiliated Organizations

CSG is home to 11 affiliated organizations that serve as partners for many of its projects:

- American Probation and Parole Association
- Association of Air Pollution Control

посадовими особами по всій країні та на шести територіях США. У Національному офісі CSG знаходяться Центр інновацій, Національний центр договірних відносин між штатами, Журнал Capitol Ideas і Програма стипендій Генрі Толла - національна програма розвитку лідерства.

Регіональні офіси CSG

Регіональні офіси - CSG East, CSG Midwest, CSG South і CSG West - надають можливість посадовим особам штатів узгоджувати свої позиції з питань, які географічно є загальними для штатів, включаючи федеральні землі, права водокористування, сільське господарство, відносини між штатами і багато іншого. Регіональні офіси CSG також проводять конференції, візити всередині штату і реалізують програми розвитку лідерських якостей, що дозволяє посадовим особам встановлювати робочі зв'язки на регіональному рівні. Регіональні офіси CSG також включають Східну регіональну конференцію (ERC), Законодавчу конференцію Середнього Заходу (MLC) та Південну законодавчу конференцію (SLC).

Центр правосуддя CSG

Центр правосуддя CSG об'єднує посадових осіб та експертів у певному напрямку на державному та місцевому рівні для обговорення проблем та передового досвіду у сферах, безпосередньо пов'язаних з питаннями громадської безпеки та правосуддя, з метою зміцнення громад.

Організації-члени CSG

До складу CSG входять 11 організацій-членів, які виступають партнерами в рамках багатьох проєктів Ради:

- Американська асоціація пробації та умовно-дострокового звільнення;
- Асоціація агентств з контролю за

Agencies

- Cannabis Regulators Association
- Military Interstate Children's Compact Commission
- National Association of State Facilities Administrators
- National Association of State Personnel Executives
- National Association of State Technology Directors
- National Emergency Management Association
- National Hispanic Caucus of State Legislators
- State International Development Organizations
- Women In Government

забрудненню повітря;

- Асоціація регуляторів використання медичного каннабісу;
- Військова міждержавна комісія у справах дітей;
- Національна асоціація адміністраторів державних установ;
- Національна асоціація керівників кадрових служб штатів;
- Асоціація державних директорів з технологій;
- Національна асоціація управління надзвичайними ситуаціями;
- Національні латиноамериканські збори законодавців штату;
- Міжнародні організації розвитку штату;
- Жінки в уряді.

Nga.org

National Governors Association

We're the organization of the nation's bipartisan governors.

Founded in 1908, the National Governors Association is the voice of the leaders of 55 states, territories, and commonwealths. **Our nation's Governors** are dedicated to leading bipartisan solutions that improve citizens' lives through state government. Through NGA, Governors identify priority issues and deal with matters of public policy and governance at the state, national and global levels.

NGA is the premier resource for not only Governors but also for their cabinet members, state policy experts, the U.S. Congress, and private enterprise. NGA offers an array of services to help collaboratively tell the states' story. Thanks

Nga.org

Національна асоціація губернаторів

Ми - двопартійна організація губернаторів країни.

Заснована в 1908 році, Національна асоціація губернаторів є голосом лідерів 55 Штатів, територій співдружностей.

Губернатори нашої країни віддані ідеї прийняття передових рішень, на основі двопартійності, які дозволяють урядам штатів покращувати життя громадян. За допомогою NGA губернатори визначають пріоритетні проблеми та вирішують питання державної політики та управління на державному, національному та глобальному рівнях.

NGA є головним ресурсом не тільки для губернаторів, але і для співробітників їхніх офісів, експертів з питань державної політики, Конгресу США і приватних компаній. NGA пропонує широкий спектр послуг, які допомагають спільними зусиллями працювати на благо штатів. Завдяки накопиченому десятиріччями всебічному досвіду

to decades of broad expertise, NGA teams are able to work side-by-side with state leaders to identify challenges, help Governors stay ahead of the curve and offer solutions before challenges become problems.

Working in the States—Our Membership staff provide services, including management and technical assistance to both new and incumbent Governors, their senior executive staff and trusted advisors.

Sharing between States—Teams from the Center for Best Practices work with state policy leaders and other experts in fostering information sharing between states to research, develop and implement innovative solutions to public policy challenges.

Advocating for the States—NGA's Government Relations advocates for the bipartisan policy priorities of Governors among federal agencies and with Congress and the White House

Supporting Public/Private Partnerships—NGA Partners works with leading industry and association stakeholders to promote information sharing and support bipartisan state solutions to the challenges facing state government today.

команди NGA можуть працювати пліч-о-пліч з лідерами штатів, щоб виявляти проблеми, допомагати губернаторам залишатися на передових позиціях і пропонувати рішення до того, як складні завдання стануть проблемами.

Робота в штатах - Наші співробітники, що обслуговують членів асоціації, надають послуги, включаючи управлінську та технічну допомогу як новим, так і діючим губернаторам, їхньому керівному персоналу та довіреним радникам.

Обмін інформацією між штатами - Команда Центру передового досвіду працює разом з посадовими особами штату, що займаються формуванням політики, та іншими експертами, сприяючи обміну інформацією між штатами для дослідження, розробки та впровадження інноваційних рішень проблем державної політики.

Представлення інтересів штатів - представники NGA, що займаються роботою з органами державної влади представляють пріоритети двопартійної політики губернаторів перед федеральною владою, а також перед Конгресом і в Білому домі.

Підтримка партнерства в державному / приватному секторі - Партнери NGA працюють з провідними зацікавленими сторонами в галузі та асоціаціях для сприяння обміну інформацією та підтримки двопартійних державних рішень проблем, що стоять сьогодні перед урядом штату.

NCSL.org

NCSL: Our Mission

NCSL, founded in 1975, represents the legislatures in the states, territories and commonwealths of the U.S.

Its mission is to advance the effectiveness, independence and integrity of legislatures and to foster interstate cooperation and facilitate the exchange of information among

NCSL.org

NCSL: наша місія

Національна конференція законодавчих органів штатів (NCSL), заснована в 1975 році, представляє законодавчі органи штатів, територій і співдружностей США.

Її місія полягає у підвищенні ефективності, незалежності та цілісності законодавчих органів, а також у сприянні співпраці між штатами та обміну

legislatures.

NCSL also represents legislatures in dealing with the federal government, especially in support of state sovereignty and state flexibility and protection from unfunded federal mandates and unwarranted federal preemption. The conference promotes cooperation between state legislatures in the U.S. and those in other countries.

In addition, NCSL is committed to improving the operations and management of state legislatures, and the effectiveness of legislators and legislative staff. NCSL also encourages the practice of high standards of conduct by legislators and legislative staff.

<https://www.naco.org/>

Mission

Strengthen America's counties.

VISION

Healthy, safe and vibrant counties across America.

ABOUT NACo

The National Association of Counties (NACo) strengthens America's counties, serving nearly 40,000 county elected officials and 3.6 million county employees. Founded in 1935, NACo unites county officials to:

- **Advocate county priorities** in federal policymaking
- **Promote exemplary county policies** and practices
- **Nurture leadership skills** and expand knowledge networks
- **Optimize county and taxpayer**

інформацією між законодавчими органами.

NCSL також представляє законодавчі органи у відносинах з федеральним урядом, особливо щодо підтримки суверенітету і гнучкості Штатів, а також захисту від незабезпечених федеральних повноважень і необґрунтованої виключної компетенції федеральної влади. Конференція сприяє співпраці між законодавчими органами штатів у США та в інших країнах.

Крім того, NCSL прагне до вдосконалення діяльності та управління законодавчими органами штатів, а також підвищення ефективності законодавців і персоналу законодавчих органів. NCSL також підтримує практику високих стандартів поведінки законодавців і співробітників законодавчих органів.

<https://www.naco.org/>

Місія

Підсилення потенціалу округів Америки

БАЧЕННЯ

Процвітаючі, безпечні та активні округи по всій Америці.

Про NACo

Національна асоціація округів (NACo) робить округи Америки сильнішими, надаючи послуги майже 40 000 виборних посадових осіб округів і 3,6 мільйона співробітників округів. Заснована в 1935 році, NACo об'єднує посадових осіб округів для:

- **Представлення пріоритетних інтересів округів** у процесі розробки політики на федеральному рівні;
- **Просування зразкової стратегії і практики** округів;
- **Розвитку лідерських навичок і розширення** мереж обміну знаннями;
- **Оптимізації ресурсів округу та платників**

resources and cost savings, and

- **Enrich the public's understanding** of county government.

Values

We are passionate about advancing excellence in public service to help people and places thrive across America.

We embrace and respect our diversity of experience, heritage and thought.

We sustain our ingenuity and impact by harnessing our collective knowledge and by cultivating collegiality, civility and inclusivity.

We are steadfast in our shared pursuit to enrich our membership value exponentially, guided by the belief that stronger counties result in a stronger America.

PERFORMANCE PRIORITIES

Member Engagement: Inspire exemplary county leadership

Policy Advancement: Achieve county priorities in national policymaking

Thought Leadership: Amplify county solutions in public service excellence

Financial Health: Optimize county and association resources and cost savings

Talent and Wellbeing: Perform as a preeminent association

податків і економії витрат; а також

- **Підвищення рівня інформованості громадськості про уряд округу.**

Цінності

Ми підтримуємо просування передового досвіду в державній службі, щоб допомогти людям і територіям процвітати по всій Америці.

Ми приймаємо і поважаємо нашу різноманітність досвіду, спадщини та мислення.

Ми підтримуємо нашу винахідливість і вплив, використовуючи наші колективні знання і розвиваючи колегіальність, коректність і інклюзивність.

Ми віддані нашому спільному прагненню примножити значимість нашого об'єднання, керуючись переконанням, що сильніші округи є запорукою сильнішої Америки.

ПРІОРИТЕТИ ДІЯЛЬНОСТІ

Залучення членів: Підтримка кращих прикладів управління округами

Просування стратегічних пріоритетів: Ефективне представлення пріоритетів округів в процесі розробки національної політики

Ідейне лідерство: широке використання рішень округів для удосконалення державної служби

Фінансова стабільність: Оптимізація ресурсів округів і асоціації та економія витрат

Кадровий потенціал і благополуччя: Завжди залишатися серед лідерів

LIST OF TOPICS

- Agriculture & Rural Affairs
- Broadband
- Census 2020
- Community & Economic Development
- Diversity, Equity & Inclusion
- Environment
- Health
- Housing
- Human Services
- Immigration
- Intergovernmental Affairs
- Justice & Public Safety
- Labor & Employment
- Management & Administration
- Public Lands
- Resiliency
- Tax & Finance
- Technology
- Transportation & Infrastructure

СПИСОК ТЕМ

- Сільське господарство та розвиток сільської місцевості
- Широкосмуговий інтернет
- Перепис 2020 року
- Громада та економічний розвиток
- Різноманітність, рівноправ'я та інклюзивність
- Навколишнє середовище
- Охорона здоров'я
- Житло
- Соціальні служби
- Імміграція
- Міжурядові відносини
- Правосуддя та громадська безпека
- Трудові відносини і зайнятість
- Управління та адміністрування
- Державні землі
- Стійкість
- Податки та фінанси
- Технологія
- Транспорт та інфраструктура

THE NATIONAL LEAGUE OF CITIES

nlc.org

Who We Are

The National League of Cities is an organization comprised of city, town and village leaders that are focused on improving the quality of life for their current and future constituents.

With over 90 years of dedication to the strength, health and advancement of local

НАЦІОНАЛЬНА ЛІГА МІСТ

nlc.org

Про нас

Національна ліга міст (NLC) - це організація, що складається з лідерів міст, малих міст і селищ, які зосереджені на поліпшенні якості життя своїх нинішніх і майбутніх виборців.

Більше 90-та років ми віддані справі зміцнення, збереження та розвитку органів місцевого

governments, NLC has gained the trust and support of more than 2,000 cities across the nation. Together, our mission is to strengthen local leadership, influence federal policy and drive innovative solutions.

Federal Advocacy Committees

NLC's seven Federal Advocacy Committees, with NLC's leadership and the Federal Advocacy team, play a key role in all NLC advocacy efforts.

These Committees are comprised of local officials from NLC member cities, towns and villages across the country.

The Committees play a central role in developing the organization's federal policy positions, which are the foundation of our advocacy efforts and leading our advocacy on the Hill and within the Administration. These federal policy positions make up the National Municipal Policy, which is a statement of goals, policies, and program objectives that are reviewed annually by the NLC membership.

NLC finalized its 2021 National Municipal Policy during City Summit 2020. During that virtual conference, the entire NLC membership, including the State Municipal Leagues, considered changes to the National Municipal Policy (NMP).

The NMP is NLC's comprehensive policy platform on federal issues directly affecting or of concern to cities and towns. It serves as the foundation for NLC's federal advocacy efforts on behalf of the nation's cities, towns, and villages and is subject to an annual review by the NLC membership during the City Summit. A relevant and robust NMP is essential to elevating the voices of cities, towns and villages on Capitol Hill.

The policy development process is dynamic and inclusive, encouraging all NLC

самоврядування. За цей час NLC завоювала довіру і підтримку більш ніж 2 000 міст по всій країні. Наша спільна місія полягає у зміцненні лідерства на місцевому рівні, впливу на формування федеральної політики та просуванні інноваційних рішень.

Федеральні комітети з представлення інтересів

Сім федеральних комітетів NLC з представлення інтересів під керівництвом NLC і Федеральної групи з представлення інтересів відіграють ключову роль у всій діяльності NLC з представлення інтересів. Ці комітети складаються з місцевих посадових осіб міст, малих міст і селищ по всій країні, які є членами NLC. Комітети відіграють важливу роль у розробці позиції організації щодо федерального законодавства, що є основою нашої діяльності з представлення інтересів, і визначають напрямок цієї діяльності на Капітолійському пагорбі та в уряді. Ці позиції щодо федерального законодавства формують Національну муніципальну стратегію, яка являє собою формулювання цілей, політик і програмних завдань, які щорічно переглядаються членами NLC.

NLC затвердила Національну муніципальну стратегію 2021 під час саміту міст 2020 року. Під час цієї віртуальної конференції всі члени NLC, включаючи муніципальні ліги штатів, обговорювали зміни до національної муніципальній стратегії (NMP). NMP - це комплексна політична платформа NLC з федеральних питань, що безпосередньо стосуються або представляють інтерес для міст і малих міст. Вона служить основою для діяльності NLC щодо представлення інтересів міст, малих міст і селищ країни на федеральному рівні і підлягає щорічному перегляду членами NLC під час саміту міст. Актуальна і продумана NMP необхідна для зміцнення голосу міст, малих міст і селищ на Капітолійському пагорбі.

Процес розробки стратегії є динамічним і всеосяжним, стимулюючим всіх членів NLC

members to identify emerging topics of immediate and long-term consequence to the nation's municipalities and allowing them to develop standing positions and advocacy strategies. Every year, members may submit amendments to standing policy and propose resolutions addressing timely issues or specific pieces of legislation.

Submissions are then forwarded to the advocacy committees of jurisdiction for review and consideration; from there, they are adopted by the full membership at the Annual Business Meeting at the NLC City Summit.

Once adopted, standing policy language remains in effect permanently until it is amended by the NLC membership. Resolutions sunset after one year unless action is taken to renew them for another year or incorporate them into permanent policy language.

піднімати нову проблематику, що має негайні і довгострокові наслідки для муніципалітетів країни, і дозволяючи їм розробляти тверді позиції і стратегії у сфері представлення інтересів. Щороку члени можуть вносити поправки до постійної стратегії і пропонувати резолюції, що стосуються актуальних питань або конкретних законодавчих актів.

Потім матеріали направляються в комітети з представлення інтересів юрисдикції для розгляду та обговорення; там вони приймаються повним складом на щорічній діловій зустрічі на саміті міст NLC.

Після прийняття, формулювання постійної стратегії залишається в силі в повному обсязі до моменту внесення змін членами NLC. Резолюції припиняють дію через рік, якщо не будуть вжиті заходи щодо їхнього продовження ще на один рік або включення у формулювання постійної стратегії.

From: <http://www.natat.org/>

2021 NATaT Federal Platform

The National Association of Towns and Townships (NATaT) is the voice for more than 10,000 towns and townships across America seeking to enhance the ability of smaller communities to deliver public services, economic vitality, and good government to their citizens. America's towns and townships seek to partner with the federal government to ensure that public laws, policies, regulations, and resources support our role in fostering local democracy.

From: <http://www.natat.org/>

2021 Федеральна платформа NATaT

Національна асоціація міст і селищ (NATaT) є голосом більш ніж 10 000 міст і селищ по всій Америці, які прагнуть розширити можливості невеликих громад надавати державні послуги, зміцнити економічну життєздатність і забезпечити сумлінне управління для своїх громадян. Американські міста і селища прагнуть співпрацювати з федеральним урядом з метою забезпечення підтримки нашої ролі в розвитку демократії на місцевому рівні в рамках державних законів, політик, нормативно-правових актів і ресурсів.

COVID Relief for Towns and Townships

There are approximately 39,000 units of local government in the United States. Of that number, 85 percent serve communities with less than 10,000 people, and nearly half have fewer than 1,000 residents. State and local funding must be provided directly to all units of local government – regardless of population. Otherwise, our nation’s struggling towns and townships will not recover from this devastating pandemic.

In addition to direct local aid, NATaT supports the flexible use of federal assistance to allow towns and townships to use that federal aid however they need to help our communities recover.

FAST Act Reauthorization

The current surface transportation authorization law (FAST Act, P.L. No. 114-94) runs through September 30, 2021). As Congress works on FAST Act reauthorization, NATaT has four priorities:

1. Enact a six-year surface transportation bill that directs more funds to local decision-making authorities.
2. Increase federal assistance for off-system bridges.
3. Ensure that any move to a vehicle miles traveled (VMT) fee to help fund transportation infrastructure takes into account the lack of transportation alternatives for rural communities.
4. Restrict the flow of larger, heavier trucks on our roads and bridges.

Direct Funds to Towns and Townships

In FAST Act reauthorization, NATaT requests that federal transportation funds be

Підтримка міст і селищ в умовах COVID

У Сполучених Штатах налічується близько 39 000 органів місцевого самоврядування. З цього числа 85 відсотків обслуговують громади з населенням менше 10 000 осіб, і майже в половині з них проживає менше 1 000 осіб. Державне та місцеве фінансування має надаватися безпосередньо всім підрозділам органів місцевого самоврядування - незалежно від чисельності населення. В іншому випадку постраждалі міста і селища, ніколи не впровадяться з цією руйнівною пандемією.

На додаток до надання безпосередньої допомоги на місцевому рівні, NATaT підтримує гнучке використання федеральної допомоги, щоб міста і селища могли використовувати цю федеральну допомогу з метою підтримки громад в процесі відновлення.

Продовження терміну дії закону FAST

Існуючий закон, що встановлює правила використання наземного транспорту, (FAST Act, P. L. No. 114-94) діє до 30 вересня 2021 року. Оскільки Конгрес працює над продовженням терміну дії закону FAST, у NATaT є чотири пріоритети:

1. Ухвалити шестирічний законопроект про наземний транспорт, який спрямовує більше коштів місцевим органам, що приймають рішення.
2. Збільшити федеральну допомогу для позасистемних мостів.
3. Домогтися врахування відсутності альтернатив надання транспортних послуг у сільській місцевості в разі переходу до оплати на основі сумарного автопробігу транспорту (VMT) для цілей підтримки фінансування транспортної інфраструктури.
4. Обмежити рух великих і важких вантажівок по наших дорогах і мостах.

Спрямування коштів у міста та селища

В рамках продовження терміну дії закону FAST, NATaT просить, щоб кошти федерального бюджету

directed to local decision-making authorities, not just state departments of transportation or metropolitan planning organizations. Otherwise, those funds will never reach towns and townships where the roads are managed

Towns and townships only receive federal surface transportation funding if they are recipients of a competitive grant award. However, in many states, towns and townships manage more miles of road than any other government entity. NATaT wants to ensure that our nation's smallest communities (less than 5,000 population) can access Surface Transportation Block Grant (STBG) funds and use them on local roads. Currently, STBG funds are available to communities with less than 5,000 population, but only for use on roads that are functionally classified as "rural minor collectors."

Broadband Deployment

There are households and communities in the U.S. today that lack access to adequate broadband service, and a majority are located in rural America.

We can all agree that this is unacceptable. In the Federal Communication Commission's (FCC) 2018 Broadband Deployment Report, the Commission states that "the report finds that too many Americans lack access to high-speed Internet service, and the FCC must continue its work to encourage deployment of broadband to all Americans, including those in rural areas, on Tribal lands, and in the nation's schools and libraries." According to the Report, the broadband access gap in rural America remains notable: 30.7 percent of Americans in rural areas lack access to fixed terrestrial 25 Mbps/3 Mbps broadband, as compared to only 2.1 percent of Americans in urban

на транспорт направлялися місцевим органам, які приймають рішення, а не тільки державним департаментам транспорту або організаціям міського планування. В іншому випадку, ці кошти ніколи не досягнуть міст і селищ, де здійснюється управління дорогами.

Міста і селища отримують федеральне фінансування наземного транспорту тільки в рамках цільових грантів. Однак, багато штатів, міст і селищ управляють більшою кількістю миль доріг, ніж будь-яка інша державна установа. NATaT хоче забезпечити, щоб найменші громади нашої країни (з населенням менше 5 000 осіб) могли отримати доступ до пакету грантів на дорожний транспорт (STBG) і використовувати їх для місцевих доріг. В даний час кошти STBG доступні громадам з населенням менше 5000 осіб, але тільки для використання на дорогах, які функціонально класифікуються як «сільські другорядні колектори».

Розгортання широкопasmового зв'язку

Сьогодні в США є домогосподарства та громади, які не мають доступу до широкопasmового інтернету відповідної якості, і більшість з них розташована в сільській місцевості Америки. Ми всі можемо погодитися з тим, що це неприйнятно. У звіті Федеральної комісії зв'язку (FCC) про розгортання широкопasmового зв'язку за 2018 рік комісія заявляє, що «занадто багато американців не мають доступу до високошвидкісного Інтернету, і FCC повинна продовжувати свою роботу щодо стимулювання розгортання широкопasmового зв'язку для всіх американців, у тому числі в сільських районах, на землях племен, а також у школах та бібліотеках країни». Згідно зі звітом, розрив у доступі до широкопasmового зв'язку в сільській місцевості Америки залишається значним: 30,7 відсотка американців в сільській місцевості не мають доступу до фіксованого наземного широкопasmового зв'язку 25 Мбіт / с / 3 Мбіт / с, в порівнянні тільки з 2,1 відсотка американців в міських районах.

areas.

The Commission is circulating a draft 2019 Report that finds “the number of Americans lacking Internet access that meets the benchmark dropped from 26.1 million at the end of 2016 to 19.4 million at the end of 2017.”

While we are encouraged by this progress, we hope policymakers will continue to focus on closing the rural broadband gap. To that end, any infrastructure package, or legislation that is part of an infrastructure package, that moves through Congress should address this critical shortfall in our nation’s infrastructure.

Municipal Bonds

Tax-Exempt Municipal Bonds

NATaT supports maintaining and preserving tax-exempt municipal bonds. Tax-exempt municipal bonds are how our towns and townships – and other local governments across the country – can fund critical infrastructure projects in our communities.

Advance Refunding Bonds

While Members of Congress preserved tax-exempt municipal bonds in 2017’s *Tax Cut and Jobs Act*, they eliminated a tool that towns and townships use in conjunction with municipal bonds to save money for our constituents. Advanced refunding bonds enable local governments to refinance bond issues and take advantage of more favorable interest rates. This saves our constituents money because it reduces the long-term costs of infrastructure projects like roads, bridges and fire stations, and allows us to

Комісія представила проєкт звіту за 2019 рік, в якому говориться, що «число американців, які не мають доступу до Інтернету, що відповідає контрольному показнику, скоротилося з 26,1 мільйона в кінці 2016 року до 19,4 мільйона в кінці 2017 року».

Хоча такий прогрес надихає, ми сподіваємося, що політики будуть і надалі приділяти особливу увагу скороченню розриву в розгортанні широкопasmового зв'язку в сільських районах. Для цього будь-який пакет інфраструктурних заходів або законодавство, що є частиною пакету інфраструктурних заходів, які проходять через Конгрес, повинні передбачати заходи щодо усунення цього критичного розриву в нашій інфраструктурі.

Муніципальні облігації

Муніципальні облігації, звільнені від оподаткування

NATaT підтримує збереження звільнених від оподаткування муніципальних облігацій. Муніципальні облігації, звільнені від оподаткування, - це засіб, що дозволяє нашим містам і селищам, і іншим органам місцевого самоврядування по всій країні, фінансувати найважливіші інфраструктурні проєкти в наших громадах.

Облігації з достроковим рефінансуванням

У той час, як члени Конгресу зберегли звільнені від оподаткування муніципальні облігації в *Законі про зниження податків та створення робочих місць 2017* року, вони скасували інструмент, який міста і селища використовують в поєднанні з муніципальними облігаціями, щоб заощадити кошти для наших виборців. Облігації з достроковим рефінансуванням дозволяють органам місцевого самоврядування рефінансувати випуск облігацій і скористатися більш вигідними процентними ставками. Це заощаджує гроші наших виборців, оскільки знижує довгострокові витрати на

pour those savings back into our communities.

інфраструктурні проекти, такі як дороги, мости та пожежні станції, і дозволяє нам повертати ці заощадження в наші громади.

Support for our Volunteer First Responders

Volunteer firefighters alone save communities of all sizes \$129 billion a year, and represent 71% of all firefighters in the U.S. Of the total number of volunteer firefighters, 95% service communities with a population of 25,000 or less.

Volunteer first responders provide the first line of defense for many types of emergencies, including fires, emergency medical incidents like the increasing number of opioid overdoses, natural disasters, terrorist events, and other public service calls.

Recent reports, however, demonstrate that the number of volunteer firefighters has declined drastically due to difficulties in recruiting and retaining these essential volunteers.

Reasonable financial incentives for volunteer firefighters and EMS personnel serve as important recruitment and retention tools for local emergency response departments who are struggling to meet the increased demand for their services.

NATaT has partnered with the National Volunteer Fire Council, Congressional Fire Services Institute, and the International Association of Fire Chiefs to advocate for federal incentives for volunteer firefighters and EMA personnel. These incentives are essential recruitment and retention tools for local emergency response departments who are struggling to meet the increased demand for their services.

Підтримка наших добровольців в екстрених службах

Тільки пожежники-добровольці заощаджують для громад усіх розмірів 129 мільярдів доларів США на рік і становлять 71% всіх пожежників у США. Із загального числа пожежників-добровольців, 95% служать в громадах з населенням 25 000 осіб або менше.

Добровольці в екстрених службах забезпечують першу лінію оборони в багатьох надзвичайних ситуаціях, включаючи пожежі, надзвичайні медичні події, такі як збільшення кількості передозувань опіатами, стихійні лиха, терористичні атаки та інші службові виклики.

Однак, недавні звіти показують, що число пожежників-добровольців різко скоротилося через труднощі з набором і утриманням таких необхідних добровольців.

Розумні фінансові стимули для пожежників-добровольців та персоналу екстрених служб є важливими інструментами для набору та утримання персоналу місцевих підрозділів екстрених служб, які щосили намагаються задовольнити збільшуваний попит на їхні послуги.

NATaT співпрацює з Національною радою пожежників-добровольців, Інститутом протипожежних служб Конгресу і Міжнародною асоціацією начальників пожежних служб з метою лобіювання надання на федеральному рівні стимулів для пожежників-добровольців і персоналу екстрених служб. Ці стимули є важливими інструментами набору та утримання персоналу місцевих підрозділів екстрених служб, які щосили намагаються задовольнити збільшуваний попит на їхні послуги.

MINNESOTA IS THE NO. 2 BEST STATE IN 2021 RANKINGS

МІННЕСОТА ЗАЙМАЄ ДРУГЕ МІСЦЕ В РЕЙТИНГУ КРАЩИХ ШТАТІВ 2021 РОКУ

A report by U.S. News and World Report ranked Minnesota second only to the State of Washington.

У рейтингу видання U. S. News and World Report Міннесота поступилася тільки штату Вашингтон.

[Www.Sos.State.Mn.Us](http://www.sos.state.mn.us)

[Www.Sos.State.Mn.Us](http://www.sos.state.mn.us)

THE MINNESOTA LEGISLATURE

ЛЕГІСЛАТУРА ШТАТУ МІННЕСОТА

Minnesota Constitution provides: To be elected a state senator or representative, a person must be a qualified voter, 21 years old, a resident of Minnesota for one year, and a resident of the legislative district for six months immediately preceding the

Конституція Міннесоти проголошує: Кандидат в члени сенату або палати представників повинен бути громадянином з правом голосу у віці від 21 року, проживати в Міннесоті не менше одного року, а також проживати у відповідному виборчому окрузі не менше шести місяців, які передують даті

election (Article IV).

Terms: Senator: two or four years; Representative: two years. Senators are elected in years ending in 0, 2, and 6.

The two-year term at the beginning of each decade is due to redistricting. Legislative district boundaries change as a result of the census.

Compensation: \$31,140 annually; round trips between home and state capitol; per diem allowance for living expenses while conducting legislative business outside of their district.

Membership: The state of Minnesota is divided into 67 senate districts, each of which is divided into two, creating the 134 house districts. Each senate district elects one senator and each house district elects one representative.

Functions and powers: The principal legal task of the Legislature is to pass laws and to adopt a state budget, both of which affect a wide range of state programs and resources.

The Legislature also proposes amendments to the state constitution to be placed on the ballot for approval by the voters, elects regents of the University of Minnesota, and performs legislative oversight or review.

The Senate has additional authority to confirm certain gubernatorial appointments.

The Legislature possesses a judicial function. It judges the election and qualifications of its members, may punish or expel members for contempt or disorderly behavior, and may impeach or remove

виборів (стаття IV).

Терміни: Сенатор - два або чотири роки; представник: два роки. Вибори сенаторів проходять в роки, що закінчуються на цифри 0, 2 і 6. Обрання на термін у два роки на початку кожного десятиліття пов'язане з перерозподілом виборчих округів. Межі округів змінюються за результатами перепису населення.

Оплата праці: 31140 доларів на рік; компенсація вартості поїздок з дому до Капітолію і назад; добові на проживання та інші витрати, коли законодавча робота ведеться за межами округу.

Склад: Штат Міннесота поділений на 67 сенатських округів, і кожен з них поділений надвоє, в результаті чого формуються 134 місцевих округи. У кожному сенатському окрузі обирається один сенатор, а в кожному місцевому окрузі - один представник.

Функції та повноваження: Головним визначеним законом завданням легіслатури є прийняття законів і затвердження бюджету штату: і перше, і друге має вплив на широкий спектр програм і на розподіл ресурсів штату.

Крім того, законодавці вносять пропозиції щодо внесення змін до конституції штату, які далі затверджуються голосуванням виборців, обирають піклувальників університету штату Міннесота, а також здійснюють функції парламентського нагляду і контролю. На додаток до цього, сенат уповноважений затверджувати кандидатури осіб, що призначаються на деякі посади губернатором.

Легіслатура наділена також судовою функцією. Він приймає постанови за результатами виборів і щодо відповідності своїх членів встановленим критеріям, має право застосовувати санкції або виключати зі

members of the executive and judicial branches from office.

Each legislative body has a rules committee that directs the operating procedures of that body.

The Legislature conducts business under the guidelines provided by the rules of that house, rules adopted jointly, state statutes, the state constitution, and Mason's Manual of Legislative Procedure.

Organization: Members of the Minnesota Legislature are nominated and elected in affiliation with political parties. Currently all Minnesota legislators are affiliated with either the Democratic- Farmer-Labor (DFL) or Republican (R) parties.

The legislators affiliated with each party in each body make up a "caucus," e.g., House DFL caucus or House Republican caucus. The Republican caucus currently holds a majority in the House and the DFL caucus currently holds a majority in the Senate.

Convening the Legislature: On the first day of a regular session both houses of the Legislature convene at noon.

The lieutenant governor, having already taken the oath of office, calls the Senate to order and presides until a president is elected and has taken the oath of office.

The House is called to order by the secretary of state, who presides over that body until a speaker is elected and has taken the oath of office.

After convening, the oath of office is administered to all members of each house.

свого складу членів, які вчинили образливі або неприпустимі вчинки, а також піддавати процедурі імпічменту або зміщувати з посад представників виконавчої та судової влади.

У кожному законодавчому органі є регламентний комітет, який встановлює процедури роботи цього органу. Законодавці працюють згідно з правилами, визначеними регламентом, які приймаються колективно, законами та конституцією штату, а також з Керівництвом Мейсона із законодавчої процедури.

Організація: Члени легіслатури штату Міннесота призначаються і обираються як представники політичних партій. На даний момент всі законодавці Міннесоти належать або до Демократичної селянської лейбористської партії (DFL), або до республіканської (R) партії. Члени кожної з палат, що належать до однієї чи іншої партії, формують «кокуси», наприклад, кокус DFL палати представників або республіканський кокус палати представників. В даний час республіканський кокус має більшість в сенаті.

Скликання законодавчого органу: У перший день чергової сесії, в полудень, проводяться засідання членів обох палат.

Уже приведений до присяги губернатор закликає сенат до порядку і головує на цьому засіданні до моменту обрання голови легіслатури та його приведення до присяги.

Палату представників до порядку закликає державний секретар, який головує на зборах до моменту обрання спікера та його приведення до присяги.

По скликанні до присяги приводяться всі члени обох палат.

Presiding officers and leadership:

Senate members elect the president of the senate from among their members, and the House members elect the speaker of the house from among their members.

The president presides over the Senate and the speaker of the house presides over the House. The speaker also presides over joint sessions of the House and Senate.

Each body elects the top staff members.

Each caucus elects a leader, who serves as a leading spokesperson for caucus policies.

Committees: The House and Senate have many committees that hold hearings on bills related to the topics assigned to them. The number of committees in each house and the number of members serving on each committee varies from session to session.

In addition to the work they do during each legislative session, committees may hold informational hearings between legislative sessions.

In the House, the speaker appoints members for each committee, including a member to chair the committee, a Vice Chair, and a lead representative from the minority caucus. In the Senate, a committee names the chairs of each committee.

The majority and minority caucuses decide among themselves which of their members will serve on each committee.

Regular sessions: The Minnesota Legislature convenes in regular session each odd-numbered year on the first Tuesday after the first Monday in January.

Although it is not required to do so,

Головуючі посадові особи та керівництво:

Сенат обирає з числа своїх членів голову, а члени палати представників обирають з числа своїх членів спікера.

Голова керує роботою Асамблеї сенату, а спікер - засіданнями палати представників. Крім того, спікер головує на спільних засіданнях палати представників та сенату. Кожен з органів обирає керівництво свого апарату.

Кожен з кокусів обирає свого лідера, який виступає як провідний представник кокуса з політичних питань.

Комітети: Палата представників та сенат мають є безліч комітетів, які проводять слухання законопроектів з дорученої їм тематики. Кількість комітетів в кожній з палат, а також кількість членів кожного з комітетів змінюється від сесії до сесії. На додаток до роботи, яку вони виконують в ході кожного засідання законодавців, комітети можуть проводити інформаційні слухання в перервах між сесіями.

У палаті представників спікер призначає членів кожного комітету, включаючи його голову, заступника голови, а також провідного представника кокуса меншини. У сенаті існує комітет, який призначає голів кожного з комітетів. Рішення про призначення членів комітетів від кокусів більшості і меншості приймаються цими кокусами самостійно.

Чергові сесії: Законодавці Міннесоти збираються на свої чергові сесії в перший вівторок після першого понеділка січня кожного парного року. Крім того, по непарних роках законодавці збираються на свої сесії в день, погоджений між обома палатами, як

the Legislature also meets in even-numbered years, starting on a date agreed to by both bodies, usually in January or February.

In total, between the two years, the Legislature may not meet for more than 120 legislative days and may not meet in regular session after the first Monday following the third Saturday in May of any year.

Each two-year term of the House is considered one legislative session, also known as one “biennium.”

For this reason, the Legislature may take action in the second year on bills that were not passed in the first year, without having to reintroduce them. Bills are numbered consecutively in order of introduction through both years.

Special sessions: The governor may call the Legislature into a special session at any time. Special sessions become necessary when legislative action is needed to meet emergencies or when legislative work is unfinished at the end of a regular session. The governor does not have the power to limit the length of a special session.

Deadlines: Bills may be introduced at any time, but must meet certain benchmarks in the process in order to remain viable. There are usually three deadlines. By the “first deadline,” a bill must have passed through all of the required policy committees in one of the bodies. By the “second deadline,” its companion must have passed through all of the policy committees in the other body.

By the “third deadline,” an omnibus appropriations bill and its companion must have passed through the required finance

правило, в січні або лютому, хоча спеціальної вимоги в цьому відношенні не існує. У підсумку, за два роки сесії можуть не проводитися більш ніж 120 днів, можливих для законодавчої роботи, а після першого понеділка, наступного за третьою суботою травня будь-якого року, проведення чергових сесій може бути припинено.

Кожен дворічний період роботи палати вважається законодавчою сесією, яку ще називають «дворічкою». З цієї причини на другий рік законодавчий орган може приймати рішення по тих законопроектах, які не були ухвалені протягом першого року, при цьому їх повторна подача не потрібна. Нумерація законопроектів відповідно до черговості їх подання є наскрізною протягом цих двох років.

Позачергові сесії: Губернатор має право скликати законодавчий орган на позачергову сесію в будь-який момент. Необхідність таких позачергових сесій виникає, коли для реакції на нагальні питання необхідне рішення законодавців, або коли після закінчення чергової сесії законодавча робота не є повністю завершеною. Обмежувати тривалість позачергової сесії губернатор не має права.

Терміни: Законопроекти можуть подаватися в будь-який час, проте, для того, щоб вони могли бути затверджені як закони, необхідно дотримуватися певних термінів. Таких термінів, як правило, три. До «першого терміну» основний законопроект повинен пройти всі необхідні політичні комітети однієї з палат. До «другого терміну» «законопроект-компаньйон» повинен пройти всі політичні комітети в іншій палаті. До «третього терміну» законопроект про асигнування та його «законопроект-компаньйон» повинні пройти всі необхідні фінансові підрозділи

divisions in both bodies.

обох палат.

PASSING LAWS IN MINNESOTA

ПРИЙНЯТТЯ ЗАКОНІВ У МІННЕСОТІ

Almost any idea may be turned into a bill – it may be an entirely new law, amend a current law, or repeal a law.

Форми законопроекту, що передбачає прийняття абсолютно нового закону, внесення змін в існуючий закон або скасування будь-якого закону, може бути будь-яка ідея.

A bill follows eight steps on its way to becoming Minnesota law.

Для того щоб законопроект набув статус закону, він має пройти вісім етапів.

1. **Legislative proposal:** Anyone can come up with an idea for a bill—an individual, consumer group, corporation, governmental unit, or governor. Before a bill can be considered, it must be put into proper legal form by the revisor of statutes. Only a legislator, constitutional officer, or state agency can ask the revisor to prepare a bill.

1. Законодавча пропозиція: Ініціатором формування законопроекту може виступити будь-хто: приватна особа, споживча група, корпорація, державний орган або губернатор. Перш ніж законопроект буде розглянутий, йому необхідно надати юридичну форму; цим займається бюро підготовки законів. Звертатися до цього бюро із запитом про підготовку закону мають право тільки законодавці, конституційні посадові особи або державні відомства.

2. **Authors:** Each bill must have one legislator in each body to serve as the chief author of the bill. The chief author is usually the one to ask the revisor to prepare the bill. The chief author in each body introduces the bill, presents it in committees, and on the floor. Other legislators may sign on as “co-authors” to show their support for the proposal. There may be up to 34 co-authors in the House and four in the Senate. Co-authors are listed on the bill, but often do not take an active role in the passage of a bill.

2. Автори: Кожен законопроект повинен мати по одному головному автору в кожній палаті. Як правило, саме головний автор звертається до бюро підготовки законів із запитом про підготовку законопроекту. Головні автори кожної палати подають законопроект, представляють його комітетам, а також на загальній сесії палати. Пропозиція може бути підтримана іншими законодавцями, які з цією метою будуть виступати як його «співавтори». У палаті представників число співавторів обмежується 34, а в сенаті - чотирма законодавцями. Прізвища співавторів зазначаються в законопроекті, хоча вони не обов'язково беруть активну участь в його підготовці.

3. **Introduction:** When a bill is introduced, it is assigned a file number by which it is known. In the House, it is a house file number, e.g., H.F. 1531; in the Senate, a senate file number, e.g., S.F. 1331. Numbers are assigned to bills in chronological order as they are introduced. The House and Senate versions of the bills are known as companions.
3. **Подання:** Після подання законопроекту йому надається реєстраційний номер, під яким він буде розглядатися. У палаті представників це - реєстраційний номер палати представників, наприклад, H. F. 1531; в сенаті - реєстраційний номер сенату, наприклад, S. F. 1331. Номери надаються в хронологічному порядку надходження. Редакції законопроектів палати і сенату відомі під назвою «законопроектів-компаньйонів».

At the time a bill is introduced, it is given its “first reading” and is referred to the appropriate committee. A bill must receive three readings on the floor of each body before it can be passed.

Після подання законопроект проходить перше читання і передається до відповідного профільного комітету. Для того щоб законопроект був прийнятий, він повинен пройти три читання на засіданнях кожної палати.

4. **Committee consideration:** The chair of the committee to which the bill was referred will decide when and if to give the bill a hearing. All committee meetings are open to the public. Committees often hear testimony from those in favor or opposed to a bill before taking action. Committees often amend the language of the bills.
4. **Розгляд в комітетах:** Рішення про те, чи будуть проводитися комітетські слухання щодо законопроекту, і якщо так, то коли, приймає голова комітету, якому цей законопроект був переданий. Все комітетські слухання відкриті для громадськості. Часто перед прийняттям рішення комітети заслуховують думку прихильників та супротивників законопроекту. Комітети часто вносять поправки в тексти законопроектів.

Committees may vote on whether a bill should pass or may delay consideration of it by “laying it on the table.” A bill must receive the votes of a majority of the members present and voting in order to pass. Bills that are passed may be sent to another committee or to the floor for consideration by the entire House or Senate.

Комітети можуть затвердити законопроект своїм голосуванням або ж відкласти його розгляд шляхом зняття з обговорення. Для затвердження законопроекту необхідна більшість голосів присутніх членів палати. Затверджені законопроекти можуть бути передані до іншого комітету або винесені в зал для їхнього розгляду повним складом палати представників або сенату.

5. Second Reading, General Register and General Orders:

Once a bill has passed through all of the required committees, it is sent to the full House or Senate and given its second reading and placed on the list of bills that the body may consider. In the House this list is called the General Register; in the Senate it is called General Orders.

6. Debate, Third Reading and Passage:

At this point, House and Senate procedures differ slightly.

In the House, the Committee on Rules and Legislative Administration chooses bills from the General Register for consideration by the full House by placing them on the Calendar for the Day or the Fiscal Calendar. The chief author presents the bill. Members may debate the merits of the bill and offer amendments. When there are no more amendments, the bill is given its third reading. After any additional debate, the House takes a roll call vote on the bill, meaning that each member's vote for or against the bill is recorded.

The Senate uses a different procedure. The chair of the committee on Rules and Administration designates the bills from General Orders that the Senate will consider each day. The Senate then meets as the "committee of the whole," and debates the issue and offers amendments to the bill. The Senate then votes the bill up or down.

Bills approved by the "committee of the whole" are placed on the

5. Друге читання, загальний реєстр і загальний порядок:

Після проходження законопроектом усіх необхідних комітетів він направляється на розгляд повним складом палати представників або сенату для другого читання і вноситься в список законопроектів, які підлягають розгляду палатою. У палаті представників цей список називають загальним реєстром, а в сенаті - загальним порядком.

6. Дебати, третє читання і прийняття:

На цьому етапі процедури палати представників і сенату дещо різняться між собою.

У палаті представників законопроекти відбираються для їх розгляду повним складом палати з загального реєстру регламентним і законодавчо-адміністративним комітетом, який з цією метою вносить їх до порядку денного або в бюджетний календар. Законопроект представляє його головний автор. Члени палати можуть обговорити законопроект по суті і запропонувати зміни до нього. Коли все пропозиції щодо змін вичерпані, законопроект проходить третє читання. Після додаткового обговорення палата проводить поіменне голосування по законопроекту, тобто кожен голос, відданий «за» або «проти», фіксується.

У сенаті процедура інша. Кожен день голова регламентно-адміністративного комітету призначає до слухання законопроекти із загального порядку.

Далі сенат засідає як «комітет всієї палати», дебатує питання і пропонує зміни до законопроекту. Після цього сенат голосує за законопроект або проти нього.

Затверджені «комітетом всієї палати» законопроекти вносяться до календаря. Тоді

calendar. At this point, the bill has its third reading and a roll call vote is taken on the bill.

To pass, a bill needs the votes of a majority of the members in each body. The one exception are bonding bills, which require a vote of three-fifths of the members to pass. A bonding bill authorizes the sale of bonds to raise money for the state.

проводиться третє читання законопроекту, і проводиться поіменне голосування по ньому.

Для затвердження законопроект повинен набрати більшість голосів у кожній палаті. Винятком є законопроекти про випуск облігацій, для прийняття яких необхідні голоси трьох п'ятих членів палати. Законопроект про облігації дає можливість випуску облігацій для збору коштів для штату.

7. **Conference committee:** When the House and the Senate pass companion bills with language that is not identical, a conference committee is formed. Conference committees are made up of either three or five members from each body. Their goal is to find a compromise between the language passed by the House and the Senate. If they reach a compromise, their agreement must be passed by both bodies before it can be sent to the governor.

8. **The governor:** Once the House and Senate have agreed on and passed the identical bill—either when it was first passed or as a result of a conference committee—it is sent to the governor for his consideration. The governor has several options. He may sign it, in which case the bill becomes a law. The governor may veto it as a whole and provide an explanation for his decision. For bills that spend money, the governor may choose to “line item” certain expenditures, and sign the rest of the bill into law.

If the governor does not sign or veto a bill within three days after

7. **Погоджувальний комітет:** У разі якщо палата представників та сенат ухвалюють «законопроекти-компаньйони» з різними формулюваннями, формується погоджувальний комітет. Погоджувальні комітети створюються в складі трьох або п'яти представників кожної з палат. Їх метою є пошук компромісу між формулюваннями, прийнятими палатою представників і сенатом. Якщо компроміс досягається, узгоджений варіант повинен бути затверджений обома палатами, після чого він відправляється на підпис губернатора.

8. **Губернатор:** Після узгодження і прийняття «законопроектів-компаньйонів» палатою представників та сенатом - або за участю погоджувальної комітету, або без неї - законопроект направляється на узгодження губернатору. У губернатора є кілька варіантів. Він може підписати законопроект, після чого він стане законом. Губернатор може накласти вето, навівши підстави для такого рішення. Щодо законопроектів, які вимагають видатків, губернатор може удатися до «постатейного вилучення» деяких з них, після чого підписати закон в усіченій формі.

Якщо губернатор не підписує законопроект і не накладає на нього вето протягом трьох днів

receiving it, the bill becomes a law. The governor has up to 14 days to take action on bills passed during the last three days of a legislative session in the second year of the biennium. If the governor does not take action on a bill passed during this time frame, it does not become law. The Legislature may override a governor's veto if two-thirds of the members of both bodies vote to do so.

STATE JUDICIARY

Minnesota Constitution provides:

The judicial power of the state is vested in a Supreme Court, a Court of Appeals, if established by the Legislature, a District Court and such other courts, judicial officers, and commissioners with jurisdiction inferior to the District Court as the Legislature may establish (Article VI, Section 1).

The Minnesota Supreme Court

Jurisdiction: The Minnesota Constitution provides that the Supreme Court shall have original jurisdiction in such remedial cases as are prescribed by law, and appellate jurisdiction in all cases, but there shall be no trial by jury in the Supreme Court.

Justices: Minnesota Statutes provide for one chief justice and six associate justices (Minnesota Statutes, 480.01). Justices are elected by the people of the state to six-year terms; vacancies are filled by governor's appointment.

Justices are elected without party designation. Candidates file for a

після його отримання, законопроект набуває статусу закону.

Для прийняття рішень по законам, прийнятим в останні три дні законодавчої сесії другого року дворічки, губернатор має 14 днів.

Якщо губернатор не приймає рішення по законопроекту, такий законопроект законом не стає.

Законодавці мають можливість подолати вето губернатора двома третинами голосів.

СУДОВА ВЛАДА ШТАТУ

Конституція штату Мінесота проголошує:

Судовою владою штату наділені Верховний суд, Апеляційний суд, якщо вони створені за рішенням за рішенням легіслатури, а також всі інші суди, посадові особи судової влади і комісари, юрисдикція яких є нижче юрисдикції Окружного суду, і які визначаються рішеннями законодавчого органу (стаття VI , розділ 1).

Верховний суд штату Мінесота

Юрисдикція: Конституцією штату Мінесота встановлено, що юрисдикція Верховного суду як суду першої інстанції поширюється на ті судові справи, які визначені законом, а також на всі справи, що подаються в порядку апеляції, але при цьому засідання суду присяжних у Верховному суді не допускаються.

Судді: Закони штату Мінесота передбачають посади одного Голови Верховного суду та шести його членів (Зведення законів штату Мінесота, 480.01). Судді обираються населенням штату на термін у шість років; в разі виникнення вакансії призначення на посаду здійснюється губернатором. Вибори суддів проходять на позапартійній основі.

specific judicial office, which is designated on the ballot by seat number. Mandatory retirement age for justices is 70 years old (Minnesota Statutes 490.121, Subd. 21d).

Functions: The chief justice of the Supreme Court is the administrative head of the judicial branch, supervises the work of all courts, and chairs the Minnesota Judicial Council, which is the single administrative policy-making body for the judicial branch.

A state court administrator is appointed by the chief justice and the Judicial Council.

The Supreme Court commissioner, Supreme Court administrator, clerk of the appellate courts and state law librarian are appointed by the court.

The court is responsible for the regulation of the practice of law, including the promulgation of rules of procedure and practice before all courts within the state.

Salary: \$160,579 chief justice; \$145,981 associate justices

Кандидати претендують на конкретні посади в судах, які в бюлетенях позначаються певними номерами. Обов'язковий віковий ценз для суддів - не молодше 70 років. (Зведення законів штату Міннесота 490.121, підрозділ 21 d).

Функції: Голова Верховного суду є адміністративним керівником судової гілки влади, здійснює нагляд за роботою всіх судів, а також є головою Ради суддів штату Міннесота, що є органом розробки правил і процедур судової влади. Адміністратор суду штату призначається Головою Верховного суду і Радою суддів. Комісар Верховного суду, адміністратор Верховного суду, клерки апеляційних судів та Бібліотекар довідкової юридичної бібліотеки штату призначаються самим судом. На суд покладена відповідальність за регулювання практики права, включаючи оприлюднення регламентів, а також правила для юристів, які практикують у всіх судах штату.

Заробітна платня: Голова - 160579 доларів; члени Верховного суду - 145981.

COUNTY & LOCAL GOVERNMENT

УРЯДИ ОКРУГІВ ТА МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

COUNTY GOVERNMENT

ОРГАНИ САМОВРЯДУВАННЯ ОКРУГІВ

When Minnesota officially became a territory in 1849, it followed the lead of other territories to the east and adopted county and township forms of government. This system of local governance was originally derived from England. In October of 1849 the first five counties of the state were established: Benton, Itasca, Ramsey, Wabasha, and Washington.

Коли в 1849 році Міннесота набула статусу території США, вона послідувала передовим прикладам інших територій на сході та затвердила форми самоврядування округів та населених пунктів. Система місцевого самоврядування початково походить від англійської традиції. У жовтні 1849 року було сформовано перші п'ять округів штату: Бентон, Ітаска, Ремсі, Вобаша та Вашингтон.

The State of Minnesota has grown from five counties in 1849 to 87 counties today. Ramsey County is the smallest in land area, encompassing less than 170 square miles. St. Louis County has the largest land area with over 6,000 square miles. County populations vary from over 1,150,000 in Hennepin County to 3,500 in Traverse County.

Law provides: Counties are governed by an elected board of commissioners and administrative officers who serve four-year terms.

Alternate forms of government may be adopted, chiefly to allow for an elected executive, a manager or administrator, or appointed

administrative officers. (*Minnesota Statutes Chapter 375A*)

Functions: Counties are responsible for property tax assessment, tax administration, elections, record keeping, transportation, planning and zoning, solid waste management, environment, parks and water management, law enforcement, courts and health and human services.

LOCAL GOVERNMENT

Law provides: Minnesota's two basic types of cities are home-rule charter cities, which operate under a local charter, and statutory cities, which operate under the statutory city code (*Minnesota Statutes Chapter 412*).

The distinction between home-rule cities and statutory cities is one of organization and powers and is not based on differences

Штат Міннесота розрісся з п'яти округів, що входили до його складу в 1849 році, до нинішніх 87. Округ Ремсі є найменшим на суші: його площа - 170 квадратних миль. Округ Сент -Луїс має найбільшу площу суші, охоплюючи понад 6000 квадратних миль. Населення округів варіюється від більш ніж 1150000 жителів в графстві Хеннепін до 500 в окрузі Траверс.

В законі передбачено: Врядування округів здійснює комітет вповноважених та адміністративних посадових осіб, які обираються на термін чотири роки. Допускаються альтернативні форми врядування, головним чином, для того, щоб функції голови, керівника або адміністратора виконувалися обраними особами, а функції адміністративних посадових осіб - особами, призначеними на свої посади (*Зведення законів штату Міннесота, Розділ 375A*)

Функції: На округи покладена відповідальність за формування бази оподаткування, управління оподаткуванням, організацію виборів, діловодство, транспорт, зонування і планування території, утилізацію твердих відходів, охорону навколишнього середовища, паркове та водне господарство, правоохоронну діяльність, організацію судової влади та охорони здоров'я, а також за послуги для населення.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Законом передбачено: Двома основними типами населених пунктів є населені пункти з місцевим самоврядуванням, яке діє згідно з місцевими статутами, та регламентні населені пункти, врядування в яких здійснюється на основі передбачених законами кодексів (*Зведення законів штату Міннесота, Розділ 412*).

in population, size, location, or any other physical feature.

Form of government: Home-rule charter cities may establish any form of government they choose in their charters.

Typical forms include: council-manager, strong mayor, and mayor-council.

Statutory cities may choose a form of government from three alternatives: the mayor-council plan with either an elected clerk (standard plan), or an appointed clerk (Plan A), or the council-manager plan (Plan B).

Functions: Police and fire protection, street maintenance, sewer and water, parks and recreation are traditional city services.

Cities may choose to provide utilities, sell liquor, operate a hospital, maintain an airport, and provide ambulance service, among other options.

There are three different types of statutory cities: Standard Plan, Plan A, and Plan B.

Standard Plan statutory cities have a weak mayor council and consist of an elected mayor, city clerk, treasurer and three-five elected council members.

A weak-mayor council organization allocates administrative and legislative duties to council members. A mayor has no greater authority than any other council member, with the exceptions of being the presiding officer at meetings and other minor functions of the office.

Зазначені населені пункти відрізняються між собою за принципами організації та врядування, а не за якими-небудь іншими фізичними параметрами, як-от, населення, розмір, географічне розташування, тощо.

Форма врядування: Населені пункти з місцевим самоврядуванням мають право формувати на свій вибір органи самоврядування, передбачені їхніми статутами. Типовими формами такого врядування є рада – найнятий менеджер; мер з великими повноваженнями; мер - міська рада. Регламентні населені пункти можуть вибирати один з трьох варіантів врядування: рада – менеджер, де міський адміністратор або обирається (стандартний варіант), або призначається (варіант А), або міська рада та міський керівник (варіант В).

Функції: Традиційними міськими послугами є охорона правопорядку та пожежна охорона, благоустрій вулиць, водопостачання та каналізація, парки та зони відпочинку. На свій розсуд міста можуть брати на себе, серед іншого, комунальні послуги, продаж міцних алкогольних напоїв, організацію роботи лікарень, обслуговування аеропорту та послуги швидкої допомоги.

Існує три різних типи регламентних населених пунктів: Стандартний варіант, Варіант А і Варіант Б

Регламентний населений пункт у стандартному варіанті передбачає мера зі слабкими повноваженнями та раду, до складу якої входять обраний мер, міський секретар, скарбник та від трьох до п'яти обраних членів ради. У випадку мера зі слабкими повноваженнями та ради адміністративна і нормативна робота доручається членам ради. Повноваження мера такі ж, як і в інших членів ради, за винятком деяких незначних адміністративних функцій і того, що мер головує на засіданнях ради.

Plan A statutory cities are the most common type of city government in Minnesota.

These cities also operate with a weak mayor-council structure, but have larger councils, between four to six elected members, and the city clerk and treasurer are appointed. Neither the clerk or treasurer positions are members of the council.

Plan B statutory cities are council-manager plan for municipalities with populations of over 1,000 residents. These cities have an elected mayor and four or six council members with an appointed city manager. The city manager oversees administrative duties for the city while the mayor and council maintain traditional policy making roles.

Home-rule charter cities derive their powers from a charter. This process allows cities to form their own government and decide which officials should be elected or appointed. Charter adoption, amendment and abandonment procedures are found in state statutes.

TRIBAL GOVERNMENT

Tribal Recognition

“Recognition” is a legal term meaning that the United States recognizes a government-to-government relationship with a tribe and that a tribe exists politically in a “domestic dependent nation status.”

A federally recognized tribe is one that was in existence, or evolved as a successor to a tribe at the time of original contact with

Регламентні населені пункти варіанту А є в Міннесоті найбільш поширеним варіантом міського самоврядування.

У них теж існує структура мера зі слабкими повноваженнями і ради, однак в них ради більші - від чотирьох до шести обраних членів, а особи на посадах міського секретаря і скарбника призначаються. Ані адміністратор (менеджер), ані скарбник не є членами ради.

Регламентні населені пункти варіанту Б - це схема ради та керівника там, де чисельність населення перевищує 1000 чоловік. У цих населених пунктах мер та від чотирьох до шести членів ради обираються, а міський менеджер призначається. Міський менеджер займається адміністративними обов'язками, в той час як за мером та радою залишається традиційна роль нормотворчості.

Джерелом повноважень в населених пунктах з місцевим самоврядуванням є їхні статuti. Завдяки цьому населені пункти можуть формувати свої власні органи самоврядування та приймати рішення щодо того, які посади будуть виборними, а які - призначуваними. Порядок прийняття статутів, внесення в них змін та їх скасування визначаються законами штату.

ПЛЕМІННЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Визнання корінних народів

«Визнання» - це юридичний термін, який означає, що Сполучені Штати Америки визнають міжурядові відносини з певним племенем, а політично це плем'я існує в «статусі внутрішньої залежної держави».

Визнане на федеральному рівні плем'я - це плем'я, яке існувало або розвинулося як правонаступник племені, що існувало на момент контакту з неіндіанцями.

non-Indians.

Federally recognized tribes possess certain inherent rights of self-government and entitlement to certain federal benefits, services, and protections because of the special trust relationship.

Tribal Rights

Tribes have the inherent right to operate under their own governmental systems.

Many have adopted constitutions, while others operate under Articles of Association or other bodies of law, and some still have traditional systems of government.

The chief executive of a tribe is generally called the tribal chairperson, but may also be called principal chief, governor, or president. The chief executive usually presides over what is typically called the tribal council.

The tribal council performs the legislative function for the tribe, although some tribes require a referendum of the membership to enact laws.

Recognized Tribes in Minnesota

There are 11 federally recognized American Indian tribes with reservations throughout Minnesota. Seven of these are Anishinaabe (Chippewa, Ojibwe) and four are Dakota (Sioux).

The seven communities of Grand Portage, Bois Forte, Red Lake, White Earth, Leech Lake, Fond du Lac and Mille Lacs comprise the Anishinaabe reservations. These reservations are located throughout northern Minnesota from the central lakes region of the state to the northeastern tip.

In the southern region of the state there are four Dakota reservations: Shakopee Mdewakanton, Prairie Island, Lower Sioux and Upper Sioux. Like the reservations in

Визнане на федеральному рівні плем'я має певні природні права на самоврядування та на певну федеральну допомогу, послуги та захист через відносини особливої довіри.

Права племен

Племена мають природне право діяти в рамках своїх власних систем самоврядування.

Багато з них прийняли свої конституції, а деякі діють на основі угод про асоціацію або інших нормативно-правових баз; деякі племена зберегли свої традиційні системи самоврядування. Головного посадовця в племені, як правило, називають головою племені, але можуть називати і вождем, і губернатором, і президентом. Як правило, головна посадова особа головує на засіданнях органу, який прийнято називати радою племені. Рада племені виконує в племені законодавчу функцію, хоча є племена, в яких для прийняття законів потрібне проведення референдуму серед членів племені.

Племена, визнані в штаті Міннесота

На території штату Міннесота існує 11 визнаних на федеральному рівні племен зі своїми резерваціями. Сім з них відносяться до групи Анішінабе (Чіппеуа, Оджібуе), а чотири – до групи Дакота (Сіу).

До складу резервацій Анішінабе входять громади Гранд Портідж, Буа Форт, Ред Лейк, Уайт Ерт, Ліч Лейк, Фон дю Лак та Міль Лакс. Ці резервації розташовані по території півночі Міннесоти від району центральних озер до північно-східного мису.

На півдні штату існує чотири резервації Дакота: Шакопі Мдеуакатон, Спрайрі Айленд, Нижній Сіу та Верхній Сіу. Так само як і резервації на півночі Міннесоти, ці ділянки

northern Minnesota, these areas of land were set aside by United States government treaties. Source: U.S. Department of the Interior, Office of American Indian Trust

земель були виділені згідно з державними договорами США. Джерело: Міністерство природних ресурсів США, Управління у справах американських індіанців.

OHIO SUNSHINE LAWS

*TO LISTEN TO THE OHIO AG PRESS
HERE:*

<https://www.ohioattorneygeneral.gov/legal/sunshine-laws>

(transcript of the video)

Hi, I am Ohio Attorney General Dave Yost. You know, you can't have government of the people by the people and for the people if people do not know what their government is

ЗАКОНИ «СОНЯЧНОГО СВІТЛА» ШТАТУ ОГАЙО

*ЩОБ ПРОСЛУХАТИ ВИСТУП
ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА ШТАТА
ОГАЙО, НАТИСНІТЬ НА ПОСИЛАННЯ
НИЖЧЕ:*

<https://www.ohioattorneygeneral.gov/legal/sunshine-laws>

(стенограма виступу на відео)

Вітаю! Я - Генеральний прокурор штату Огайо Дейв Йост. Знаєте, не можна мати правління народу, волею народу і для народу, якщо народ не знає, чим займається його уряд. Саме тому

doing. And that's why we need transparency in government.

Transparency builds trust.

We in the government need to build trust with the people we serve.

Trust-building starts with openness in public decision-making and openness in the records that document the work of public bodies.

Every Ohioan should know how to access the records of government.

This online training will help you understand the Ohio Public Records Act and the Ohio Meetings Act, which together are often called the Ohio Sunshine Laws.

The Ohio Sunshine laws are among the most comprehensive open government laws in the country

Here, in the Attorney General's Office, lawyers in our Public Records Unit provide training, guidance and online resources to help you understand your rights.

If you're a public official, the training will also help you to understand your obligations and your responsibilities when it comes to public records and open meetings.

Some of the topics covered in the training include why access to public records is so important, how public records requests can be made, whether a requester can be charged a fee for records, how public records are managed and organized, and when meetings **must** be open to the public.

Clue? They need to be open to the public unless there's an exception that allows them not to be. The default is openness.

Thank you for your interest in Ohio sunshine laws, and thank you for doing your part to insure accountability and transparency in

нам потрібна прозорість в управлінні. Прозорість зміцнює довіру. Ми, як держслужбовці, повинні будувати довірчі відносини з людьми, яким служимо. Побудова довіри починається із забезпечення відкритості процесу прийняття державних рішень та доступу до документації державних органів.

Кожен житель Огайо повинен знати, як отримати доступ до документів держорганів. Даний курс онлайн-навчання допоможе вам зрозуміти Закон штату Огайо про документи держорганів і Закон штату Огайо про відкриті засідання, які також часто називають «законами сонячного світла штату Огайо». Закони "сонячного світла" штату Огайо є одними з найбільш всебічних і всеосяжних законів США про відкритість державного управління.

Тут, у Генеральній прокуратурі, юристи відділу державної документатиї проводять навчання, дають консультації та пропонують онлайн-ресурси, які допоможуть вам зрозуміти свої права.

Держслужбовцям таке навчання допоможе зрозуміти ваші обов'язки і зобов'язання, пов'язані з держдокументацією і відкритими засіданнями. Серед тем, що розглядаються в даному курсі навчання: чому так важливий вільний доступ до документів держорганів, як подати заявку на їх отримання, чи можна стягувати із запитуючої Сторони плату за їх надання, як організовано ведення і зберігання документів держорганів і в яких випадках засідання **повинні** бути відкриті для громадян. Хочете підказку? Вони повинні бути відкриті громадськості у всіх випадках крім тих, які підпадають під дію певних винятків. За замовчуванням відкритість повинна бути у всьому.

Дякую вам за інтерес до законів "сонячного світла" штату Огайо і за ваш внесок у забезпечення підзвітності та прозорості в

government and every level.

Ohio Sunshine Laws

Ohio's Public Records and Open Meetings laws, collectively known as the "Sunshine Laws," give Ohioans access to government meetings and records.

The Ohio Attorney General's Office helps public officials and citizens understand their rights and responsibilities under these laws.

The Public Records Unit (PRU) is housed in the Constitutional Offices Section and consists of attorneys and administrative staff.

The PRU receives inquiries from fellow AGO employees, clients, constituents, public offices, and the media, and provides guidance and non-legal advice to these individuals and offices regarding the Ohio's Sunshine Laws. The Unit assists with the processing of public records requests received by the Attorney General's Office.

The Attorney General's Office provides Sunshine Laws Training, which is a free training for public officials and others interested in open government. This training is also available online. The office also created a model public records policy that local governments and institutes can adopt or use as a guide to create their own public records policies.

Additionally, the office annually publishes the Sunshine Laws Manual, which can help answer questions about Ohio's open government laws. This booklet is intended as a guide, but because much of open government laws come from case law or the interpretation of statutes by the courts, we encourage local governments to seek guidance from their legal counsel when

урядових органах усіх рівнів.

Закони "сонячного світла" штату Огайо Закон «Про документи держорганів» і Закон «Про відкриті засідання», спільно іменовані "Закони сонячного світла", гарантують жителям штату Огайо доступ до засідань і документів органів державного управління. Генеральна прокуратура штату Огайо допомагає держслужбовцям і громадянам краще зрозуміти свої права і обов'язки, передбачені цими законами.

Відділ документів держорганів (ОДГ) розміщується в юридичному управлінні виборних органів штату і складається з юристів та адміністративного персоналу. ОДГ отримує запити від своїх колег з ДП, клієнтів, виборців, держорганів і засобів масової інформації, а також дає таким особам і органам рекомендації та неюридичні консультації щодо законів "сонячного світла" штату Огайо. ОДГ допомагає обробляти надходять до Генеральної прокуратури заявки на отримання доступу до документів держорганів.

Генеральна прокуратура пропонує курс навчання законам "сонячного світла", який держслужбовцям та іншим зацікавленим особам надається безкоштовно. Існує також онлайн-версія даного курсу. Генеральною прокуратурою також були розроблені типові норми і правила щодо документів держорганів, на основі яких місцеві органи влади та організації можуть розробляти власні норми і правила щодо таких документів.

Крім того, Генеральна прокуратура щорічно випускає керівництво за законами "сонячного світла", що дає відповіді на питання щодо законів про відкритість державного управління в штаті Огайо. Хоча дана брошура і задумана в якості керівництва, при виникненні конкретних юридичних питань, рекомендуємо місцевим органам влади звертатися за порадою до юристів в силу того, що велика частина законів про

specific legal questions about these laws arise.

The Public Records Unit can be reached at 614-466-2872.

<https://www.ohioattorneygeneral.gov/FAQ/Sunshine-laws-FAQs>

відкритість державного управління заснована на прецедентному праві або залежить від тлумачення застосовного законодавства судами.

З відділом документів держорганів можна зв'язатися за телефоном 614-466-2872.

<https://www.ohioattorneygeneral.gov/FAQ/Sunshine-laws-FAQs>

Q&A

I am a newly-elected public official. What are my obligations under the Public Records Act?

All elected officials in the state of Ohio, or their appropriate designees, are required to attend training approved by the Attorney General once per elected term. Ohio Revised Code (ORC) Section 109.43. The purpose of this training is to ensure that all employees of public offices are appropriately educated about their obligations under the Public Records Act. The training is intended to enhance officials' knowledge of their duty to provide access to public records, and to provide guidance in updating their offices' public records policies.

How can I meet this requirement?

As required by the Ohio Revised Code, the Attorney General develops, provides and certifies Public Records training programs and seminars for all elected officials or their designees.

Currently, only the Attorney General's Office and the Auditor of State offer the approved training program for elected officials. The Attorney General's Office may not charge a fee to attend the training programs it conducts, and all of the three-hour elected

Питання та відповіді

Я - новообраний державний службовець. Які мої обов'язки відповідно до Закону про документи держорганів?

Всі обрані чиновники штату Огайо або особи, уповноважені ними, один раз в каденцію зобов'язані пройти курс навчання, затверджений Генеральним прокурором. Звід законів штату Огайо з поправками, розділ 109.43. Мета навчання полягає в тому, щоб належним чином ознайомити всіх держслужбовців з їх обов'язками відповідно до Закону про документи держорганів. У рамках такого навчання держслужбовці більше дізнаються про свої обов'язки щодо забезпечення доступу до документів держорганів та отримують рекомендації щодо оновлення правил своїх установ щодо держ.документації.

Як мені виконати дану вимогу?

Відповідно до вимог Зводу законів штату Огайо з поправками, Генеральний прокурор розробляє, надає і сертифікує навчальні програми та семінари щодо документів держорганів для всіх обраних чиновників або осіб, уповноважених ними. В даний час тільки Генеральна прокуратура і Аудитор штату пропонують затверджену програму навчання для обраних на посаду чиновників. Генеральна прокуратура може не стягувати плату за участь у своїх програмах навчання, при цьому всі тригодинні

official trainings are certified for three hours of Continuing Legal Education Credits. Schedules for these training programs are available online at <http://www.ohioattorneygeneral.gov/Legal/Sunshine-Laws/Sunshine-Law-Training>.

You can also take the entire training online at your own pace at <https://sunshinelaw.ohioattorneygeneral.gov/>. Note: Attendance at any public records program offered by an entity other than the Attorney General or Auditor of State will not satisfy this requirement, and a public official would still be required to attend an approved training.

If I have been appointed to complete a prior elected official's term, and that official was already certified, do I still have to attend the training?

Per statute, training shall be three hours for every term of office for which the elected official was appointed or elected to the public office. Therefore, an official who is appointed to fill an elected official's place is still subject to the requirements of the act, even if the predecessor had already satisfied this requirement.

How can I prove that I have satisfied this requirement? Who should I report to?

Compliance with this training program will be audited by the Auditor of State in the course of a regular financial audit. After attending a certified public records training program, offered by either the Attorney General or the Auditor of State, a public official or their designee will be mailed a certificate (or, if the course is completed online, the user will be able to save and/or

програми для обраних на посаду чиновників сертифіковані в якості трьох залікових годин підвищення кваліфікації для юристів. З розкладом програм навчання можна ознайомитися тут: <http://www.ohioattorneygeneral.gov/Legal/Sunshine-Laws/Sunshine-Law-Training>. Ви також можете пройти всі навчання в режимі онлайн в зручному для вас темпі тут: <https://sunshinelaw.ohioattorneygeneral.gov/>.

Примітка: проходження будь-якої навчальної програми щодо документів держорганів, пропонуваної не Генеральною прокуратурою або Аудитором штату, даній вимозі не відповідає, тому держслужбовець в будь-якому випадку буде зобов'язаний пройти затверджений курс навчання.

Якщо мене призначили доопрацювати каденцію обраного на виборну посаду чиновника, який раніше пройшов курс навчання, чи повинен я також пройти такий курс?

Згідно із законом, будь-який держслужбовець, призначений або обраний на державну посаду на будь-який термін, зобов'язаний пройти тригодинний курс навчання. Таким чином, держслужбовець, призначений на місце обраної посадової особи, зобов'язаний виконати дану вимогу закону, навіть якщо його попередник вже виконав його.

Як я можу довести, що я пройшов курс навчання? Кому я повинен повідомити про це?

Факт проходження курсу навчання перевіряється Аудитором штату в рамках регулярного фінансового аудиту. Після проходження сертифікованої програми навчання в області держдокументації, пропонуваної Генеральним прокурором або Аудитором штату, чиновнику або уповноваженій ним особі буде надіслано свідоцтво про проходження курсу навчання (у разі якщо курс пройдено в режимі онлайн, таке

print his or her certificate). This certificate offers proof that the public official or their designee attended an approved training program and should be saved with that office's appropriate records.

Who is considered an “elected official” that is subject to this requirement under the Public Records Act?

The Ohio Revised Code broadly defines an “elected official” as “an official elected to local or statewide office.” Note, though, that the act explicitly states that an “elected official” does not include the chief justice or a justice of the supreme court, a judge of a court of appeals, court of common pleas, municipal court, county court or a clerk of any of those courts.

Who is considered an appropriate “designee” under the Public Records Act?

The act states that a “[d]esignee” may be a designee of one elected public official or of all the elected officials of a public office if that public office includes more than one elected official. The statute does not provide a definition of an “appropriate” designee, but the term implies an official or employee of the same public office with an appropriate connection to the training requirement.

What is the Ohio Public Records Act?

The Ohio Public Records Act is built on the United States’ historical principle that the records of government are “the people’s records.” *Patterson v. Ayers*, 171 Ohio St. 369 (1960).

The Public Records Act provides citizens

свідоцтво можна буде завантажити та/або роздрукувати). Свідоцтво служить доказом того, що чиновник або уповноважена ним особа пройшла затверджену програму навчання; свідоцтво необхідно направити в архів за місцем їх служби.

Хто вважається "обраним на посаду чиновником", що підпадає під дану вимогу закону про документи держорганів?

Звід законів штату Огайо з поправками дає досить широке визначення терміну «обраний чиновник»: «будь-яка посадова особа, обрана на відповідну посаду на місцевому або штатному рівні». Звертаємо Вашу увагу, що в законі прямо зазначено, що термін «обраний чиновник» не включає в себе голови або членів Верховного суду, суддів Апеляційного суду, суду загальногромадянських позовів, муніципального суду, суду округу і адміністраторів будь-якого з вищевказаних судів.

Хто вважається відповідною "уповноваженою особою" за законом про документи держорганів?

Відповідно до Закону, така особа може бути уповноважена одним обраним чиновником або всіма обраними чиновниками державної установи, якщо в ньому працює кілька обраних чиновників. Хоча закон і не дає визначення терміну «відповідна» уповноважена особа, під ним мається на увазі посадова особа або співробітник тієї ж державної установи, до якого може бути застосована вимога про проходження навчання.

Що являє собою Закон штату Огайо про документи держорганів?

Закон штату Огайо про документи держорганів заснований на історичному принципі, згідно з яким урядові документи в США є «народними документами». Паттерсон проти Айерса, 171 Збірник рішень Вищого Апеляційного суду штату Огайо 369 (1960). Закон «Про документи

with steps to take in order to request records from any public office in Ohio while protecting certain specific types of records from release.

It also establishes a legal process to enforce compliance when a requester feels that a public office has failed to satisfy its public records obligations.

Who can make a request for public records?

Any person can request public records by simply asking for them. Usually, the request can be made in any manner the requester chooses: by phone, in person, or in an e-mail or letter. The requester cannot be required to identify him- or herself, or to explain why the records are being requested, unless a specific law requires it. Often, however, a voluntary discussion about the requester's purposes or interest in seeking certain information can aid the public office in locating and producing the desired records.

What does a public office have to do when it receives a public records request?

A public office must organize and maintain its records so that it can meet its duty to respond to public records requests. A public office also must keep a copy of its records retention schedule(s) at a location readily available to the public.

When it receives a public records request for specific existing records, the public office must provide inspection of the requested records during regular business hours or provide copies within a reasonable period of time. A requester is entitled to delivery of copies at the actual cost of packaging and delivery by any available means of delivery or transmission that he or she requests.

держорганів» визначає процедуру запиту громадянами документів з будь-якої державної установи в штаті Огайо і передбачає захист певних документів від розголошення. Він також встановлює юридичну процедуру забезпечення виконання закону в тих випадках, коли запитуюча сторона вважає, що державна установа не виконала свої зобов'язання з надання документів.

Хто має право запросити документи держорганів?

Будь-яка особа має право запросити документи держорганів, просто заявивши про це. Зазвичай документи можна запросити будь-яким способом за вибором запитуючої сторони: по телефону, особисто, по електронній або звичайній пошті. Запитуюча сторона не зобов'язана назвати себе або пояснювати причину запиту, якщо інше не передбачено чинним законодавством. Однак, якщо запитуюча сторона сама пояснить мету свого запиту, це може полегшити пошук і надання документів.

Які дії співробітників держустанови при отриманні запиту на надання документів?

Співробітники держустанови зобов'язані організувати зберігання своїх документів таким чином, щоб бути в змозі належним чином виконувати запити про їх надання. Співробітники держустанови також зобов'язані розмістити копію плану (планів) зберігання наявної документації в доступному для громадян місці. Після отримання запиту про надання конкретних документів, що зберігаються в держустанові, його співробітники зобов'язані надати доступ до них у звичайні години роботи або надати їх копії протягом розумного періоду часу. Запитуюча сторона має право на доставку документів за собівартістю упаковки і доставки будь-якими зазначеними нею доступними засобами доставки або передачі.

The public office may withhold specific records or specific portions of records that are covered by an exception to the Public Records Act, but is required to give the requester an explanation for any part of a record withheld, including the supporting legal authority. In addition to denials based on an exception, a public office may deny a request in the extreme circumstance where compliance would unreasonably interfere with the discharge of the office's duties.

A request can also be refused if the office no longer keeps the records, if the request is for items that are not records of the office, if the requester does not revise an ambiguous or overly broad request, or if the requester refuses to pay the cost of copies.

To whom does the Public Records Act apply?

The rights and duties set out in the Act apply only to a "public office or person responsible for public records," which includes governmental subdivisions, private entities that are the "substantial equivalent" of public institutions, and other "persons responsible for public records."

The act does not apply to private organizations, including corporations, and is also different from the federal Freedom of Information Act (FOIA), which applies only to federal agencies.

If someone is not given public records, what legal options does that person have?

People who believe they have been wrongly denied a public record that they requested may choose from one of two options, but not both: 1) they can file a lawsuit, called a

Державна установа має право відмовити в наданні певних документів або їх частин, що підпадають під виключення із закону про документи держорганів, з обов'язковим поясненням причин такої відмови, в тому числі з підтвердженням наявності юридичних повноважень на нього. Крім права відмови в наданні документів на підставі винятків із Закону, держустанова має право відхилити запит в надзвичайних обставинах, коли дотримання вимог Закону не виправдано перешкоджає виконанню службових обов'язків. Державна установа також має право відхилити запит в тому випадку, якщо відповідні документи більше не знаходяться в його розпорядженні, якщо запит зроблено щодо документів, які ніколи в ньому не зберігалися, а також якщо запитуюча сторона відмовляється внести зміни в нечітко або занадто розпливчасто сформульований запит або оплатити вартість ксерокопіювання.

На кого поширюється Закон про документи держорганів?

Права та обов'язки, викладені в Законі, застосовуються тільки до «державних установ та осіб, відповідальних за документи держорганів», до яких відносяться підрозділи державного апарату, приватні установи, які є «по суті аналогом» держорганів, і до інших «осіб, відповідальних за документи держорганів». Закон не поширюється на приватні організації, включаючи корпорації, і відрізняється від федерального закону «Про свободу інформації» (FOIA), який застосовується тільки до відомств федерального уряду.

Якими засобами правового захисту може скористатися особа, якій було відмовлено в наданні документів держорганів?

Особи, які вважають, що їм безпідставно відмовили в наданні запитаних документів, мають право скористатися одним з двох таких варіантів: 1) подати позов про примус

mandamus action, against the public office, or 2) they can file a complaint with the Ohio Court of Claims.

The burden will be on the public office to show the court that any record that it withheld was clearly protected by one or more valid exceptions under the law. If not, the public office will be ordered to provide the record, and may be subject to a civil penalty and payment of attorney fees.

The Public Records Act is a “self-help” statute, which requires citizens who believe that the act has been violated to independently pursue a remedy (like a lawsuit), rather than asking a public official such as the Ohio Attorney General to initiate legal action on their behalf.

Does a public office have to work with the requester to find public records?

If a requester makes an ambiguous or overly broad request that the public office denies, the Public Records Act provides for negotiation between the parties to help identify, locate, and deliver the requested records.

Unless a specific law says otherwise, a requester does not have to give the reason for wanting the records, give his or her name, or make the request in writing, but the request does have to be clear and specific enough for the public office to reasonably identify what public records are being requested.

What makes a “record” a “public record?”

While the rights of records access under the Ohio Public Records Act apply to all records

держустанови надати інформацію за рішенням суду або 2) подати скаргу в претензійний суд штату Огайо. Тягар доказів у цих випадках лежить на держустанові, якій належить доводити суду, що кожен ненаданий документ прямо захищений одним або декількома передбаченими Законом винятками. В іншому випадку держустанова буде зобов'язана надати затребуваний документ; на нього також може бути накладено цивільно-правове стягнення та обов'язок оплатити послуги юриста позивача. Закон про документи держорганів передбачає самостійні дії щодо захисту порушених прав: громадяни, які вважають, що їх права за законом були порушені, повинні самостійно скористатися відповідними засобами правового захисту (наприклад, ініціювати судовий процес), а не звертатися до держслужбовця (наприклад, до Генерального прокурора штату Огайо) з проханням зробити правові дії від імені громадян.

Чи повинна державна установа співпрацювати із запитуючою особою в пошуку документації?

У разі якщо запитуюча особа подала нечітко або занадто розпливчасто сформульований запит, який був відхилений держустановою, Закон про документи держорганів зобов'язує сторони провести переговори для того щоб ідентифікувати, знайти і надати запитані документи. Якщо інше не передбачено чинним законодавством, запитуюча сторона не зобов'язана пояснювати причину запиту, робити його в письмовій формі або називати себе, але при цьому запит повинен бути досить чітким і конкретним, щоб співробітники держустанови змогли зрозуміти щодо яких документів він зроблений.

Які документи підпадають під визначення «документи держорганів»?

Хоча права доступу до документів за законом штату Огайо про документи держорганів

kept by an Ohio public office, the terms “records” and “public records” do not include every document or item found in a public office. Only those records that document the policies, operations, and other activities of the public office are “public records” under the Public Records Act.

Can some public records be withheld from a requester?

The General Assembly has passed a number of laws that protect certain records by either requiring or allowing a public office to withhold them from public release.

Where a public office uses one of these “exceptions,” the office may only withhold a record or part of a record clearly covered by the exception, and must tell the requester what legal authority it is relying on to withhold the record.

If only part of a record is protected by an exception, then the public office must redact (obscure or delete) only that part of the record and provide the unprotected remainder to the requester.

How long should email records be kept?

It depends on the content of the email message. In terms of records retention, email records are no different than any other record that is kept by a public office. For example, most public offices will have a different records retention schedule for a memo about handling customer complaints than for a daily news clipping file, even though both are records. These records should be kept according to their respective retention schedules, regardless of whether they exist on paper or as an email. The most important

поширюються на всі документи, що зберігаються в будь-якій держустанові штату, терміни «документи» і «держдокументація» не включають в себе абсолютно всі документи або записи, що зберігаються в такій установі. Згідно із Законом Про документи держорганів такими є тільки ті документи, які мають відношення до норм і правил держустанови, його операційної та іншої діяльності.

Чи можуть запитуючій стороні відмовити в наданні деяких документів держорганів?

Законодавчі збори штату Огайо - Генеральна Асамблея - заради захисту певних документів прийняла ряд законів, які дозволяють державним органам відмовляти громадянам в їх наданні (або вимагають цього). У разі якщо держустанова застосовує один з передбачених Законом «винятків», вона має право відмовити в наданні тільки такого документа або такої його частини, яка прямо підпадає під дію виключення, і зобов'язана повідомити запитуючій стороні юридичну підставу для такої відмови. У разі якщо тільки частина документа підпадає під дію виключення, то держустанова зобов'язана відредагувати (затушувати або видалити) тільки цю частину документа і надати запитуючій стороні невідредаговану частину.

Як довго слід зберігати електронну переписку?

Термін її зберігання залежить від змісту: електронне листування нічим не відрізняється від будь-яких інших документів, що зберігаються в держустанові. Наприклад, у більшості держустанов термін зберігання службових записок про розгляд скарг клієнтів відрізняється від терміну зберігання щоденних добірок новин, при тому, що і перші, і другі є документами. Такі документи повинні зберігатися відповідно до застосованих планів зберігання, незалежно від того, в якому вигляді вони представлені — паперовому або в

thing to remember is that each record should be evaluated for and identified by its **content** and not by the medium in which it exists. It may help this evaluation process to picture each email message as a paper record.

Should all emails be kept for the same amount of time?

No. Just like messages written on paper, all email messages will not be kept for the same amount of time because they will differ greatly in terms of subject matter. Each email should be identified and managed based on its content.

For example, if an employee of a public office received a piece of paper on their desk noting that a meeting will be held at 3 p.m., the employee could probably discard that paper after the meeting has passed (this would likely be considered a “transient” record, or one that has a limited ministerial use). On the other hand, if the employee received a paper report updating all of the public office’s current projects, it would probably have to be retained for a much longer period of time because of its content. The duly enacted record retention schedules of the public office will determine how long these respective records would have to be kept.

The same is true for email messages. If the employee receives a simple email reminder of a meeting, it can probably be quickly discarded as “transient.” If an email is a notice to staff of a new policy, or serves as the record copy of an order to promote or dismiss an employee, or gives directions regarding an office project or legal case, it would be kept for the period applicable to each type of record.

Always remember, it is the **content** of a

електронному. В першу чергу слід пам'ятати про те, що кожен документ потрібно оцінювати та ідентифікувати за його змістом, а не за носієм. При виконанні такої оцінки корисно буде уявити, що кожне електронне повідомлення є документом на папері.

Чи повинні всі електронні повідомлення мати однаковий термін зберігання?

Ні. Як і документи в паперовому вигляді, електронні повідомлення не можуть мати однаковий термін зберігання, так як сильно розрізняються по темі. Кожне електронне повідомлення слід класифікувати за змістом і зберігати відповідний період часу.

Наприклад, якщо держслужбовцю вручили паперове повідомлення про те, що засідання відбудеться о 15:00, він, ймовірно, буде вправі викинути його по закінченню засідання (так як воно, ймовірно, буде вважатися «повідомленням короткострокового або обмеженого адміністративного застосування»). Якщо ж держслужбовець отримав, наприклад, паперовий звіт з останньою інформацією по всіх поточних проектах держустанови, його, швидше за все, потрібно буде зберігати протягом набагато більш тривалого періоду часу через важливість міститься в ньому інформації. Строки зберігання документів Державної установи зазначаються в належним чином затверджених планах зберігання.

Ці ж правила застосовуються і щодо електронного листування. У разі якщо співробітник отримав по електронній пошті просте нагадування про зустріч, його, ймовірно, можна буде видалити як «документ короткострокової дії». У разі якщо електронний лист містить повідомлення про нові норми і правила, наказ про підвищення або звільнення співробітника або вказівки щодо будь-якого проекту або судової справи, його слід зберігати протягом періоду, застосовного до кожного з перерахованих вище видів документів.

record that determines which retention schedule applies to that record, and determines **how long** it is to be kept. This is true regardless of whether the record is on paper or an email.

What if a public office gets a request for all emails sent and received by an employee?

A request for “all e-mail” is generally overly broad under the Public Records Act. A 2008 decision by the Ohio Supreme Court reemphasized that the Public Records Act “does not contemplate that an individual has the right to a complete duplication of voluminous files kept by government agencies.”

Rather, the requester must identify the records sought with sufficient clarity.

If a request for “all emails” includes sufficient additional information about the content of those emails to allow the public office to identify responsive records based on the manner in which its records are organized, the request is not overly broad. However, if the request is ambiguous or lacks enough detail for the office to identify which records are being sought, it may well be overly broad.

In that instance, the public office is obligated by law to give the requester an opportunity to revise the request by explaining how the various records of the office are ordinarily maintained and accessed. A set of well-crafted records retention schedules (classified by type of record rather than medium of record) can help put the office and the requester on the same page.

Завжди слід пам'ятати про те, що застосовний план і термін зберігання документа залежить виключно від його змісту, незалежно від того, в якому вигляді він представлений – паперовому або електронному.

Як бути в тому випадку, якщо державна установа отримує запит на надання всіх повідомлень, відправлених і отриманих співробітником по електронній пошті?

За законом «Про документи держорганів» запит на отримання "всього електронного листування", як правило, вважається сформульованим занадто розпливчато. У своєму рішенні 2008 року Верховний суд штату Огайо знову підтвердив, що Закон «Про документи держорганів» «не дає фізичним особам права на повне копіювання об'ємних файлів, що зберігаються в державних установах». Запитуюча сторона повинна з достатньою ясністю визначити необхідні документи.

У разі якщо запит про надання "всього електронного листування" включає в себе додаткову інформацію про її зміст, достатню для того, щоб держустанова змогла знайти запитовані повідомлення відповідно до умов їх зберігання, такий запит не вважається занадто розпливчастим. Однак якщо запит сформульований нечітко або не містить інформації, що дозволяє визначити, які саме документи потрібно знайти, його можуть вважати занадто неконкретним. У цьому випадку державна установа за законом зобов'язана дозволити запитуючій стороні сформулювати запит заново, пояснивши, як організовано зберігання та отримання доступу до документів. Наявність належним чином складених планів зберігання документів (класифікованих за типом, а не за носієм документа) дозволить поліпшити взаємодію між ініціатором запиту і держустановою.

Where can I find more details about the Public Records Act?

For more information about the Public Records Act, the [Sunshine Laws Manual](#) is a great resource for finding answers to common and complex questions.

What is the Ohio Open Meetings Act?

The Open Meetings Act requires public bodies in Ohio to conduct all public business in open meetings that the public may attend and observe. This means that if a public body is meeting to discuss and vote on or otherwise decide public business, the meeting must be open to the public.

What is a public body, as defined in the Ohio Open Meetings Act?

Public bodies are decision-making groups of state or local government agencies or institutions. Examples of these bodies include school boards, city councils, and boards of trustees.

However, the Open Meetings Act does not apply to some public bodies, such as the Ohio General Assembly and grand juries.

What is a meeting, as defined in the Ohio Open Meetings Act?

In order for the Open Meetings Act to apply, the members of a public body must be meeting to discuss the public's business.

A meeting is a prearranged gathering of a majority of the members of a public body for the purpose of discussing public business. For example, if there are five members of a school board, and only two get together to discuss public business, this is not a meeting

Де можна отримати більш детальну інформацію про Закон «Про документи держорганів»?

Додаткова інформація про Закон Про документи держорганів міститься в довіднику "Закони "сонячного світла"", який дає відповіді на найрізноманітніші питання.

Що являє собою закон штату Огайо «Про відкриті засідання»?

Відповідно до Закону «Про відкриті засідання», державні органи штату Огайо зобов'язані приймати всі рішення на засіданнях, відкритих для всіх жителів штату. Це означає, що якщо державний орган скликав засідання для того, щоб провести обговорення, голосування або іншим чином вирішити будь-які питання державного управління, таке засідання має бути відкритим для громадян.

Що означає термін "державний орган" у значенні, визначеному в Законі штату Огайо «Про відкриті засідання»?

Державні органи - це директивні органи влади штатного або місцевого рівня. У їх числі, наприклад, Управління шкільних округів, міські та опікунські ради. При цьому Закон «Про відкриті засідання» не застосовується до деяких державних органів, таким як Генеральна Асамблея Огайо і до розширених складів колегій присяжних («великому журі»).

Що означає термін "засідання" у значенні, визначеному в Законі штату Огайо «Про відкриті засідання»?

Закон «Про відкриті засідання» застосовується в тих випадках, коли члени обраного урядового органу збираються разом для обговорення справ, що знаходяться в їх юрисдикції. Засідання-це заздалегідь організовані збори більшості членів виборного держоргану для обговорення справ в рамках їх повноважень. Наприклад, якщо шкільна рада складається з п'яти членів і тільки двоє з них збираються разом для обговорення поточних справ, така зустріч засіданням не є, і

and the Open Meetings Act would not require it to be open to the public.

However, if three members gather to discuss public business, this is a meeting and the Open Meetings Act would require it to be open to the public.

Also, if there is a meeting as defined by the Open Meetings Act, the public body must give notice to the public.

What kind of notice should be given to the public when a meeting is planned?

Public bodies must notify the public when and where each meeting will take place and must sometimes give notice of what matters will be discussed. Also, every public body must establish, by rule, a reasonable method for notifying the public in advance of meetings.

There are three types of meetings, each requiring different types of notice. "Regular meetings" are held at predictable intervals, such as once a month. Public bodies must establish a reasonable method for alerting the public to the time and place of regular meetings. A "special meeting" is any other kind of meeting.

Again, public bodies must establish a reasonable method for alerting the public to the time and place of special meetings, as well as the purpose of the meeting. At least 24 hours' notice must be given to media outlets that have requested such notice, and only topics related to the stated purpose of the special meeting can be discussed. "Emergency meetings" are special meetings that are needed because a situation requires immediate action.

The public body must immediately notify

тому вона не підпадає під вимогу про відкритий характер засідань згідно з вищезазначеним Законом. Однак, якщо для обговорення громадських питань разом збираються три члени Ради, така зустріч вважається засіданням, яке за законом «Про відкриті засідання» має бути відкритим для громадян. Крім того, у разі якщо держорган збирається провести засідання, як його визначає цуй Закон, він зобов'язаний повідомити про це громадськість.

Як саме необхідно повідомляти громадськість про проведення засідань?

Державні органи зобов'язані повідомляти громадськість про те, коли і де буде проходити кожне засідання, а в деяких випадках і про те, які питання будуть на ньому обговорюватися. Крім того, кожен держорган повинен визначити належний спосіб завчасного повідомлення громадян про їх проведення. Є три типи засідань, і про проведення кожного з них необхідно використовувати повідомлення певного типу. "Регулярні засідання" - це засідання, які проводяться з передбачуваною періодичністю, наприклад, раз на місяць. Державні органи повинні визначити належний спосіб повідомлення громадян про час і місце проведення регулярних засідань. "Особливе засідання" - це будь-яке інше засідання. Як і в попередньому випадку, держорган зобов'язаний визначити належний спосіб повідомлення громадян про час і місце, а також про мету їх проведення. Засоби масової інформації, які побажали отримувати повідомлення про проведення особливого засідання, повинні отримувати їх не менше ніж за 24 години до його початку, при цьому обговорюватися можуть тільки ті питання, які пов'язані із заявленою метою особливого засідання. "Екстрене засідання" - особливе засідання в ситуації, що вимагає негайних дій. Державний орган зобов'язаний негайно повідомити відповідні засоби масової інформації про час, місце і мету

certain media outlets of the time, place, and purpose of the emergency meeting. As with special meetings, only topics related to the stated purpose of the meeting can be discussed.

Are detailed minutes required to be taken at a public meeting?

A public body must keep full and accurate minutes of its meetings, but those minutes do not have to be an exact transcript of every word said. Minutes must be promptly prepared, filed, and made available for public inspection.

What are executive sessions, as defined in the Open Meetings Act, and when can they be used?

Closed-door sessions, or executive sessions, are initiated when a member makes a motion for a closed-door session and the public body votes on it. These sessions are attended by only members of the public body and persons they invite. Executive sessions may be held for only a few specific purposes. No votes may be taken or decisions made during the executive session on the matter(s) discussed. Members would have to reconvene their public meeting and then openly conduct a vote.

What can be done if a public body violates the Open Meetings Act?

If any citizen believes that a public body has violated the Open Meetings Act, that citizen may file an injunctive action in common pleas court to compel the public body to obey the Act.

If an injunction is issued, the public body must correct its actions, may have to pay

екстреного засідання. Як і у випадку з особливими засіданнями, обговорюватися можуть тільки ті питання, які пов'язані із заявленою метою засідання.

Чи потрібно вести докладний протокол відкритого засідання?

Державний орган зобов'язаний вести повні і точні протоколи своїх засідань, при цьому такі протоколи не обов'язково повинні бути дослівною стенограмою всього сказаного. Протоколи повинні бути оформлені, зареєстровані та надані в розпорядження громадян в найкоротший термін.

Що означає термін "закрите засідання" у значенні, визначеному в Законі штату Огайо «Про відкриті засідання»? У яких випадках вони проводяться?

Засідання при закритих дверях або закриті засідання проводяться в тих випадках, коли один з чиновників держоргану вносить пропозицію про проведення закритого засідання, а держорган голосує за нього. На таких засіданнях присутні тільки чиновники цього держоргану і запрошені ними особи. Закриті засідання можуть проводитися тільки в декількох конкретних випадках. Голосувати або приймати рішення з обговорюваних питань на закритому голосуванні не можна. Для цієї мети потрібно буде скликати відкрите засідання і провести відкрите голосування.

Як можна відреагувати на порушення держорганом Закону «Про відкриті засідання»?

У разі якщо будь-яка особа вважатиме, що держорган порушив цей Закон, він має право домагатися прийняття судом загальногромадянських позовів відповідної судової постанови для того, щоб змусити даний держорган виконати закон. У разі винесення такої судової постанови, держорган зобов'язаний виправити порушення. Крім того, в деяких

court costs, and must pay a fine of \$500. Whichever party loses the lawsuit pays the reasonable attorney fees of the other party as ordered by the court.

випадках він буде зобов'язаний сплатити судові витрати і сплатити штраф у розмірі 500 доларів. Сторона, яка прогала справу, оплачує, в розумних межах, послуги юристів іншої Сторони відповідно до рішення суду.

If someone is seeking access to a public body's minutes, and the body is not turning them over, that person can file a mandamus action under the Public Records Act to force the creation of, or access to, meeting minutes. Mandamus can also be used to order a public body to give notice of meetings to the person filing the action.

У разі якщо держорган відмовляється надати протокол засідань у відповідь на запит, що надійшов, запитуюча сторона має право подати позов (так званий «мандакус») відповідно до Закону про документи держорганів для того, щоб такий протокол був оформлений/доступ у нього надано в примусовому порядку. До використання мандамуса також можна вдатися для того, щоб зобов'язати держорган повідомляти позивача про проведення засідань.

Any action taken by a public body while that body is in violation of the Open Meetings Act is invalid. A member of the public body who violates an injunction imposed for a violation of the Open Meetings Act may be subject to a court action removing that official from office.

Будь-які дії, вжиті держорганом в порушення закону про відкриті засідання, є неправомочними. Чиновник державного органу, який порушив судову заборону, накладену за порушення закону про відкриті засідання, може бути відсторонений від займаної посади за рішенням суду.

What if I want more details about the Open Meetings Act?

Де можна отримати більш детальну інформацію про закон про відкриті засідання?

The [Ohio Sunshine Laws Manual](#) is a great resource for finding answers to common and complex questions.

Довідник "закони" сонячного світла "штату Огайо" дає відповіді на найрізноманітніші питання.

MODEL PUBLIC RECORDS REQUEST POLICY

MISSION STATEMENT

Openness leads to a better informed citizenry, which leads to better government and better public policy. It is the mission and intent of [public office] to at all times fully comply with and abide by both the spirit and the letter of Ohio's Public Records Act.

DEFINING PUBLIC RECORDS

A "record" is defined to include the following: A document in any format – paper, electronic (including, but not limited to, business e-mail) – that is created, received by, or comes under the jurisdiction of [public office] that documents the organization, functions, policies, decisions, procedures, operations, or other activities of the office.

A "public record" is a "record" that is being kept by this office at the time a public records request is made, subject to applicable exemptions from disclosure under Ohio or federal law. All public records must be organized and maintained in such a way that they can be made available for inspection and copying.

RESPONSE TIMEFRAME

Public records are to be available for inspection during regular business hours. Public records must be made available for inspection promptly. Copies of public records must be made available within a reasonable period of time. "Prompt" and "reasonable" take into account the volume

ТИПОВІ ПРАВИЛА НАДАННЯ ДОКУМЕНТІВ ДЕРЖОРГАНІВ

ЦІЛІ І ЗАВДАННЯ

Відкритість дозволяє підвищити інформованість громадян, що, в свою чергу, дозволяє підвищити ефективність роботи органів влади і прийнятих рішень. Метою і завданням [державної установи] є неухильне дотримання духу і букви закону штату Огайо «Про документи держорганів».

ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ "ДОКУМЕНТАЦІЯ ДЕРЖОРГАНІВ"

Поняття "документ" включає в себе: документи в будь – якому форматі-на папері, в електронному вигляді (включаючи, без обмежень, ділові документи, що направляються по електронній пошті), який створені, отримані або відносяться до компетенції [державного органу], і в яких відображена організація роботи, функції, норми і правила, рішення, процедури, а також операційна чи інша діяльність установи.

"Документ держорганів" це документ, який зберігається в такому держоргані на момент подачі запиту про надання документа з урахуванням застосовних винятків щодо розкриття інформації, передбачених законодавством штату Огайо або федеральним законодавством. Зберігання всієї документації держорганів має бути організовано таким чином, щоб забезпечити до них доступ для ознайомлення та копіювання.

ТЕРМІНИ НАДАННЯ

Доступ до документації держорганів надається в звичайні робочі години і в найкоротші терміни. Копії документів повинні надаватися протягом розумного періоду часу. Надання документації в найкоротші терміни «і» в розумний період часу " здійснюється з урахуванням обсягу запитаних документів,

of records requested, the proximity of the location where the records are stored, the necessity for any legal review and redaction, and other facts and circumstances of the records requested.

It is the goal of **[public office]** that all requests for public records should be acknowledged in writing or, if feasible, satisfied within three business days following the office's receipt of the request.

HANDLING REQUESTS

No specific language is required to make a request for public records. However, the requester must at least identify the records requested with sufficient clarity to allow the office to identify, retrieve, and review the records.

The requester does not have to put a records request in writing, and does not have to provide his or her identity or the intended use of the requested public record(s). It is this office's general policy that this information is not to be requested. However, the law does permit the office to ask for a written request, the requester's identity, and/or the intended use of the information requested, but only if (1) a written request or disclosure of identity or intended use would benefit the requester by enhancing the office's ability to identify, locate, or deliver the public records that have been requested; and (2) the requester is first told that a written request is not required and that the requester may decline to reveal the requester's identity or intended use.

відстані до місця їх зберігання, необхідності виконання правової експертизи і редагування, а також інших фактів і обставин, що мають до них відношення.

[Державний орган] зобов'язаний зареєструвати прийом заявки на надання документації в письмовому вигляді і, якщо це можливо, задовольнити її протягом трьох робочих днів після отримання.

ОБРОБЛЕННЯ ЗАПИТІВ

Для запиту документації держорганів використання будь-яких особливих формулювань не потрібно. При цьому запитуюча сторона повинна досить точно вказати, які саме документи потрібні для того, щоб установа змогла знайти їх і ознайомитися з ними.

Запитуюча сторона не зобов'язана робити запит у письмовій формі, вказувати своє ім'я або мету отримання інформації. Як загальне правило даного офісу, подібну інформацію не запитують. При цьому закон дозволяє його співробітникам попросити заявника подати заявку в письмовому вигляді, вказати своє ім'я та/або мету отримання інформації якщо (1) подача заявки в письмовому вигляді, вказівка імені та/або мети отримання інформації служить інтересам заявника так як дозволить співробітникам швидше визначити, знайти або доставити запитані документи; (2) заявника спочатку повідомлять про те, що подача заявки в письмовому вигляді не обов'язкова і що він має право не називати своє ім'я або мету отримання інформації.

In processing the request, the office does not have an obligation to create new records or perform a search or research for information in the office's records. An electronic record is deemed to exist so long as a computer is already programmed to produce the record through the office's standard use of sorting, filtering, or querying features. Although not required by law, the office should consider generating new records when it makes sense and is practical under the circumstances.

In processing a request for inspection of a public record, an office employee may accompany the requester during inspection to make certain original records are not taken or altered

A copy of the most recent edition of the Ohio Sunshine Laws Manual is available via the Ohio Attorney General's website (www.OhioAttorneyGeneral.gov/YellowBook) for the purpose of keeping employees of the office and the public educated as to the office's obligations under Ohio's Public Records Act, Ohio's Open Meetings Act, records retention laws, and the Personal Information Systems Act.

ELECTRONIC RECORDS

Records in the form of e-mail, text messaging, and instant messaging, including those sent and received via a hand-held communications device, are to be treated in the same fashion as records in other formats, such as paper or audiotape.

Public record content transmitted to or from private accounts or personal devices is subject to disclosure. All employees or representatives of this office are required to

При обробці запиту установа не зобов'язана створювати нові документи або виконувати пошук інформації в своїх документах. Документ в електронному вигляді вважається існуючим до тих пір, поки апаратні засоби установи можуть його надати за рахунок використання своїх стандартних функцій сортування, фільтрації або виконання запитів. Хоча це і не потрібно за законом, установа повинна розглянути можливість створення нових документів, якщо це доцільно і практично у відповідних обставинах.

При наданні доступу до документів держоргану його співробітник має право супроводжувати заявника, щоб уникнути розкрадання оригіналів документів або внесення в них змін.

Останнє видання довідника "Закони сонячного світла штату Огайо" представлено на сайті Генерального прокурора штату Огайо (www.OhioAttorneyGeneral.gov/YellowBook) для інформування співробітників Генпрокуратури та громадян про зобов'язання Генпрокуратури за законом Про документацію держорганів, Законом про відкриті засідання, законами про зберігання документації та Законом «Про персональні інформаційні системи штату Огайо».

ЕЛЕКТРОННЕ ЛИСТУВАННЯ

Відносно електронного листування, текстових і миттєвих повідомлень, у тому числі відправлених і отриманих за допомогою портативних засобів зв'язку, діють ті ж правила, що і щодо документів в інших форматах, наприклад, на папері або магнітофонній стрічці.

Зміст документації держорганів, що передається на особистий аккаунт або особисті пристрої або з них, підлягає розкриттю. Всі співробітники або

retain their e-mail records and other electronic records in accordance with applicable records retention schedules.

DENIAL AND REDACTION OF RECORDS

If the requester makes an ambiguous or overly broad request or has difficulty in making a request such that the office cannot reasonably identify what public records are being requested, the request may be denied, but the office must then provide the requester an opportunity to revise the request by informing the requester of the manner in which records are maintained and accessed by the office.

If the office withholds, redacts, or otherwise denies requested records, it must provide an explanation, including legal authority, for the denial(s). If the initial request was made in writing, the explanation must also be in writing. If portions of a record are

public and portions are exempt, the exempt portions may be redacted and the rest must be released.

When making public records available for public inspection or copying, the office shall notify the requester of any redaction or make the redaction plainly visible.

COPYING AND MAILING COSTS

Those seeking public records may be charged only the actual cost of making copies, not labor. The charge for paper copies is [X] cents per page. The charge for electronic files downloaded to a

представники даної установи зобов'язані зберігати свою електронну переписку та інші електронні повідомлення відповідно до застосовними планами зберігання документації.

ВІДМОВА У НАДАННІ ДОКУМЕНТІВ ТА ЇХ РЕДАГУВАННЯ

У разі, якщо запит сформульований настільки нечітко або розпливчасто, що визначити, які саме документи потрібно знайти, об'єктивно неможливо, запит може бути відхилений, при цьому установа зобов'язана дозволити запитуючій стороні сформулювати запит заново, пояснивши, як організовано зберігання та отримання доступу до документів.

У разі, якщо установа відмовляється надати запитувану документацію, редагує або ще яким-небудь чином перешкоджає її отриманню, вона зобов'язана пояснити причини такої відмови, включаючи юридичні підстави. Якщо початковий запит був зроблений в письмовій формі, пояснення також повинно бути надано в письмовій формі. Якщо одні частини документа є загальнодоступними, а інші-ні, то загальнодоступні частини документа надаються без змін, а інші можуть редагуватися. При наданні доступу до відредагованої документації держорганів, установа повідомляє про це запитуючу сторону або чітко позначає відредаговану частину.

ВИТРАТИ НА КОПІЮВАННЯ І ДОСТАВКУ ПОШТОЮ

З осіб, які бажають отримати доступ до документації держорганів, може стягуватися тільки фактична вартість виготовлення копій, але не вартість праці. Вартість паперової копії становить [X] центів за одну сторінку.

compact disc is [X] per disc.

A requester may be required to pay in advance for the actual costs involved in providing the copy. The requester may choose whether to have the record duplicated upon paper, upon the same medium on which the public record is kept, or upon any other medium on which the office determines that the record can reasonably be duplicated as an integral part of the office's normal operations.

If a requester asks that documents be delivered to them, he or she may be charged the actual cost of the postage and mailing supplies, or other actual costs of delivery. There is no charge for e-mailed documents.

MANAGING RECORDS

[Public office]'s records are subject to records retention schedules. The office's current schedules are available at [location], a location readily available to the public as required by Ohio Revised Code § 149.43(B)(2).

Вартість компакт-диска, на який записуються електронні файли, становить [X] за один диск.

У деяких випадках запитуюча сторона зобов'язана робити передоплату щодо фактичних витрат, пов'язаних з наданням копії документа. Запитуюча сторона має право вибрати носій, на якому буде надана копія документа: папір, той же носій, на якому записаний оригінал документа, або будь-який інший носій, на який, на обґрунтовану думку установи, запитаний документ може бути скопійований в рамках його звичайної роботи.

У разі якщо запитуюча сторона бажає отримати документи поштою, з неї може стягуватися фактична вартість поштових витрат і приладдя, а також інші фактичні витрати з доставки. За надсилання документів електронною поштою плата не стягується.

ЗБЕРІГАННЯ ДОКУМЕНТАЦІЇ

[Установа] зобов'язана складати плани зберігання своїх документів. Поточні плани зберігання документів знаходяться в доступному для громадян місці [вказати місцезнаходження] відповідно до вимог § 149.43 (B) (2) Зводу законів штату Огайо з поправками.

OOR

ОДПИ

**Office of Open Records
State of Pennsylvania**

**Відділ доступу до публічної інформації
Управління держдокументації штату пенсільванія**

**PENNSYLVANIA'S
SUNSHINE ACT
(OPEN MEETINGS LAW)**

**ЗАКОН «СОНЯЧНОГО СВІТЛА»
ШТАТУ ПЕНСІЛЬВАНІЯ (ЗАКОН ПРО
ВІДКРИТІСТЬ ЗАСІДАнь)**

The Pennsylvania Sunshine Act, 65 Pa.C.S. §§ 701-716, requires agencies to deliberate and take official action on agency business in an open and public meeting.

It requires that meetings have prior notice, and that the public can attend, participate, and comment before an agency takes that official action.

Закон «Сонячного світла» штату Пенсільванія (65 Pa.C.S. §§ 701-716) зобов'язує державні органи розглядати і вчиняти офіційні дії з питань своєї діяльності на відкритих публічних засіданнях. згідно з цим законом про засідання має бути оголошено заздалегідь, а представники громадськості мають право бути присутніми, брати участь в обговоренні і висловлювати свою думку до того, як відповідний державний орган вчинить офіційні дії. Відділ доступу до публічної інформації (ВДПІ) не здійснює

The Office of Open Records (OOR) does not enforce the Sunshine Act, but it does provide training on the law. Following are answers to the most frequently asked questions the OOR receives regarding the Sunshine Act.

безпосередньо контролю за виконанням Закону «Сонячного світла», але проводить навчання з його застосування. Нижче наведено відповіді на найчастіші запитання, які надходять до ВДПІ у зв'язку з цим законом.

1. Which agencies are subject to the Sunshine Act?

Any state or local government body and all sub-units appointed by that body that perform an essential government function and exercises authority to take official action or render advice. It can include boards, councils, authorities, commissions, and committees.

The Sunshine Act defines an "agency" as the "body and all committees thereof that are authorized to render advice or take official action" on behalf of the governing body.

1. На які органи поширюється дія Закону «Сонячного світла»?

Дія закону поширюється на будь-які органи державної влади та місцевого самоврядування, а також на всі їхні підрозділи, які виконують важливі державні функції та уповноважені вчиняти офіційні дії або давати рекомендації. До таких органів можуть належати ради, комітети, управління, комісії та інші колегіальні органи.

У Законі «Сонячного світла» державний орган визначається як «орган влади та всі його комітети, уповноважені давати рекомендації або вчиняти офіційні дії» від імені керівного органу.

2. What's considered a meeting?

The law defines a meeting as "any prearranged gathering of an agency which is attended or participated in by a quorum of the members of an agency held for the purpose of deliberating agency business or taking official action."

Note that the Sunshine Act applies any time a quorum deliberates agency business or takes official action, no matter the physical location of those deliberations or actions.

The use of the term "prearranged" does not allow agencies to thwart the intent of the Sunshine Act simply by holding an unscheduled discussion about agency business.

2. Що вважається засіданням?

Згідно із Законом, засіданням вважається «будь-яке зібрання державного органу, на якому присутній кворум його членів, заздалегідь організоване і скликане для розгляду питань, що стосуються діяльності цього органу, або вчинення офіційних дій».

Важливо зазначити, що Закон «Сонячного світла» застосовується в усіх випадках, коли кворум збирається для розгляду питань діяльності державного органу або вчинення офіційних дій, незалежно від місця проведення такого розгляду або вчинення дій. Використання у визначенні терміна «заздалегідь організоване» не дає державним органам можливості оминати вимоги Закону «Сонячного світла» шляхом проведення незапланованих обговорень питань, пов'язаних з їхньою діяльністю.

3. What's considered official action?

The definition of "official action" includes four categories:

1. Recommendations made by an agency pursuant to statute, ordinance or executive order.
2. The establishment of policy by an agency.
3. The decisions on agency business made by an agency.
4. The vote taken by any agency on any motion, proposal, resolution, rule, regulation, ordinance, report or order.

4. What's considered agency business?

The law defines agency business as "the framing, preparation, making or enactment of laws, policy or regulations, the creation of liability by contract or otherwise or the adjudication of rights, duties and responsibilities." Agency business specifically does not include administrative action (i.e., the execution or carrying out of previously approved official action or policies).

5. What's considered deliberation?

Deliberation is defined as the "discussion of agency business held for the purpose of making a decision."

6. What notice must an agency provide prior to public meetings?

For regular public meetings, agencies (including committees) must provide at least three days advance notice prior to the first regularly scheduled meeting of the calendar or fiscal year, along with all further scheduled meetings for the remainder of the calendar or fiscal year.

3. Що вважається офіційними діями?

Поняття «офіційні дії» охоплює чотири категорії:

1. Рекомендації, підготовлені державним органом відповідно до закону, постанови або указу.
2. Встановлення державним органом правил і норм.
3. Прийняття державним органом рішень з питань своєї діяльності.
4. Голосування, що проводиться в державному органі за будь-якою пропозицією, проектом, резолюцією, правилом, постановою, звітом або розпорядженням.

4. Що вважається діяльністю державного органу?

Відповідно до закону, діяльність державного органу включає в себе «розробку, підготовку, прийняття або введення в дію законів, правил і норм; створення зобов'язань шляхом укладення договорів або в інший спосіб; ухвалення рішень з питань прав, обов'язків та відповідальності». Важливо зазначити, що в діяльність державного органу не входять адміністративні дії (тобто виконання або реалізація раніше затверджених офіційних рішень, дій правил і норм).

5. Що вважається розглядом?

Згідно з Законом, розглядом вважається «обговорення питань діяльності державного органу з метою прийняття рішення».

6. Яке повідомлення має надати державний орган перед проведенням публічних засідань?

Для проведення регулярних публічних засідань державні органи (включно з комітетами) зобов'язані надати повідомлення не менш як за три дні до першого регулярного засідання в календарному або фінансовому році та включити до повідомлення інформацію про всі наступні засідання, заплановані на решту календарного або фінансового року.

The notice – which must include the date, time, and location of the meetings – must be printed in a paid newspaper of general circulation. A notice must also be posted at the location(s) where the meetings are to take place.

For a special or rescheduled public meeting, agencies must provide at least 24 hours advance notice, with the notice being printed in a paid newspaper of general circulation and posted at the location where the meeting is to take place.

Although not required by the Sunshine Act, including the purpose of a meeting, particularly a special meeting, is a good practice followed by many agencies. Some local government statutes, such as the Borough Code, require the subject to be included in special meeting notices. (See 8 Pa.C.S. §1006.)

7. Can the public comment during public meetings?

Yes. The Sunshine Act gives the public the right to comment on issues "that are or may be before the board." Agencies must provide a reasonable opportunity for residents and/or taxpayers to comment on an issue before a decision takes place.

Agencies are permitted to establish rules to oversee public comment by, for example, limiting the time for each commenter. The OOR encourages agencies to take care when imposing time limits on public comment. Three minutes is a common limit and may be more than enough at most public meetings. However, it may not be adequate at certain meetings, such as when a complex draft budget is being discussed. It can be a good practice to

Повідомлення – з обов'язковим зазначенням дати, часу й місця засідань – має бути опубліковане в платному виданні загального розповсюдження. Крім того, державні органи повинні також розмістити повідомлення в місці (місцях) проведення засідань.

Для проведення позачергового або перенесеного публічного засідання державні органи зобов'язані: надати повідомлення щонайменше за 24 години; опублікувати повідомлення в платному виданні загального розповсюдження; розмістити повідомлення в місці проведення засідання.

Хоча Закон «Сонячного світла» не вимагає зазначення мети засідання, особливо позачергового, багато державних органів дотримуються цієї практики, вважаючи її за доцільну. Деякі законодавчі акти органів місцевого самоврядування, наприклад Кодекс боро, зобов'язують зазначати тему в повідомленнях про позачергові засідання. (Див. 8 Pa.C.S. §1006.)

7. Чи має громадськість право виступати на публічних засіданнях?

Так. Закон «Сонячного світла» надає громадськості право висловлюватися з питань, «які розглядаються або можуть бути розглянуті органом влади». Державні органи зобов'язані надати жителям та/або платникам податків змогу висловити свою думку про обговорюване питання до ухвалення рішення з нього.

Державні органи мають право встановлювати правила проведення публічних виступів, зокрема обмежувати час виступу кожного учасника. ВДПП рекомендує державним органам підходити до запровадження часових обмежень з обережністю: трихвилинний ліміт є поширеною практикою і зазвичай цілком достатній для більшості публічних засідань. Однак у деяких випадках, наприклад, під час обговорення складного проєкту бюджету, цього часу може не вистачати. Рекомендовано застосовувати гнучкий підхід при встановленні часових обмежень, забезпечуючи при цьому рівне

allow for flexibility in any policy imposing time limits on public comment, taking care to ensure that the agency does not show partiality to some commenters over others.

Agencies are also permitted to limit comment to residents and taxpayers of the area served by the agency.

ставлення до всіх промовців.

Державний орган також має право обмежити коло промовців, допускаючи до участі тільки жителів і платників податків обслуговуваної ним території.

8. Can the public ask questions during the comment period?

Yes. Although members of the agency are not required to provide an answer, it is a good practice to do so whenever possible. Answering questions can demonstrate a commitment to helping constituents and, in many cases, answering questions informally at a public meeting can reduce future requests under the Right-to-Know Law, which saves time and money for both the agency and the commenter / requester.

8. Чи дозволено ставити запитання під час публічних виступів?

Так. І хоча члени державного органу не зобов'язані відповідати, вважається доброю практикою робити це в кожному разі, коли це можливо. Відповіді на запитання демонструють готовність до співпраці з громадянами. У багатьох випадках неформальні відповіді на публічних засіданнях можуть зменшити кількість майбутніх запитів у рамках Закону про право на інформацію, що зекономить час і кошти як органу влади, так і заявникам.

9. Can public meetings be recorded?

Yes. The Sunshine Act allows meetings to be recorded with an audio recorder or a video recorder. It also allows agencies to issue reasonable rules concerning the use of recording devices in order to avoid any disruptions. However, such rules cannot be an attempt to prevent a member of the public from recording a meeting.

The law does not require the recording of a public meeting to be announced in advance; however, it may be helpful for the chairperson in the opening statements to alert the public that the meeting might be recorded.

9. Чи дозволено вести запис публічних засідань?

Так. Закон «Сонячного світла» дозволяє вести аудіо- та відеозапис засідань. Органи влади мають право встановлювати доречні правила використання записувальних пристроїв з метою уникнення порушень порядку проведення засідань. Однак такі правила не можуть перешкоджати громадянам, які бажають зробити запис засідання.

Закон не вимагає попереднього повідомлення про те, що засідання записуватиметься. Проте рекомендується, щоб головуєчий на початку засідання поінформував присутніх про те, що може здійснюватися запис засідання.

10. Must agencies keep minutes of their public meetings?

Yes. Agencies are required to record the time, date, and place of their meetings; the names of the members present, the substance of all official action taken during the meetings, and a record of how each individual voted. The minutes must also include the names of all citizens who appeared officially and the subject of their testimony.

10. Чи зобов'язані державні органи вести протокол своїх публічних засідань?

Так. Державні органи зобов'язані фіксувати в протоколі час, дату і місце проведення засідань; імена присутніх членів; суть усіх офіційних дій, вчинених під час засідань; результати поіменного голосування. Крім того, до протоколу повинні бути внесені імена всіх громадян, які виступали офіційно, і теми їхніх виступів.

11. What if a quorum is not present at the public meeting?

An agency cannot legally take official action if a quorum is not present. A quorum is the minimum number or majority of voting members of an agency that must be present in order for the agency to conduct business. The number of members needed to form a quorum varies by the type of agency involved.

11. Що, як публічне засідання не збере кворуму?

За відсутності кворуму державний орган не має правових підстав для вчинення офіційних дій. Кворум є мінімально необхідною кількістю або більшістю членів державного органу з правом голосу, присутність яких є обов'язковою для правомочності засідання. Кількість членів, потрібна для формування кворуму, залежить від типу державного органу.

12. Can agency members participate in a meeting via telephone or video conference?

Yes. Agency members may participate in meetings by telephone or video conference. In addition, members participating in this manner count for purposes of determining whether a quorum is present. See *Babac v. Penn. Milk Marketing Bd.*, 613 A.2d 551 (Pa. 1992). ("[A] quorum of members can consist of members not physically present at the meeting but who nonetheless participate in the meeting and ... such quorum can take official action, provided that, the absent members are able to hear the comments

12. Чи можуть члени державного органу взяти участь у засіданні по телефону або у форматі відеоконференції?

Так. Члени державного органу можуть брати участь у засіданнях дистанційно з використанням телефонного зв'язку або у форматі відеоконференції. Під час визначення кворуму враховуються і ті члени, які беруть участь у засіданні в такому форматі. Це положення підтверджується судовим прецедентом *Babac v. Penn. Milk Marketing Bd.*, 613 A.2d 551 (Pa. 1992): («Кворум може бути досягнутий за участю членів, які фізично відсутні на засіданні, але беруть у ньому участь дистанційно. Такий кворум правомочний вчиняти офіційні дії за умови, що дистанційні учасники можуть чути виступи присутніх і звертатися до них, а всі фізично присутні, своєю чергою, можуть одночасно чути виступи

of and speak to all those present at the meeting and all those present at the meeting are able to hear the comments of and speak to such absent members contemporaneously[.]")

The above does not apply to boroughs and First Class Townships. Per the codes governing those municipalities, a quorum of the council/commission must be physically present to conduct official business. Once the quorum is met, however, any additional members may participate remotely.

Relevant Codes:

First Class Township Code: 53 P.S. §§ 55702(b)-(b.1).

Borough Code: 8 Pa. C.S. §§ 1001(b)-(c).

дистанційних учасників і звертатися до них»).

Однак вищевказані положення не застосовуються до боро і тауншипів першого класу. Згідно з кодексами, що регулюють діяльність цих муніципальних утворень, для вчинення офіційних дій потрібна фізична присутність кворуму членів ради або комісії. При цьому після досягнення кворуму інші члени можуть брати участь у засіданні дистанційно.

Відповідні нормативні акти:

Кодекс тауншипів першого класу: 53 P.S. §§ 55702(b)-(b.1).

Кодекс боро: 8 Pa. C.S. §§ 1001(b)-(c).

13. Can an agency have a closed meeting?

An agency may discuss certain matters in Executive Session, which is not held in public. Section 708 of the Sunshine Act enumerates seven reasons an agency may hold an Executive Session:

1. Discussing personnel matters;
2. Holding an information, strategy and negotiation session related to the negotiation of a collective bargaining agreement;
3. Considering the purchase or lease of real property;
4. Consulting with an attorney about active or pending litigation;
5. Discussing agency business which, if conducted in public, would violate a lawful privilege or lead to the disclosure of information or confidentiality protected by law;
6. Discussing certain academic matters (this reason is specifically limited to certain institutions of higher education);

13. Чи дозволяються закриті засідання державних органів?

Державний орган має право обговорювати певні питання на закритому засіданні без присутності громадськості. Розділом 708 Закону «Сонячного світла» передбачено сім підстав для проведення закритого засідання:

1. Розгляд кадрових питань;
2. Проведення комплексу закритих заходів, що включає інформаційно-аналітичні наради, наради з розроблення стратегії, а також безпосередні переговори, спрямовані на укладення колективного договору;
3. Розгляд питань придбання або оренди нерухомості;
4. Консультації з адвокатом щодо поточних або очікуваних судових розглядів;
5. Обговорення питань діяльності органу, публічний розгляд яких призвів би до розкриття конфіденційної інформації, захищеної законодавчо;
6. Обговорення певних академічних питань (ця підстава стосується тільки деяких вищих навчальних закладів);

and

7. Discussing certain public safety issues if disclosure of the information discussed would be reasonably likely to jeopardize or threaten public safety or preparedness or public protection.

The specific reason for an Executive Session must be announced in the public meeting either before or directly after the Executive Session. See *Reading Eagle Co. v. Council of City of Reading*, 627 A.2d 305 (Pa. Cmwlth. 1993), ("[T]he reasons stated by the public agency must be specific, indicating a real, discrete matter").

Closed gatherings may also be held "solely for the purpose of collecting information or educating agency members about an issue." See *Smith v. Township of Richmond*, 623 Pa. 209, 223 (Pa. 2013) ("[T]he Supervisors' four closed-door gatherings did not violate the [Sunshine] Act because they were held for informational purposes only and did not involve deliberations").

7. Обговорення питань громадської безпеки, якщо розкриття такої інформації з великою ймовірністю поставило б під загрозу або порушило громадську безпеку, готовність до надзвичайних ситуацій або заходи із захисту населення.

Конкретна підстава для проведення закритого засідання має бути оголошена на відкритому засіданні або до, або безпосередньо після закритого засідання. У справі *Reading Eagle Co. v. Council of City of Reading*, 627 A.2d 305 (Pa. Cmwlth. 1993) суд ухвалив таке: «Підстави, наведені державним органом, повинні бути конкретними і стосуватися реального, окремого питання».

Закриті збори також можуть проводитися «винятково з метою збору інформації або інформування членів державного органу з якогось питання». У справі *Smith v. Township of Richmond*, 623 Pa. 209/223 (Pa. 2013) суд дійшов висновку, що «в чотирьох випадках закриті збори членів Ради не порушували Закон [Сонячного світла], бо їх було проведено виключно з метою інформування і вони не містили обговорення та розгляду якихось питань».

14. Can official action be taken at a closed meeting?

No. Official action cannot be taken during Executive Session or a closed gathering. All official actions must be taken during the public portion of a meeting.

14. Чи припустимо вчиняти офіційні дії на закритому засіданні?

Ні. Вчинення офіційних дій неприпустиме під час закритого засідання або зборів. Усі офіційні дії повинні вчинятися винятково під час відкритої частини засідання.

15. Can agency members discuss agency business via email and/or social media?

It's important to draw a distinction between an individual agency member discussing agency business with members of the public and multiple

15. Чи правомірне обговорення членами державного органу службових питань електронною поштою та/або через соціальні мережі?

Потрібно чітко розрізняти обговорення службових питань окремим членом державного органу з представниками громадськості та подібне обговорення між членами органу.

agency members discussing agency business among themselves.

An agency member is permitted to discuss agency business with members of the public, whether by email or social media (or in person, on the telephone, via postal mail, etc.). In many cases, such communications are public records available under the Right-to-Know Law.

However, voting members of an agency are not permitted to deliberate except at a public meeting. In other words, agency members exchanging opinions about an upcoming vote or encouraging other agency members to vote a particular way in an email discussion or a discussion held via social media would violate the Sunshine Act.

Членові державного органу дозволено обговорювати службові питання з представниками громадськості електронною поштою та в соціальних мережах (а також особисто, телефоном, звичайною поштою тощо). У більшості випадків такі комунікації є публічними документами, доступ до яких регулюється Законом про право на інформацію.

Однак членам державного органу, що мають право голосу, забороняється проводити обговорення будь-де, крім відкритих засідань. Таким чином, з боку членів державного органу обмін думками щодо майбутнього голосування або спроби вплинути на голосування інших членів органу за допомогою електронного листування чи обговорень у соціальних мережах будуть порушенням Закону «Сонячного світла».

16. What legal remedies are available for violations of the Sunshine Act?

Section 710.1(c) of the Sunshine Act permits anyone attending a public meeting to object to a perceived violation at any time during the meeting. Additionally, for state agencies, a member of the public can file a legal challenge with the Commonwealth Court. For local agencies, a member of the public can file a legal challenge with the local Court of Common Pleas.

Any legal challenge must be filed with the appropriate court within 30 days of the public meeting in which the alleged infraction occurred. If the alleged infraction occurred during a closed meeting, the legal challenge must be filed within 30 days of the discovery of the infraction, as long as it is no longer than one year from when the meeting was held.

The person alleging the infraction bears

16. Які засоби правового захисту передбачено в разі порушення Закону «Сонячного світла»?

Згідно з розділом 710.1 (c) Закону «Сонячного світла», будь-хто, присутній на публічному засіданні, має право заявити заперечення проти того, що вважає порушенням, у будь-який момент проведення засідання. Крім цього, щодо органів влади штату громадянин має право оскаржити порушення в Суді штату Пенсільванія. Для органів місцевого самоврядування таке оскарження подається до місцевого суду загальногромадянських позовів.

Строк подання позову до відповідного суду становить 30 днів з моменту проведення публічного засідання, на якому ймовірно відбулося порушення. Позов проти порушення, яке мало місце на закритому засіданні, повинен бути поданий протягом 30 днів з моменту його виявлення, але не пізніше одного року після проведення засідання.

Тягар доведення лежить на заявнику, який стверджує

the burden of proof. See *Smith v. Township of Richmond*, 623 Pa. 209, 223 (Pa. 2013) ("[I]n view of the presumption of regularity and legality that obtains in connection with proceedings of local agencies, the challenger [of an agency meeting] bears the burden to prove a violation") (internal quotation and citation omitted).

In December 2020, a Judge in Westmoreland County found that agency officials violated the Sunshine Act and ordered them to take a training course from the OOR.

17. Are there penalties for violating the Sunshine Act?

Yes. In addition to being assessed attorneys' fees, any member of an agency who is found to have willfully violated the Act can face criminal charges and subject to fines of \$100 to \$1,000 for the first offense, and \$500 to \$2,000 for the second offense. Any fine must be paid personally; an agency cannot pay the fine.

A court can also award attorney fees to the prevailing party if the court determines that either (1) an agency willfully or with wanton disregard violated the Sunshine Act or (2) the legal challenge was of a frivolous nature or was brought with no substantial justification.

To the extent anyone knows or suspects that a criminal violation of the Sunshine Act occurred, the County District Attorney in which the agency is located has jurisdiction to decide whether prosecution of such complaints is appropriate.

про наявність порушення. У справі *Smith v. Township of Richmond*, 623 Pa. 209/223 (Pa. 2013) суд ухвалив таке: «[З огляду на презумпцію законності та правомірності, що застосовується до засідань місцевих органів, позивач [який оскаржує засідання державного органу] зобов'язаний довести наявність порушення**]**» (внутрішні цитати та посилання опущено).

У грудні 2020 року суддя округу Вестморленд встановив, що посадові особи державного органу порушили Закон «Сонячного світла», і наказав наказав їм пройти курс навчання у ВДПІ.

17. Чи передбачено заходи штрафного характеру за порушення Закону «Сонячного світла»?

Так. Крім відшкодування судових витрат, будь-який член державного органу, визнаний винним в умисному порушенні Закону, може бути притягнутий до кримінальної відповідальності та підданий штрафу в розмірі від 100 до 1000 доларів за перше порушення і від 500 до 2000 доларів за повторне. Штраф підлягає сплаті особисто; і його не може сплатити державний орган.

Суд може також зобов'язати відшкодувати судові витрати на користь сторони, яка виграла справу, якщо встановить, що (1) державний орган навмисне або з грубою необережністю порушив Закон «Сонячного світла» або (2) позов носив сутяжницький характер чи був поданий без достатніх підстав.

У разі, якщо хтось знає або має підстави вважати, що було скоєно кримінальне порушення Закону «Сонячного світла», повноваження з ухвалення рішення щодо доцільності порушення кримінальної справи за такими скаргами належать окружному прокуророві району, в якому розташований відповідний державний орган.

18. What are the agenda requirements for the Sunshine Act?

Senate Bill 554 amended the Pennsylvania Sunshine Act to include the requirement that agencies post the agenda for all public meetings at least 24 hours in advance. This change took effect August 29, 2021 and applies to all agencies covered by the Act.

The agenda requirement applies to all regular and Special public meetings, but does not include work sessions, conferences and Executive sessions where official action is not permitted.

The agenda should include all issues to be deliberated on and any planned official action, such as votes.

If the agency has a website or other social media platform that is publicly accessible, the agenda must be posted there. Postings are also required at the agency's offices, at the meeting site; and copies of the agenda must be available for the public at the meeting itself.

An agency can change the agenda within the 24-hour threshold provided the changes are de minimus, involve no expenditure of funds, and don't entail entering into a contract.

The reason for the change must be announced prior to any official action, including a vote, the amended agenda must be posted within 24 hours after the meeting, and the meeting minutes must reflect that the change was made. For recent changes to the law surrounding agendas, see [Coleman v Parkland School District](#).

18. Які вимоги до порядку денного містить Закон «Сонячного світла»?

Законопроектом № 554 Сенат вніс зміни до Закону «Сонячного світла» штату Пенсільванія, встановивши зобов'язання державних органів публікувати порядок денний усіх публічних засідань не пізніше, ніж за 24 години до їх початку. Ці зміни набули чинності 29 серпня 2021 року і поширюють свою дію на всі державні органи, що підпадають під дію Закону.

Ця вимога до порядку денного застосовується до всіх регулярних і спеціальних публічних засідань, але не поширюється на робочі наради, конференції та закриті засідання, де вчинення офіційних дій не дозволяється.

Порядок денний має включати всі питання, що підлягають розгляду, а також усі заплановані офіційні дії, зокрема голосування.

За наявності в державного органу вебсайту чи іншої загальнодоступної платформи в соціальних мережах, порядок денний підлягає обов'язковому розміщенню на цих ресурсах. Крім того, порядок денний необхідно розмістити в офісах державного органу та на місці проведення засідання, а також забезпечити копії порядку денного для громадськості безпосередньо на засіданні.

Державний орган має право внести зміни до порядку денного протягом 24 годин до засідання за умови, що ці зміни мають несуттєвий характер, не потребують додаткових витрат і не передбачають укладення договору.

Про причину зміни слід оголосити до початку будь-яких офіційних дій, включно з голосуванням. Змінений порядок денний має бути оприлюднений протягом 24 годин після засідання, а факт внесення змін має бути відображений у протоколі засідання. Інформацію про останні зміни в законодавстві, що стосуються порядку денного, можна знайти в рішенні у справі [Coleman v Parkland School District](#).

19. How specific should agenda items be to conform with the new Sunshine Act Requirements?

Until the courts weigh in further, Senate Bill 554 combined with existing Sunshine Act-related case law provides some initial perspective and guidance. What is often referred to as the “Reading Eagle Case”, cited below, addresses the specificity of an agenda used by the agency when announcing the reasons for entering into Executive Sessions. Perhaps the best reference is the words of the Commonwealth Court, which, in its ruling, cited language from a similar decision from the Supreme Court of Mississippi (highlighting added):

“The reason given, of course, must be meaningful. It must be more than some generalized term which in reality tells the public nothing. To simply say “personnel matters” or “litigation” tells nothing. *The reason stated must be of sufficient specificity to inform those present that there is, in reality, a specific, discrete matter or area which the board had determined should be discussed in executive session. . . .* When a board chairman tells a citizen he may not hear the board discuss certain business, he is taking liberties with the rights of that citizen, and the reason given for this interference must be genuine and meaningful, and one the citizen can understand. To permit generalized fluff would frustrate the very purpose of the Act.”

Reading Eagle Co. v. Council, 156 Pa. Commw. 412, 416-17 (Pa. Cmmw. Ct. 1993)

It is advisable to use the same standard for agendas, whereby the description of the agenda item must be “of sufficient

19. Наскільки конкретними мають бути пункти порядку денного, щоб відповідати новим вимогам Закону «Сонячного світла»?

До винесення судами додаткових роз’яснень законопроект Сенату №554 у поєднанні з наявною судовою практикою за Законом «Сонячного світла» слугує відправною точкою для розуміння та керівництва до дії. У прецедентній справі Reading Eagle, цитованій нижче, розглядається питання про ступінь конкретизації порядку денного, використовуваного державним органом під час оголошення підстав для проведення закритих засідань. Найбільш показовою є позиція Суду штату Пенсільванія, який у своїй постанові процитував аналогічне рішення Верховного суду штату Міссісіпі (виділено автором):

«Причина, що вказується, повинна, безсумнівно, бути значущою. Вона повинна бути більш інформативною, ніж якесь загальне формулювання, яке насправді нічого не говорить громадськості. Просто згадати «кадрові питання» або «судовий розгляд» недостатньо.

Причина має бути достатньо конкретною, щоб переконати присутніх у наявності конкретного, окремого питання, що його рада має намір обговорити в закритому засіданні. ... Коли голова ради відмовляє громадянину в праві бути присутнім під час обговорення певних питань, він фактично обмежує права цього громадянина, і причина такого обмеження повинна бути обґрунтованою, значущою та зрозумілою. Використання розпливчастих формулювань підриває саму мету Закону».

Reading Eagle Co. v. Council, 156 Pa. Commw. 412, 416-17 (Pa. Cmmw. Ct. 1993)

Доцільно застосовувати той самий стандарт під час складання порядку денного, згідно з яким опис кожного пункту має бути «достатньо конкретним,

specificity to inform...that there is, in reality, a specific, discrete matter or area which the board has determined should be discussed (deliberated and/or decided by official action).” In sum, avoid general cryptic terms and provide as many specific concrete details as possible.

щоб переконати присутніх у наявності конкретного, окремого питання, що його рада має намір обговорити (ретельно розглянути та/або вирішити, вчинивши офіційні дії)». Підсумовуючи, можна сказати: уникайте загальних, розпливчастих формулювань і надавайте максимальну кількість конкретних деталей.

\

GERRYMANDERING

TedEd

To watch video:

<https://www.youtube.com/watch?v=YcUDBgYodIE>

ДЖЕРІМАНДЕРИНГ

ТедЕд

Дивитися відео:

<https://www.youtube.com/watch?v=YcUDBgYodIE>

TRANSCRIPT

Most people have heard the word “gerrymandering” once or twice probably during a presidential election.

What exactly is gerrymandering? Essentially, it’s the process of giving one political party advantage over another political party by redrawing district lines. It’s like Democrats trying to gain advantage of a Republicans or Republicans trying to gain an advantage over Democrats.

You see, each party wants to gain as many districts as possible, so they can do things like control the state budget, or set themselves up to win even more districts in the future.

So, to understand how this process began, and how it continues today, we must go back to 1812 in Massachusetts. Elbridge Gerry, the governor of Massachusetts, supported and signed a bill to allow redistricting.

That is, redrawing the boundaries that separate districts.

The catch? The new lines would favor Gerry’s own political party, the democratic-Republican party, which no longer exists. You see, Gerry wanted his party to win as many state Senate seats as possible. The more members of your party who vote, the more likely you are to win an election.

The new lines were drawn to include loads of areas that would help Governor Gerry in the future. They were so strange looking that someone said the new districts looked like a salamander. The Boston Gazette added Gerry’s name to the word salamander and voila! Gerrymandering, the process of dividing up and redrawing districts to give your political part an advantage.

So how exactly does someone go about protecting their own political party, and actually gerrymandering a district?

РОЗШИФРОВКА

Більшість американців чули слово *gerrymandering* лише раз або два – ймовірно, під час президентських виборів.

Що ж воно означає? Якщо коротко, це надання одній політичній партії переваги перед іншою політичною партією шляхом змінення меж виборчих округів: демократи намагаються отримати перевагу над республіканцями, республіканці – над демократами. Адже кожна партія хоче перемогти в якомога більшій кількості округів, щоб контролювати бюджет штату або мати плацдарм для завоювання ще більшої кількості округів у майбутньому.

Отже, щоб зрозуміти, як починався цей процес і як він триває сьогодні, ми повинні повернутися в 1812 рік і штат Массачусетс. Елбрідж Джеррі, губернатор Массачусетсу, підтримав і підписав законопроект, який дозволяє перекроювання округів. Тобто змінення кордонів, що їх розділяють. У чому тут підступ? Нові кордони дадуть перевагу політичній партії Джеррі, Демократично-республіканській партії (її давно не існує). Річ у тім, що Джеррі хоче, щоб його партія отримала якомога більше місць у сенаті штату. Чим більше членів вашої партії проголосує, тим більше у вас шансів перемогти на виборах.

Отже, проведено нові кордони. Вони включили безліч територій, які згодом допоможуть губернатору Джеррі. Але нова конфігурація округів виглядає дивно. Хтось каже, що вона нагадує саламандру. «Бостон газетт» додає ім’я Джеррі до слова *salamander* – і в англійській мові з’являється новий термін «джерімандер», процес перекроювання округів з метою забезпечення тій чи іншій партії перемоги на виборах.

Як підтримати свою політичну партію, маніпулюючи, по суті, межами округів?

There are two successful practices, packing a district and cracking a district.

Packing is the process of drawing district lines and packing your opponents like cattle, into as few districts as possible. If more districts equals more votes, the fewer the districts there are, the fewer votes the opposition party will get. Packing, then, decreases the opponent's voter strength and influence.

Cracking is the opposite: taking one district and cracking it into several pieces. This is usually done in districts where your opponent has many supporters. Cracking spreads these supporters out among many districts, denying your opponent a lot of votes. When you have a large number of people who would generally vote for one type of party, those folks are known as a voting bloc. Cracking is the way to break this all up.

So, when would a party choose to pack their opponent's districts rather than crack them?

Well, that really depends on what the party needs. To dilute your opponent's voters, you could pack them into one district and leave the surrounding districts filled with voters of your own party. Or, if you and your party are in power when it's time to redraw district lines, you could redraw districts and crack up a powerful district and spread your opponent's voters out across several neighboring districts.

So, Governor Gerry in 1812 wanted to gain an advantage for his party, and redrew district lines in his state in such a crazy way we have a whole new word and way of thinking about how political parties can gain advantages over their opponents. Politicians think of creative ways to draw districts every few years. So the next time an election comes around, and politicians ask people to vote, be sure to look up the shape of your district and the districts

Є два успішних методи: «пакування» та «дроблення».

При «пакуванні» ви креслите нові кордони і «пакуєте» своїх супротивників, як велику рогату худобу, в якомога меншу кількість округів. Чим більше округів, тим більше голосів; відповідно, чим менше округів, тим менше голосів буде в опозиційній партії. Таким чином «пакування» зменшує чисельність і вплив виборців противника.

«Дроблення» - це протилежність «пакування». Беремо один округ і дробимо його на кілька частин. Зазвичай це робиться в округах, де у вашого суперника багато прихильників. В результаті їх розпорошено по декількох округах і ваш суперник втрачає голоси. Значний масив виборців, які голосують, як правило, за одну і ту ж партію, називається виборчим блоком. «Дробленням» ви руйнуєте єдність цих людей.

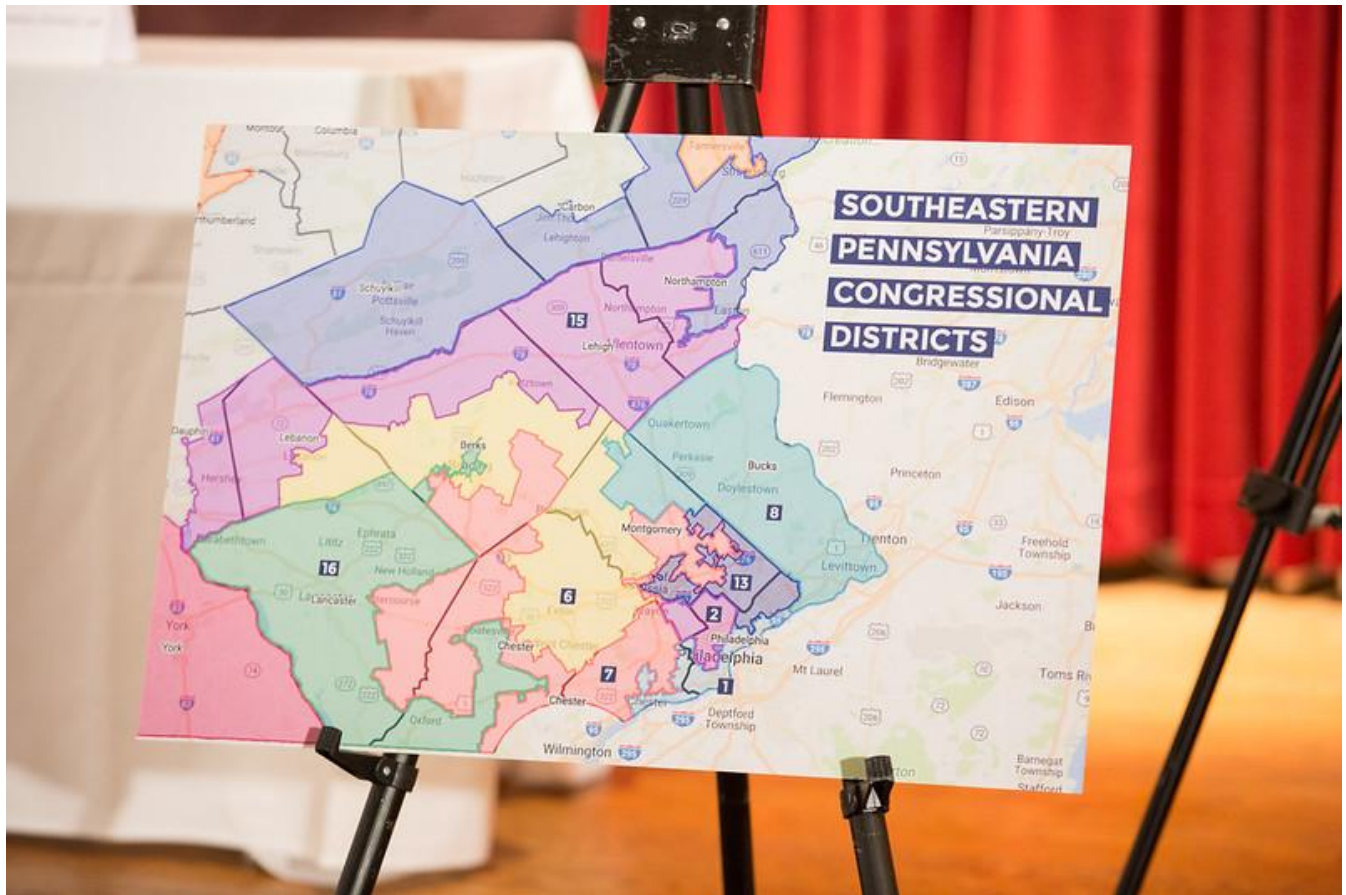
За яких умов партія вибирає «пакування», а не «дроблення»?

Це залежить від цілей партії. Щоб розбавити концентрацію виборців противника, ви можете «упакувати» їх в один округ і залишити сусідні округи за виборцями своєї партії. Або, якщо в той момент, коли переглядаються межі округів, ви і ваша партія перебуваєте при владі, ви можете накреслити нові кордони, розколоти потужний округ і розпорошити виборців опонента по декількох сусідніх округах.

Отже, губернатор Джеррі 1812 року, бажаючи дати перевагу своїй партії, перекроїв межі округів у своєму штаті в такий божевільний спосіб, що в нас з'явилося абсолютно нове поняття і новий політичний прийом, що дозволяє партії домогтися переваги перед опонентами. Політики знаходять найрізноманітніші причини, щоб раз на кілька років переглянути межі округів. Тому наступного разу, коли наблизяться вибори й

that surround it. How wide does your district stretch across your state? Are all of the districts in your state relatively the same shape? How many other districts does your district touch? But always be sure to ask yourself, does my district look like a salamander?

політики закликатимуть вас проголосувати, зверніть увагу на обриси вашого виборчого округу на карті, а також на форму сусідніх округів. Яка протяжність вашого виборчого округу? Чи всі виборчі округи штату мають відносно однакову форму? Зі скількома іншими виборчими округами сусідить ваш округ? І не забудьте запитати себе: «А чи не скидається мій виборчий округ на саламандру?»

REDISTRICTING, A BRIEF HISTORY

From Bloomberg Politics

To watch video:

<https://www.youtube.com/watch?v=tRD9VC1H0NE>

Transcript

'I think that that case, which all the other reapportionment cases followed, is perhaps the most important case that we've had since I've been on the Court'

Shortly after his retirement from the Supreme Court, former Chief Justice Earl Warren remarked on what he considered the most consequential case of his tenure.

This was the guy who presided over *Brown v.*

ПЕРЕГЛЯД МЕЖ ВИБОРЧИХ ОКРУГІВ – КОРОТКА ІСТОРІЯ

Джерело: Bloomberg Politics

Переглянути відео:

<https://www.youtube.com/watch?v=tRD9VC1H0NE>

Розшифровка

«Я думаю, що ця справа, за якою пішли всі інші справи про перегляд квот представництва, є, можливо, найважливішою справою, яку ми розглядали відтоді, як я в Суді».

Невдовзі після свого виходу у відставку з Верховного суду його колишній голова Ерл Воррен розповів, що саме вважав найважливішою справою за весь час свого перебування на посаді. Саме він головував у справі *Браун проти Ради у справах освіти*,

Board of Education and Miranda v. Arizona, among other landmark cases. So, a lesser known a 1962 redistricting case known as *Baker v. Carr* was a surprising answer.

In *Baker v. Carr*, Chief Justice Warren joined the majority in ruling that federal courts could force Tennessee lawmakers to refresh political maps that had not been updated for six decades, concentrating power in mostly rural white communities.

It was the first step in a series of cases in 1960s establishing that every American deserves equal representation in government but in the years since a new form of political disenfranchisement has taken hold, one that courts have been less willing to challenge.

‘Gerrymandering is a historical problem the United States has had almost as long as we have been a Republic.’

‘We are the only Western democracy that allows legislators to draw their own lines.’

‘You win the elections, you get the power, and redistricting helps determine who wins those elections.’

As states across the country gear up for the once a decade process of redistricting following the release of the new census data, it is time to ask, how did we get here.

Did the founders really intend to design a system where politicians choose their voters?

What, if any, laws, regulations or rules are the people designing our political maps bound by?

And can anything be done to make democracy more ... democratic?

Міранда проти штату Арізона та інших знакових справах. Тому менш відома справа 1962 року про перегляд меж виборчих округів, відома як *Бейкер проти Карра*, була несподіваною відповіддю.

У цій справі голова Верховного суду Воррен, приєднавшись до думки більшості суддів, ухвалив, що федеральні суди можуть примусити законодавців Теннессі до перегляду політичних карт, що не оновлювалися протягом шести десятиліть, у результаті чого влада сконцентрувалася в основному в сільських білих громадах. Це був перший крок у серії судових справ 1960-х років, які встановили, що кожний американець заслуговує на рівне представництво в уряді. Відтоді, однак, з'явився новий різновид обмеження цивільних прав, і його суди розглядають менш охоче.

«Джеррімандеринг – історична проблема, з якою Сполучені Штати мають справу майже стільки ж, скільки існують як республіка».

«Ми – єдина західна демократія, яка дозволяє законодавцям самим розкреслювати собі межі виборчих округів».

«Ви виграєте вибори, отримуєте владу, а перекроювання меж округів допомагає визначити, хто й надалі перемагатиме на виборах».

Зараз, коли штати по всій країні готуються до проведеного раз на десятиліття процесу перегляду меж виборчих округів після оприлюднення нових даних перепису, саме час запитати, як виникла така ситуація. Чи справді батьки-засновники хотіли створити систему, в якій політики самі обирали б собі виборців?

Якими законами, положеннями чи правилами, якщо такі є, керуються люди, що розробляють наші політичні карти? І чи можна щось зробити, щоб наша демократія стала... демократичнішою?

*‘Redistricting!’ ‘Now comes a new battle in Utah; it’s the topic of redistricting’.
‘The redistricting process will shape Texas politics for the next ten years’*

‘Every time we conduct the decennial census, one of the things that follows is adjusting political boundaries so that we have about the same number of people in the same types of districts’

This is Justin Levit. He is a Constitutional Law Professor at Loyola Law School and runs a website called, appropriately enough, ‘All About Redistricting.’ Levit says that, when building a new democracy, the framers thought deeply about how they could ensure each citizen in the sprawling new nation would have roughly the same amount of political power... with one appalling exception.

‘Equal representation is a really important fundamental constitutional principle.’

Answer the Census, you know, that form you fill out every ten years that asks about your age, race and family.

The census exists in part because the framers needed a way to count population changes over time so that states could add new representatives to the areas that had grown in size.

‘When you have one person representing hundreds of thousands of people, and one person representing a couple of thousand people, the population gets pretty upset about this disparity. Some people are overrepresented, some people are underrepresented, they do not have enough voice in the legislature communicating their wishes for policy.’

«Перекроюємо округи! Початок нової битви в Юті; тепер це перегляд меж округів. Процес перекроювання округів визначить техаську політику на найближчі десять років»

«Кожний раз, як ми проводимо десятирічний перепис, наступні заходи обов’язково включають коригування політичних кордонів, щоб мати приблизно рівну кількість виборців у виборчих округах одного типу».

Це Джастін Левіт. Він викладає конституційне право в Школі права імені Лойоли і веде веб-сайт, який так і називається: «Все про перегляд меж виборчих округів». За словами Левіта, при побудові нової демократії творці нашої країни багато думали про те, як забезпечити кожному громадянину нової, зростаючої країни приблизно однаковий обсяг політичної влади... але не врахували одну прикру річ.

«Рівне представництво – це справді важливий, фундаментальний конституційний принцип».

«Дайте відповіді на питання перепису», ну так, та сама форма, яку ви заповнюєте кожні десять років і в якій питається про ваш вік, расу і сімейний стан. Перепис проводиться частково тому, що батьки-засновники шукали спосіб визначення змін чисельності населення, щоб штати могли делегувати нових представників від регіонів, які з плином часу дедалі швидше збільшувалися в розмірах.

«Коли один представляє сотні тисяч людей, а інший – пару тисяч, людям не подобається така нерівність. Деякі представлені занадто широко, інші недопредставлені і мають недостатньо голосів у законодавчому органі, щоб донести свої побажання щодо прийнятих законів».

Ultimately, the framers left states and the politicians that run these states in charge of refreshing new political boundaries. Almost immediately those politicians figured out that they could manipulate the process for political gain.

‘Many people associate redistricting with gerrymandering; many people associate gerrymandering with the early nineteenth century, 1814 map drawn by Elbridge Gerry. People perceived that this one district was drawn purely for political advantage.’

Another way of getting political advantage: do nothing. This was the approach that the Tennessee legislature took when it refused to update its map for sixty years, ultimately leading to the *Baker v. Carr* decision.

This 1959 photo shows the mayor of Nashville humorously pointing out that, as a result of the stale maps, rural counties with more pigs than people had greater representation than big urban centers.

‘It was a little bit of naivete and a little bit of blind spot for the founders not to have anticipated the legislative instinct to preserve their own self-interest, and the partisan self-interest when deciding on representations.’

Until *Baker v. Carr* federal courts largely refused to intervene, unwilling to get involved in what one Justice called ‘the political thicket’ but the ‘one person one vote’ cases that arose out of the civil rights movement finally required states to ensure that all citizens have equal representation.

Problem solved? – Not exactly! After *Baker v. Carr* doing nothing was no longer an

Зрештою, творці конституції залишили відповідальність за оновлення політичних кордонів за штатами та політиками, які керують цими штатами. Майже відразу ці політики зрозуміли, що можуть маніпулювати процесом у політичних цілях.

«Багато людей асоціюють перегляд кордонів з джерримандерингом і картою початку 19-го століття, а точніше 1814 року, намальованою Елбріджем Джеррі. Люди вже тоді зрозуміли, що цей округ отримав такі обриси виключно з метою політичного зиску».

Ще один спосіб дістати політичну перевагу: нічого не робити. Саме такий підхід обрав законодавчий орган штату Теннессі, коли протягом 60 років відмовлявся оновити свою політичну карту, що в кінцевому підсумку призвело до рішення у справі *Бейкер проти Карра*. На цій фотографії 1959 року мер Нешвілла з гумором вказує, що в результаті застарілого політичного поділу сільські виборчі округи, в яких свиней було більше, ніж людей, мали більше представництво, ніж великі міські центри.

«То була до певної міри наївність і сліпа віра батьків-засновників – не передбачати сили інстинкту відстоювати власні інтереси з боку законодавців і партійної зацікавленості при прийнятті рішень про норми представництва».

До справи *Бейкер проти Карра* федеральні суди, як правило, відмовлялися втручатися, не бажаючи входити в те, що один суддя назвав «політичними хащами», проте справи про дотримання принципу «кожній людині – рівноцінний голос», які виникли внаслідок руху за громадянські права, змусили, нарешті, штати забезпечити громадянам рівне представництво.

Проблему вирішено? – Не зовсім. Після *Бейкер проти Карра* бездіяльність уже «не

option but the politicians in charge of redistricting still had one powerful tool at their disposal.

‘So if you have the State House, the State Senate and the Governor all controlled by the same political party, then in most states that political party would be able to parlay those legislative and executive advantages into drawing congressional and state legislative districts that would advantage their party.’

Over the years both parties have practiced the dark art of gerrymandering. Democrats have molded maps in their favor in states like Maryland and Illinois but after racking up government trifectas in states across the country in 2010 elections, Republicans used their power to take gerrymandering to the next level.

‘Partisan bias, largely from gerrymandering, currently gives the Republican Party a net benefit of 16 or 17 seats in the US House of Representatives.’

‘What we are trying to make sure happens is that we get a truer system, where we draw lines that do not favor one party over the other, and, most fundamentally, doesn’t allow politicians to pick their voters.’

Eric Holder, served as President Obama Attorney General. He has re-teamed with his former boss to try to end extreme partisan redistricting.

‘That’s why I supported former Attorney General Eric Holder in starting the National Democratic Redistricting Committee.’

працювала», але в політиків, відповідальних за перегляд меж округів, залишався один потужний інструмент.

«А тому, якщо Палата представників штату, сенат штату і губернатор контролюються однією і тією ж політичною партією, у більшості штатів ця політична партія зможе обернути свою перевагу в законодавчій та виконавчій гілках влади на свою користь при перегляді виборчих округів на виборах у Конгрес та законодавчі збори штатів».

Обидві сторони практикували темне мистецтво джеррімандеринга десятиліттями. Демократи сформували карти округів на свою користь у таких штатах, як Меріленд і Іллінойс; але після виборів 2010 року, діставши контроль над виконавчою і обома палатами законодавчої гілки влади в багатьох штатах, саме республіканці вивели джеррімандеринг на новий рівень.

«Політична перевага, в основному завдяки маніпуляціям з округами, нині приносить Республіканській партії додаткові 16 або 17 місць у Палаті представників США.

Ми хочемо домогтися того, щоб мати більш правильну систему, в якій кордони не дають переваги жодній з партій і, найголовніше, не дозволяють політикам ‘обирати’ собі виборців».

Ерік Голдер займав пост генерального прокурора за президента Обами. Сьогодні він приєднався до команди свого колишнього боса, щоб спробувати покласти край перегибам з «нарізкою» округів у партійних інтересах.

«Ось чому я підтримав колишнього генерального прокурора Еріка Голдера у створенні Національного демократичного комітету з перегляду виборчих округів».

Holder says all Americans, no matter their party, should care about how and why politicians are grouping them together.

Голдер каже, що всіх американців, незалежно від партійних уподобань, має хвилювати, як і чому політики «гуртують» їх саме в даних рамках виборчих округів.

‘Gerrymandering is the prime reason why we are so polarized as the nation. When you have these ‘safe seats’ and the person in one of those safe seats is more concerned about a primary election than about the general election, which means that that this person caters to the extremes in his party’

«Джеррімандеринг є головною причиною, чому наша країна така поляризована. Коли є ці ‘надійні округи’ і того, хто обирається по одному з таких округів, більше хвилюють первинні, а не загальні вибори, подібний кандидат змушений шукати підтримки саме в крайнього крила своєї партії».

So how is this even legal? While law varies by state, lawmakers have very few restraints.

Так чому ж усе це законно? Хоча законодавство в цій галузі і має свої відмінності залежно від штату, законодавців дуже мало що стримує.

‘Generally, you want maps to respect county and city boundaries wherever possible, and you also have to be mindful about protecting the voting rights of racial and ethnic minorities.’

«Як правило, ви хочете, щоб карти [виборчих округів] відображали межі адміністративних округів і міст, де це можливо, і ще треба пам’ятати про захист виборчих прав расових та етнічних меншин».

And thanks to ‘one person one vote’, there is that whole equal representation mandate.

Завдяки принципу «кожній людині – рівноцінний голос» існує повновагий політичний мандат на рівне представництво. І все ж залишається чудова й абсолютна законна, принаймні, на даний момент, можливість – перекроювання виборчих округів виключно для того, щоб дістати для своєї партії несправедливу перевагу.

But one thing seems to be fine and totally legal, at least for now, crafting maps purely to give your party an unfair advantage

‘The US Supreme Court has said that partisan gerrymandering claims can be adjudicated in the federal courts but that there is still the possibility that state political parties can sue against the districting maps in state courts.’

«Верховний суд США заявив, що позови про перегляд меж округів в інтересах однієї з партій можуть розглядатися у федеральних судах, але залишається можливість для політичних партій штатів оскаржувати існуючий поділ на округи в судах своїх штатів».

So, what’s the solution? A growing number of states have opted to give their map-making powers to non-partisan or independent redistricting commissions.

Тож яке рішення? Дедалі більше штатів вирішують передавати свої повноваження зі складання карт позапартійним або незалежним комісіям зі зміни меж виборчих округів.

'You have an opportunity to serve on an independent citizens' redistricting commission and redraw our election maps to ensure they are fair.'

'The use of these commissions means that you are taking politicians, interested politicians, out of the equation and letting a disinterested body, these non-partisan commissions, draw the lines. That's the way to finally irradiate the gerrymandering problem.'

Of course, not everyone agrees. Former Wisconsin governor Scott Walker, who chairs a Republican redistricting group, thinks politicians should ultimately be left in charge of this process.

'There is a lot of folks out there, unelected bureaucrats, these commissions they create, which are clearly partisan... they put power in the hands of people who are aren't elected –'

Whatever the solution, polls show that both the majority of Democrats and the majority of Republicans dislike partisan gerrymandering but until states or Congress change how we do redistricting, politicians will continue to rig the game in their favor.

'What is at stake is our democracy. If we want to unravel this problem, we have to pull the cord of gerrymandering and get it out of the system, and I think then a lot of positive things, which we all want in our system, will begin to flow'

«У вас є можливість попрацювати в незалежній цивільній комісії з перегляду меж виборчих округів і переробити наші карти виборчих округів так, щоб вони були справедливі».

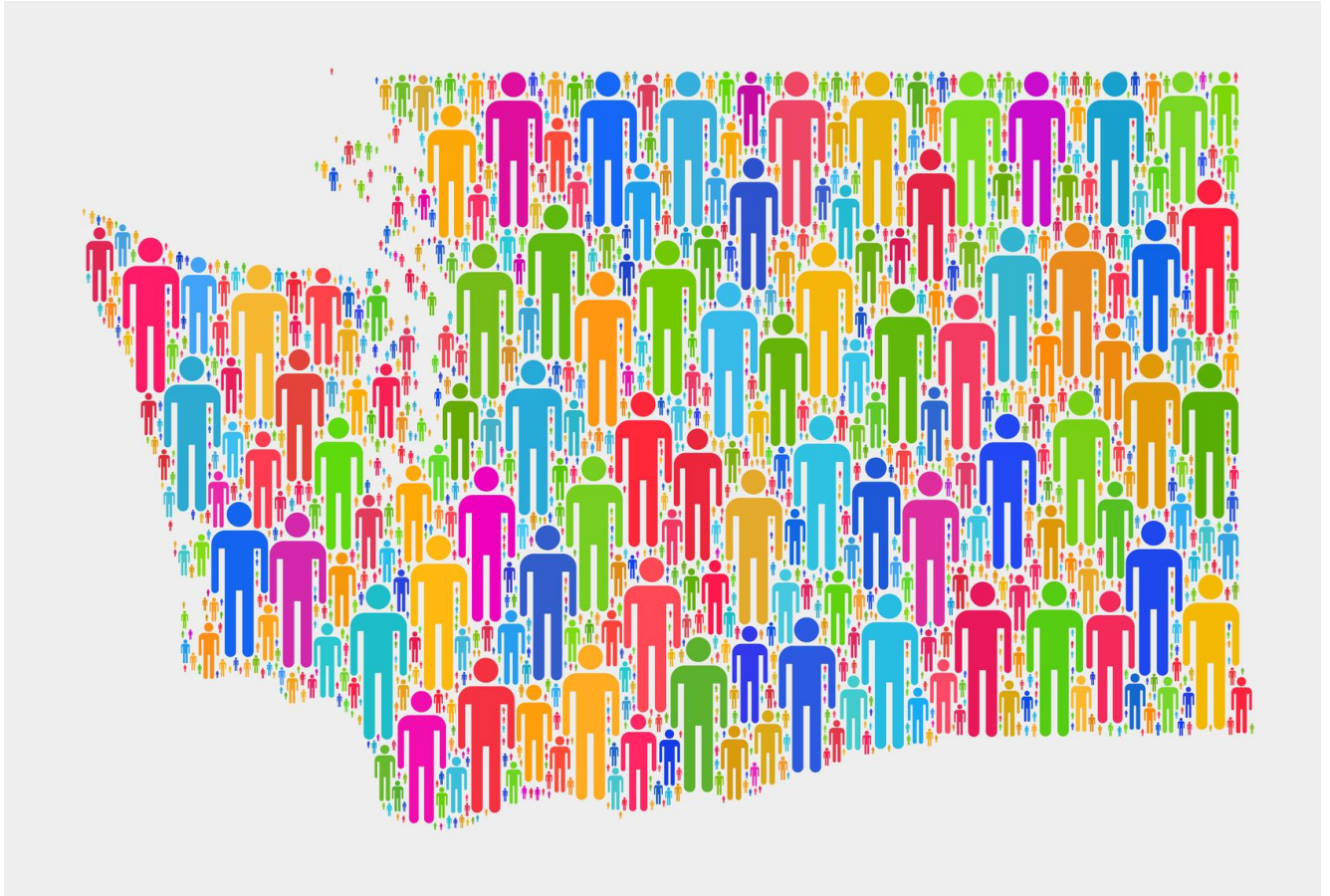
«Передача повноважень цим комісіям означає, що ви виводите політиків, зацікавлених політиків, з цього рівняння і дозволяєте незацікавленому органу, позапартійним комісіям, провести межі. Це і є спосіб остаточно вирішити проблему джерримандеринга»

Звичайно, з цим згодні не всі. Колишній губернатор Вісконсіна Скотт Вокер, який очолює республіканську групу з перерозподілу округів, вважає, що в кінцевому рахунку відповідальність за цей процес слід залишити політикам.

«Там багато людей, бюрократів на невиборних посадах, і ці створювані ними комісії з їхніми явними партійними вподобаннями ... вони дають повноваження людям, які навіть не були обрані...».

Хоч би яким було рішення, опитування показують, що й більшість демократів, і більшість республіканців не в захваті від партійних маніпуляцій, але доки штати або Конгрес не змінять те, як ми проводимо перегляд меж виборчих округів, політики й далі підлаштовуватимуть правила гри на свою користь.

«На карту поставлена наша демократія. Якщо ми хочемо вирішити проблему, ми повинні видалити цей трюк для маніпуляцій з системи, і я думаю, що саме тоді в ній багато що зміниться на краще».

From the website of the Washington Secretary of State

<https://www.sos.wa.gov/elections/redistricting>

REDISTRICTING & CENSUS INFORMATION.

STATE OF WASHINGTON

What is the census?

The census is a constitutionally required program to create an accurate count of all people in the United States. The U.S. Census takes place every ten years.

Джерело: веб-сайт секретаря

<https://www.sos.wa.gov/elections/redistricting>

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПЕРЕГЛЯД МЕЖ ВИБОРЧИХ ОКРУГІВ ТА ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ

ШТАТ ВАШІНГТОН

Що таке перепис?

Перепис – це заходи з проведення, як того вимагає Конституція, точного підрахунку всіх жителів Сполучених Штатів. Перепис населення в США проводиться щодесять років.

What is the data the census collected used for?

The data will be used to determine how many seats each state has in the House of Representatives. Additionally, the data will be given to the State Redistricting Commission to assist in the redistricting process.

The census data is also used to determine how to distribute some federal funds, and will be available for research projects.

How will the Census collect the information?

The Census hopes that most Americans will fill out an online form to provide the information for their household.

Other areas will receive postcards to fill out and mail, and areas with historical low rates of response will have door-to-door information gathering.

How can I help?

The most important thing someone can do to help the Census is ensuring that you provide the Census with the most accurate information for your household.

Additionally, many government organizations are hosting commissions to help the Census. Look for one in your local area.

What is redistricting?

Redistricting is the process of changing boundaries of voting districts so that all districts have the same number of people and

Для чого використовуються дані, зібрані в ході перепису?

Ці дані використовуються для визначення того, скільки місць має кожний штат у Палаті представників. Дані передаються також до комісії кожного штату з перегляду меж виборчих округів.

Крім того, дані перепису використовуються при розподілі частини федеральних коштів. Доступ до них надається також дослідникам для наукової роботи.

Як збирається інформація в ході перепису?

Бюро перепису сподівається, що більшість американців заповнять електронну форму і таким чином подадуть дані про своє домогосподарство. У ряді регіонів країни жителі отримають цю анкету у вигляді поштової листівки, заповнять її і відправлять назад поштою, а в районах з традиційно низьким рівнем відгуку співробітники Бюро перепису будуть ходити по домівках і збирати дані «наживо».

Чим я можу допомогти проведенню перепису?

Найголовніше, чим може допомогти Бюро перепису кожен громадянин – це надати якомога точнішу інформацію про своє домогосподарство.

Крім того, багато урядових установ створюють у себе комісії з допомоги перепису населення. Пошукайте таку комісію в своєму районі.

Що таке перегляд меж виборчих округів?

Перегляд меж виборчих округів – це процес зміни меж таким чином, щоб в усіх округах була приблизно однакова кількість жителів і

keep groups together that have minority interests in government.

This is how we make sure that everyone has equal representation in government.

Why redistrict?

As states and communities grow and change, peoples' representation in government begins to get out of balance.

Redistricting brings everything back into balance to make sure that every Washingtonian is represented fairly in the state Legislature and the U.S. Congress.

The U.S. and state constitutions require that each congressional and legislative district represent roughly equal numbers of people and keep groups who have common minority interests together to make sure political power is fairly distributed.

Has Washington always had a Redistricting Commission?

No. Until 1983, the state Legislature was in charge of redrawing the boundaries of Washington's legislative and Congressional voting districts.

But it was not a fair process, so the voters of the state approved a constitutional amendment to give redistricting authority to an independent Redistricting Commission. The first time the Redistricting Commission redrew voting district boundaries was in 1991

How are the commissioners appointed and who may serve?

Every 10 years, following completion of the U.S. Census, the Redistricting Commission is formed.

щоб групи населення, які відображають політичні інтереси меншин, не виявилися штучно розкиданими по різних округах. Саме так ми намагаємося забезпечити всім громадянам рівне представництво в уряді.

Навіщо потрібно переглядати межі?

У міру зростання і зміни штатів, округів і міст пропорції представництва в уряді порушуються. Перегляд меж виборчих округів приводить усе назад до рівноваги, щоб, наприклад, кожний житель штату Вашингтон був належним чином представлений в законодавчому органі штату і Конгресі США. Конституція США і конституції штатів вимагають, щоб кожний округ з виборів до Конгресу й законодавчих зборів штату представляв приблизно рівну кількість людей і об'єднував у своїх кордонах групи, що мають спільні інтереси меншин, забезпечуючи, таким чином, справедливий розподіл політичної влади.

Чи завжди в штаті Вашингтон була комісія з перегляду меж виборчих округів?

Ні, не завжди. До 1983 року за зміну меж виборчих округів штату Вашингтон з виборів до законодавчих зборів штату і Конгресу відповідала законодавча влада штату. Але цей процес проходив несправедливо, тому виборці штату схвалили конституційну поправку, що надала повноваження з перегляду меж виборчих округів незалежній комісії. Вперше Комісія з перегляду меж виборчих округів здійснила свої повноваження в 1991 році.

Як призначаються члени комісії і хто може займати цю посаду?

Кожні 10 років, після завершення чергового перепису населення США, формується комісія з перегляду меж виборчих округів. До неї

The commission has five members: two from each of the majority party caucuses (this year, two Democrats and two Republicans), and a non-partisan, non-voting Chair.

A commissioner may be any registered state voter who meets the following requirements:

- Is not a current registered lobbyist, or former lobbyist within one year before appointment
- Is not a current elected official or an elected state, district, or county party official
- Has not held such a position for two years prior to appointment
- Will not campaign for elective office or actively participate in or contribute to a state or federal candidate running for office
- Will not campaign for a state legislative office or for Congress for two years after the new redistricting plan takes effect.

The 2021 redistricting project will be the fourth time the Commission has formed for this task. The Commission is dissolved when the redistricting is done.

What criteria have to be considered in redrawing voting district boundaries?

State and federal law tells us how the redrawing of voting district boundaries must happen. Legislative and Congressional voting district boundaries must be drawn to:

- Encompass, as nearly as can be done (or is “practicable”) equal numbers of people.
- Comply with the Voting Rights Act to ensure that minorities have an equal opportunity to elect

входять п’ять членів: по два від кожної з двох найбільших партій (цього року – два демократи і два республіканці) і позапартійний голова, який не має права голосу.

Членом комісії може стати будь-який зареєстрований виборець штату, який:

- * Не є діючим зареєстрованим лобістом і не був лобістом протягом останнього року до призначення
- * Не є діючою виборною посадовою особою або обраною посадовою особою офісу однієї з партій на рівні штату, виборчого або адміністративного округу
- * Не обіймав таку посаду протягом останніх двох років до призначення
- * Не буде балотуватися на виборну посаду або активно брати участь або робити пожертви на виборчу кампанію кандидата на посаду штатного або федерального рівня
- * Не буде балотуватися до законодавчих зборів штату або до Конгресу протягом двох років після набуття чинності нових меж виборчих округів.

У 2021 році Комісія з перегляду меж виборчих округів буде сформована вчетверте. Комісія розпускається після виконання свого завдання.

Які критерії необхідно враховувати при проведенні нових меж виборчих округів?

Процедура зміни меж виборчих округів прописана в законах штату і федеральному законодавстві. Межі округів з виборів до законодавчих зборів штату та Конгресу повинні бути проведені таким чином, щоб:

- * Охоплювати, наскільки це можливо (або «практично здійснено», рівне число жителів
- * Був дотриманий Закон про виборчі права, який вимагає, щоб меншини мали рівні можливості обирати представників за своїм

representatives of their choice.

- Make sure that parts of a district are not physically separated (except by bodies of water, where required).
- Make sure that, to the extent possible, boundaries of cities, counties, neighborhoods and communities that have common interests are respected, and their division minimized.
- Make sure they do not favor or discriminate against any incumbent, candidate, or political party.

вибором

* Території округу не були фізично відокремлені одна від одної (крім як водоймами, де це необхідно)

* Наскільки це можливо, межі міст, округів, мікрорайонів та інших місцевих громад, об'єднаних спільними інтересами, повинні бути дотримані, а їх поділ зведений до мінімуму

* Нові межі виборчих округів не повинні створювати переваги або дискримінувати когось із тих, хто займає або балотується на будь-який офіційний пост, а також жодну з політичних партій.

What preparations are being made for the 2021 Redistricting Commission?

The Secretary of State's office is preparing for the 2021 Redistricting Commission by ensuring all of our state and local partners have the highest quality data. We are also partnered with the Office of Financial Management to suggest Census block boundaries based on voting precincts and city boundaries. We have prepared a timeline of our redistricting process.

Additionally, we have prepared a list of archived hearings and presentations related to redistricting.

Як проходить підготовка до роботи комісії з перегляду меж виборчих округів 2021 року?

Завдання офісу секретаря штату з підготовки до роботи комісії в 2021 році – забезпечити, щоб усі наші партнери штатного і місцевого рівня зібрали дані найвищої якості. У рамках нашої співпраці з Бюро фінансового управління ми також пропонуємо межі т. зв. блоків перепису на основі існуючих виборчих дільниць і меж міста. Ми підготували графік нашої роботи з перегляду меж округів.

Крім того, нами складено список архівованих слухань і презентацій з питань перегляду кордонів.

What changes are expected for the 2021 Redistricting project?

While the Census has not happened, the Elections department has prepared maps for both Congressional Districts and Legislative Districts.

Please note that these maps are estimates based on data provided by the Office of Financial Management and are not final

Які зміни передбачає проєкт з перегляду меж округів 2021 року?

Хоча перепис не проводився, департамент уряду штату, відповідальний за проведення виборів, підготував карти округів з виборів до Конгресу та законодавчих зборів штату.

Слід пам'ятати, що це карти попередні, складені за даними Бюро фінансового управління, і не є остаточним результатом.

results. They are intended to be a representation of population trends in the State of Washington based on incomplete data.

How can I make my voice heard during the redistricting project?

You can ensure you answer the Census questions as accurately as possible to ensure the Redistricting Commission will have the most accurate data.

During the redistricting project, many public meetings will be held to both receive public comment and to comment on the proposed plans. Attending one of these meetings and leaving a comment will make sure your suggestions will be considered. If you can't make one of these events, your views can be left by email or phone.

Additionally, during the Redistricting project, the commission will be accepting map proposals from the Public.

While the exact method of submitting a proposal has yet to be determined, you can begin planning now.

How do I get in contact with the Redistricting Commission?

While the committee hasn't been selected, you can send an email to Redistricting@sos.wa.gov for the latest updates on the preparations.

Additionally, if you wish to speak to those responsible for the selection of the commission, you can contact your state legislator. The state legislative website has an [app to find your representatives](#).

Вони призначені для представлення демографічних тенденцій у штаті Вашингтон на матеріалі неповних даних.

Що я можу зробити, щоб мій голос був почутий при перегляді кордонів?

Ви можете якомога точніше відповісти на питання перепису, щоб Комісія з перегляду меж отримала найточніші дані.

У ході перегляду меж виборчих округів буде проведено безліч публічних зустрічей з метою з'ясування громадської думки та отримання відгуків про запропоновані плани. Якщо ви відвідаєте одну з цих зустрічей і залишите свої коментарі, ваші пропозиції обов'язково будуть розглянуті. Якщо не зможете взяти особисту участь в одному з таких заходів, надішліть свій відгук електронною поштою або зателефонуйте.

Крім того, у ході роботи зі зміни меж комісія прийматиме пропозиції громадськості щодо карти округів. Хоча деталі подачі пропозиції ще належить визначити, ви можете почати готувати свою пропозицію вже зараз.

Як можна зв'язатися з Комісією з перегляду меж округів?

Хоча склад комісії ще не обрано, ви можете надіслати електронного листа за адресою Redistricting@sos.wa.gov і отримати останню інформацію про хід підготовки.

Крім того, якщо бажаєте поговорити з людьми, відповідальними за обрання членів Комісії, ви можете зв'язатися із законодавчими зборами свого штату. На його веб-сайті ви знайдете додаток для пошуку ваших представників.

AN OVERVIEW OF LOCAL GOVERNMENT STRUCTURE IN THE UNITED STATES

by Jason Grant, director of advocacy,
ICMA | Feb 22, 2022

LOCAL GOVERNMENT IN THE UNITED STATES

The history of the United States as an autonomous nation is rooted in the fundamental belief that individuals have the right to establish laws for the good of their community.

ОГЛЯД СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО ВРЯДУВАННЯ У США

Джейсон Грант, заступник директора з питань адвокації, Міжнародна асоціація робітників міських/окружних органів влади (ІСМА) | 22 лютого 2022 р.

МІСЦЕВЕ ВРЯДУВАННЯ У США

Історія Сполучених Штатів як незалежної держави склалася завдяки твердій вірі громадян у те, що люди мають право самі встановлювати закони для блага своїх громад.

Upon the adoption of the Constitution of the United States of America in 1789, the United States was established as a democratic republic with the role of government clearly articulated in its preamble

“We the People of the United States, in Order to form a more perfect Union, establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defense, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity, do ordain and establish this Constitution for the United States of America.”

Through the Constitution, “the People” are viewed as the source of government legitimacy, and government exists to secure their rights and freedoms.

And so, in the United States, the federal government affords the people significant authority to determine how their communities are governed locally.

To this end, the United States is divided into 50 states, which adopt their own constitutions and are extended substantial autonomy in how they manage their affairs—provided they preserve the rights of the people as enumerated in the U.S. Constitution. Likewise, each state (through their own constitutions, laws, and policies) further recognizes the authority of the people to establish laws and ordinances within localized geographic areas. Consequently, the United States has one of the most complex and diverse local governance structures in the world with vast differences in form and function not only from state-to-state, but within states as well.

Після прийняття 1789 р. Конституції Сполучених Штатів була утворена демократична республіка, роль уряду якої чітко сформульована в преамбулі основного закону країни:

«Ми, народ Сполучених Штатів, з метою утворення досконалішого Союзу, утвердження правосуддя, забезпечення внутрішнього спокою, організації спільної оборони, сприяння загальному добробуту і забезпечення нам і нашим нащадкам благ свободи, засновуємо та ухвалюємо цю Конституцію для Сполучених Штатів Америки».

Згідно з Конституцією народ розглядається як джерело легітимності уряду, а уряд існує для забезпечення його прав і свобод. Тому в Сполучених Штатах федеральний уряд надає народові широкі повноваження з визначення, яким має бути місцеве самоврядування.

Для цього Сполучені Штати поділено на 50 штатів, які ухвалюють власні конституції та користуються значною автономією в порядкуванні своїми справами – за умови, що вони зберігають права народу, перелічені в Конституції США. Крім того, кожний штат (через свої конституції, закони та ухвали) визнає за народом право встановлювати закони і правила в межах визнаних географічних районів. Як наслідок у Сполучених Штатах діє одна з найскладніших і найстрокатіших систем місцевого самоврядування у світі, що значно відрізняється за своєю формою і функціями не тільки від штату до штату, а й у межах самих штатів.

Counties

Each state has established geographic areas most commonly referred to as a “county.” In Louisiana, they are called a “parish,” and in Alaska they are referred to as a “borough.” These geographic regions have specific boundaries and were originally formed as administrative arms of the state government to provide greater oversight and implementation of state laws and mandates.

However, as populations grew and demands for services increased beyond the capacity of the state, most states granted greater authority to counties to meet those demands.

Today, nearly every state has organized county governments that operate independently from each other with powers expressly granted through the state.

Rhode Island and Connecticut have geographic areas called counties, but they do not have county government organizations. States maintain a high level of authority and mandate counties to meet state-adopted levels of service and to deliver state services and programs within their jurisdictions. States also have the authority to stipulate how counties can levy taxes upon their residents and enumerate the powers counties actually possess.

Municipalities

In the late 19th century, the industrialization of American society sparked a population boom in cities and towns.

This accelerated the demand for commercial enterprise and ultimately increased service levels that counties were largely unable to manage.

States granted authorities for municipalities to become incorporated and establish government structures to address the needs of the people—primarily including sanitation, utilities, infrastructure, public safety, and

Округи

У кожному штаті є усталені географічні райони, які найчастіше мають назву «округ» (у Луїзіані їх називають «парафіями», на Алясці – «боро»). Ці географічні райони мають чіткі кордони і спочатку створювалися як адміністративні органи уряду штату для забезпечення ефективнішого контролю над виконанням законів штату і функцій влади. Однак у міру зростання населення попит на послуги почав перевищувати можливості штату, і для його задоволення більшість штатів мусили передавати округам дедалі ширші повноваження. Сьогодні окружні органи влади, що діють незалежно один від одного і мають повноваження, офіційно надані їм штатом, є майже в кожному штаті; у Род-Айленді та Коннектикуті є географічні райони, які також називаються округами, але не мають відповідних органів влади. Зберігаючи за собою широкий контроль, штат передає округам право надання – у межах своєї юрисдикції – державних послуг і програм відповідно до встановлених ним норм. Штат має також право визначати, які податки можуть стягувати округи з місцевого населення і які реальні повноваження вони повинні мати.

Муніципальні утворення

Наприкінці XIX ст. індустріалізація американського суспільства спричинила різке зростання населення міст і селищ. У результаті зросли як потреба в господарській діяльності, так і обсяги необхідних послуг, до чого округи в більшості випадків виявилися неготовими. Тому штати надали муніципальним утворенням право інкорпорації (реєстрації як юридичної особи) і створення державних структур для задоволення потреб населення в санітарії, комунальних послугах, інфраструктурі, громадській безпеці, а також регулюванні цивільної та господарської

regulation of both civic and commercial activities. діяльності.

The lack of consistency from state to state in classification of municipalities, along with differences in power and authority granted to municipalities, creates significant complexity and ambiguity in how government operates at the local level.

In most states, municipalities are referred to as cities, towns (with the exception of the six New England states, New York, and Wisconsin), villages, and boroughs (with the exception of New York and Alaska). States establish criteria (population, land area, infrastructure, etc.) and legal processes required to incorporate municipalities.

In most states, counties still have obligations to deliver certain programs and services to residents inside their borders with the exception of cities in Virginia, which are independent and function primarily in the same capacity as counties.

There are independent cities in other states, but they are limited.

Special Districts

States often establish special districts to fulfill specific government functions with relative autonomy from any other government entity. Special districts may operate under a variety of names, most commonly as a “bureau,” “commission,” “authority,” or “district.” Special districts have specific authorities granted by the state and often include the capacity to receive revenue through taxes, levies or fees, and may have the authority to receive grants or incur debt to finance projects. Boards may be elected or appointed by the appropriate governing body.

Відмінності в класифікації та повноваженнях муніципальних утворень у різних штатах створюють у роботі місцевих органів влади неабияку складність і невизначеність. У більшості штатів муніципальними утвореннями вважаються місто, або «сіті»; місто/містечко/селище, або «таун» (за винятком усіх шести штатів Нової Англії, а також Нью-Йорка та Вісконсина); село, або «віллідж»; та «боро» (за винятком Нью-Йорка та Аляски) – невелике місто із самоврядуванням. Штати встановлюють критерії (чисельність населення, площа території, інфраструктура тощо) та юридичні процедури, необхідні для інкорпорації муніципальних утворень. У більшості штатів округ, як і раніше, зобов'язаний надавати своїм жителям певні програми та послуги, за винятком «сіті» Вірджинії, які є незалежними утвореннями і виконують загалом ті самі функції, що й округи. Незалежні міста-«сіті» є й в інших штатах, але їхня кількість обмежена.

Спеціальні округи

Для виконання тих чи інших державних функцій і послуг з відносною автономією від решти органів влади штати часто створюють спеціальні округи, що називаються по-різному. Найчастіше це «бюро», «комісія», «управління» або «район». Штат надає спеціальним округам конкретні повноваження – зокрема (у багатьох випадках), на отримання доходів у вигляді податків, зборів та мит. Вони також можуть мати право отримувати гранти і брати позики для фінансування різних проєктів. Ради на чолі таких округів можуть обиратися або призначатися відповідним органом уряду.

FORMS OF GOVERNMENT

Just as the types of localities vary from state to state and even within state borders, so too are the forms of government rather disparate at the local level.

Since the governance structure of special districts are largely determined by statute with little opportunity for public input on the form or function of the special district, our emphasis here is on the forms of government chosen by the people in counties and municipalities.

Additionally, this article articulates the broad principles underlying the primary forms of governance to offer insight into the benefits and challenges of each form. Yet, it is important to note that there are modified versions and different names for these forms of government found throughout the country.

Mayor-Council

The mayor-council form of government is the original model of municipal government in the United States.

Under the mayor-council form of government, the mayor serves as the executive overseeing the daily operations and administration of government.

While a candidate's professional experience may be a factor for voters in the election process, the only requirement to run for office is that the candidate reside within the jurisdiction and be eligible to run for public office under state laws.

The mayor in a mayor-council system is generally elected at-large and serves as the executive of the government operations. The powers granted to the mayor vary in different municipalities and exist along a continuum from stronger to weaker, but generally the mayor has the autonomy in hiring and firing department heads, developing the budget, and administering the operations of government.

ФОРМИ ВРЯДУВАННЯ

Форми місцевого управління можуть мати значні відмінності – подібно до того, як у різних штатах і навіть у межах одного штату зустрічаються різні класифікації типів громад. Оскільки структура управління спеціальними округами визначається здебільшого законодавством, а можливості громадськості для участі у визначенні форми та функцій спеціального округу невеликі, ми зосередимося на формах врядування, обраних жителями округів і муніципальних утворень. Крім того, ми представимо загальні принципи в основі основних форм управління, щоб дати уявлення про переваги та недоліки кожної з них. При цьому важливо зазначити, що в країні існують місцеві різновиди основних форм управління, які можуть мати свої назви.

Мер і рада

Форма управління «мер-рада» є первинною моделлю муніципального управління в США. У цьому випадку мер є посадовою особою, яка керує повсякденною діяльністю уряду та його адміністративним апаратом. Хоча професійний досвід кандидата може мати значення для виборців під час виборів, єдиними офіційними вимогами для висування на посаду мера є проживання кандидата в межах юрисдикції та право балотуватися на державну посаду відповідно до законів штату.

У системі «мер-рада» мер, як правило, обирається населенням під час загального голосування і керує повсякденною діяльністю уряду. Повноваження мера в різних муніципалітетах можуть бути ширшими чи вужчими, але загалом він незалежний у питаннях наймання і звільнення керівників департаментів і служб, складання бюджету та управління діяльністю уряду. Рада, що її обирає населення

The council is elected by the people to represent their interests and serves as the policy-making body. The mayor is separate from the council and has no voting rights on policy decisions.

Council members may be elected at-large or by district/ward or a combination thereof. Council has the authority to pass ordinances and establish policies to which the residents must abide.

However, the mayor's power to veto such actions and the inability of council to direct government to accomplish goals and outcomes limits the ability of council to achieve the outcomes they desire if the mayor disagrees with the council position.

Counties operating under an "elected executive" form of government are very similar to the municipal mayor-council form. In this form of government, an executive is elected at-large by residents with powers similar to that of a municipal mayor and a legislative body is elected (typically by district) with powers similar to that of the council.

Some larger cities operating under the mayor-council form of government include Houston, Texas; Boston, Massachusetts; Denver, Colorado; Los Angeles, California; Chicago, Illinois; and Detroit, Michigan.

Commission

Under a commission form of government, members of the commission are elected at-large. As a representative body, the commission makes policy decisions, passes local ordinances, and adopts the budget. The commission also manages the daily operations of government with each commissioner given oversight of specific departments and functions of government. As the administrator over specific departments, each commissioner presents budget recommendations for the departments under

для представлення своїх інтересів, є директивним органом (визначає політику влади). Мер відокремлений від ради і не має права голосу під час ухвалення стратегічних рішень.

Членів ради обирають загальним голосуванням по всьому муніципальному утворенню або порайонно (або поєднанням цих двох принципів). Рада уповноважена ухвалювати постанови і встановлювати правила, яких мають дотримуватися жителі.

Але оскільки мер має право накладати вето на такі дії, а рада не має права наказувати уряду забезпечувати досягнення тих чи інших цілей і результатів, її можливості з досягнення цих цілей обмежені, якщо між нею і мером немає згоди.

Є округи з управлінням за системою «виборний виконавчий орган», яка багато в чому схожа на схему «мер-рада»: виконавчий орган обирають загальним голосуванням із тими самими повноваженнями, що і в муніципального мера, а законодавчий орган – зазвичай за районами – з тими самими повноваженнями, що в ради.

До великих міст із формою урядування «мер-рада» належать Г'юстон, Бостон, Денвер, Лос-Анджелес, Чикаго і Детройт.

Комісійна форма врядування

За комісійної форми врядування членів комісії обирають загальним голосуванням. Як представницький орган комісія визначає загальні напрямки діяльності, ухвалює місцеві постанови і затверджує бюджет. Вона також керує повсякденною роботою уряду, при цьому кожен її член відповідає за конкретні департаменти/служби та функції уряду, надаючи рекомендації щодо бюджету для департаментів/служб у його віданні і наймаючи/звільняючи їхній персонал.

their purview and hires/fires staff within those departments and agencies.

Because each commissioner separately oversees particular divisions of government, commission forms of government have less consistency in leadership or operations across the organization. And so, very few cities operate under the commission form of government any longer. Portland, Oregon, remains the only large city operating under the commission form. However, several counties across the country operate under a commission form.

Council-Manager

In the early 20th century, municipalities sought ways to reduce the political corruption prevalent in strong mayor cities. At the time, “political machines” were headed by a “boss” who determined which candidates could run for political office within a particular party.

In many major U.S. cities, bosses wielded significant influence though rarely held any political office themselves or had any check upon their power by the people.

In cities where corruption was rampant, mayors and their appointed government staff were able to leverage their positions to solicit bribes and punish political adversaries.

The council-manager system was established as a way to reduce the likelihood of public corruption in government. Under the council-manager form of government, the mayor, along with each council member, collectively comprise the council as a singular policy-making body. Thus, the mayor and the councilmembers each have an equal voice and all vote on the policy decisions. The mayor has the additional authority to set the agenda, run the council meetings, and serves as the figurehead for the city. However, because the mayor is an equal member of the council, he or she has no authority to veto or otherwise

Оскільки кожен член комісії відповідає за свої підрозділи уряду, за комісійної форми врядування спостерігається менше узгодженості в керівництві та повсякденній роботі всієї організації.

Тому нині лише деякі міста працюють за цією схемою, і серед них Портленд (штат Орегон) є єдиним великим містом. Однак кілька округів у різних частинах країни працюють за комісійною формою врядування.

Рада і менеджер

На початку ХХ ст. муніципалітети шукали шляхи приборкання корупції, що розквітла в містах із «сильними» мерами. У той час на чолі «політичних машин» — великих «місцевих відділень» політичних партій — стояли «боси», які визначали, кому балотуватися на політичні посади. Хоча самі боси рідко обіймали будь-які політичні посади, їхній вплив у багатьох великих містах був настільки значний вплив, що населення практично не мало змоги їх контролювати. У містах, де процвітала корупція, мери і призначені ними чиновники використовували своє становище, щоб брати хабарі і розправлятися з політичними конкурентами.

Для зменшення корупції в органах влади було знайдено схему «рада-менеджер». За цієї форми правління мер і члени ради утворюють єдине ціле — раду як єдиний орган, що визначає стратегію розвитку. Мер і члени ради мають рівні права голосу, всі вони голосують за ухвалення політичних (стратегічних) рішень. Мер має додаткові повноваження щодо формування порядку денного й ведення засідань ради та виступає як офіційний очільник міста. Однак, оскільки він є рівноправним членом ради, мер не має права накладати вето або іншим чином змінити рішення більшості членів ради.

Для управління повсякденною діяльністю уряду

alter the majority decision of the council of which the mayor is a member.

The council (inclusive of the mayor) hires a manager/administrator to manage the day-to-day operations of the government. City managers/administrators are responsible for hiring government employees based on professional qualifications and competitive service.

City managers remain accountable to the people through the people's elected representatives on the council. If the city manager fails to meet the council's expectations, they may be fired at any time and replaced through a simple majority vote of the council.

City managers are ethically prohibited from participating in political activities. As articulated in the ICMA Code of Ethics, city managers must "Refrain from all political activities which undermine public confidence in professional administrators." City managers may not donate money to campaigns, advocate for political candidates, run for elected office, or otherwise position themselves as political actors.

This assures that the confidence of the public that the city manager serves all people equally regardless of political interests.

Some larger cities operating under the council-manager form of government include Austin, Texas; Olympia, Washington; Phoenix, Arizona; Sacramento, California; and Charlotte, North Carolina. Many counties operate under a county manager or commission-administrator form of government, which are generally similar to the municipal council-manager form of government.

рада (і мер зокрема) наймає менеджера/адміністратора.

Міські менеджери/адміністратори відповідають за наймання державних службовців, відбираючи їх на основі професійної кваліфікації та заслуг. Такі професійні керівники підзвітні населенню через його виборних представників у раді.

Якщо міський менеджер не виправдовує очікувань ради, він може бути звільнений у будь-який час і замінений (для цього достатньо простої більшості голосів членів ради).

Йому заборонено брати участь у політичній діяльності.

Як визначено Кодексом поведінки ІСМА, сіті-менеджери зобов'язані «утримуватися від будь-якої політичної діяльності, яка підриває довіру суспільства до професійних адміністраторів». Сіті-менеджери не можуть жертвувати на виборчі кампанії, виступати на підтримку політичних кандидатів, балотуватися на виборні посади або іншим чином позиціонувати себе як політичних діячів.

Це гарантує впевненість громадськості в тому, що сіті-менеджер рівною мірою служить усій громаді, незалежно від політичних інтересів.

Серед великих міст, у яких діє форма врядування «рада-менеджер», сьогодні Остін (Техас), Олімпія (Вашингтон), Фінікс (Аризона), Сакраменто (Каліфорнія) і Шарлотт (Північна Кароліна). У багатьох округах діє форма врядування «менеджер округу» або «комісія-адміністратор», які на загал подібні до схеми «муніципальна рада-менеджер».

Town Meeting/Representative Town Meeting

Town meeting is a form of direct democracy whereby every eligible voter comes together during a public town meeting to vote on policy issues and adopt the municipal budget.

Representative town meeting has an elected representative board to represent the interests of the people and are the only ones permitted to vote on policy issues and budget adoption. Decisions on how to manage daily operations is determined through policy as adopted during town meetings.

Town meeting and representative town meeting are practiced almost exclusively in New England towns and townships.

CONCLUSION

Ultimately, residents look to their local government to provide programs and services that enhance the quality of life of the people in the community.

The one constant across all forms of government is a fundamental belief in a democratic system whereby policies are voted on to guide government action.

Where the distinction between the forms of government emerges is the degree to which professionals are relied upon to deliver programs and services approved through that deliberative process and the level of authority the people have to directly put in place individuals to lead local government.

In the United States, there is an expectation that the local government respond to the will of the people. The extent to which the majority of voters believe that is best accomplished through direct democracy

Міські збори /Представницькі міські збори

Міські збори – це форма прямої демократії, за якої всі виборці з правом голосу беруть участь у публічних міських зборах і голосують з питань стратегії розвитку та ухвалення муніципального бюджету.

Представницькі міські збори мають обрану представницьку раду, яка представляє інтереси населення і є єдиним органом, якому дозволено голосувати з питань стратегії розвитку та ухвалення бюджету. Рішення про те, як керування повсякденною діяльністю, визначаються політичним документом, що його теж ухвалюють збори.

Ці форми управління – міські збори та представницькі міські збори – існують майже винятково в містечках і селищах («тауншипах») Нової Англії.

ВИСНОВКИ

Зрештою, люди очікують, що програми й послуги, які підвищать якість життя в їхньому місті чи окрузі, надасть місцева влада. Обов'язковим елементом будь-якої форми врядування є глибока віра в демократичну систему, за якої політичний курс, що визначає дії уряду, ухвалюється голосуванням.

Відмінності між формами врядування полягають у тому, якою мірою надання програм і послуг, затверджених під час загальнонародного обговорення, покладено на професіоналів, і які повноваження має народ, щоб безпосередньо призначати людей на керівні посади в органах місцевої влади.

У Сполучених Штатах очікується, що місцеві органи влади відповідатимуть на побажання народу. Від того, яка частина виборців упевнена, що цього найкраще досягти за допомогою прямої демократії (коли виборці ухвалюють рішення,

(where voters make decisions through ballot box) or through a representative democracy (where their elected representatives cast their vote in public meetings) changes the degree to which one form of government is preferred over another.

As demands for efficient, effective, and equitable government increase, so too does the need for individuals with specific training and experience to manage government operations.

Likewise, as partisan politics influence local government decision-making, expectations for elected representatives solidify around party platform positions.

Regardless of the form of government, the trend for greater professionalism and reduced political influence in the administration of government has increased over the years as professional administration has proven to be a critical component to effective local government.

кинувши бюлетень у скриньку для голосування) або представницької демократії (коли їхні обрані представники віддають свій голос на публічних зборах), залежить надання переваги одній формі управління перед іншою.

У міру зростання вимог до ефективного, кваліфікованого і справедливого урядування зростає і потреба в людях зі спеціальною підготовкою і досвідом для керування роботою уряду. Аналогічним чином, оскільки на прийняття рішень місцевою владою впливає партійна політика, очікування щодо виборних представників формуються навколо тез партійних платформ.

Незалежно від форми правління тенденція до підвищення професіоналізму та зниження політичного впливу в державному врядуванні з роками посилюється, оскільки професійне управління виявилось критично важливою ланкою ефективної роботи місцевих органів влади.

Government of the District of Columbia
Office of Open Government

Уряд федерального округу Колумбія.
Управління з питань підзвітності державних
установ

STATE AND LOCAL GOVERNMENT PRIMER

ОРГАНИ ВЛАДИ ШТАТІВ І МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: СТИСЛИЙ ОГЛЯД

LOCAL GOVERNMENT

Refers to governmental jurisdictions below the level of the state.

Most states have at least two tiers of local government: counties and municipalities.

In some states, counties are divided into townships.

There are several different types of jurisdictions at the municipal level, including the city, town, parish, borough, village, reservations and boundaries.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Місцеве самоврядування – це органи влади, які функціонують на рівні, нижчому за рівень штату. У більшості штатів існує щонайменше два рівні місцевого самоврядування: округи та муніципалітети. У деяких штатах округи поділяються на райони, які називаються тауншипами. На муніципальному рівні існує кілька типів адміністративно-територіальних одиниць, таких як міста, населені пункти, різні муніципальні утворення (периш, боро), села, резервації та населені території між

The types and nature of these municipal entities varies from state to state.

муніципальними формуваннями. Типи й особливості цих одиниць різняться від штату до штату.

KEY SELECTED LOCAL OFFICIALS:

КЛЮЧОВІ ВИБОРНІ ПОСАДОВІ ОСОБИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ:

-COUNTY EXECUTIVE
-MAYOR
-CHIEF OF POLICE
-COUNTY SHERIFF
-CITY ATTORNEY
-CITY COUNCIL
-COUNTY COUNCIL
-COUNTY COMMISSIONERS

- ГОЛОВА ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ОКРУГУ
- МЕР
- НАЧАЛЬНИК ПОЛІЦІЇ
- ШЕРИФ ОКРУГУ
- ГОЛОВА ЮРИДИЧНОЇ СЛУЖБИ МЕРІЇ
- МІСЬКА РАДА
- ОКРУЖНА РАДА
- ЧЛЕНИ ОКРУЖНОЇ РАДИ

What Does The State/Local Government Do?

What Does The State/Local Government Do?

The Tenth Amendment declares, "The powers not delegated to the United States by the Constitution, nor prohibited by it to the states, are reserved to the states respectively, or to the people."

Десята поправка до Конституції США встановлює: «Повноваження, не передані Сполученим Штатам Конституцією і не заборонені для штатів, зберігаються за штатами або за народом».

In other words, states have all powers not granted to the federal government by the Constitution.
These powers have taken many different forms.

Іншими словами, штати володіють усіма повноваженнями, які не передані федеральному уряду за Конституцією. Ці повноваження можуть реалізовуватися по-різному.

States must take responsibility for areas such as:
ownership of property:
- education of inhabitants
- implementation of welfare and other benefits
- programs and distribution of aid
- protecting people from local threats
- maintaining a justice system
- setting up local governments such as counties and municipalities

До компетенції урядів штатів належать наступні сфери:
володіння майном
освіта населення
впровадження програм соціального забезпечення та пільг, а також розподіл допомоги
захист громадян від місцевих загроз
забезпечення роботи системи правосуддя
створення адміністративно-територіальних одиниць, таких як округи і муніципалітети, з відповідними органами місцевого

maintaining state highways and setting up the means of administrating local roads
regulation of industry
raising funds to support their activities

самоврядування

утримання автомагістралей штату та організація управління місцевими дорогами
регулювання підприємницької діяльності
залучення коштів для фінансування своєї діяльності

KEY ELECTED STATE LEVEL GOVERNMENT OFFICIALS

Governor- State's Chief Executive
Lieutenant Governor- Succeeds the governor in office and presides over the senate.

Secretary of State - Takes care of public records and documents, also may have many other responsibilities.

Attorney General - Responsible for representing the state in all court cases.

Auditor - Makes sure that public money has been spent legally.

Treasurer - Invests and pays out state funds.

Superintendent of Public Instruction - Heads state department of education.

Supreme Court Justices – Highest authority on State law.

State Legislators – Create state laws.

КЛЮЧОВІ ВИБОРНІ ПОСАДОВІ ОСОБИ НА РІВНІ ШТАТІВ

Губернатор – очолює виконавчу владу штату.

Віце-губернатор – замінює губернатора в разі потреби і головує в сенаті штату.

Секретар штату – відповідає за публічну та державну документацію і може виконувати інші обов'язки.

Генеральний прокурор штату – представляє інтереси штату в судових справах.

Аудитор – контролює законність використання бюджетних коштів.

Скарбник – керує інвестиціями та розподілом фінансів штату.

Керівник департаменту освіти – відповідає за освітню систему штату.

Судді Верховного суду штату – найвища інстанція у питаннях законодавства штату.

Законодавці штату – ухвалюють закони штату.

RESOURCES

➤ U.S. Governors:

<https://www.usa.gov/state-governor>

➤ Statewide Elected Officials:

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_U.S._statewide_elected_officials

РЕСУРСИ:

Губернатори США:

<https://www.usa.gov/state-governor>

Виборні посадові особи на рівні штатів:

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_U.S._statewide_elected_officials

➤ **State and Local Government**

Officials:

<https://www.usa.gov/local-governments>

➤ **Attorneys General:**

<https://www.usa.gov/state-attorney-general>

➤ **State and Local Election**

Officials:

<https://www.usa.gov/election-office>

➤ **General Information on State and Local**

Government:

<https://votesmart.org/education/states#.XzX1NOhKjZs>

Посадові особи органів влади

штатів і місцевого

самоврядування:

<https://www.usa.gov/local-governments>

Генеральні прокурори штатів:

<https://www.usa.gov/state-attorney-general>

Посадові особи,

відповідальні за проведення

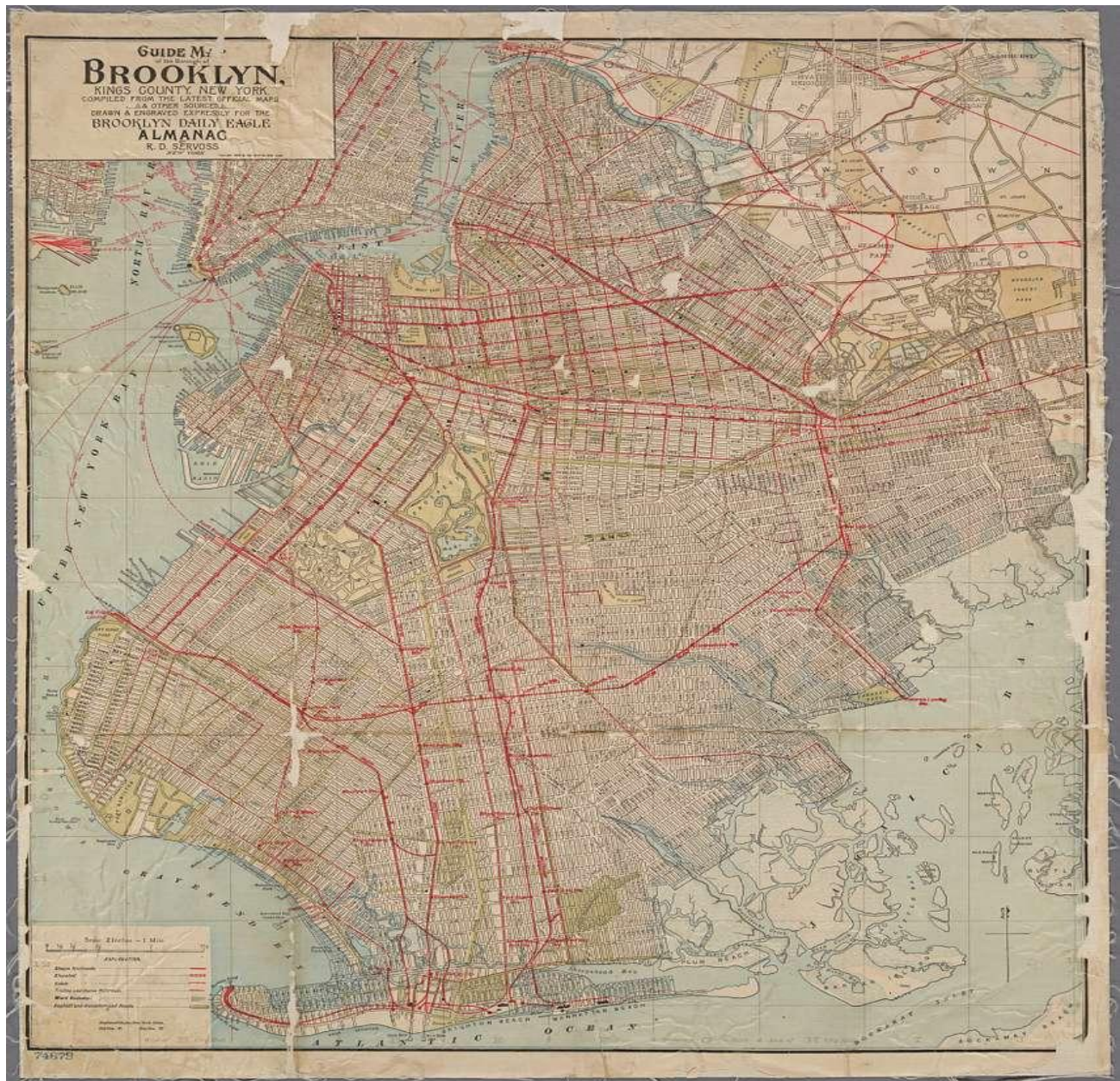
виборів на рівні штатів і

місцевому рівні:

<https://www.usa.gov/election-office>

Загальна інформація щодо органів влади штатів і місцевого самоврядування:

<https://votesmart.org/education/states#.XzX1NOhKjZs>

AMERICA'S COUNTY GOVERNMENTS:

A SHORT PRIMER ON OUR HISTORY, DEFINITIONS, STRUCTURES AND AUTHORITIES

A Publication of the NACo County Governance Project

January 2024

УРЯДИ ОКРУГІВ У США:

ІСТОРІЯ, ТЕРМІНОЛОГІЯ, СТРУКТУРА ТА ПОВНОВАЖЕННЯ

Публікація в рамках проєкту Національної асоціації округів (НАО) з вивчення системи окружного управління

Січень 2024 року

AMERICA'S COUNTIES: A SHORT PRIMER

The term county is often used to describe two different meanings:

a substate unit of general purpose government, or

a substate census geography of a state.

The term county includes parishes in Louisiana, boroughs in Alaska and city-county consolidations.

Counties are so present in our everyday lives that we sometimes overlook the many ways counties help our communities thrive. Often behind the scenes, nearly 38,000 county elected officials and a workforce of 3.6 million public servants, counties are responsible for maintaining roads and bridges, caring for our physical and mental health, administering our elections, ensuring public safety, strengthening environmental stewardship and so much more.

INTRODUCTION

Counties are one of America's oldest forms of government, dating back to 1634 when the first county governments (shires) were established along the eastern shores of Virginia. The organization and structure of today's 3,069 county governments are chartered under state constitutions or laws and are tailored to fit the needs and characteristics of states and local areas..

County governments and our elected and appointed county leaders are instrumental partners in our nation's intergovernmental system of federal, state, local and tribal officials. This system includes sub-state local compliance, delivery, management and implementation of federal laws, regulations, mandates and services.

ОКРУГИ В США: КОРОТКИЙ ОГЛЯД

Поняття «округ» у США має два основних значення:

Адміністративно-територіальна одиниця з функціями місцевого самоврядування у складі штату.

Географічна одиниця для проведення перепису населення в межах штату.

Округ може носити назву «періш» у Луїзіані, «боро» на Алясці; округом може бути й об'єднана адміністрація міста та району навколо нього.

Діяльність окружних адміністрацій стала настільки звичною в нашому повсякденному житті, що іноді ми навіть не помічаємо, як багато вони роблять для нас. Майже 38 000 виборних посадових осіб і 3,6 мільйона співробітників окружних адміністрацій відповідають за утримання доріг і мостів, піклування про фізичне та психічне здоров'я громадян, проведення виборів, забезпечення громадської безпеки, охорону довкілля та багато іншого.

ВСТУП

Округи - одна з найстаріших форм місцевого управління в Америці. Їхня історія починається 1634 року, коли на східному узбережжі Вірджинії було сформовано перші органи влади та перші територіальні утворення, які тоді називалися «графства» (shires). Нинішня система, що налічує 3 069 окружних адміністрацій, регулюється конституціями та законами штатів і враховує специфіку конкретних регіонів.

Адміністрації округів та їхнє керівництво, включно з посадовими особами, яких як обирають, так і призначають, відіграють найважливішу роль у багаторівневій системі управління США, що об'єднує федеральні, регіональні, місцеві та плеємінні органи влади. У рамках цієї системи округи забезпечують виконання федеральних законів, нормативних актів, директив і реалізацію державних послуг

на рівні нижче штату.

Counties are diverse in structure and how we deliver services to our communities. In general, states authorize and set the roles and responsibilities of county governments. Counties are governed by locally elected officials and, in some instances, operate under home rule authority, which allows for more local flexibility and control with structural, functional and fiscal powers. Though the governance and organizational structures vary nationally and even within a state, all county, parish and borough governments are on the front lines of delivering vital services to residents. Counties invest more than \$600 billion, collectively, each year.

Nationally, county governments are governed by 19,355 elected county policy board members (serving as the county legislative branch and/or executive branch) and elected executives (executive branch). These elected officials are primarily responsible for the budgets and fiscal oversight of the county, as well as setting the general policies of the county.

In addition, 18,629 independently elected county officials, often referred to as "constitutional officers" or "row officers", provide important leadership and management of specific county functions, such as sheriffs, district attorneys, county attorneys, clerks of the court, assessors, auditors, clerks, recorders, coroners, election administrators and treasurers.

In some cases, these positions may be political or career officials appointed by the county board or another governing body.

Структура округів і методи надання послуг населенню різняться від місця до місця. Як правило, саме штати встановлюють рамки повноважень і відповідальності для органів влади округів. Управління округами здійснюють місцеві виборні посадові особи. У низці випадків округи володіють розширеними повноваженнями самоврядування, що дає їм більше автономії в питаннях організаційної структури, функцій і фінансового управління. Незважаючи на різноманітність систем управління та організаційних структур як між штатами, так і всередині них, усі місцеві органи влади - чи то округи, чи то періші, чи то боро відіграють ключову роль у наданні найважливіших послуг населенню. Сукупний щорічний бюджет округів перевищує 600 мільярдів доларів, що спрямовуються на розвиток і підтримку місцевих громад.

У масштабах країни управлінням округами займаються 19 355 виборних членів окружних рад (які виконують функції законодавчої та/або виконавчої влади) і виборні керівники (виконавча влада). Головне завдання цих виборних посадових осіб - формування і контроль бюджету округу, а також визначення загального курсу його розвитку.

Крім цього, в управлінні округами беруть участь 18 629 посадових осіб, яких обирає населення безпосередньо. Вони здійснюють керівництво ключовими напрямками роботи округу. Серед них - шерифи, окружні прокурори, юрисконсульти округу, адміністратори судів, оцінювачі нерухомості, аудитори, голови управлінь реєстрації, завідувачі судово-медичної служби, керівники виборчкомів і скарбники. Іноді на ці посади можуть призначатися як представники політичних кіл, так і професійні управлінці. Рішення про призначення ухвалює окружна рада або інший керівний орган.

WHAT IS A COUNTY?

A county is the primary legal division of most states for which the U.S. Census Bureau releases data -- i.e., the geography of an area with county boundaries. **In Louisiana, a county is known as a parish. In Alaska, a county is known as a borough.**

A county, as defined by the U.S. Census Bureau, may have a county government or may be considered a county equivalent for statistical purposes.

Three thousand and sixty-nine (3,069) counties have county governments, which include 42 city-county consolidations, the District of Columbia and two independent cities (Baltimore City, Md. and St. Louis City, Mo.) considered county governments under their state constitution or city charter.

For example, in Alaska some boroughs have city-borough consolidations or municipality-borough consolidations.

The U.S. Census Bureau considers a county equivalent to be an unorganized area bearing county designations, an independent city or the District of Columbia. According to the U.S. Office of Management (OMB), there are 3,143 counties and county equivalents, for geographic reference and statistical purposes, in the United States.

Some examples of county equivalents are as follows:

The state of Alaska and the U.S. Census Bureau created the Alaska census areas, which are unorganized areas and considered as counties for statistical purposes.

The U.S. Census Bureau considers each of the five boroughs of New York City as counties for statistical purposes, but the boroughs no longer have their own county governments.

New York City serves as a consolidated city-

ЩО СОБОЮ ЯВЛЯЄ ОКРУГ?

Округ - основна адміністративно-територіальна одиниця більшості штатів США, що використовується Бюро перепису населення США для збору та публікації статистичних даних. **В окремих штатах застосовуються особливі найменування: у Луїзіані округи називаються «періші», а на Алясці - «боро».**

Згідно з класифікацією Бюро перепису населення США, термін «округ» може позначати як територію з власною системою управління, так і адміністративну одиницю, прирівняну до округу з метою статистичного обліку. **Серед 3 069 округів із власними органами самоврядування 42 є об'єднаними адміністративними одиницями «місто-округ».** До них також відносяться округ Колумбія і два незалежних міста - Балтимор і Сент-Луїс, прирівняні до округів згідно з конституціями своїх штатів або міськими статутами. Наприклад, на Алясці деякі боро сформовані шляхом об'єднання більшого міста і району (боро) або селища (муніципального формування) і боро.

Бюро перепису США також вважає еквівалентами округів неорганізовані території (які не мають власного самоврядування, але враховуються як округи в адміністративних цілях), незалежні міста і округ Колумбія. Згідно з даними Адміністративно-бюджетного управління США, у країні існує 3 143 округи та їхні еквіваленти для цілей географічної прив'язки та статистичного обліку.

До еквівалентів округів належать:

Переписні райони Аляски, створені владою штату і Бюро перепису США. Ці території не мають місцевого самоврядування, але враховуються як округи в статистичних цілях.

У Нью-Йорку п'ять районів (боро) також розглядаються Бюро перепису як окремі округи, хоча вони більше не мають власних органів управління окружного рівня. Мерія Нью-Йорка являє собою приклад об'єднаного управління містом і округом. При цьому кожен

county government, with each borough maintaining its own municipality with limited government functions.

The U.S. Census Bureau counts Kalawao County, Hawaii, as a county equivalent for statistical purposes, but the county does not have its own county government. Rather, Kalawao County is a judicial district of Maui County's government and is administered by the Hawaii Department of Health. The government of Maui County serves the islands of Maui, Moloka'i, Lana'i and Kaho'olawe.

All the counties in Connecticut and Rhode Island and seven county areas in Massachusetts no longer have county governments, so they are considered counties for statistical purposes only. Connecticut abolished all county governments in 1960 but still retained the former eight counties for elections and other administrative purposes, though the state transitioned to nine planning regions in 2024. Similarly, Rhode Island has counties that exist only for judicial administration purposes. Massachusetts, too, abolished 8 of its 14 county governments between 1997 and 2000, retaining county governments only in eastern Massachusetts with limited governmental functions.

Four states (Maryland, Missouri, Nevada and Virginia) have independent cities. The U.S. Census Bureau treats all independent cities as county equivalents for statistical purposes, but some have both municipality status and county government authority. For example, Baltimore City (Md.) and St. Louis City (Mo.) are considered county governments under their respective state constitutions and Carson City (Nev.) under its city charter. In contrast, the 38 independent cities in Virginia are designated only as incorporated areas under Virginia state law, meaning the cities are NOT within a county boundary

район зберігає статус муніципального утворення з обмеженими повноваженнями: частину місцевих питань вирішують на рівні району, тоді як ключові рішення ухвалює загальноміська адміністрація.

Округ Калавао на Гавайях, який Бюро перепису населення США враховує як повноцінний округ, хоча він не має власних органів самоврядування. Фактично, Калавао є судовим округом у складі округу Мауї і перебуває під управлінням Департаменту охорони здоров'я штату Гаваї. Влада округу Мауї відповідає за острови Мауї, Молокаї, Ланаї та Кахоолаве.

Усі округи Коннектикуту і Род-Айленда, а також сім округів Массачусетсу, які втратили органи місцевого самоврядування і тепер вважаються округами тільки в статистичних цілях. Коннектикут скасував окружні органи самоврядування 1960 року, але зберіг колишні вісім округів для проведення виборів і вирішення деяких адміністративних завдань. Однак із 2024 року штат перейшов на нову систему з дев'яти управлінь регіонального планування. У Род-Айленді округи збереглися тільки для забезпечення роботи судової системи. Массачусетс також скасував органи самоврядування у 8 з 14 своїх округів з 1997 по 2000 рік, зберігши їх тільки на сході штату, причому з обмеженими функціями.

Незалежні міські уряди в Меріленді, Міссурі, Неваді та Вірджинії. Бюро перепису США прирівнює їх до округів у статистичних цілях, водночас деякі з цих міст фактично поєднують функції муніципалітету та округу. Наприклад, міста Балтимор (Меріленд) і Сент-Луїс (Міссурі) прирівняні до округів згідно з конституціями своїх штатів, а Карсон-Сіті (Невада) - згідно з міським статутом. Водночас 38 незалежних урядів міст у Вірджинії за законодавством штату мають прерогативу управління неінкорпорованими територіями, що не входять до складу будь-яких округів.

WHAT IS A COUNTY GOVERNMENT?

A county government is an organized entity with governmental character which covers the area of a county or county equivalent.

County governments have sufficient discretion in the management of their own affairs to be independent general purpose units of government. Depending on the state, county governments are also known as parish governments (in Louisiana) or borough governments (in Alaska).

Most often, a county government provides services to residents in both unincorporated and incorporated areas of the county.

Incorporated areas of a county are governed by municipalities with their own government, having been established and organized as a municipal corporation as permitted under state law.

Thus, residents in incorporated areas of a county receive municipal and county services.

ЩО СОБОЮ ЯВЛЯЄ УРЯД ОКРУГУ В США?

Уряд округу - це організована структура влади, що виконує державні функції на території округу або його адміністративного еквівалента. **Маючи значну автономію в управлінні власними справами, органи влади округу функціонують як самостійні адміністративні одиниці загального призначення.** У різних штатах ці органи можуть називатися по-різному: наприклад, у Луїзіані це періші, а на Алясці - боро.

Як правило, органи влади округу надають послуги населенню як інкорпорованих, так і неінкорпорованих територій, що перебувають в межах свого округу. Інкорпоровані території округу управляються своїми власними органами самоврядування внаслідок того, що були засновані та структуровані як муніципалітет (зареєстрована юрособа), що дозволено законами цього штату. Таким чином, жителі цих територій користуються послугами як муніципальної влади, так і адміністрації округу. На відміну від

In contrast, unincorporated areas of a county do not have a municipal government and are not organized to provide any municipal services to residents in these areas.

NACo considers an entity to be a county government if it is recognized as a county government under the state constitution, state law or by charter.

There are 42 counties that are city-county consolidations, the District of Columbia, incorporated counties (Los Alamos, N.M.) and independent cities that are considered county governments under their state constitution (Baltimore City, Md.; St. Louis City, Mo.) or city charter (Carson City, Nev.).

NACo refers to these 42 counties as "city-county consolidations" because they have both county and municipality authorities. Most often, a city-county consolidation has a jail (not a temporary holding facility) and/or provides health care services for residents. Justice and public safety and health and hospitals are often top county investments.

Several of the nation's largest U.S. cities are city-county consolidations, and many acquired this status more than a century ago. For example, the county governments of the NYC boroughs consolidated with the New York City government in 1898. As a result, New York City is a city-county consolidation which counts as one county government, but five county geographies for census statistical purposes.

Other large cities that are city-county consolidations include: New Orleans (consolidated with Orleans Parish in 1805), Boston (consolidated with Suffolk County in 1821), Philadelphia (consolidated with

інкорпорованих адміністративних одиниць, неінкорпоровані території в межах округу не мають власних муніципальних структур, які могли б надавати комунальні послуги населенню цих територій.

НАО визнає якусь структуру як уряд, якщо це передбачено Конституцією штату, законодавством або статутом.

У США існує 42 округи, що являють собою об'єднання міста й округу, а також округ Колумбія, інкорпоровані округи (наприклад, Лос-Аламос у Нью-Мексико) і незалежні міські уряди, які володіють повноваженнями урядів округів згідно з Конституцією штату (мерія Балтімора в Меріленді, мерія Сент-Луїса в Міссурі) або відповідно до Статуту міста (Карсон-Сіті в Неваді).

НАО іменує ці 42 округи «об'єднаними адміністративними одиницями «місто-округ», оскільки вони виконують функції як муніципалітету, так і округу. Зазвичай у їхньому веденні перебувають слідчий ізолятор округу (а не просто ізолятор тимчасового тримання) і місцеві заклади охорони здоров'я. Основні статті витрат таких утворень часто включають судову систему, громадську безпеку, охорону здоров'я та лікарні.

Деякі з найбільших міст США являють собою адміністративну одиницю, в якій об'єднані місто і округ, причому в багатьох випадках це об'єднання відбулося понад століття тому. Наприклад, у 1898 році адміністрації на той момент незалежних округів, які зараз є районами Нью-Йорка, об'єдналися з міською адміністрацією. У результаті мерія Нью-Йорка розглядається як уряд міста/округу, але для цілей перепису населення існує географічний поділ на п'ять округів.

Інші приклади великих об'єднань міста і округу: Новий Орлеан (об'єднаний з перішем Орлеан у 1805 році), Бостон (об'єднаний з округом Саффорд у 1821 році), Філадельфія (об'єднана з округом Філадельфія в 1854 році),

Philadelphia County in 1854), San Francisco (consolidated with San Francisco County in 1856) and Denver (consolidated with Denver County in 1902).

Alaska has the largest share of city-county consolidations (eight of the 19 boroughs). The latest city-county consolidation took place in 2014 in Georgia, between the city of Macon and Bibb County.

The number of county governments and county equivalents is not static; counties can change to meet the needs of local residents.

The latest county established in the U.S. was the City and County of Broomfield, Colo., which formed in 2001, while Petersburg Borough, Alaska, was the latest county geography to incorporate and form a county government in 2013. County equivalents have seen even more recent changes: the Chugach and Copper River Census Areas in Alaska formed in 2019 (as statistical areas), and beginning in 2024, the Census formally recognized Connecticut's nine planning regions, each with a council of governments, as county equivalents, in place of its eight historical county geographies

COUNTY EXECUTIVE, LEGISLATIVE AND JUDICIAL POWERS

Like the federal government, county governments have executive, legislative and judicial powers.

These powers are exercised only within the framework of state and federal constitutional and statutory law.

These powers are distributed across the county board, county agencies and county offices, including independently elected officials.

Сан-Франциско (об'єднаний з округом Сан-Франциско в 1856 році) і Денвер (об'єднаний з округом Денвер у 1902 році).

Лідером за кількістю таких об'єднань є Аляска, де 8 із 19 боро мають цей статус. А найнедавніше подібне злиття відбулося 2014 року в Джорджії, коли об'єдналися місто Мейкон і округ Бібб.

Система округів та їхніх еквівалентів не статична; вони можуть змінюватися відповідно до потреб місцевих жителів.

Наймолодший округ у США - місто та округ Брумфілд у Колорадо, утворений 2001 року. А 2013 року на Алясці з'явився боро Петербург - останній новий округ із власним урядом. Останнім часом відбулися зміни і серед еквівалентів округів: 2019 року на Алясці було створено переписні зони Чугач і Коппер-Рівер (як статистичні одиниці), а з 2024 року Бюро перепису населення офіційно визнало дев'ять управлінь регіонального планування Коннектикуту (кожне з власною радою місцевих органів влади) як еквіваленти округів, замінивши ними вісім історичних округів штату.

ВИКОНАВЧА, ЗАКОНОДАВЧА ТА СУДОВА ВЛАДА В ОКРУГАХ

Подібно до федеральних органів, органи влади округів мають виконавчі, законодавчі та судові повноваження. Ці повноваження здійснюються в суворій відповідності з конституційним і статутним правом як штату, так і федерального рівня. Вони розподілені між радою округу, різними відомствами і службами, включно з посадовими особами, яких обирає безпосередньо населення.

County Board and "Traditional" Government Form

Under the most common "traditional" form of local government structure, the county boards generally exercise executive and legislative powers.

Depending on the state, county boards are often known as: commissions, councils, assemblies, fiscal courts, levy court commissions, county legislatures and commissioners' courts.

The board is typically responsible for adopting the county budget, overseeing county finances, shaping local public policy, approving the hiring of county employees and, in some cases, economic development and planning activities.

The members of county boards have a variety of titles, depending on the state, such as commissioners, supervisors, council members, assembly members, board members, justices of the peace (Arkansas) and police jurors (Louisiana).

In most New Jersey counties, the county governing body was known previously as the board of chosen freeholders, until recent state law changed to board of commissioners.

County board members are elected by district, at-large (by the entire county) or a combination. There are nearly 19,000 elected county board members, plus about 700 elected county executives.

Constitutional "Row" Officers

Outside of the legislative and executive branches of county government, there are more than 18,600 other independently elected county officers responsible for specific county functions.

Examples of these positions include assessor, auditor, circuit judge, clerk of the board, clerk

Окружна рада і «традиційна» форма правління

У рамках найпоширенішої «традиційної» моделі місцевого самоврядування окружна рада зазвичай поєднує виконавчі та законодавчі функції. У різних штатах цей орган може мати різні назви: комісія, рада, асамблея, фінансове управління, податкове управління, окружна легіслатура або рада уповноважених. Як правило, у сферу відповідальності ради входить затвердження бюджету округу, контроль за фінансами, формування місцевих норм і правил, затвердження кандидатур співробітників, а іноді й питання економічного розвитку та планування.

Посади членів виборних органів влади можуть називатися по-різному залежно від штату: члени окружної ради або комісій, супервайзери, члени місцевих законодавчих зборів (асамблеї), мирові судді (в Арканзасі) або члени наглядового органу, який називається police jury (у Луїзіані), що суміщає законодавчу і виконавчу владу. Донедавна в більшості округів Нью-Джерсі керівний орган округу називався радою обраних фрігольдерів, але нещодавно законодавчо цю назву було змінено на раду уповноважених.

Членів окружних рад обирають або за виборчими округами, або всім населенням округу, або з використанням змішаної системи. У масштабах країни налічується близько 19 000 виборних членів окружних рад і близько 700 виборних керівників округів.

Вибірні посадові особи округу

Крім представників законодавчої та виконавчої гілок влади, у системі управління округом існує понад 18 600 інших виборних посад, відповідальних за виконання конкретних функцій. До таких посад належать: оцінювач нерухомості, аудитор, суддя окружного суду, секретар ради, адміністратор суду, коронер, юрисконсульт округу, головний інженер

of the court (judicial), coroner, county attorney, county engineer, judge of the probate, prosecuting attorney, public administrator, recorder, register of deeds, school superintendent, sheriff, surveyor, tax collector and treasurer.

Certain counties, especially some under Home Rule, are granted flexibility in adjusting separately-elected positions to meet local needs, whether by adding or removing positions, or by converting positions from elected to appointed.

GLOSSARY OF MOST COMMON COUNTY ELECTED OFFICIALS

Like the federal government, America's 3,069 county governments are designed with "checks and balances" of authorities, mandates and functions across executive, legislative and judicial duties.

These responsibilities are exercised within the framework of state and federal constitutional and statutory law.

County boards, led by nearly 19,500 elected officials nationally, generally exercise executive and legislative powers, including oversight of the county budget, policies and general operations. In more than 700 counties, the executive function is led or shared by a chief executive who is elected countywide.

Nationwide, more than 18,600 independently elected officials, often referred to as "constitutional" or "row" officers, are also elected for specific county functions.

Below is a sample of the most common elected positions in county government:

округу, суддя у справах про спадщину, прокурор, керуючий виконанням державних програм, реєстратор офіційних документів, завідувач реєстром об'єктів нерухомості, керівник шкільної системи округу, шериф, голова геодезичної служби, начальник податкового управління, скарбник.

Деякі округи, особливо ті, що мають розширене самоврядування, мають право коригувати перелік виборних посад відповідно до місцевих потреб. Це може включати додавання або скасування посад, а також переведення деяких посад із категорії виборних у призначувані.

ГЛОСАРІЙ КЛЮЧОВИХ ВИБОРНИХ ПОСАД В ОКРУГАХ США

Система управління в 3 069 округах США, як і на федеральному рівні, ґрунтується на принципі «стримувань і противаг», що розмежовує повноваження між виконавчою, законодавчою та судовою гілками влади.

Усі повноваження здійснюються в рамках конституційного і законодавчого права як на рівні штатів, так і на федеральному рівні.

Окружні ради, до яких по всій країні входить близько 19 500 виборних членів, як правило, здійснюють виконавчі та законодавчі функції, зокрема контроль за бюджетом, розробку правил і норм і загальне керівництво округом. У більш ніж 700 округах виконавчу владу очолює (одноосібно або колегіально) голова цього органу, якого обирають загальним голосуванням жителів округу.

По всій країні налічується понад 18 600 індивідуально обраних посадових осіб, функціонування яких визначено Конституцією штату або запроваджено даним округом. Ці особи обираються для виконання певних функцій на рівні округу.

Основні виборні посади в системі управління округом:

Assessor: Official who establishes the value of land and property for taxation	Оцінювач: визначає вартість нерухомості для цілей оподаткування.
Auditor: Official who oversees and monitors county assets and finances	Аудитор: здійснює нагляд за активами та фінансами округу.
Clerk of the board: Clerk who provides support and record management for the county board	Секретар ради: забезпечує роботу окружної ради та веде її документацію.
Clerk of the courts: Clerk who serves as the administrative officer of the county court system	Адміністратор суду: виконує адміністративні функції в судовій системі округу.
Commissioner: Officials with board oversight of the budget, policy and general operations	Член ради округу: здійснює нагляд за бюджетом, принципами роботи та загальним управлінням округу.
Coroner: Official who investigates the causes and manners of death in a county	Коронер: голова служби, що розслідує причини та обставини смертей в окрузі.
County attorney: Legal advisor for the county	Юрисконсульт округу: надає юридичні консультації органам влади округу.
District attorney: Chief prosecutor for the state within the county	Окружний прокурор: головний обвинувач від імені штату в межах округу.
Executive: Chief executive officer of the county, similar to a city mayor or state governor	Глава округу: вища посадова особа виконавчої гілки влади, за функціями порівнянна з мером міста або губернатором штату.
Public defender: Attorney who upholds the constitutional right to legal representation within the community	Державний захисник: голова адвокатської служби, що забезпечує реалізацію конституційного права на юридичне представництво в окрузі.
Recorder: Official who manages the public records of the county (e.g., elections, land, birth & marriage)	Реєстратор: займається реєстрацією офіційних актів в окрузі (вибори, земельні ділянки, народження, шлюби).
Sheriff: Chief law enforcement officer (also typically manages the county jail)	Шериф: голова правоохоронної служби округу; зазвичай також відповідає за слідчий ізолятор округу.
Treasurer: Official responsible for the	Скарбник: розпоряджається фінансовими

management and investment of financial assets

активами округу та їх інвестуванням.

Appointed County Administrator

Some county positions with the title county executive/ county executive officer are not elected county executives, but appointed (for example, in a number of California, New Mexico and Virginia counties). They fulfill the function of appointed county administrators and/or managers.

The majority of county administrators are appointed by the county board, but a minority of county administrators are appointed by the elected county executive or by both the elected executive and the county board.

Eighty-three (83) counties have both an appointed administrator and an elected executive. In 36 of these counties, the executive appoints the administrator. All Maryland counties, for example, have an administrator. The administrator is appointed the elected executive in the nine Maryland counties which have an executive, plus Baltimore City, and by the county council in the remaining 14 counties.

The county administrator is typically the top appointed career official of the county. Administrators serve the county's legislative body by carrying out the policies and procedures established by its members. Generally, the administrator oversees the daily operations of the county government, including the formation of the county budget and management of programs and services. Administrators may also partner with the private sector, nonprofits, academia and others for the benefit of the community.

Призначуваний адміністратор округу

У деяких округах існує посада призначуваного адміністратора. Ця посада може мати різні найменування, включно з «виконавчим директором округу», що особливо характерно для деяких округів Каліфорнії, Нью-Мексико та Вірджинії. Такі адміністратори виконують функції професійних керівників. Процедура призначення може варіюватися: у більшості випадків адміністратора призначає окружна рада або ж це робиться спільно - радою та обраним головою виконавчої гілки влади.

Наприклад, у 83 округах співіснують посади призначуваного адміністратора й обраного голови виконавчої влади. У 36 із них адміністратора призначає сам глава округу. Показовим є приклад штату Меріленд, де адміністратор є в кожному окрузі. У дев'яти округах і уряді міста Балтимор його призначає обраний голова, а в інших 14 - окружна рада.

Як правило, адміністратор округу - це високопоставлений кар'єрний чиновник, який обіймає свою посаду за призначенням. Він відповідає за реалізацію рішень законодавчого органу округу, здійснює нагляд за повсякденною роботою окружної адміністрації, бере участь у формуванні бюджету, а також керує різноманітними програмами та наданням комунальних послуг. Більше того, адміністратор часто виступає сполучною ланкою між владою округу та приватним сектором, некомерційними організаціями, навчальними закладами тощо, діючи на користь місцевої громади.

JUDICIAL BRANCH

Depending on the state, county attorneys (such as district attorneys or prosecutors) and magistrates may carry out the judicial power of counties in accordance with state law.

Variations exist from state to state with respect to whether these positions are considered part of the judicial branch or executive branch of local government. Often, the classification depends on the nature of the position. In Indiana and New Mexico, for example, the district attorney is considered part of the judicial branch.

In California, the county attorney is a distinct position from the district attorney which is appointed by the board and part of the executive branch.

СУДОВА ВЛАДА

Залежно від штату, голова юридичної служби округу (окружний прокурор) і мирові судді є сторонами судового процесу на рівні округу відповідно до законодавства штату.

Статус цих посад у системі поділу влади може відрізнятися від штату до штату: в одних вони належать до судової гілки, в інших - до виконавчої. Класифікація часто залежить від конкретних функцій посади. Наприклад, в Індіані та Нью-Мексико прокурор судового округу (district attorney) вважається частиною судової гілки влади. У Каліфорнії голова юридичної служби округу (county attorney) - це окрема посада, відмінна від прокурора судового округу (district attorney). Тут голова юридичної служби округу призначається

Typically, a district attorney will serve the same function as a prosecutor in bringing criminal cases to court.

A county attorney generally handles civil legal issues, though will sometimes also function as a district attorney in handling criminal cases, especially in more rural, unincorporated areas.

The judicial branch is particularly complex at the county level.

Overall, judicial organization can be grouped into single county or multi-county. In a single county system, courts are organized along county lines; in a multi-county system, courts are shared among counties or organized along district lines.

Just under half (46 percent) of states have single county local judicial systems, while the remainder (54 percent) have multi-county judicial organization.

Even though judicial organization may be organized along county lines, local administration may differ.

The judicial system can be run by the county, state or mixture of the two.

Most court administration is run by the state, except in a handful of states like Maryland, Minnesota, Ohio and Texas where the counties play a larger role.

радою і входить до складу виконавчої гілки. Зазвичай прокурор судового округу (district attorney) виступає в ролі обвинувача, офіційно висувачи обвинувачення і підтримуючи його в судовій інстанції. Очільник юридичної служби округу (county attorney) зазвичай займається цивільними справами, але іноді також може виконувати функції обвинувача в кримінальних справах, особливо в сільській місцевості та на неінкорпорованих територіях.

Судова система на рівні округів характеризується значною різноманітністю. Загалом, можна виокремити два типи організації судової влади: одноокружну та багатоокружну. В одноокружній системі суди діють у межах одного округу; у багатоокружній системі суди обслуговують кілька округів або організовані за географічним принципом, охоплюючи низку адміністративних одиниць. Приблизно 46% штатів використовують місцеві судові системи, прив'язані до окремих округів, а в інших 54% застосовується багатоокружна організація. Однак навіть при організації судів по округах, система управління ними може відрізнятися. Судова система може управлятися на рівні округу, штату або за змішаною моделлю. У більшості штатів управління судовою системою здійснюється на рівні штату, за винятком кількох штатів, таких як Меріленд, Міннесота, Огайо і Техас, де округи відіграють більш значущу роль у цьому процесі.

COUNTY FINANCES

County boards approve the final budget, similar to how Congress adopts the federal budget. In most counties with an elected county executive or appointed county administrator, these officials are often responsible for developing the initial budget preparation. In total, county governments invest more than \$600 billion annually, based on U.S. Census of Governments data.

БЮДЖЕТ ОКРУГУ

Подібно до того, як Конгрес затверджує федеральний бюджет, окружні ради ухвалюють бюджет на місцевому рівні. У більшості округів за розробку проекту бюджету відповідають обрані голови округів або призначувані адміністратори. Згідно з даними перепису органів влади США, сукупний річний бюджет округів перевищує 600 мільярдів доларів.

The large majority of the funding that counties use to provide services is generated by the county government itself, sourcing taxes and fees from residents and businesses. County governments generate 71 percent of all our own county revenue. Less than one third (29 percent) come from other governmental entities, namely federal (4 percent) and state (24 percent) governments, with variations by state and county.

Overall, the top source of revenue for county governments is property taxes, which provides counties with \$158 billion of revenue each year, or one third (34 percent) of all county-generated revenue. Tax revenue as a whole provides over half (54 percent) of all county-generated revenue. Sales taxes are the second largest tax category, providing \$53 billion (11 percent of county-generated revenue). Tax revenue is especially important to county governments because it mostly goes into county general funds, thus allowing for the most flexibility in investing the funding back into the community.

Charges and fees comprise the overall second largest category of county revenues, providing \$110 billion, or one quarter (23 percent) of county-generated revenue. **These revenues, however, generally do not provide any flexibility to the local government, but are rather a "dollar in, dollar out" category of revenue** which encompasses funding that goes directly to provide a specific service or to reimburse the government for a service already provided. Some common examples include court and recording fees, public library charges, parks and recreation charges (including camping areas, swimming pools, museums and other facilities operated by the county), highway tolls, public hospital charges and revenue associated with public housing projects. These types of charges come directly from a specific government service and support that service directly.

Левову частку коштів для забезпечення послуг округи залучають самостійно через податки і збори з фізичних та юридичних осіб. На власні доходи припадає 71% бюджету округів. Менше однієї третини (29%) надходять від інших урядових відомств: 4% - з федерального бюджету і 24% - з бюджетів уряду штатів. Варто зазначити, що ці показники можуть істотно відрізнятися залежно від конкретного штату й округу.

Загалом основним джерелом доходу округів виступає податок на нерухомість, який щорічно приносить 158 мільярдів доларів, що становить третину (34%) усіх власних доходів. Податкові надходження як такі формують понад половину (54%) бюджету округів. Друге місце посідає податок з продажів, що забезпечує 53 мільярди доларів (11% власних доходів). Податкові надходження відіграють ключову роль у бюджетах округів, тому що їх переважно спрямовують у загальні фонди, що дає змогу максимально гнучко реінвестувати ці кошти на місцях.

Друге місце в структурі доходів округів посідають різноманітні збори та мита, забезпечуючи надходження 110 мільярдів доларів, або 23% власних доходів. **На відміну від інших джерел доходу, ці кошти не дають місцевій владі свободи в розпорядженні. Вони працюють за принципом «долар на вході - долар на виході»:** надходження цільовим чином ідуть на надання конкретного виду послуг або компенсацію вже понесених місцевим урядом витрат. До таких доходів належать, зокрема, судові та реєстраційні мита, плата за користування публічними бібліотеками, парками та зонами відпочинку (включно з кемпінгами, басейнами, музеями та іншими об'єктами, що перебувають у віданні округу), платні дороги, оплата послуг державних лікарень і надходження від проєктів соціального житла. Ці збори нерозривно пов'язані з конкретними муніципальними

When it comes to large investments, most counties turn to debt financing to make the investment more quickly without having to wait to save up cash. Whether investing in capital infrastructure or helping the community recover from a disaster, there are certain times when general fund revenues cannot cover the necessary expenditures, so debt financing becomes an invaluable financial tool. Typically, a local government will issue bonds to borrow money, though some may qualify for certain state or federal loan programs, or even take out a short-term loan from a bank or other financial institution.

Thirty-one (31) states allow counties to implement some kind of local sales tax, though states tend to restrict sales taxes more than property taxes, sometimes only allowing sales tax revenue to be levied for specific purposes.

In Colorado, for example, counties may collect a sales tax only for public safety improvements. Depending on the state, counties may also collect a local income tax, a tax on short-term rentals, a fuel tax or one of a variety of other taxes.

County revenues are important for the services they enable counties to provide.

The top four investment categories for counties are Health and Human Services (\$163 billion or 27 percent), Justice and Public Safety (\$107 billion or 18 percent), Education (\$103 billion or 17 percent) and Transportation (\$61 billion or 10 percent).

At the state level, the top county investment categories vary based on county priorities and authority levels, though health and human services, justice and public safety and transportation appear in the top most

послугами і повністю спрямовуються на їх фінансування.

Для здійснення великих проектів багато округів звертаються до позикового фінансування, щоб не відкладати їх у довгу шухляду. Коли йдеться про інвестиції в інфраструктуру або усунення наслідків стихійних лих, коштів загального фонду часто не вистачає, і позикове фінансування стає незамінним інструментом. Зазвичай місцева влада вдається до випуску облігацій для залучення коштів, хоча дехто може скористатися програмами кредитування на штатному або федеральному рівні, а також узяти короткостроковий кредит у комерційному банку або іншій фінансовій організації.

У 31 штаті округам дозволено запроваджувати місцевий податок з продажів, однак його застосування часто є більш обмеженим порівняно з податком на майно, і в деяких випадках ці кошти можна використовувати лише для певних цілей. Наприклад, у Колорадо округи мають право стягувати податок з продажів виключно для фінансування заходів із забезпечення громадської безпеки. Залежно від законодавства штату, округи можуть також стягувати місцевий прибутковий податок, податок на короткострокову оренду, паливний збір або інші види податків.

Власні доходи відіграють ключову роль для округів, оскільки дозволяють їм надавати населенню необхідні послуги. Бюджет округів США розподіляється за такими чотирма ключовими напрямками: охорона здоров'я та соціальні послуги (163 млрд доларів, 27%), правосуддя і громадська безпека (107 млрд доларів, 18%), освіта (103 млрд доларів, 17%) і транспорт (61 млрд доларів, 10%).

У різних штатах пріоритети фінансування можуть варіюватися залежно від місцевих потреб і повноважень округів. Однак найчастіше лідирують охорона здоров'я та соціальні послуги, правосуддя і громадська

frequently.

For counties in 40 states, Justice and Public Safety services is one of the top two services on which counties focus. Similarly, in 29 states, Health and Human services is one of the top two county investment categories. Only three states (Hawaii and the Dakotas) have Transportation as their top county investment category, but 11 states have Transportation as their second highest expenditure category and Transportation ranks third in another 19 states. Although Education is the third highest investment category for counties as a whole, it ranks as the top category in only a few states (especially, Alaska, Maryland, North Carolina, Tennessee, Virginia).

While K-12 education is generally a state and local partnership, the county role in that partnership varies, as most states designate authority to independently elected or appointed school boards. Almost all states mandate the school boards to raise revenue for schools through property and other taxes, with the state contributing the remainder.

Public school districts are only dependent on county governments in Alaska, Maryland, North Carolina, Tennessee and Virginia, meaning counties in those states have a statutory obligation to directly fund K-12 schools.

In terms of post-secondary education, counties' decision-making authority varies, though counties remain critical actors in driving integration and coordination among human services, workforce and economic programs to strengthen career pathways.

All of these county services and expenditures are dependent both on the authority each state gives to county governments in state law, as well as the ability of each county to raise adequate revenue.

безпека, а також транспорт. У 40 штатах правосуддя і громадська безпека входять до топ-2 напрямів фінансування округів. Аналогічна картина спостерігається у сфері охорони здоров'я та соціальних послуг: у 29 штатах ця категорія також посідає одну з двох верхніх позицій за видатками. Лише в трьох штатах (Гаваї та обидві Дакоти) транспорт очолює список пріоритетів фінансування округів, хоча в 11 штатах він посідає друге місце за обсягом видатків, а ще в 19 - третє.

Попри те, що загалом по країні освіта замикає трійку найбільших статей видатків округів, вона лідирує лише в кількох штатах (зокрема, на Алясці, в Меріленді, Північній Кароліні, Теннессі та Вірджинії). Шкільна освіта з підготовчого до 12 класу зазвичай фінансується спільно владою штату та місцевого рівня, проте роль округів у цьому процесі може значно різнитися. У більшості випадків відповідні функції передаються шкільним радам, що обираються або призначаються. Практично повсюдно шкільні ради зобов'язані самостійно залучати кошти на потреби шкіл через податки на нерухомість та інші збори, а решту забезпечує уряд штату. Окремо стоять Аляска, Меріленд, Північна Кароліна, Теннессі та Вірджинія, де шкільні округи фінансуються безпосередньо з бюджетів округів. У цих штатах на окружну владу покладено законодавчий обов'язок щодо прямого фінансування шкіл. У сфері вищої освіти обсяг повноважень округів також різниться, але вони, як і раніше, відіграють провідну роль у координації програм соціального забезпечення, розвитку кадрового потенціалу та економічних ініціатив, націлених на розширення можливостей працевлаштування та професійної орієнтації. Асортимент послуг, які надають округи, та обсяг їхніх витрат залежать як від повноважень, закріплених за ними законами штату, так і від здатності самих округів забезпечувати адекватне фінансування.

A SNAPSHOT: FUNCTIONS OF COUNTY GOVERNMENT

Following is a brief snapshot of the governmental responsibilities of America's county governments:

Community Health

Own or support over 900 public hospitals and clinics with more than 58,000 beds

Manage and/or govern more than 1,900 local public health departments / authorities

Operate more than 750 long-term care facilities and more than 750 behavioral health authorities

Provide mandated healthcare for low-income, uninsured or indigent residents in a majority of states

Contribute more than \$28 billion each year to the non-Federal share of Medicaid in 26 states

Provide significant health services, including mental health and substance abuse treatment, for the general public and for millions of inmates of county jails and detention facilities

Human Services Including Veteran Services

Counties partner with the federal government to administer a wide range of human services and nutrition supports that help stabilize vulnerable families and individuals, though this role varies by program and state.

County-administered programs include Temporary Assistance for Needy Families (TANF) and the Social Services Block Grant (SSBG) in 9 states, the Supplemental Nutrition Assistance Program (SNAP) in 10 states, the

ОГЛЯД КЛЮЧОВИХ ФУНКЦІЙ ОКРУЖНОЇ ВЛАДИ

Нижче представлено основні сфери відповідальності окружної влади у США:

Охорона здоров'я населення

На балансі округів перебувають понад 900 державних лікарень і клінік із загальним фондом понад 58 000 ліжко-місць

Під їхнім керівництвом функціонують понад 1 900 місцевих органів охорони здоров'я

Забезпечують роботу понад 750 закладів довгострокового догляду та понад 750 центрів психічного здоров'я

У більшості штатів на них покладено обов'язок з медичного обслуговування незаможних, незастрахованих і соціально незахищених громадян

У 26 штатах округи щорічно вносять понад 28 мільярдів доларів як регіональне співфінансування федеральної програми медичного страхування незаможних Medicaid

Надають широкий спектр медичних послуг, включно з допомогою населенню і мільйонам ув'язнених, які перебувають в окружних СІЗО і місцях тимчасового затримання, у сфері психічного здоров'я

Соціальні служби, включно з обслуговуванням ветеранів

Окружна влада виступає партнером федерального уряду в реалізації широкого спектра соціальних програм і заходів продовольчої підтримки, покликаних поліпшити становище вразливих груп населення. Роль округів у цих програмах варіюється залежно від їхньої специфіки та особливостей законодавства штату. На окружному рівні діють такі програми: програма тимчасової допомоги нужденним сім'ям (TANF) і Блокові гранти на соціальні

child welfare system in 11 states and the Child Care and Development Fund (CCDF) in 8 states.

Counties invest \$62 billion of federal, state and local funds in human services each year.

Over 248,000 county human services professionals deliver vital services to our nation's most vulnerable populations, including seniors, individuals with disabilities, children experiencing abuse and neglect, homeless individuals and low-income households.

Counties in 29 states, plus the District of Columbia, have county veterans service officers (CVSOs), predominantly funded with local taxpayer dollars, to serve as essential advocates for veterans and their families as they navigate the complex process of accessing their Veteran Affairs (VA) benefits.

потреби (SSBG) - у 9 штатах; Програма додаткової продовольчої допомоги (SNAP) - у 10 штатах; Система соціального забезпечення дітей - у 11 штатах; Фонд підтримки догляду за дітьми та їхнього розвитку (CCDF) - у 8 штатах. Щороку округи інвестують 62 мільярди доларів із коштів, отриманих на це від федерального, регіонального та місцевого бюджетів, у фінансування соціальних програм. Понад 248 000 фахівців із соціальної роботи надають критично важливу підтримку найбільш вразливим категоріям громадян, зокрема літнім людям, особам з інвалідністю, дітям, які страждають від жорстокого поводження і бездоглядності, бездомним і малозабезпеченим.

У 29 штатах, а також в окрузі Колумбія діють окружні служби у справах ветеранів. Їхні співробітники, що фінансуються переважно за рахунок місцевих податків, виступають, по суті, захисниками прав ветеранів та їхніх родин у непростому процесі отримання належного їм соціального пакета від федерального Міністерства у справах ветеранів.

Justice and Public Safety

Operate 91 percent of local jails, with more than 8 million admissions each year

Serve as the local arm of the state/county court systems, including key players such as judges, district attorneys, public defenders, court clerks, and jail administrators (and court facilities)

Provide essential first responder services through sheriffs, police departments, constables, 911 operations, firefighters, EMT/EMS professionals and coroners/medical examiners

Lead regional and local emergency management planning, response and

Правосуддя та громадська безпека

У віданні округів перебуває 91 відсоток місцевих СІЗО, через які щорічно проходить понад 8 мільйонів осіб.

Вони є важливою ланкою штатної та окружної судової системи. До їхньої структури входять ключові учасники судочинства: судді, прокурори, державна адвокатура, адміністратори судів, слідчих ізоляторів і судових установ.

Забезпечення роботи екстрених служб, зокрема управлінь шерифа, поліцейських департаментів, служби судових приставів, системи виклику екстрених служб (911), пожежної охорони, швидкої допомоги, а також судово-медичної експертизи.

Округи відіграють провідну роль у плануванні, координації та реагуванні на надзвичайні

coordination, including through county Emergency Operations Centers

Public Administration

Record keeping including birth and death certificates, court records, election records, land records, marriage licenses, real estate transactions and tax assessments

Tax assessments and collections, including for other public entities such as public schools, municipalities and special purpose districts

Elections administration including funding and management of over 100,000 polling places and coordination and training of more than 700,000 poll workers each election cycle

Essential community facilities and services, such as parks and recreation, public libraries, arts and culture programs and facilities, community and technical colleges, housing and homelessness services, and community and economic development

Transportation and Infrastructure

Own and maintain more than 44 percent of public road miles and nearly 40 percent of bridges

Support nearly 80 percent of public transportation systems

Own or involved in operations of more than one-third of public airports

Major owners of public facilities, such as courthouses, county administration buildings, jails and detention centers, dams and reservoirs, sports stadiums, water purification systems, sewage treatment facilities, ports, and solid waste management and recycling centers.

ситуації регіонального та місцевого масштабу, зокрема через окружні центри управління в надзвичайних ситуаціях.

Адміністративні функції

Ведення документообігу, зокрема видача свідоцтв про народження і смерть, ведення судових архівів, списків виборців, земельних кадастрів, реєстрація шлюбів, оформлення угод з нерухомістю та податкова оцінка вартості нерухомості.

Нарахування та збір податків, зокрема на користь інших державних установ, таких як шкільні округи, муніципалітети та спеціальні адміністративні округи.

Організація виборчого процесу, зокрема фінансування і забезпечення діяльності понад 100 000 виборчих дільниць, а також підготовка та координація понад 700 000 працівників на виборчих дільницях у кожному виборчому циклі.

Розвиток соціальної інфраструктури, зокрема створення і підтримка парків і зон відпочинку, публічних бібліотек, закладів культури та мистецтва, громадських коледжів і професійно-технічних училищ, а також реалізація програм із розв'язання житлових проблем, допомоги бездомним і стимулювання соціально-економічного розвитку.

Транспорт та інфраструктура

У віданні округів перебуває понад 44% протяжності доріг загального користування і близько 40% мостів.

Округи забезпечують функціонування майже 80% систем громадського транспорту.

Вони володіють або беруть участь в управлінні більш ніж третиною державних аеропортів.

У власності округів також перебуває значна частина громадських об'єктів, включно з будівлями судів і місцевої адміністрації, СІЗО та місцями тимчасового затримання, греблями та водосховищами, спортивними стадіонами, водоочисними спорудами, станціями очищення стічних вод, портами, а також центрами з перероблення та утилізації твердих відходів.

county of hamilton, ohio

Округ гамільтон, штат огайо

<https://www.hamiltoncountyohio.gov>

<https://www.hamiltoncountyohio.gov>

COUNTY GOVERNMENT FUNCTIONS AND RESPONSIBILITIES

As an agent of the state, the county government serves the entire county in these ways: (1) through elected officials, it administers and enforces state laws, collects taxes, assesses property, records public documents, conducts elections, issues licenses; (2) through appointed boards and officials, it provides parks, libraries, sewers, emergency management, public assistance,

ФУНКЦІЇ ТА ОБОВ'ЯЗКИ ОКРУЖНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ

Представляючи уряд штату, окружні органи влади служать інтересам округу в такий спосіб: (1) через обраних посадових осіб керують і забезпечують дотримання законів штату, збирають податки, здійснюють оцінку об'єктів, реєструють акти громадянського стану, проводять вибори, видають ліцензії; (2) через призначені ради і посадових осіб забезпечують функціонування парків, бібліотек, міської

and hospitals.

As required by state law, county government also serves unincorporated areas by providing such purely local government facilities and services as highways, police protection, building inspection, planning and zoning. Elected county officials oversee most of these services. A city or village may contract with the county to receive a service.

Hamilton County has no top executive and no single overall governing body. Responsibility for county government is shared by the Ohio General Assembly that has legislative power; the county courts that have judicial powers and a three-person board of county commissioners and eight other county officials who have administrative powers. Also participating in Hamilton County government are a number of semi-independent boards and commissions created by the state, or permitted by state law and created by the authorities specified when the need arises.

The chart below describes how major county functions are divided between the board of county commissioners, other elected officials, and various boards and commissions.

каналізації, лікарень, керують діями в надзвичайних ситуаціях, надають державну допомогу малозабезпеченим. Відповідно до норм законодавства штату уряд округу обслуговує також т.зв. неінкорпоровані території, надаючи такі об'єкти й послуги, що відносяться виключно до сфери місцевих органів влади, як-от: автомобільні дороги, поліцейська охорона, інспекція будівель, планування і зонування. Роботу більшої частини цих служб контролюють виборні посадові особи округу. Для отримання тієї чи іншої послуги будь-яке місто чи селище може укласти з округом контракт.

В окрузі Гамільтон немає вищого виконавчого органу та єдиного загального органу влади. Відповідальність за управління округом ділять між собою генеральна асамблея штату Огайо, що має законодавчу владу; окружні суди, які мають судові повноваженнями; а також рада уповноважених округу з трьох осіб і вісім інших посадових осіб округу, що мають адміністративні повноваження. Також в урядуванні в окрузі Гамільтон бере участь ряд частково незалежних рад і комісій, створених штатом (або дозволених його законодавством і створюваних зазначеними в ньому органами влади за потреби).

Наведена нижче діаграма показує, як розподілено основні функції округу між радою окружних уповноважених, іншими виборними посадовими особами та різними радами й комісіями.

**BOARD OF COUNTY
COMMISSIONERS**

**ОКРУЖНА РАДА
УПОВНОВАЖЕНИХ**

*Economic
Development* –
**Економічний
розвиток**

*Economic
development
initiatives, community
development* –
Ініціативи у сфері
економічного та
місцевого розвитку

*Environmental
Control* –
**Охорона
довкілля**

*Solid waste disposal,
air and water quality
management* –
Переробка твердих
відходів, управління
якістю повітря і води

*General
Government* –
**Загальне
керівництво**

*Taxing, budgeting,
purchasing, property
management, building
inspections, county
facilities management,
planning and zoning,
human resources
administration, board
and commission
appointments* -
Оподаткування,
складання бюджету,
закупівлі,
управління
нерухомістю,
інспекції будівель,
управління
об'єктами округу,
планування і
зонування,
управління
людськими
ресурсами,

**INDEPENDENT
BOARDS,
COMMISSIONS,
OTHERS –
НЕЗАЛЕЖНІ РАДИ,
КОМІСІЇ І Т.П.**

*Election-related
activities, library
trustees* – Діяльність,
пов'язана з виборами,
попечителі бібліотек

**OTHER ELECTED
OFFICIALS –**

**ІНШІ ВИБОРНІ
ПОСАДОВЦІ**

*Certification of available
revenue, contracting and
administering property tax
laws (Auditor); recording
deeds and other official
records (Recorder);
investment and oversight of
county funds, redemption
of county warrants
(Treasurer)* –
Документування зібраних
надходжень, укладання
контрактів та
адміністрування законів
про податок на
нерухомість (аудитор);
реєстрація прав власності
на нерухомість та інших
офіційних документів
(реєстратор);
інвестування та нагляд за
коштами округу,
погашення облігацій

призначення в раду і
комісію

округу (скарбник)

**Health – Охорона
здоров'я**

*Alcohol and drug
addiction services
(ADAS), mental
retardation –
developmental
disabilities services
(MRDD), child fatality
investigation, various
children and family
services, mental health
services, health and
hospitalization levies,
hospital commission -
Служби боротьби з
алкоголізмом і
наркоманією (ADAS),
служби допомоги
дітям із затримкою
психічного розвитку і
порушеннями
розвитку(MRDD),
розслідування
випадків смерті дітей,
різні послуги для
дітей і сім'ї, послуги в
галузі психічного
здоров'я, збори на
охорону здоров'я та
госпіталізацію,
лікарняна комісія*

**Judicial – Судові
органи**

*Court records archive, title
issuance, collecting and
disbursing court costs
(Clerk of Courts);
operations of appeals,
common pleas, municipal,
juvenile, probate, and
domestic relations court -*

**Public Safety –
Громадська
безпека**

*9-1-1 service,
homeland security -
служба 9-1-1,
внутрення безпека*

*Legal counsel to the
indigent (Public
Defender), disaster
planning and
emergency management
(EMA), regional law
enforcement
information network
(CLEAR) – (CLEAR) –
Юридична допомога
малозабезпеченим
(державний
захисник), планування
дій при стихійних
лихах і управління в
надзвичайних
ситуаціях(EMA),
регіональна
інформаційна мережа
правоохоронних
органів (CLEAR)*

Архів судової
документації, видача
документів на власність,
збір та виплата судових
витрат (адміністратор
суду); розгляд апеляцій,
загальних клопотань,
муніципальний суд, суд у
справах неповнолітніх,
справах про спадщину та
з сімейних відносин

*Investigation of deaths
resulting from
accidents/criminal acts
(Coroner); county's
criminal and civil attorney,
counsel to the BOCC
(Prosecutor); law
enforcement, jail
operations, court security,
crime investigation,
process execution (Sheriff)-
Розслідування випадків
смерті в результаті
нещасних випадків
/зловмисних дій
(коронер); прокурор
округу у кримінальних і
цивільних справах,
юрисконсульт ради
окружних
уповноважених
(прокурор);
правоохоронні органи,
СІЗО, безпека суду,
розслідування злочинів,
виконання
процесуальних дій
(шериф)*

**Public Works –
Громадські
роботи**

*Water and sewer
districts –
Управління
водоканалу*

*Construction and
maintenance of county
roads and bridges
(Engineer) – Будівництво
та ремонт доріг і мостів*

**Recreation –
Дозвілля і
відпочинок**

*Financing and
operations of
stadiums –*
Фінансування та
експлуатація
стадіонів

*Zoo levy, cultural
activities (Museum
Center levy), parks
commission –* Збори на
утримання зоопарків,
культурних об'єктів
(«музейний збір»),
паркова комісія

**Social Services –
Соціальні
служби**

*Job and Family
Services –* Служби
зайнятості та
сімейної підтримки

*Senior services levy,
veterans services –*
Збори на послуги
людям похилого віку
та ветеранам війни

**FROM MUNICIPALITIES TO
SPECIAL DISTRICTS:
OFFICIAL COUNT OF EVERY TYPE
OF LOCAL GOVERNMENT**

**ВІД МУНІЦИПАЛІТЕТІВ ДО
СПЕЦІАЛЬНИХ ОКРУГІВ: ОФІЦІЙНИЙ
ПІДРАХУНОК УСІХ ВИДІВ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

From:

<https://www.census.gov/library/stories/2019/>

Джерело:

<https://www.census.gov/library/stories/2019/>

AMERICA COUNTS STAFF

АМЕРИКА ПРОВОДИТЬ ПЕРЕКЛИЧКУ

OCTOBER 29, 2019

29 ЖОВТНЯ 2019 Р.

We know what counties and municipalities are. But what are special districts?

Ми знаємо, що таке округи та муніципалітети. Але що таке спеціальні округи?

Special districts are independent government units created for a limited, specific purpose and, every year, new districts are created and existing ones dissolve.

Спеціальні округи – це незалежні адміністративні одиниці, створені для строго певної мети. Щороку створюються нові округи, а існуючі розпускаються.

The latest in-depth, encyclopedic count of special districts and all types of local governments in the United States is now available.

Сьогодні доступний останній детальний список спеціальних округів і всіх типів місцевих органів влади в Сполучених Штатах.

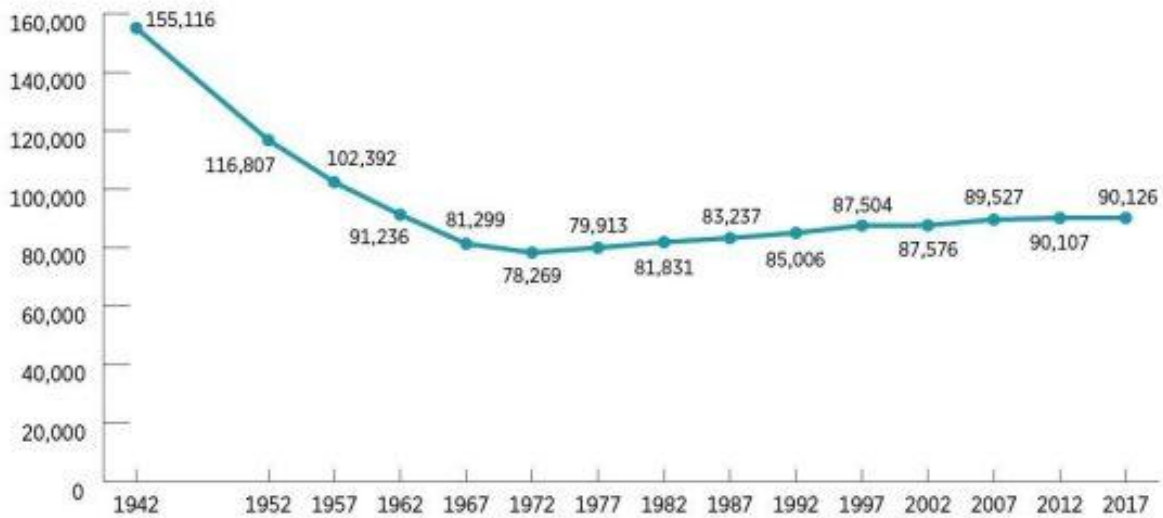
Released earlier this year, the U.S. Census Bureau's 2017 Census of Governments Organization component provides statistics on governments in the United States as of June 2017 and shows changes since the last count in 2012.

Опублікований раніше цього року документ Бюро перепису населення США «Перепис урядів 2017 року» містить статистичні дані станом на червень 2017 року і показує зміни з моменту останнього підрахунку в 2012 році.

Tables show counts by government type, state, population-size groups, function and school systems.

Таблиці подають дані за типом уряду, штатом, групою населення, функціями і шкільними системами.

Count of Governments Throughout the Years: 1942 to 2017

Notes: Prior to the 1950 Census of Governments Act, the Census Bureau conducted the Census of Governments once every 10 years. Collection began every 5 years starting in 1957. For more information, see www.census.gov/history/www/programs/governments/census_of_governments.html.

Data are not subject to sampling error. For information on nonsampling error and definitions, see www.census.gov/programs-surveys/gus/technical-documentation/methodology.html.

Source: U.S. Census Bureau, 2017 Census of Governments: Organization Component Estimates, Table 1, Government Units by State: Census Years 1942 to 2017, available at www.census.gov/data/tables/2017/econ/gus/2017-governments.html.

Local governments are classified into five types: county, municipal, township, special districts and school districts.

County, municipal and township governments are general-purpose governments. The official count for those types of governments has not changed significantly since 2012.

Then there are special districts.

They typically have a shorter lifespan and higher turnover than general purpose governments, but the difference in their counts was also relatively slim between 2012 and 2017: The 2017 Census of Governments added more than 1,500 special districts and removed roughly 1,260 that are no longer operating.

Органи місцевого самоврядування діляться на п'ять типів: окружні, муніципальні, селищні, спеціальні округи і шкільні округи.

Уряди округів, муніципальних утворень і селищ є органами влади «загального призначення». Офіційні цифри по них істотно не змінювалися з 2012 року.

Але існують також спеціальні округи.

Як правило, вони створюються на більш короткий термін, ніж органи влади загального призначення, і «плинність» серед них вища, але різниця в їхній кількості на 2017 рік порівняно з 2012-м також виявилася невеликою: в переписі 2017 року додано більше 1500 спеціальних округів і близько 1260 видалено як більш не діючих.

Why So Many New Special Districts?

So why are states creating special districts these days?

In some cases, states create them to provide services to newly- developed geographic areas.

In other cases, the special purpose activity or services already exist, but residents expect a higher level of quality.

For example, a state may have fire protection services. However, the established governmental structure may not legally allow the fire district to raise enough funds to maintain the desired level of quality services.

That's when a state may choose to create a special district. Most special districts can levy additional property or sales taxes, and may borrow money to buy or build facilities by issuing bonds.

Some districts are only active for a limited time, usually as long as it takes to pay back a debt.

Навіщо стільки нових спеціальних округів?

Так для чого в наші дні штати створюють спеціальні округи?

Іноді штати створюють їх для надання послуг новим географічним районам, що розвиваються.

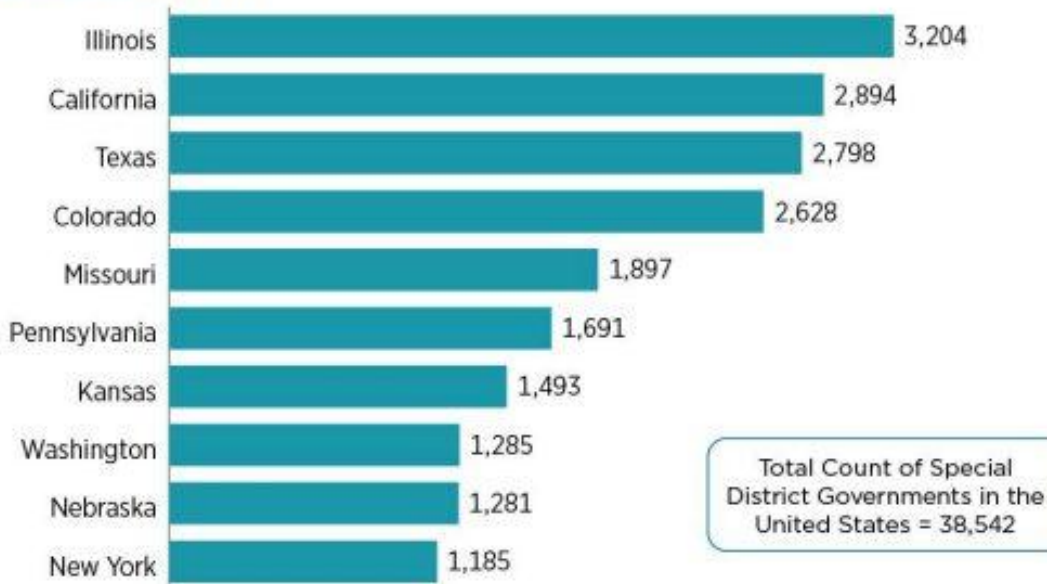
В інших випадках той чи інший вид діяльності або послуг вже існує, але жителі хочуть кращої якості.

Наприклад, штат може мати служби протипожежного захисту. Однак наявна структура управління не може юридично дозволити пожежному округу зібрати достатньо коштів для підтримки бажаного рівня якості послуг.

У цьому випадку штат може прийняти рішення про створення спеціального округу. Більшість спеціальних округів можуть стягувати додаткові податки на нерухомість або з продажів, а також позичати кошти для покупки або будівництва об'єктів шляхом випуску облігацій.

Деякі такі округи діють лише протягом обмеженого часу – зазвичай стільки, скільки потрібно для погашення боргу.

Top 10 States With Highest Count of Special District Governments: 2017

Note: Data are not subject to sampling error. For information on nonsampling error and definitions, see www.census.gov/programs-surveys/gus/technical-documentation/methodology.html.

Source: U.S. Census Bureau, 2017 Census of Governments, Organization, Table 2, Local Governments by Type and State: 2017, available at www.census.gov/data/tables/2017/econ/gus/2017-governments.html, and 2017 Individual State Description Manual, available at www.census.gov/library/publications/2019/econ/2017isd.html.

10 штатів з найбільшою кількістю спеціальних округів на 2017 рік (за даними Бюро перепису населення США)

Загальна кількість спеціальних округів у країні сягнула 38 542.

Multifunction Districts

Between the 2012 and 2017 census, multifunction districts grew the most.

Multifunction districts can collect property taxes and issue tax-exempt bonds. Legislation authorizing multifunction districts was passed in most states across the nation in the 1980s.

Багатофункціональні округи

У період між переписами 2012 і 2017 років найбільше збільшилася кількість багатофункціональних округів.

Багатофункціональні округи можуть збирати податки на нерухомість і випускати безподаткові облігації. Законодавство, що дозволяє створення багатофункціональних округів, було прийнято в більшості штатів по всій країні в 1980-х роках.

For example:

- In **Colorado**, the 2017 Census of Governments added close to 270 metropolitan districts to the master list of local governments in the state.

Metropolitan districts can provide a wide array of services, such as fire protection, street improvements, recreation, mosquito control and television relay services.

These districts can collect property taxes and issue public debt. That's why it's important to keep track of public funds controlled by these districts.

Most of the metropolitan districts in Colorado are development districts created to provide funding for development projects.

- In **Texas**, multifunction districts, called Municipal Utility Districts (MUDs), also showed growth. The 2017 Census of Governments added nearly 200 units to the master list of local governments in Texas.

MUDs provide a variety of utility services in areas not included in a municipality. These districts can finance developing infrastructure and housing.

MUDs can incur public debts in the form of bonds to finance infrastructure and/or housing, and may dissolve in 15 to 25 years after the debt is paid in full.

Наприклад:

- У Колорадо перепис урядів 2017 року додав близько 270 муніципальних округів до основного списку місцевих органів влади штату.

Муніципальні округи можуть надавати широкий спектр послуг, таких як протипожежний захист, благоустрій вулиць, можливості для відпочинку, боротьба з комарами і ретрансляція телепрограм.

Ці округи мають право збирати податок на нерухомість і випускати державні боргові зобов'язання. Ось чому важливо відстежувати державні кошти, контрольовані цими округами.

Більшість муніципальних округів у Колорадо є районами розвитку, створеними для забезпечення фінансування різних проєктів будівництва та ін.

- У Техасі багатофункціональні округи, звані округами муніципальних комунальних послуг (MUD), також округи показали зростання. Перепис 2017 року додав майже 200 одиниць до основного списку місцевих органів влади в Техасі.

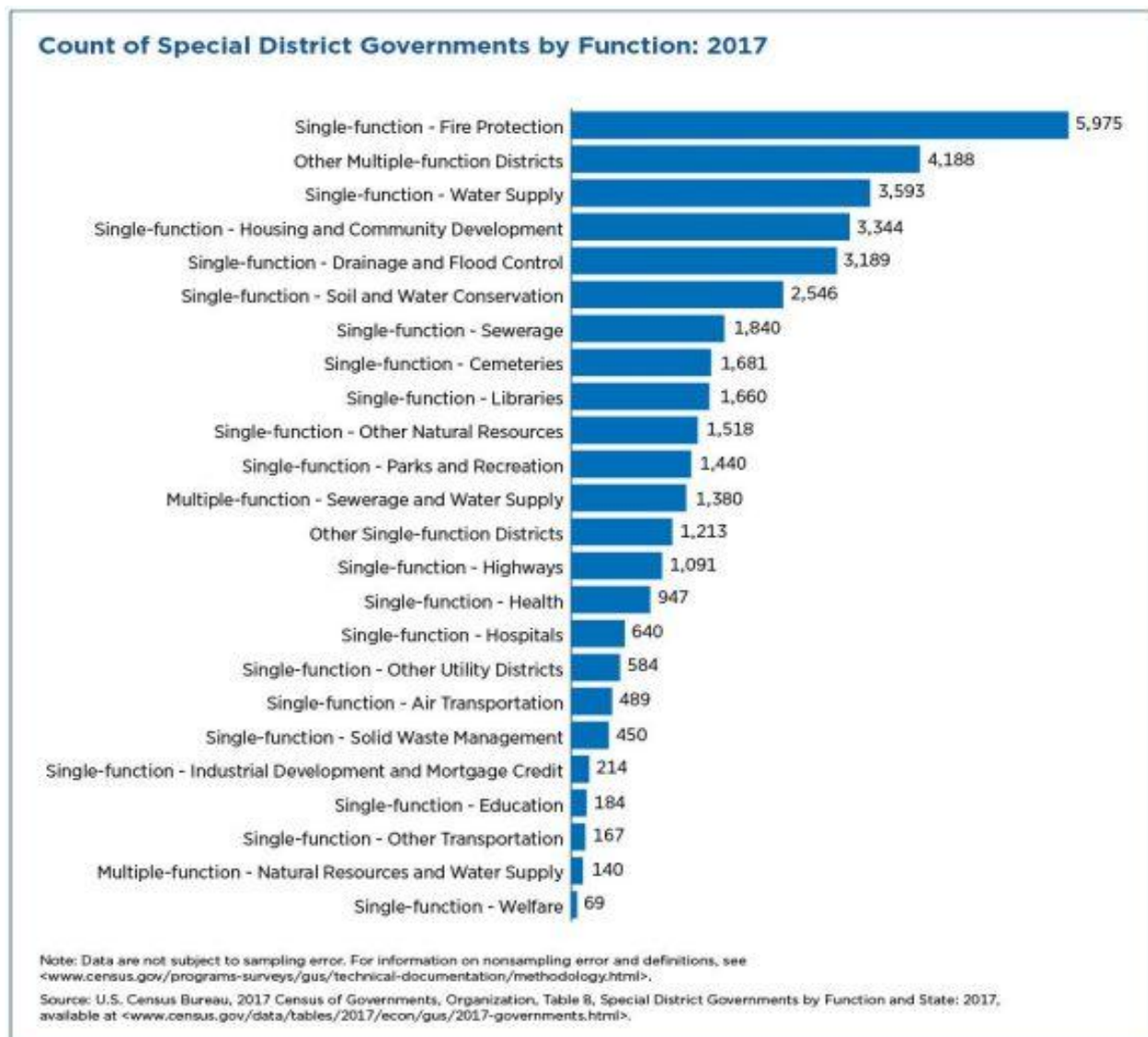
MUD надають різні комунальні послуги в місцевостях, не включених в будь-яке муніципальне утворення. Ці округи можуть фінансувати розвиток інфраструктури та житла.

MUD мають право на державні запозичення у вигляді облігацій для фінансування інфраструктури та/або житла

і можуть припиняти свою діяльність через 15-25 років після повного погашення боргу.

As in Colorado, developers who see public-private partnerships as business opportunities usually drive the creation of multifunction districts.

Як і в Колорадо, забудовники, які бачать у державно-приватному партнерстві добрі можливості для бізнесу, зазвичай стимулюють створення багатофункціональних районів.

Одно- (single -) і багатофункціональні (multiple-function) спеціальні округи за характером виконуваних ними функцій – від пожежної захисту і водопостачання до охорони водних та інших природних ресурсів і соціального забезпечення

Development And Water Supply Districts

Financing capital improvement was the leading force behind special district growth in Florida.

The 2017 Census of Governments added about 130 new Community Development Districts (CDD). In Florida, CDDs may finance a variety of community development projects, such as new sewage facilities.

The 2017 Individual State Descriptions publication provides a comprehensive description of the governmental organization for the 50 states and the District of Columbia.

Some of these districts are similar to Community Improvement Associations (CIAs) in size and scale of operations. Both are a result of the housing boom from 2003 to 2008.

The major difference is that CDDs are considered public government units that enjoy some tax exemptions, although this comes with other regulations and required transparency in governing these districts.

The 2017 Census of Governments data also reflect the creation of more water supply districts in New Mexico. Over 150 Mutual Domestic Water Consumers Associations were included as special district governments since the last census. Other states, including California, Arkansas, Missouri and Washington, also added between 10 to 20 water supply districts.

Округи розвитку та водопостачання

Фінансування капітального будівництва було головною рушійною силою створення спеціальних округів у Флориді.

Перепис 2017 року додав близько 130 нових округів благоустрою (CDD). У Флориді CDD можуть фінансувати різні проєкти місцевого благоустрою, такі як нові каналізаційні споруди.

Видання 2017 року «Описи окремих штатів» містить докладний опис організації і структури місцевих урядів усіх 50 штатів і округу Колумбія.

За своїм розміром і масштабами діяльності деякі з згадуваних у ньому округів нагадують асоціації з благоустрою громад (CIA). І те, і інше з'явилося внаслідок житлового буму 2003-2008 рр.

Основна відмінність полягає в тому, що CDD вважаються одиницями системи державного управління і користуються деякими податковими пільгами, хоча до цих пільг «додаються» певні умови і вимоги особливої прозорості.

Дані перепису урядів 2017 року відображають також появу нових районів водопостачання в Нью-Мексико. З часу останнього перепису понад 150 асоціацій побутових споживачів води були включені в список в якості адміністрацій спеціальних округів. Інші штати, серед них Каліфорнія, Арканзас, Міссурі та Вашингтон, також додали від 10 до 20 округів водопостачання.

Fire And Emergency Services Districts

Nationally, Emergency Services Districts (ESD) that provide local fire protection and ambulance services have grown this decade: 150 were created from 2012 to 2017 — 130 of them in Texas.

The increase is centered in areas experiencing the fastest population growth in the country since the 2010 Census.

Often, ESDs are organized as a funding tool for existing volunteer fire departments.

These allow volunteer fire districts to collect additional property and sales taxes to provide service to their expanding communities.

It can be challenging to find fire-fighting funding in areas losing population and experiencing declining property values.

In Arizona, for example, laws passed in 2013 allow fire districts to consolidate into fire authorities to reduce overhead costs.

The 2017 Census of Governments shows 14 new joint fire authorities in Ohio.

Some township volunteer fire departments have recently begun to combine personnel, equipment and property tax revenue to become official special district governments.

Another way districts can improve emergency response and rescue operations is by creating Emergency Communications (911) Districts to help coordinate resources between

Округи екстрених служб

На національному рівні округи екстрених служб(ESD), які надають послуги пожежної охорони та швидкої допомоги, також показали кількісне зростання: з 2012-го по 2017 рік було створено 150 таких округів, з них 130 в Техасі.

Ця тенденція характерна для районів, де спостерігається найшвидше зростання населення в країні з часу перепису 2010 року.

Часто ESD створюють як інструмент фінансування існуючих добровільних пожежних підрозділів. Це дозволяє добровільним пожежним округам підвищити місцеві податки на нерухомість і з продажів, щоб мати можливість надавати послуги своїм. Ця тенденція характерна для районів, де спостерігається найшвидше зростання населення в країні з часу перепису 2010 року.

Часто ESD створюють як інструмент фінансування існуючих добровільних пожежних підрозділів. Це дозволяє добровільним пожежним округам підвищити місцеві податки на нерухомість і з продажів, щоб мати можливість надавати послуги своїм зростаючим населеним пунктам.

Непросто знайти фінансування для пожежних бригад в районах, де скорочується населення і знижується вартість нерухомості.

Наприклад, в Арізоні закони, прийняті в 2013 році, дозволяють пожежним округам для зниження накладних витрат об'єднуватися в пожежні управління. Перепис місцевих урядів 2017 року показує 14 нових об'єднаних пожежних

municipalities, counties and other local governments.

Some states, including Texas, Iowa, and Oregon, have had them since 1985. Others like Washington and Massachusetts have recently introduced laws enabling citizens to create 911 districts.

управлінь тільки в штаті Огайо.

Деякі селищні добровільні пожежні команди нещодавно почали об'єднувати ресурси (персонал, техніку та надходження від податку на нерухомість), стаючи офіційними органами управління спеціальних округів.

Ще один шлях, яким можна піти для підвищення готовності до дій в надзвичайних ситуаціях і рятувальних операцій – це створення округів екстреного зв'язку (округів 911), щоб у разі необхідності ефективніше розподіляти ресурси між муніципалітетами, округами та іншими місцевими органами влади.

У деяких штатах, включаючи Техас, Айову і Орегон, такі округи існують з 1985 року. Інші штати, такі як Вашингтон і Массачусетс, лише недавно прийняли закони, що дозволяють громадянам створювати «округи 911».

From Nebraska Legislature.gov

DILLON RULE AND HOME RULE: PRINCIPLES OF LOCAL GOVERNANCE

By Travis Moore, Research Analyst

The founding document of the United States, the Constitution, is silent on local governments.

Instead, the Ninth and Tenth Amendments reserve all other powers not previously delegated or prohibited to the states and the people.

Therefore, each state is responsible for granting broad or limited authority to each local branch of government, such as counties, municipalities, school districts, and other political subdivisions.

There are two guiding principles of governance for local governments: the Dillon Rule and Home Rule. This Snapshot provides a basic overview of these principles.

What is the Dillon Rule?

The Dillon Rule is the principal that local government only exercises (1) powers expressly granted by the state, (2) powers necessarily and fairly implied from the grant of power, and (3) powers crucial to the existence of local government.

The Dillon Rule is named after Iowa Supreme Court Justice John F. Dillon and is based on a

Джерело: Nebraska Legislature.gov

ПРАВИЛО ДІЛЛОНА І ДОКТРИНА HOME RULE (МІСЦЕВОЇ АВТОНОМІЇ): ПРИНЦИПИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Тревіс Мур, аналітик-дослідник

В основоположному документі Сполучених Штатів, Конституції, нічого не сказано про органи місцевого самоврядування. Натомість Дев'ята і Десята поправки зберігають за штатами і народом всі інші не делеговані Сполученим Штатам Конституцією або не заборонені нею повноваження. Таким чином кожен штат несе відповідальність за надання широких або обмежених повноважень кожному органу місцевого самоврядування, як-от округи, муніципалітети, шкільні округи та інші адміністративно-територіальні одиниці.

Для органів місцевого самоврядування існує два керівних принципи управління: правило Діллона і home rule (місцеве самоврядування, засноване на значній автономії). У цьому короткому огляді представлений базовий аналіз цих принципів.

Що таке правило Діллона?

Правило Діллона – це принцип, згідно з яким орган місцевого самоврядування здійснює тільки (1) повноваження, прямо надані йому урядом штату, (2) прерогативи, які обов'язково і справедливо надаються опосередковано в силу наділення владою, і (3) повноваження, що мають вирішальне значення для існування місцевого уряду.

Правило Діллона отримало свою назву на честь судді Верховного суду штату Айова

municipal philosophy he expressed in an 1868 case.

In the court opinion, Justice Dillon emphasized that local governments are considered an extension of the state and power is distributed to those local governments according to the state constitution.

This philosophy was later reiterated by the United States Supreme Court in 1907 and became the guiding principles of local governments across the country.

What is Home Rule?

Home Rule is granted by state constitution or state statute and allocates some autonomy to a local government, if the local government accepts certain conditions.

Home Rule implies that each level of government has a separate realm of authority. Therefore, state power should not infringe on the authority of local government in certain areas.

Often, local governments initiate this doctrine through an organizational plan called a Home Rule Charter that is adopted by a popular vote of the people.

What principle does Nebraska follow?

Nebraska is considered a Dillon Rule state, which means that cities, villages, and other political subdivisions only have those powers expressly granted to them by the Legislature.

Джона Ф. Діллона і засноване на концепції муніципальної системи, яку він сформулював в одній судовій справі 1868 року. У судовому рішенні суддя Діллон підкреслив, що органи місцевого самоврядування вважаються продовженням штату, тож повноваження передаються цим органам місцевого самоврядування відповідно до конституції штату.

Ця концепція була пізніше підтверджена Верховним судом Сполучених Штатів в 1907 році і стала керівним принципом для органів місцевого самоврядування по всій країні.

Що таке home rule?

Прерогатива home rule надається конституцією або законом штату і означає певну автономію органів місцевого самоврядування – на певних умовах.

Home rule передбачає, що кожний рівень уряду має окрему сферу повноважень. Тому уряд штату не має права обмежувати повноваження органів місцевого самоврядування в певних сферах.

Часто органи місцевого самоврядування ініціюють реалізацію цієї доктрини за допомогою організаційного плану, який називається статутом автономного самоврядування і приймається місцевими виборцями.

Якого принципу дотримується Небраска?

Небраска відноситься до штатів, які дотримуються правила Діллона, тобто міста, селища та інші адміністративно-територіальні одиниці мають тільки ті повноваження, які їм прямо надали

The Nebraska Constitution prohibits the Legislature from passing legislation dealing with local laws and recognizes the necessary role of local government.

However, the Nebraska Constitution authorizes cities with a population of more than 5,000 inhabitants to form a government under Home Rule.

This constitutional provision is considered self-executing and does not require additional action by the Legislature.

A city organizing under Home Rule adopts a Home Rule Charter, which must be consistent with and is subject to the Constitution and laws of Nebraska. Lincoln and Omaha are Nebraska's only Home Rule cities.

законодавчі органи. Конституція штату Небраска забороняє законодавчим органам приймати закони, що стосуються місцевих законів, і визнає необхідність органів місцевого самоврядування.

Утім, конституція штату Небраска дозволяє містам з населенням понад 5000 осіб формувати уряд у рамках дії принципу автономного самоврядування (home rule). Це положення конституції вважається таким, що має виконавчу силу і не вимагає додаткових дій з боку законодавчого органу.

Місто, яке функціонує відповідно до принципів home rule, приймає статут автономного самоврядування, який має відповідати конституції і законам штату Небраска і дотримуватись їх. Лінкольн і Омаха – єдині міста штату Небраска, в яких діє автономне самоврядування.

What do other states do?

In other states, Dillon Rule and Home Rule are implemented in a myriad of ways.

In a majority of states, the Dillon Rule reigns and local governments exercise only those expressly granted powers.

There are eight states that apply the Dillon Rule in very limited circumstances and to specific local entities.

For example, Indiana only applies the Dillon Rule to townships.

In addition to Nebraska, 31 states provide for Home Rule in their state constitutions. Of these states, 20 recognize Home Rule as a self-executing power and 11 require enabling legislation.

Як це відбувається в інших штатах?

В інших штатах правило Діллона і home rule реалізуються в безліч способів.

У більшості штатів діє правило Діллона, і органи місцевого самоврядування здійснюють тільки безпосередньо передані їм повноваження.

Існує вісім штатів, які застосовують правило Діллона за дуже обмежених обставин і тільки до конкретних місцевих органів. Наприклад, Індіана застосовує це правило тільки до малих муніципальних утворень. Крім Небраски, 31 штат передбачає home rule у своїх конституціях. З них 20 визнають автономне самоврядування як повноваження, що його дане муніципальне утворення бере на себе дискреційно, а в 11 для цього потрібно прийняти відповідне законодавство.

Eight states authorize Home Rule by statute and specifically identify the local governments that can use Home Rule.

Вісім штатів прийняли закони, що дозволяють автономне самоврядування (home rule) і конкретно визначають типи місцевого уряду, які можуть застосовувати принцип самоврядування.

Notably, several states employ both the Dillon Rule and Home Rule when empowering their local governments. In these instances, the Dillon Rule applies to all local governments that are not explicitly provided for in the state's constitution or statutes, while Home Rule applies to local governments that are so explicitly prescribed.

Цікаво, що кілька штатів при визначенні повноважень місцевих органів влади використовують як правило Діллона, так і принцип home rule. У цих випадках правило Діллона застосовується до всіх місцевих урядів, які прямо не передбачені в конституції або законах штату, тоді як принцип home rule застосовний тільки чітко встановлених органів місцевого самоврядування.

UNDERSTANDING THE CITY BUDGET

City of Roswell (pop 94498)

You can watch this video at:

<https://www.youtube.com/watch?v=iNgNOO9wC1o>

Transcript

As a city government, everything we do is funded by you, our residents and visitors, and when it comes to understanding how we collect and spend that money, it can be, well, intimidating to say the least.

But there are basic practices and principles that we follow every year to ensure that we are spending your money wisely and supporting the many programs and services the city provides.

ВЧИМОСЯ ОРІЄНТУВАТИСЯ В МІСЬКОМУ БЮДЖЕТІ

Місто Розвелл (нас. 94498)

Ви можете переглянути це відео тут:

<https://www.youtube.com/watch?v=iNgNOO9wC1o>

Розшифровка

Все, що ми робимо як міський уряд, фінансується вами, жителями і гостями міста, але якщо ви хочете зрозуміти, як ми збираємо і витрачаємо ці гроші, це може виявитися непростим завданням.

Утім, існують певні основні методи та принципи, які ми дотримуємося щороку, щоб розумно витратити ваші гроші та підтримувати безліч програм та послуг, що надаються містом.

Let's just start at the beginning of the process, where the money comes from. In Roswell, that revenue is collected in the form of taxes, like property tax and sales taxes, and other sources like licenses, permits, and fees for services. So, what does that mean for you?

Well, let's just say you just moved into a \$300,000 home here in Roswell. First off, congratulations!

That's a big step for you and your family, but now it's time to pay your property taxes and see what exactly that money pays for.

You'll pay approximately \$654 per year in city property tax. Now, that's a good chunk of change but it pays for the city services that we use throughout the year. So let's break that down even further:

Each day you contribute 43 cents to the Police Department, 23 cents to the Fire Department, 29 cents to the Recreation and Parks, 19 cents to Transportation, 18 cents to the Capital Projects Fund, 10 cents to the Community Development, 25 cents to Administration, 7 cents to the Finance Department, and 4 cents to help pay off City loans.

The City taxes you pay, in addition to other revenue like sales tax and fees, largely make up the funding that drives the City's annual budget and supports high quality programs and services that make Roswell one of the best cities in the country to live, work and play, but you already knew that.

Now what you may not know is how the City decides to spend that money, and that is where our budget book comes into play. Inside this BIG binder, every penny of the budget is accounted for and categorized, and it details the process the budget goes through.

Почнімо з самого початку. Звідки беруться ці кошти? У Розвеллі вони збираються у вигляді податків, таких як податки на нерухомість та податки з продажів, а також у вигляді зборів за ліцензії, дозволи та послуги. Що це означає для вас?

Уявіть собі, що ви просто переїхали в будинок у розмірі 300 000 доларів тут у Розвеллі. Перш за все, вітаю! Це великий крок для вас і вашої родини, але тепер прийшов час заплатити податки на нерухомість і подивитися, на що підуть ці гроші.

Частка податку на нерухомість, що залишається в розпорядженні міської влади, становить приблизно 654 долари на рік. Це чимала сума, але вона оплачує міські послуги, якими ми користуємося протягом усього року. Тож рухаємося далі.

Щодня ви віддаєте 43 центи департаменту поліції, 23 центи пожежній службі, 29 центів на зони відпочинку і парки, 19 центів на громадський транспорт, 18 центів у Фонд капітального будівництва, 10 центів на міський розвиток, 25 центів адміністрації, 7 центів фінансовому департаменту і 4 центи, щоб допомогти погасити міські кредити.

Міські податки, які ви платите на додаток до податку з продажів і різних зборів, становлять значну частину того фінансування, що визначає річний бюджет міста, а також ті якісні програми та послуги, які роблять Розвелл одним з найкращих міст країни для життя, роботи і відпочинку... але це ви вже знаєте.

А ось чого ви, можливо, не знаєте, так це того, як міська влада вирішує, на що витратити ці гроші, і саме тут вступає в дію наш бюджетний grosбух. Всередині цієї грубенької теки враховується і записується кожний цент бюджету, і тут ви можете детально побачити шлях, по якому проходить наш бюджет.

The first step of the budget cycle is Development and Preparation. From January to May, the City Administrator, the Finance team, the Mayor's office and all other City departments develop the budget. This is just where initial decisions are made.

We estimate what will be funded with the money we project will be collected the following year and during this time, the City also holds more than 10 public meetings where everyone can discuss what to spend the budget on.

Now, talking about the budget can be, well.. like talking about the budget but we will always encourage our residents to attend these meetings to get their input.

Then during May and June, the budget is in the Review and Adoption stage. The City Council reviews and can make additional changes to the proposed budget. Then it's voted on during City Council meetings.

When the budget goes through two readings and is passed by the Mayor and City Council, it is officially adopted. The new fiscal year starts on July 1, and the final stage of the cycle begins, implementation. This is your money in action. It is when budgeted funds are actually distributed so our staff can go out and do the important work that needs to be done in our community. Then the cycle begins all over again in January.

And to ensure that the budget remains on track, our finance department evaluates the budget throughout the year making sure the money is spent where it was intended. This monitoring happens every day and is led by the City's dedicated team of finance professionals. They are the guardians of your dollar, and, well, they are simply the best.

Першим етапом бюджетного циклу є розробка і підготовка. З січня по травень розробкою займаються сіті-менеджер, фінансова група, мерія і всі інші департаменти муніципалітету. Саме тут приймаються початкові рішення.

Ми оцінюємо, що фінансуватиметься з коштів, які ми плануємо залучити в наступному році, і за цей час муніципалітет проводить більше 10 публічних зборів, на яких кожен може запропонувати, на що витратити бюджет.

Звичайно, можна багато говорити про бюджет... але ми завжди й усіма можливими способами запрошуємо громадян бути присутніми на цих зустрічах, щоб дізнатися їхню думку.

Потім, протягом травня і червня, бюджет перебуває на стадії розгляду і прийняття. Міська рада розглядає пропонований бюджет і може вносити до нього додаткові зміни. Потім бюджет обговорюється на засіданнях міської ради.

Коли бюджет проходить два читання і приймається мером і міською радою, він вважається офіційно прийнятим. 31 липня починається новий фінансовий рік і з ним заключний етап бюджетного циклу – виконання. Ваші гроші приходять у рух. Вони направляються одержувачам, щоб наші співробітники могли виконувати важливу роботу, яку хтось повинен робити в нашому місті. А потім, у січні, почнеться новий цикл.

І щоб гарантувати, що все йде за планом, наш фінансовий відділ відстежує виконання бюджету протягом усього року, пильнує, щоб гроші були витрачені за призначенням. Цей моніторинг ведеться щодня спеціально створеною командою фінансистів. Вони стоять на сторожі ваших грошей і відмінно роблять свою роботу.

It takes extraordinary amount of time and effort in every department in the City to put this budget together, and it is not just crunching the numbers. Our finance department ensures that every line item not only follows state and federal regulations, but our own policies and procedures that balance the budget and meet the goals of the community.

Of course, there are still many other steps in between each stage of the budget, but much to your relief, this isn't an accounting class, just a short video. Thank you for your time, and we hope that this helps you better understand how your local government operates. If you have any questions about any part of the budget, please contact budget@roswellgov.com or attend one of the many public budget meetings and ask in person.

Для складання бюджету кожний департамент витрачає величезну кількість часу і зусиль – не просто працюючи на калькуляторі. Наш фінансовий відділ пильно стежить за тим, щоб кожна стаття витрат відповідала не тільки федеральним і штатним законам, а й нашим внутрішнім правилам і процедурам, що дозволяє і збалансувати бюджет, і відповідати на запити спільноти.

Звичайно, кожному етапу бюджету передують ще багато інших кроків, але, на ваше полегшення, це не урок бухгалтерського обліку, а просто коротеньке відео. Дякуємо за увагу, сподіваємося, що допомогли вам краще зрозуміти, як працює ваш місцевий уряд. Якщо у вас є питання з якоїсь частини бюджету, пишіть на budget@roswellgov.com або приходьте на чергове публічне обговорення і поставте своє запитання.

AN INTRODUCTION TO CITY FINANCES

From: <https://www.portlandoregon.gov/>

City of Portland, OR (pop. 645,291)

Gas taxes, bonds, fees, property taxes, fines, tax increment funding, business license fees... Government finance in Oregon is complicated.

Questions come up all the time like, ‘Why can’t the money used to refurbish PGE Park or to build the street car or the Esplanade be used to help the schools or feed and shelter the homeless?’”

In response to questions like these, we prepared this brief introduction to city financing.

City of Portland Finance

The City of Portland operates on a tough set of financial controls that go beyond the State of Oregon’s requirement for an annual balanced budget.

In fact, the City’s financial bond rating is the highest allowed by law. Like any good business, we like to plan ahead in order to maintain a financially sound and stable city.

The City of Portland also operates from a balanced five-year financial forecast of revenues and expenditures that is updated each year.

The updated financial forecast, along with City Council approved annual goals, priority issues and policy documents, guides the City Council’s budget decisions.

Fluctuations in the City’s Base Revenues

In response to past ballot measures that limited property tax growth, City operating revenues have had to diversify to maintain the base necessary to meet the service demands of citizens.

ВСТУП ДО ТЕМИ «МІСЬКІ ФІНАНСИ»

Джерело: <https://www.portlandoregon.gov/>

Місто Портленд. Орегон (нас. 645 291)

Податки на бензин і нерухомість, облігації, збори, штрафи, фінансування в рахунок майбутніх податкових надходжень, ліцензійні збори... Державні фінанси в штаті Орегон – непроста тема. Ми весь час стикаємося з такими питаннями: «Чому гроші, що витрачаються на реконструкцію стадіону PGE Park, на міський трамвай, на еспланаду, не можуть бути використані для допомоги школам або на харчування і притулки для бездомних?» Як відповідь ми підготували це коротке введення в тему «Міські фінанси».

Фінанси міста Портленда

У Портленді діє жорсткий набір правил фінансового контролю, і вони йдуть далі вимог штату Орегон до збалансованого щорічного бюджету. Власне, фінансові облігації Портленда мають найвищий рейтинг, який тільки дозволено законом. Як будь-яке злагоджене підприємство, ми вважаємо за краще все планувати заздалегідь, щоб забезпечити місту фінансову стійкість і стабільність. Адміністрація Портленда діє на основі збалансованого п’ятирічного фінансового прогнозу доходів і витрат, який оновлюється щороку.

Поряд із затвердженими міською радою річними цілями, пріоритетами та програмними документами, цей прогноз визначає бюджетні рішення міської ради.

Коливання основних надходжень

У відповідь на рішення місцевого референдуму, яке обмежило зростання податку на нерухомість, мерії довелося диверсифікувати бюджетні надходження, що йдуть на операційні витрати, щоб зберегти базу, необхідну для

While property taxes have declined as a percentage of operating revenues, user fees and elastic revenues, such as business license and franchise fees, hotel/motel taxes, and building permit fees, have increased.

Until 2001, expenditures for services rose faster than the rate of inflation due to the number of service requests. Since 2001, the City has had to reduce costs and service levels.

This is a result of decreased revenues compared to inflation that resulted from the impact of the current economic recession on city, county, state and federal budgets, as well as escalating costs coming from the health care industry.

задоволення потреб громадян в якісних послугах. Частка податку на нерухомість у надходженнях, що спрямовуються на поточну діяльність, знизилася, а частка зборів з користувачів, еластичних доходів, таких як плата за ліцензію на ведення бізнесу і франшизу, «туристичний» податок, що стягується за проживання в готелях/мотелях, і плата за дозвіл на будівництво – зросла. До 2001 року витрати на послуги зростали швидше, ніж темпи інфляції, завдяки кількості запитів на обслуговування. З 2001 року мерії довелося знизити витрати і рівень обслуговування. Це стало результатом зниження доходів відносно інфляції, викликаного впливом нинішнього економічного спаду на бюджети міст, округів, штатів і країни, а також різким зростанням витрат на охорону здоров'я.

HOW THE BUDGET IS STRUCTURED

The City's budget has two main components: General Fund and Non-General Fund. In order to fully understand how the City finances its projects and programs, it is important to know the difference between them.

General Fund

Taxpayer dollars are deposited in the General Fund, along with utility license fees, business license fees, transient lodging taxes, state shared revenues (from cigarette and liquor taxes), interest income, and miscellaneous revenues and beginning cash balances. This portion of the budget is comprised largely of **discretionary** funds, since the Mayor and City Council can allocate the funds to programs and services in any area. In other words, there are few restrictions on how these resources may be allocated.

General fund dollars are used to support such City services as police, fire and parks, as well

СТРУКТУРА БЮДЖЕТУ

Бюджет міста складається з двох основних частин: загальний фонд і незагальний фонд. Щоб повністю зрозуміти, як місто фінансує свої проекти та програми, важливо знати різницю між ними.

Загальний фонд

Долари платників податків депонуються в загальному фонді поряд з платою за комунальні послуги, ліцензійними зборами за ведення бізнесу, податками на тимчасове проживання (туризм), загальними доходами штату і міста (від акцизу на сигарети і спиртні напої), процентними надходженнями та іншими доходами і початковими залишками грошових коштів. Ця частина бюджету складається в основному з дискреційних коштів, оскільки мер і міська рада можуть виділяти їх на програми і послуги в будь-якій сфері на свій розсуд (*discretion*).

Іншими словами, обмежень на те, як можуть бути розподілені ці ресурси, небагато.

as planning, community development and administrative support services.

Non-General Fund

Often referred to as **dedicated** funds, the non-discretionary funds include grants and donations, contract revenues, revenues from services, and other revenues specifically dedicated for a particular purpose. For example, building or inspection fees may **only** be used to support the delivery of those specific services but **may not** be used to support programs or services funded from discretionary resources.

Likewise, the fees collected from park usage may **only** be used to support parks programs. Large projects like the Eastbank Esplanade and the Portland Streetcar are funded primarily by dedicated revenues from a combination of sources. The city, state and federal transportation funds that were used on these projects, for instance, could not have been used on non-transportation projects or programs.

- To understand the difference between general and non-general funds, take a look at the stub of your paycheck. There you will see a total for your gross earnings, or your revenue. However, your actual paycheck amount is somewhat less. Taxes, social security, workers compensation, and possibly medical premiums are all deducted from your total revenue and directed elsewhere. Those deductions represent your non-discretionary

Гроші загального фонду йдуть на фінансування таких міських служб, як поліція, пожежна служба і парки, а також служб планування, розвитку спільноти та адміністративної підтримки.

Незагальний фонд

Часто називані також цільовими, недискреційні фонди включають гранти та пожертвування, доходи від контрактів, надходження від оплати комунальних послуг та інші доходи, спеціально призначені для певної мети. Наприклад, плата за будівництво або інспекцію повинна йти тільки на надання конкретно цих послуг, але не на підтримку програм або послуг, що фінансуються за рахунок дискреційних ресурсів.

Аналогічним чином, збори, що стягуються за користування парками, можуть використовуватися тільки для підтримки програм розвитку та благоустрою парків. Великі проєкти, такі як «Еспланада Східного берега» і «Портлендський трамвай», фінансуються в основному за рахунок цільових надходжень з декількох джерел. Наприклад, міські, штатні та федеральні транспортні засоби, задіяні в цих проєктах, не могли б бути використані на нетранспортні проєкти або програми.

* Щоб зрозуміти різницю між загальними і спеціалізованими фондами, погляньте на корінець свого зарплатного чека. Там ви побачите загальну суму свого валового доходу. Однак фактична сума вашої зарплати дещо менша. Податки, соціальне забезпечення, відрахування на соціальне і, можливо, медичне страхування – все це віднімається з вашого загального доходу і направляється в інше місце. Ці відрахування – еру ваші «недискреційні» гроші; вони виділені на певні цілі і недоступні вам зараз, щоб використовувати їх на свій розсуд, але як і раніше є частиною вашого загального доходу. З іншого боку, ваша чиста

dollars; they are dedicated and unavailable for you to use now as you please but they are still part of your gross revenue. Your net paycheck, on the other hand, represents your own personal general fund, which is largely at your discretion to spend.

зарплата являє собою ваш особистий «загальний фонд», значну частину якого ви вільні витратити, як забажаєте.

- Going further, let's look at an analogy for understanding the difference between discretionary and non-discretionary funds within your personal general fund – your own checkbook. Some funds in your checking account may be non-discretionary. For instance, if you have money automatically withdrawn to pay your mortgage or certain other bills, or funds automatically withdrawn and deposited to a savings account, those funds could be called non-discretionary, or dedicated funds. They aren't available to pay for other expenses as you choose.
- Йдучи далі, розгляньмо аналогію для розуміння різниці між дискреційними та недискреційними засобами у вашому власному «загальному фонді» – вашій особистій чековій книжці. Деякі кошти на вашому поточному рахунку можуть бути недискреційними. Наприклад, якщо у вас є гроші, автоматично утримувані для оплати іпотеки або деяких інших рахунків, або гроші, що автоматично вилучаються і вносяться на ощадний рахунок, ці кошти можна назвати недискреційними або цільовими фондами. Вони недоступні для оплати інших витрат за вашим вибором.
- On the other hand, any funds remaining in your checking account after those automatic withdrawals are made would be similar to general fund discretionary dollars. You can use them, at your discretion, to pay for expenses as you choose.
- З іншого боку, будь-які кошти, що залишилися на вашому поточному рахунку після того, як будуть зроблені ці автоматичні зняття коштів, будуть аналогічні дискреційним коштам загального фонду. Ви можете використовувати їх на свій розсуд для оплати витрат, як вважаєте за потрібне.
- You may have obligations or plans for the discretionary dollars in your checking account, such as paying bills or making a special purchase. Similarly, the City Council may have ongoing programs such as police or
- У вас можуть бути зобов'язання або плани щодо дискреційних коштів на вашому поточному рахунку, такі як оплата рахунків або здійснення якоїсь особливої покупки. Точно так само міська рада може мати поточні програми, такі як програми поліції або розвитку парків, які вона хотіла б

parks programs that it wishes to fund or special one-time purchases it wishes to make. But, like you, the Council can only do these things with General Fund, discretionary dollars.

фінансувати, або якісь особливі одноразові придбання, які вона бажає здійснити. Але, як і ви, Рада може робити це тільки за допомогою загального фонду – дискреційних коштів.

One-time v. On-going funding

Further finance restrictions may apply depending upon whether or not a program or funding resource is **‘one-time’** or **‘on-going’**. Under existing City financial policies, on-going programs, such as basic police and fire services, may not be funded using one-time resources. One-time resources can be grants or beginning fund balances.

These funds are only available one time, and will not be available in the future. One-time projects are usually completed within one year, or may require an initial outlay of seed money until an on-going funding source is identified. In some cases, a one-time project may not require additional funding.

The City Council exercised its one-time funding authority when it supported Early Childhood Development until the Children’s Levy revenues begin in FY2003-04. If the Levy had not been approved, the programs would have been phased out.

Fungible resources

A third concept commonly used to describe funding sources is closely related to the concept of discretionary versus non-discretionary funding.

Одноразове і постійне фінансування

Додаткові фінансові обмеження можуть застосовуватися залежно від того, чи є програма, фінансовий ресурс «одноразовими» або «постійними». Відповідно до існуючої фінансової політики мерії постійні програми, такі як базові послуги поліції та пожежної служби, не можуть фінансуватися з одноразових ресурсів.

Одноразовими ресурсами можуть бути гранти або початкові залишки коштів, ці кошти доступні тільки раз і не будуть доступні в майбутньому. Разові проекти зазвичай реалізуються протягом одного року або можуть потребувати виділення початкових коштів, поки не буде визначено постійне джерело фінансування. У деяких випадках разовий проєкт може не потребувати додаткового фінансування. Міська рада скористалася своїми повноваженнями щодо одноразового фінансування, коли підтримала програму «Розвиток дітей у ранньому віці», і підтримувала її, поки в 2003/2004 фінансовому році не почали надходити кошти від введеного в Портленді дитячого податку (*children’s levy*). Якби податок не був затверджений, програми були б згорнуті.

Взаємозамінні ресурси

Третя концепція, яка зазвичай використовується для опису джерел фінансування, тісно пов’язана з концепцією дискреційного та недискреційного фінансування. «Взаємозамінними» або «гнучкими» називають ресурси департаменту

The term is **‘fungible’**, or flexible, and is used when determining if resources from one bureau or fund may be used to fund services, projects or activities in another bureau or fund. For the most part, fungible resources may be used for discretionary type purposes. Generally, resources collected for a specific use, such as water and sewer fees, are not fungible and may **not** be used to support general government purposes.

This becomes relevant when discussing how specific capital projects might be funded. For example, the sewer fees that are dedicated for construction of the Westside Combined Sewer Overflow (CSO) project can be used only for sewer-related projects. On the other hand, property taxes and the fees collected from telecommunications franchises and business licenses have no such restrictions. In this example, property taxes are fungible, while sewer fees are not.

Funding City Projects and Services

The development of city projects and the actual delivery of services require an involved and comprehensive approach to funding. Funding sources and their uses may cross multiple bureaus or funds – the ‘fungible’ approach mentioned earlier. While this approach may be confusing to those who view it from the outside, it is very effective and efficient when attempting to leverage limited city resources in support of major projects or programs. The City Council has been very successful in using specific funds to support multi-bureau projects. Recent examples of this approach will be illustrated later in this document.

або фонду, якщо їх можна використовувати для фінансування послуг, проєктів або заходів в іншому департаменті або фонді. Найчастіше взаємозамінні ресурси можуть використовуватися для цілей дискреційного типу. Як правило, кошти, зібрані для конкретного використання, такі як плата за водопостачання та каналізацію, не є взаємозамінними і не можуть бути спрямовані на загальні завдання мерії.

Це питання стає актуальним при обговоренні, де взяти гроші на конкретні проєкти капітального будівництва. Наприклад, плата за каналізацію, виділена на будівництво «комбінованого колектора Вестсайд», може використовуватися тільки для проєктів, пов’язаних з каналізацією. З іншого боку, податки на нерухомість і надходження від телекомунікаційних франшиз і ліцензійних зборів, не підлягають таким обмеженням. У цьому прикладі податки на нерухомість взаємозамінні, а плата за каналізацію – ні.

Фінансування міського будівництва та служб

Міське будівництво та надання міських послуг вимагають структурованого та комплексного підходу до фінансування. Для ряду департаментів та фондів джерела фінансування та їх використання можуть перетинатися (взаємозамінний підхід, про який ми говорили вище). Хоча цей підхід може бути незрозумілий тому, хто спостерігає процес ззовні, він досить ефективний, коли потрібно обмеженими міськими ресурсами підтримати великі проєкти або програми. Міська рада навчилася успішно використовувати конкретні фонди для фінансування проєктів за участю декількох департаментів. Далі в нашому огляді ми проілюструємо недавні приклади такого підходу.

Financing Techniques

Specific projects may be funded from a multitude of sources, with each source of funds having its own limitations.

The most common types are Tax Increment Financing (TIF), Local Improvement Districts (LID), grants (federal, state or private), General Fund discretionary funds, payments or contributions from other governments, and program revenues.

LID funds are generated by an agreement whereby property owners in an area surrounding a project tax themselves for improvements to the area.

The idea behind this type of financing is that the improvements will spark growth in property owners' businesses and/or an increase in property value.

The same idea is true for Tax Increment Financing, commonly known as TIF. Under this type of financing, the City targets an area for development and designates it an Urban Renewal Area.

The property taxes accruing to the City General Fund at the time of the designation are capped for the life of the district at the amount being earned under the current assessed value (AV). Any property taxes that accrue above this level because of the AV growth may only be spent in that Urban Renewal Area for specified capital projects and improvements, not programs and services.

These types of efforts are generally called bricks and mortar projects, and funding is usually targeted at redeveloping and revitalizing specific geographic areas of the City.

The redevelopment is focused on projects and activities that will accelerate improvement of the areas at a rate above that which might take place without the focused investment. Existing Urban Renewal Areas include the

Методи фінансування

Конкретні проекти можуть фінансуватися з багатьох джерел, причому кожне джерело має свої обмеження. Найбільш поширеними схемами є фінансування в рахунок майбутніх податкових надходжень (TIF), «райони місцевого благоустрою» (LID), гранти (федеральні, штатні або приватні), дискреційні кошти загального фонду, платежі або внески інших урядів (штату і т.п.), доходи від програм. Кошти LID надходять відповідно до угоди, за якою власники нерухомості в районі, прилеглому до будівництва, обкладають самі себе податком на благоустрій району. В основі цієї схеми фінансування лежить розуміння, що поліпшення в районі приведуть до зростання бізнесу власників нерухомості та/або збільшення вартості самої нерухомості.

Те саме стосується і фінансування в рахунок майбутніх податкових надходжень. В рамках цієї схеми, широко відомої як TIF, мерія відводить якусь територію під нове будівництво і дає їй статус «зони міської реконструкції». Податки на нерухомість, що нараховуються до загального фонду міста на момент присвоєння статусу, обмежуються на термін його дії сумою, одержуваною відповідно до поточної оціночної вартості (ПОВ). Всі надходження від сплати податку на нерухомість, які перевищують цю суму через зростання ПОВ, можуть бути витрачені тільки в даній зоні міської реконструкції на конкретні об'єкти капітального будівництва і покращення, але не на програми і послуги.

Таке будівництво зазвичай називається інвестиційним, і його фінансування, як правило, спрямоване на те, щоб відродити конкретні географічні райони міста. Реконструкція націлена в основному на проекти і заходи, які дозволять упорядкувати території швидше, ніж це могло б бути досягнуто без цілеспрямованих інвестицій. Нинішні райони нової забудови в місті включають «Міжштатний коридор», район Лентс, Регіональний центр «Гейтвей»,

Interstate Corridor, Lents, Gateway Regional Center, Convention Center, Central Eastside, South Waterfront, South Parks Block, Downtown Waterfront, Airport Way and the River District.

Federal grants are another significant source of funds for city projects and programs.

They are always very specific in their use. The City may receive grants to support transportation efforts, police functions, housing efforts, parks projects, or planning.

Revenues generated by City programs are very often limited in their use as well.

For instance, according to City financial policies and bond covenants, revenues collected from the City's parking garages may only be used to support transportation programs and projects.

The City's partial financing for the Streetcar came from this source.

Another significant source of funding comes from private industry and other public institutions. The City often partners with members of the business community in order to bring projects to fruition. For example, the expansion of light rail to Portland International Airport was made possible through the active participation of Bechtel Corporation. The City's partnership with Portland State University resulted in the shared-use facility known as the 1900 Building.

Example Projects

Successful examples of the effective use of leveraging resources from multiple sources include:

Oregon Convention Center

Although the Oregon Convention Center is owned and operated by Metro, its success directly affects the economic health of the

Конференц-центр, Центральний Іст-Сайд, Південну набережну, квартал Саут-паркс, Центральну набережну, Шосе в аеропорт і Прирічковий район.

Федеральні гранти є ще одним важливим джерелом коштів для міського будівництва та програм. Вони завжди даються на чітко визначені цілі. Міська рада може отримувати гранти для вирішення транспортних проблем, поліцейських функцій, житлового будівництва, нових парків або перспективне планування.

Використання надходжень від міських програм також часто регламентовано. Наприклад, відповідно до фінансової політики мерії та умов випуску облігацій, дохід від міських парків може спрямовуватися виключно на транспортні програми та проєкти. Саме з цього джерела мерія частково фінансувала портлендський трамвай.

Ще одне значне джерело фінансування – приватні компанії та державні установи. Для завершення проєктів мерія часто звертається до ділових кіл міста. Наприклад, продовження гілки легкорейкового транспорту до міжнародного аеропорту Портленда стало можливим завдяки активній участі корпорації «Бектел». Партнерство мерії та Університету штату Орегон у Портленді призвело до створення до житлово-офісного об'єкта загального користування, відомого як Будівля 1900.

Приклади успіху

Успішні приклади ефективного використання ресурсів з різних джерел включають:

Орегонський конференц-центр

Хоча район Конференц-центр належить регіональному уряду тієї частини великого Портленда, яка знаходиться на території штату

City.

The Convention Center's expansion was financed through a unique mix of funds from three separate governmental entities. Resources from Metro totaled \$5.0 million, Tax Increment Financing totaled \$5.0 million, and the remaining over \$100 million was funded through a combination of hotel/motel taxes and car rental fees.

General taxpayer dollars were not used to fund the project. The vast majority of the funding comes from visitors to Portland and from facility events. Financing the expansion of the Convention Center focused on using projected revenues from anticipated increases in tourist and convention activities.

Eastbank Esplanade

The Esplanade, which gives citizens long-denied access to the East bank of the Willamette River, has received national attention and many design awards since its completion. It was financed through a combination of \$4.9 million in federal (transportation) grants (that were dedicated for specific uses), \$24.0 million in Tax Increment Financing and Local Improvement District funds, and only \$346,000 in City of Portland General Fund discretionary resources. Put another way, the City, with an investment of only \$346,000, leveraged a project worth over \$29 million.

Classical Chinese Garden

The Portland Classical Chinese Garden grew out of a friendship between Portland and its sister city Suzhou, China, a city renowned for its exquisite gardens. The Garden is a wonderful showcase for Chinese culture and

Орегон, і управляється ним, успіх цього проекту безпосередньо впливає на економічний стан мерії міста. Розширення району фінансувалося за рахунок унікального поєднання коштів трьох окремих урядових структур. Регіональний уряд (його називають Metro, від *metropolitan area* – міська агломерація) виділив 5,0 млн дол., стільки ж склало фінансування в рахунок майбутніх податкових надходжень, решта 100 млн були покриті за рахунок «туристичного» збору за проживання в готелях/мотелях та відрахувань до міського бюджету частини оплати за оренду автомобілів. Гроші платників податків із загального фонду не використовувалися. Левову частку необхідних коштів забезпечують приїжджі і туристи, а також заходи, що проводяться в конференц-центрі. Таким чином, розширення району Конференц-центр було профінансовано в основному за рахунок прогнозованих доходів від очікуваного зростання туристичної та конференційної активності.

Еспланада Східного берега

Еспланада, яка дала городянам довгоочікуваний доступ на східний берег річки Вілламетт, після свого завершення дістала національну славу і безліч нагород за інженерне рішення. Будівництво було профінансовано шляхом об'єднання федеральних транспортних грантів у розмірі 4,9 млн дол. (виділених на конкретні цілі), 24,0 млн дол. в рахунок майбутніх податкових надходжень та з коштів районів місцевого благоустрою та 346 тис. дол. дискреційних коштів загального фонду міста Портленда. Іншими словами, вклавши всього 346 тис. дол., мерія «подужала» проєкт вартістю понад 29 млн.

Класичний китайський сад

Класичний китайський сад Портленда – плід дружби міста з його китайським побратимом Сучжоу, знаним своїми вишуканими садами. Сад став прекрасною вітриною китайської культури і однією з найпопулярніших пам'яток

has become one of the most popular tourist destinations in Portland. It has anchored a number of improvements to the Old Town/Chinatown area.

A non-profit organization brought funds together from a mix of sources for the construction of this facility. The private sector donated approximately \$6.0 million to the project. Another \$6.6 million was financed through the use of Tax Increment Financing, which cannot be used to pay the on-going costs of city programs and services. Approximately \$255,000 in one-time City General Fund support was also used.

Portland Streetcar

The idea for the Portland Streetcar first emerged in the Downtown Plan of the 1970s, when creative Portlanders talked about a "circulator" - a public transit system to carry people through downtown neighborhoods, quickly and reliably. The Portland Streetcar is the first modern streetcar operating in the United States.

The streetcar is another example of a project that was financed through a combination of funds from private industry and governmental resources without affecting the general citizenry.

Revenues from City parking garages funded the largest portion of the investment, \$30.5 million. As pointed out earlier, these revenues may only be used for transportation-related activities.

Another \$17.1 million was realized through Tax Increment Financing and the establishment of a Local Improvement District. \$6.3 million came from federal and state sources and only \$1.8 million came from the City's General Fund. The City funds were one-time and would not have been available to fund the on-going costs of existing programs.

Портленда. Завдяки саду з'явився також ряд покращень у районі Старого міста і Китайського кварталу.

Одна НКО зібрала кошти для будівництва цього об'єкта з різних джерел. Близько 6,0 млн дол. пожертвував приватний сектор. Ще 6,6 млн було отримано в рахунок майбутніх податкових надходжень, які не могли бути спрямовані на оплату поточних витрат на міські програми та послуги. Було також використано близько 255 тис. дол. одноразової допомоги із загального фонду мерії.

Портлендський трамвай

Ідея портлендського трамвая вперше з'явилася в плані розвитку центру міста в 1970-і роки, коли портлендці заговорили про систему громадського транспорту, яка швидко і надійно перевозила б їх через центральні райони міста. Портлендський трамвай став першим міським трамваєм, запущеним в США в наші дні.

Це ще один приклад проєкту, який мерія реалізувала за рахунок об'єднання коштів приватного і державного сектора, практично не торкнувшись при цьому громадян.

Доходи від міських парківок забезпечили більшу частину інвестицій – 30,5 млн дол. Як зазначалося раніше, цей вид доходів може бути використаний тільки на діяльність, пов'язану з транспортом.

Ще 17,1 млн дол. було отримано в рахунок майбутніх податкових надходжень та створення району місцевого благоустрою. 6,3 млн надали федеральний уряд та уряд штату, і тільки 1,8 млн було взято із загального фонду мерії. Міські кошти були одноразовими і не могли б бути отримані для фінансування поточних витрат за існуючими програмами.

Rose Garden

The Rose Garden, a 20,000-plus seat state-of-the-art arena, is home of Oregon's only professional sports franchise. It was financed primarily by private industry. Over \$200 million in funding came from Oregon Arena Corporation (the Blazers). The remaining \$5.0 million in resources was paid by the City, but actually came from a ticket surcharge paid by facility users.

PGE Park

Originally called Multnomah Stadium, this facility was dedicated in 1926. Despite several minor renovations over the years, it had fallen into disrepair. Because of its historic and cultural significance, the City could not let the facility continue to deteriorate and become a liability. Seismic and structural upgrades were funded through several sources, none of which were drawn from City General Fund discretionary resources. The major component of funding the improvements to this facility were from a combination of hotel/motel taxes (paid primarily by visitors to Portland), rental car fees (also paid primarily by visitors to Portland), and a portion of the ticket price for stadium events. The City's general fund contributed no resources to this effort. The costs are largely passed on to visitors of Portland.

THE CITY'S RESPONSIBILITIES

As you can see, financing City projects and programs is complicated and the potential for confusion is great. However, there is another important question that residents ask.

They want to know how the City chooses its projects and programs (for example, why the city spends money on bicycle lanes instead of on schools and textbooks, or why we discuss burying the water reservoirs instead of healthcare for seniors and the disabled.)

«Сад троянд»

«Роуз гарден», сучасна арена на більш ніж 20 тисяч місць, є домашнім стадіоном єдиної професійної спортивної команди штату Орегон. Будівництво в основному фінансували приватні компанії. Понад 200 млн дол. дала будівельна корпорація «Орегон арена» («Блейзерс»). Решта 5,0 млн надійшли від муніципалітету, але насправді були отримані за рахунок додаткової плати за квитки на спортивні змагання.

Парк PGE

Спочатку названий стадіоном Малтнома, об'єкт був відкритий 1926 року. Згодом, незважаючи на епізодичні ремонтні роботи, він прийшов у непридатність. Через історичну та культурну значимість споруди міська влада не могла дозволити йому руйнуватися далі – крім усього, він ставав би дедалі більшим фінансовим тягарем. Сейсмічну і структурну модернізацію об'єкта було профінансовано з декількох джерел без залучення дискреційних ресурсів міського загального фонду. Основним джерелом фінансування реконструкції стали туристичні податки, додаткова плата за оренду автомобілів (також стягується в основному з гостей міста) і частина прибутку від продажу квитків на спортивні заходи. Загальний фонд міста не витратив ні centa; витрати в значній мірі лягли на іногородніх глядачів.

ОБОВ'ЯЗКИ МІСТА

Як ви бачите, структура фінансування міських проєктів і програм непроста, і в ній легко заплутатися. Однак є ще одне важливе запитання, яке ставлять жителі. Вони хочуть знати, як влада обирає проєкти та програми (наприклад, чому місто витрачає гроші на велосипедні доріжки, а не на школи та підручники, або чому в пріоритеті зливово каналізація, а не послуги охорони здоров'я для літніх людей та інвалідів). Відповідь полягає в

The answer lies in the division of responsibilities that has evolved between local, regional, state and federal governments

поділі обов'язків, що склався між місцевими, регіональними, штатними і федеральними органами влади.

Simply put, an agreement known as **Resolution A** states that the City of Portland will primarily provide urban services to its citizens, while Multnomah County will primarily provide social services. This means that the City is responsible for public safety (law enforcement and fire), transportation infrastructure and management, parks and recreation, and water and sewer services.

Простіше кажучи, в угоді, відомій як Резолюція А, сказано, що місто Портленд у першу чергу надає своїм громадянам міські послуги, а округ Малтнома-соціальні. Це означає, що мерія відповідає за громадську безпеку (роботу правоохоронців і пожежників), транспортну інфраструктуру і управління, парки і зони відпочинку, а також водопостачання і каналізацію.

The County's responsibilities to the residents of Portland include libraries, health and human services, corrections, animal control and bridge maintenance. Many of the County's programs rely on supplemental funding from the State of Oregon.

Обов'язки уряду округу перед жителями Портленда включають бібліотеки, охорону здоров'я та соціальні служби, виправні установи, контроль за тваринами та обслуговування мостів. Багато програм округу залежать від додаткового фінансування з боку уряду штату Орегон.

Neither the City nor the County is responsible for primary funding of local public schools. This responsibility was given to the state legislature in 1990, when Oregon voters approved Measure 5. However, the level at which the legislature funds local schools is inadequate. Because of this, voters recently approved a temporary income tax increase in order to help provide additional financial support for local schools and county jails.

Ні місто, ні округ не відповідають за первинне фінансування місцевих державних шкіл. Ця функція була покладена на законодавчі збори штату в 1990 році, коли орегонські виборці проголосували за т.зв. Постанову №5. Однак обсягу, в якому законодавчий орган фінансує місцеві школи, недостатньо. Тому виборці нещодавно схвалили тимчасове підвищення прибуткового податку, щоб надати додаткову фінансову підтримку роботі місцевих шкіл і СІЗО, що знаходяться на балансі урядів округів. Іноді люди думають, що всі податкові надходження і доходи міста йдуть в один котел і можуть бути витрачені так, як забажає рада. Сподіваємося, що наше пояснення міських фінансів допомогло вам зрозуміти, що все не так просто. Як ви бачили, існують гроші різного призначення і певні обмеження щодо того, як їх можна витратити.

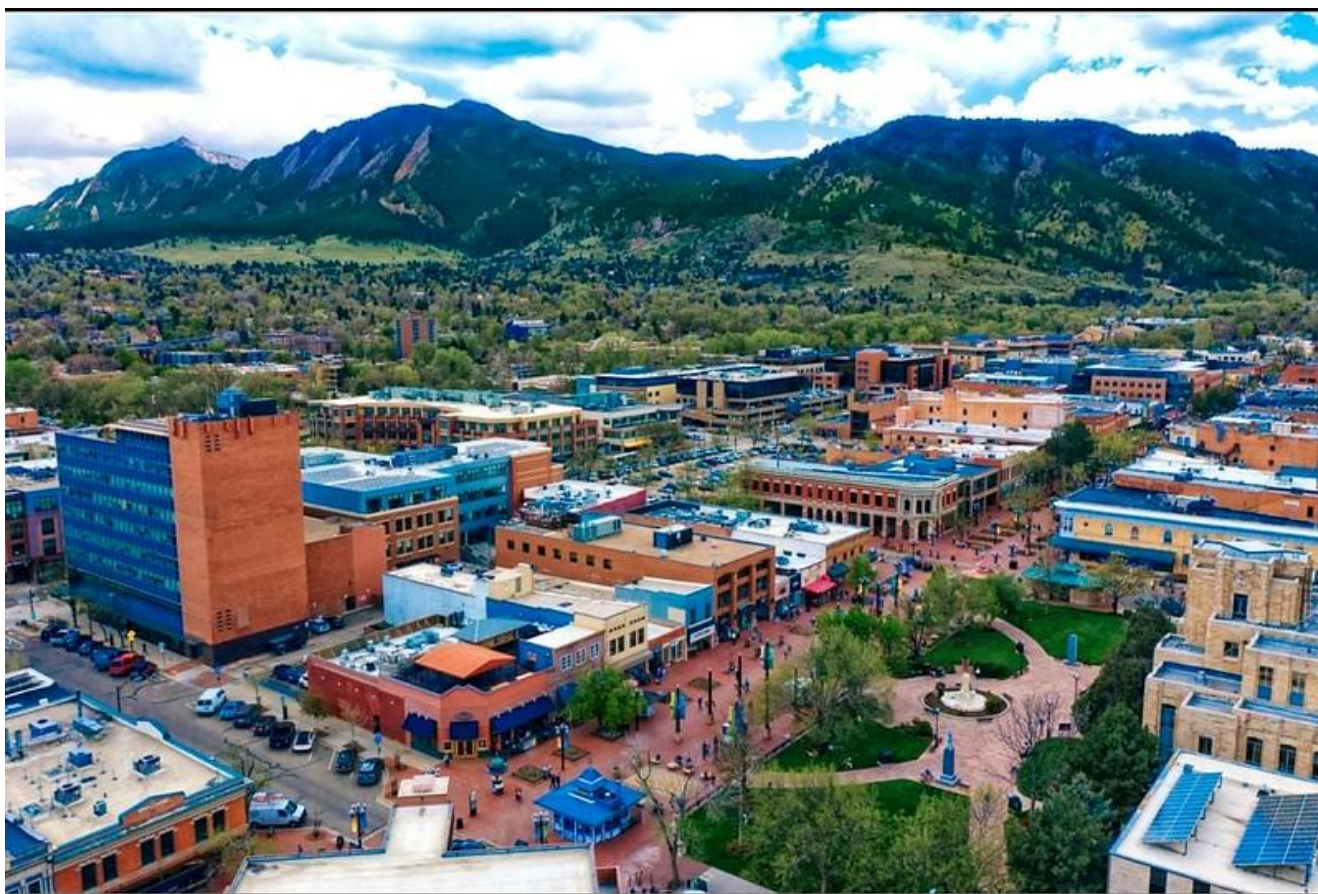
Some citizens think that all tax dollars and city revenues go into one large pot and can be spent in any way the Council wishes.

We hope that this explanation of city finances has made it clear that it is not so simple.

As you can see, there are different "colors of money" that have specific restrictions over the manner in which they can be spent.

If you are interested in learning more about the City's budget and the way it is constructed, please visit our [Get Involved](#) page. There you will be able to ask questions, make comments and even provide testimony during the budget season.

Якщо вам цікаво дізнатися більше про бюджет міста і про те, як він складений, будь ласка, відвідайте нашу сторінку «Як взяти участь», [Get Involved](#). Там ви зможете ставити питання, коментувати і навіть повідомляти про недоліки і проблеми протягом поточного бюджетного сезону.

Q&A ABOUT THE CITY BUDGET

CITY OF BOULDER, CO (pop. 106392 in 2019)

From

<https://bouldercolorado.gov/services/budget>

What is a city budget?

Municipal budgets serve a number of important functions. In addition to laying out a spending plan for the city, allocating resources to meet the diverse needs of the community, Boulder's budget:

- Is a principal policy and management tool for the city's administration, reflecting and defining the annual

ЗАПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ З ТЕМИ «МІСЬКИЙ БЮДЖЕТ»

МІСТО БОУЛДЕР, КОЛОРАДО (нас. 106 392 жит. – 2019)

Джерело:

<https://bouldercolorado.gov/services/budget>

Що таке міський бюджет?

Муніципальні бюджети виконують ряд важливих функцій. Крім того, що він представляє видаткову частину бюджету мерії, спрямовану на задоволення різноманітних потреб його жителів, бюджет Боулдера:

- * Є основним інструментом реалізації стратегії та управління для адміністрації міста, що

work program;

- Provides a framework for the city to accomplish its vision: “service excellence for an inspired future”; and
- Reflects core city values of customer service, respect, integrity, collaboration, and innovation.

відображає і визначає програму роботи на рік;

- * Забезпечує основу для реалізації мерією своєї мети «Висока якість послуг для кращого майбутнього»;
- * Відображає основні цінності адміністрації в тому, що стосується культури обслуговування, поваги, чесності, співпраці та інновацій.

Prior Year Budgets

How is the city budget developed?

The city’s fiscal year runs in tandem with the calendar year (January 1 to December 31). The budget development timeline is established by the City of Boulder Charter and the process is designed to allow for early and active City Council participation with an emphasis on public input. Although the budget is developed throughout the year, the majority of the effort occurs between February and October, with the budget for the coming fiscal year adopted December 1 per the City Charter.

Once the budget is adopted, departments are given full spending authority for their budgets within the parameters of the city’s policy guidelines. In years where new initiatives are launched and other unique circumstances become apparent after annual budget approval, additional adjustments to the base may be brought forward for council consideration.

When is the Proposed Budget required to be submitted to the City Council?

The Charter requires that the City Manager submit an annual Proposed Budget to the City Council no less than 60 days prior to the

Бюджети за попередні роки

Як формується міський бюджет?

Фінансовий рік мерії збігається з календарним (1 січня – 31 грудня). Графік складання бюджету встановлюється статутом міста Боулдер, і цей процес організовано так, щоб забезпечити ранню й активну участь міської ради з особливою увагою до внеску громадян. Хоча бюджет розробляється протягом усього року, велика частина зусиль припадає на період з лютого по жовтень, і, згідно зі статутом міста, бюджет на майбутній фінансовий рік приймається 1 грудня.

Як тільки бюджет прийнято, департаментам надаються всі повноваження з витрачання коштів своїх бюджетів у рамках параметрів, передбачених стратегією розвитку міста. У ті роки, коли після затвердження річного бюджету висуваються нові ініціативи і виникають нові обставини, на розгляд міської ради можуть бути винесені додаткові коригування вихідних значень бюджету.

Коли запропонований бюджет має бути представлений міській раді?

Статут вимагає, щоб сіті-менеджер представляв міській раді запропонований бюджет (рекомендований план витрат і кошторис доходів

beginning of each fiscal year.

What is the Approved Budget?

The annual budget (also called Approved Budget) is a City Council approved spending plan for use of the city's funding sources.

The plan is a "living" document that guides the allocation of funds for certain purposes and is revised and adjusted throughout the year through adjustments to the base processes. The City Charter requires that the City Council approve a balanced budget for the following fiscal year by December 1.

What is the Capital Improvement Program (CIP)?

Boulder's Capital Improvement Program (CIP) is a comprehensive plan for capital investment in maintaining and enhancing public infrastructure, ensuring the city continues to provide a high level of municipal services.

The 2020 Draft CIP calls for total spending of \$85.6 million in 2020, with approximately \$564.9 million projected from 2020 to 2025 on projects or categories of funding for ongoing city needs

The city owns and maintains 385 buildings and structures (including three recreation centers, five library facilities, eight fire stations, and five parking structures), 1,800 acres of parkland, 71.2K acres of Open Space and Mountain Parks, 305 centerline miles of streets, 159 centerline miles of bike facilities, 80 underpasses, two water treatment facilities, one wastewater treatment facility, 11 dams and over 800 miles of water and wastewater

на майбутній фінансовий рік) не менше ніж за 60 днів до початку фінансового року.

Що являє собою затверджений бюджет?

Річний бюджет (званий також затвердженим бюджетом) – це затверджений міською радою план видатків, який базується на дохідній частині, отримуваний з джерел поповнення міського бюджету. План є «живим» документом, який спрямовує кошти на певні цілі і переглядається та коригується протягом року. Статут міста вимагає, щоб міська рада затверджувала збалансований бюджет на наступний фінансовий рік до 1 грудня.

Що таке програма капітального благоустрою (CIP)?

Програма капітального благоустрою (CIP) Боулдера являє собою комплексний план капітальних вкладень у підтримку і зміцнення громадської інфраструктури, який гарантує, що місто й надалі надаватиме муніципальні послуги на високому рівні.

Проект CIP на 2020 рік передбачає загальні витрати в розмірі 85,6 млн дол. у 2020 році, при цьому прогнозується виділення приблизно 564,9 млн дол. з 2020 по 2025 рік на нові проекти або різні категорії фінансування для поточних потреб міста.

Мерія володіє і обслуговує 385 будівель і споруд (у тому числі три центри відпочинку і розваг, п'ять бібліотечних установ, вісім пожежних станцій і п'ять паркувальних споруд), 728 га паркової зони, 28 814 га відкритих просторів і гірських парків, 490 км вулиць по центральній лінії, 256 миль велосипедних доріжок, 80 підземних переходів, два водоочисних споруди, одна споруда для очищення стічних вод, 11 гребель і майже 1290 км трубопроводів для води і

pipring.

стічних вод.

The city funds the construction and maintenance of these assets using a wide range of sources, including tax revenues, bond proceeds, and fees, and continues to look for ways to leverage its funding, through federal, state, and local grants and reimbursements, to maximize funding for capital projects

Міська влада фінансує будівництво та технічне обслуговування цих об'єктів, використовуючи широкий спектр джерел, зокрема податкові надходження, дохід від облігацій та різні збори, і продовжує шукати способи максимізувати фінансування капітальних проєктів за рахунок федеральних, штатних і місцевих грантів та компенсаці

How has the budget changed over the past several years?

Over the past ten years, the operating budget has increased 43%. The operating budget is roughly two-thirds of the annual budget any given year. In that same time period, the capital budget has increased 184%.

This is largely attributed to new revenue sources being approved by the voters that are dedicated to capital, namely the 2011 capital bond, and the 2014 and 2017 Community, Culture, and Safety Tax ballot.

Як змінився бюджет за останні кілька років?

За останні десять років операційний бюджет збільшився на 43%. Операційний бюджет становить приблизно дві третини річного бюджету в будь-який даний рік. За той самий період капітальний бюджет зріс на 184%. Це значною мірою пояснюється тим, що виборці позитивно ставляться до нових джерел поповнення бюджету, таких як випуск капітальних облігацій у 2011 р., а в 2014 році вони проголосували за введення (і в 2017-му за продовження) тимчасового податку на потреби громади, культури і безпеки міста.

What is the total city budget?

The total approved 2020 annual budget is \$369.7 million.

Який загальний бюджет міста?

Загальний затверджений річний бюджет на 2020 рік становить 369,7 млн дол.

What are funds and why does the city have them?

The city receives revenues from many different sources. Most of them have restrictions on how they can be used. For example, monies received through Wastewater Fees must be used to operate and maintain the city's wastewater system.

Що таке міські фонди і для чого вони потрібні місту?

Місто отримує доходи з безлічі різних джерел. На використання більшої частини цих коштів є обмеження. Наприклад, гроші, отримані за відведення стічних вод, повинні йти на експлуатацію та обслуговування відповідної міської системи.

The City of Boulder uses funds to budget, as well as to report on its financial position and the results of its operations. Fund accounting

Фонди використовуються мерією для бюджетування, а також для звітності про фінансовий стан і результати діяльності.

is used to demonstrate legal compliance and to aid in financial management by segregating transactions related to certain government functions or activities.

Funds are classified into three categories: governmental, proprietary, and fiduciary.

Why does the budget show some money as restricted?

Some city revenue has “strings attached.” This revenue can only be spent for specific purposes, which were decided by either the voters, city, state and federal law, and sometimes by legal agreements.

The budget must show this restricted revenue and how it will be spent. City financial reports during the year must also show how the restricted revenue was actually spent, to demonstrate that the city has complied with the law.

What is the general fund?

The largest fund in the city is the General Fund. The General Fund accounts for revenues and expenditures used to carry out basic governmental activities of the city such as public safety, human services, legal services, administrative services, and others not required to be accounted for in another fund. All other funds have varying degrees of restrictions for their use and are therefore less flexible in their ability to shift dollars.

Бухгалтерський облік фондів використовується для підтвердження дотримання правової дисципліни та надання допомоги в управлінні фінансами шляхом поділу операцій, пов'язаних з певними державними функціями або видами діяльності. Фонди поділяються на три категорії: використовувані для фінансування місцевого уряду, фонди звітності муніципальних підприємств і фідучіарні (кошти на довірчому зберіганні).

Чому в бюджеті деякі кошти показано як засоби обмеженого використання?

До деяких міських доходів додаються певні зобов'язання. Ці кошти можуть бути спрямовані тільки на конкретні цілі, визначені або виборцями, або міським, штатним чи федеральним законодавством, а іноді і юридичними угодами.

До бюджету ці гроші заносяться як кошти обмеженого використання із зазначенням того, на що вони будуть витрачені. Фінансові звіти протягом року також повинні відображати цілі фактичних витрат даних коштів, щоб показати, що мерія дотримується закону.

Що таке загальний фонд?

Найбільшим в міській адміністрації є загальний фонд. У ньому враховуються доходи і витрати, пов'язані із здійсненням основних державних функцій мерії, таких як громадська безпека, соціальні послуги, юридичні послуги, адміністративні послуги та інші, які не повинні враховуватися в інших фондах. Всі інші фонди мають різну ступінь обмежень на використання і менше свободи у спрямуванні коштів на інші цілі.

What is the largest source of General Fund revenue for the city?

The largest source of General Fund revenue for the city is taxes, which comprise over 83% of the total revenue in the General Fund. Tax revenue primarily consists of Property Tax, Sales Tax, and other taxes such as Accommodation-Admission Taxes, Franchise Taxes, Specific Ownership, and Tobacco Tax.

What is the General Fund portion of the city budget?

Total General Fund expenditures for 2020 are \$161.5 million, including \$3.65 million in dedicated funds to support the creation of a General Fund Capital Improvement Program for General Fund-supported departments (e.g., Police, Fire and Innovation & Technology).

What is an Enterprise Fund?

An Enterprise Fund is a government facility or service that is self-supporting through the fees associated with operating that particular service. The city currently has six Enterprise Funds (Downtown Commercial District, University Hill Commercial District, Boulder Junction Access General Improvement District, Storm/Flood Management Utility, Wastewater Utility, and Water Utility).

What is a Special Revenue Fund?

Special Revenue Funds are established to account for the proceeds of specific revenue sources (other than special assessments, pension trusts, proprietary fund operations, and revenues received for major capital projects) that are legally restricted for specific purposes.

Що є найбільшим джерелом доходів загального фонду міської адміністрації?

Найбільшим джерелом доходів загального фонду міста є податки – понад 83% від загального обсягу надходжень.

Це, перш за все, податок на нерухомість, податок з продажів, а також податки на туризм, франшизу, транспортні засоби та тютюнові вироби.

Яка частка загального фонду в міському бюджеті?

Сукупні витрати загального фонду 2020 року дорівнювали 161,5 млн дол., з них 3,65 млн дол. у вигляді цільових коштів для підтримки створення Програми капітального благоустрою з коштів загального фонду для департаментів, що існують на кошти цього фонду (поліції, пожежної охорони, інновацій і технологій та ін.).

Що таке фонд муніципальних підприємств?

Фонд муніципальних підприємств – це державна установа, що функціонує на основі самооплатності за рахунок зборів, пов'язаних з наданням його послуг. На даний час у місті налічується шість фондів муніципальних підприємств (Управління торговим районом в центрі міста, Управління торговим районом Юніверситі-Гілл, управління загального благоустрою Боулдер-Джанкшн, комунальне підприємство з боротьби з наслідками ураганів і повеней, Каналізаційне господарство і Система водопостачання).

Що таке фонд особливих доходів?

Такі фонди створюються для обліку надходжень від чітко визначених джерел доходів (крім спеціальних внесків, пенсійних фондів, операцій з фондами муніципальних підприємств і доходів, отримуваних у рамках великих капітальних проектів), які обмежені юридично для конкретних цілей.

What is the city's sales tax rate?

The city's sales and use tax rate is 3.86%.

What is the total number of city employees?

The number of authorized Full-Time Equivalent (FTE) positions for 2020 is 1,475.36. Some positions are required to work less than the standard number of working hours and days; therefore, the total number of positions in the city is not a whole number.

How much of my property tax dollar goes to city services?

The property tax assessment process is managed by Boulder County and generates tax revenues that pay for schools, roads, public safety, and other public services. These revenues are distributed to taxing entities within the county, including the City of Boulder. The majority of property taxes is allocated to schools (56%) and county services (28%) followed by the city and special districts. About 14% of your property tax bill is available to support services the city offers.

For every dollar of property taxes collected in Boulder, the city receives 14 cents. Of these 14 cents, nine cents go to general city operations, two cents go to general public safety, one cent goes to Parks and Recreation, one cent goes to the Community Housing Assistance Program, and less than one cent goes to the Library.

For more on property tax calculations, visit the [Boulder County Website](#).

Яка ставка міського податку з продажів?

Ставка міського податку з продажів і використання становить 3,86%.

Яка загальна чисельність службовців служб і установ у віданні міської влади?

Число затверджених посад у перерахунку на повну зайнятість 2020 року становило 1475,36. Тривалість робочого дня і тижня для деяких з цих посад менша за стандартну; тому загальна кількість службовців, виражена в еквіваленті повної зайнятості (FTE), не є цілим числом.

Скільки з моїх доларів, сплачених як податок на нерухомість, іде на міські служби?

Процес оцінки податку на нерухомість контролюється округом Боулдер і генерує податкові надходження, з яких оплачуються школи, дороги, громадська безпека та інші державні послуги. Ці кошти розподіляються між податковими органами округу та міста Боулдер. Більша частина суми податку на нерухомість спрямовується на шкільну систему (56%) та окружні служби (28%), за якими йдуть міські служби та спеціальні округи. Ще близько 14% від сплаченого вами податку на нерухомість іде на оплату послуг, надаваних міською владою.

З кожного долара податку на нерухомість, зібраного в Боулдері, мерії відраховується 14 центів. З них дев'ять центів ідуть на загальні міські служби, два – на громадську безпеку, один цент – на парки і зони відпочинку, один – на місцеву програму допомоги в забезпеченні житлом і менше одного цента – на потреби бібліотек.

Додаткову інформацію про розрахунки податку на нерухомість можна отримати на веб-сайті округу Боулдер [Boulder County Website](#).

How much of my sales tax dollars go to the city?

Sales and use taxes comprise 41% percent of the city's total revenues.

This category includes: retail sales taxes, business/consumer taxes, utility revenues, construction use taxes, and motor vehicle use taxes.

For every retail tax dollar collected in Boulder, the city retains 44 cents, which is distributed across the city's General Fund, Open Space Fund, Transportation Fund, .25 Cent Sales Tax Fund (which supports Parks and Recreation), and the Community, Culture, and Safety Capital Tax.

How does the city financially plan for the long term?

The budget cannot be solely about providing public services to improve quality of life in the budget year, but also planning for improvements in the future. The budget addresses community needs and priorities within the context of the current and projected economic climate.

The city's long-term planning is most evident in the budget through its Six-Year Capital Improvement Plan. This plan presents the city's assumptions about the revenue over the next six years and how city leaders propose to spend it.

The highest expenditures are for large projects, such as roads, new sewer lines, and parks. Long-term plans to upgrade or maintain certain city assets are included too, such as resurfacing streets, improving traffic

Скільки з моїх доларів, сплачених як податок з продажів, піде місту?

Податки з продажів та експлуатаційний податок складають 41% від загального обсягу доходів міста. Ця категорія включає: податки з роздрібних продажів, податки з підприємств/споживачів, кошти, що стягуються комунальними підприємствами на балансі міської влади, податки на матеріали, використовувані в будівництві, та за експлуатацію автотранспортних засобів.

З кожного долара роздрібного податку, сплаченого в Боулдері, місто утримує 44 центи, які розподіляються по загальному фонду міста, фонду відкритих просторів, транспортному фонду, фонду додаткового податку з продажів в обсязі чверті centa (на ці гроші утримуються парки і зони відпочинку), а також фонду податку на потреби громади, культури і безпеки міста.

Як місто планує свої фінансові справи на довгострокову перспективу?

Бюджет не може бути виключно підпорядкований наданню державних послуг для підвищення рівня якості життя в даному бюджетному році; він також повинен бути спрямований на планування покращень у майбутньому. Бюджет враховує потреби та пріоритети громади в контексті поточного та прогнозованого економічного клімату.

Перспективне планування як складова бюджету міста найбільш яскраво відображене в його шестирічному плані капітального благоустрою. У цьому плані представлені припущення міської влади про обсяг доходів протягом наступних шести років і про те, як їх краще витратити. Найвищі витрати припадають на великі проекти, такі як дороги, нові гілки каналізації та парки. Також включені довгострокові плани з модернізації або обслуговування певних міських активів – з ремонту вулиць, удосконалення контролю дорожнього руху або підтримання

controls, or keeping sewer plants operating in compliance with legal requirements.

Some future city initiatives are not always clear in the budget year, but money is allocated for them in a general manner in the plans, based on experience, with the goal of improving the city's economy and well-being.

The operating budget is designed to provide funding for all ongoing city operations, as well as one-time, non-capital projects and work efforts, and to provide general support of the city and council work plan.

The city prioritizes its operating budget resource allocation both across and within funds, providing capacity to respond to emerging and unanticipated needs, and in support of building resilience as an organization.

Does the city maintain reserves for a rainy day?

The city, like most responsible people and organizations, has a “rainy day fund,” or money set aside to help the city continue to provide services and fulfill commitments when revenue is not adequate during a short period of time. Each fund has different reserve requirements and can be found in the annual budget book.

General Fund reserves are 19.5% of total operating budget in 2020. This translates to about 2.5 months of primary operating costs the city is required to keep on hand to assist in times of financial crisis. Having reserves provides more financial stability and creates greater confidence among the public and City lenders.

роботи каналізаційних станцій відповідно до норм законодавства.

Деякі майбутні міські ініціативи не завжди можна чітко представити в поточному бюджетному році, але гроші на них виділяються в плані в загальних рисах, на підставі досвіду, з метою поліпшення економіки і добробуту міста.

Операційний бюджет призначений для забезпечення фінансування всіх поточних міських справ і разових, некапітальних проєктів і робіт, а також для забезпечення загальної підтримки плану роботи мерії та міської ради.

Міська влада розподіляє ресурси операційного бюджету як між фондами, так і всередині фондів відповідно до наявних пріоритетів, забезпечуючи можливість швидкого реагування на нові і непередбачені потреби і підвищуючи здатність міста протистояти викликам.

Чи є у міста запаси на чорний день?

Як і більшість відповідальних людей і організацій, Боулдер має фонд «на чорний день». Ці гроші повинні допомогти міській владі продовжити свою роботу – надавати послуги і виконувати зобов'язання – якщо протягом якогось короткого періоду надходження впадуть нижче норми. У кожного фонду є свої вимоги до резервів, цифри по них можна знайти в щорічному бюджетному довіднику.

У 2020 році резерви загального фонду становили 19,5% від загального операційного бюджету. Це – приблизно 2,5 місяці базових експлуатаційних витрат, кошти, що їх місто повинне завжди мати напoxваті на випадок фінансової кризи. Наявність резервів забезпечує більшу фінансову стабільність і створює більшу довіру серед населення та кредиторів міста.

How does the city show financial accountability and transparency?

State law and good business practices require the city to balance its budget. city expenditures should not exceed city revenue and funds on hand.

Additionally, the City of Boulder prides itself in only spending one-time dollars on one-time expenditures.

Responsible financial management requires city leaders to consider all potential risks for two reasons: to prevent the city from committing future funds it may not have, and to guide them in adopting a fiscally responsible budget or plan that is not based on overly optimistic assumptions – revenue higher or expenditures lower than expected.

Staff continually compare actual events to the budget plan and make adjustments when necessary. During the year, financial reports are provided to city leaders and the public that compare the budget to actual values and provide information to help city leaders make decisions about possible changes in services and costs. Additionally, there are two forms times a year when the City Council can make budget adjustments.

How do I get involved in the budget process?

The City Council holds study sessions on the Proposed Budget in August and September and public hearings in October. Below is a high-level summary of different opportunities to engage in the budget process throughout the year.

Як місто демонструє фінансову відповідальність і прозорість?

Законодавство штату та належна ділова практика вимагають, щоб бюджет міста був збалансований. Витрати не повинні перевищувати доходів і наявних коштів. Крім того, Боулдер пишається тим, що разові витрати незмінно закриваються разовими ж надходженнями.

Відповідальний фінансовий менеджмент вимагає, щоб керівники міста враховували всі потенційні ризики з двох причин: місто не повинне направляти на щось майбутні надходження, яких може і не бути, а розподіляти їх згідно фінансово відповідального бюджету або плану, заснованого не на занадто оптимістичних припущеннях (доходи вищі або витрати нижчі очікуваних).

Співробітники постійно порівнюють реальну картину з бюджетним планом і за потреби вносять корективи. Протягом року міським керівникам і громаді надаються фінансові звіти, в яких порівнюються цифри бюджету з фактичними показниками і дається інформація, що допомагає владі міста прийняти рішення про можливі зміни в послугах і витратах. Крім того, двічі на рік міська рада може вносити коригування до бюджету.

Яким чином я можу брати участь у бюджетному процесі?

Міська рада проводить навчальні сесії із запропонованого бюджету в серпні і вересні, а в жовтні – громадські слухання. Нижче наводиться узагальнений перелік можливостей для участі в бюджетному процесі протягом року.

From: pb.cambridgema.gov

Джерело: pb.cambridgema.gov

PARTICIPATORY BUDGETING

СКЛАДАННЯ БЮДЖЕТУ НА ОСНОВІ ШИРОКОЇ УЧАСТІ -

CITY OF CAMBRIDGE (MA)

МІСТО КЕМБРИДЖ (ШТАТ
МАССАЧУСЕТС)

To view the video, go to

<https://www.youtube.com/watch?v=fZS48720gwg>

Щоб переглянути відео, перейдіть за посиланням

<https://www.youtube.com/watch?v=fZS48720gwg>

TRANSCRIPT

Hi, I am Tonia MacBrass, executive assistant to the city manager for the city of Cambridge.

РОЗШИФРОВКА

Привіт, я Тоня Макбрасс, відповідальний помічник міті-менеджера міста Кембриджа.

Today we are going to learn about the city's participatory budgeting process.

I know, it sounds like a mouthful but it's actually an excellent way to manage money and engage in city government.

It's a process when **you** can decide how to spend part of the city's public budget in a way that will improve the lives of all of Cambridge residents.

So come with me as we learn more about participatory budgeting from Michelle Monsegur, budget analyst for the City of Cambridge.

MEET MICHELLE MONSEGUR,
budget analyst, City of Cambridge

= Hey, Michelle.

- Hey, Tonia.

- Thanks for joining us and talking to us about participatory budgeting.

-My pleasure.

-What is it?

-Basically, participatory budgeting, or PB, as we like to say, is a democratic process, in which Cambridge residents can directly decide how to spend part of the city's budget. The whole idea of BP started in Brazil in 1989 and it's worked its way up to the United States and it came to Cambridge in 2014.

Сьогодні ми хочемо розповісти про процес складання бюджету за участю населення міста.

Так, звучить як ще одна модна фраза, але насправді це відмінний спосіб порадкувати коштами і брати участь в управлінні містом. У цьому випадку ви можете вирішувати, як витратити частину міського бюджету так, щоб поліпшити життя всіх жителів Кембриджа.

Про складання бюджету на основі широкої участі нам розповість Мішель Монсегур, бюджетний аналітик муніципалітету Кембриджа.

Знайомтеся: Мішель МОНСЕГҀР,
бюджетний аналітик муніципалітету м.
Кембриджа

- Привіт, Мішель.

- Привіт, Тоню.

- Дякую, що погодилися поговорити з нами про розробку бюджету на основі широкої участі.

- Залюбки.

- Отже, що це таке?

- Якщо коротко, розробка бюджету на основі широкої участі, або партисипаторне бюджетування, як ми кажемо – це демократичний процес, в ході якого жителі Кембриджа можуть безпосередньо вирішувати, як витратити частину міського бюджету. Ідея ПБ народилася в Бразилії в 1989 році, потім поширилася на Сполучені Штати і з'явилася у нас в Кембриджі в 2014 році.

-So how does it work?

- Basically, it starts with an idea collection phase.

So we ask people in the community to submit their ideas for projects they'd like to see around town that really improve the community.

- So what kind of projects have you gotten?

-We've gotten a lot of ideas, everything from a solidarity fridge, which is like a community refrigerator where people can leave food that they know they are not going to use, and other people can take it, to public toilets, street trees, basketball courts, volleyball courts, all sorts of things.

I and this happens all over the city it does it say do I get a 10 includes anyone who is 10 days 10 years or older who lives in the city people who are non-US residents can only vote in this process and submit their ideas.

So it's really open it's really inclusive and we started with \$500,000 and right now we've been adding \$100,000 each year so will see the PB budget continue to grow.

PARTICIPATORY BUDGETING, A PROCESS THAT ALLOWS RESIDENTS TO DIRECTLY INFLUENCE THE ANNUAL BUDGET OF THE CITY, THROUGH PROPOSALS AND VOTES, EACH YEAR.

-So Michelle, tell me how this whole process works.

- We usually start in the summer with our idea collection phase and that's when we invite members of the Cambridge community to submit all of the ideas how they would spend the participatory budgeting funds.

- І як це виглядає на практиці?

- По суті, все починається зі збирання пропозицій.

Ми просимо містян представити свої ідеї для проєктів, які вони хотіли б бачити в місті, проєктів, завдяки яким життя в ньому стане краще.

- Які ж проєкти ви маєте?

- Ми отримали купу ідей – від «холодильника солідарності», де люди можуть залишати продукти, які вони знають, що не використають, а інші з радістю візьмуть собі, до громадських убиралень, дерев на вулицях, баскетбольних і волейбольних майданчиків і ще багатьох інших речей. У цьому бере участь усе місто, усі, хто в ньому живе, неважливо – 10 днів або 10 років, або набагато більше, навіть не громадяни США, якщо вони тут живуть, можуть голосувати і представляти свої ідеї. Загалом, це дійсно відкритий і інклюзивний процес, і якщо ми починали з 500 000 доларів, то зараз додаємо по 100 000 на рік, тож бюджет ПБ зростатиме й далі.

БЮДЖЕТУВАННЯ НА ОСНОВІ ШИРОКОЇ УЧАСТІ ДОЗВОЛЯЄ ЖИТЕЛЯМ З РОКУ В РІК БЕЗПОСЕРЕДНЬО ВПЛИВАТИ НА МІСЬКИЙ БЮДЖЕТ ЗА ДОПОМОГОЮ ВНЕСЕННЯ ПРОПОЗИЦІЙ І ГОЛОСУВАННЯ

- Отже, Мішель, розкажіть, як усе ж таки працює весь цей процес.

- Зазвичай ми починаємо влітку з етапу збирання ідей, і саме тоді ми запрошуємо жителів міста представити свої міркування про те, як вони витрачали би бюджетні кошти. Ми використовуємо інноваційний

We use this innovative online online at the map to that sort of shows a map of Cambridge and you can drop a little pin on the location around town where are you want to see your project.

You can give it a title you can describe it and then other people can comment on it share it like it those types of things so it creates a lot of dialogue between ideas submitters but you can also email us call us stop by the budget office, and we do a number of events around town to collect people's ideas. So we'll get submissions that way, as well.

- What kind of ideas have been submitted?

- All sorts of things, lots of creative and varied projects. Some of the winners from the past PB cycles include a public toilet in Central Square, bilingual books for kids learning English in Cambridge, bike repair stations around town, new street trees.

You see a lot of things related to sustainability, bikes, helping people in need. We had a freezer van that helps with prepared food rescue deliveries this year.

So there's all sorts of stuff that get voted on.
-Sounds really creative.

PARTICIPATORY BUDGETING.
SUBMIT PROPOSALS THROUGH THE
WEBSITE, VIA EMAIL, OR IN PERSON
AT STATIONS AROUND THE CITY.

онлайн-сайт з картою Кембриджа, ви можете поставити значок на тому місці, де хочете побачити свій проєкт. Можете дати йому назву, можете описати його, а потім інші люди зможуть його прокоментувати, поділитися ним і додати свої побажання, щоб створити багатосторонній діалог між авторами ідей. А можете написати нам по електронній пошті, зателефонувати, заїхати в бюджетне управління. Ми проводимо цілий ряд заходів по всьому місту, щоб збирати пропозиції громадян. Загалом, отримуємо матеріали й таким чином.

- І які ідеї вже були подані?

- Найрізноманітніші – безліч дуже креативних, різноманітних проєктів. Деякі з переможців минулих голосувань по ПБ включають громадський туалет на центральній площі міста, двомовні книги для дітей, які вивчають англійську мову, пункти техобслуговування велосипедів по всьому місту, нові дерева на вулицях. Багато що пов'язано зі стійким розвитком, велосипедами, допомогою нужденним. Цього року в нас був фургон-морозильник, який доставляв готові обіди. Найрізноманітніші речі, які потім виносяться на голосування.
- Звучить дійсно креативно.

СКЛАДАННЯ МІСЬКОГО БЮДЖЕТУ НА
ОСНОВІ ШИРОКОЇ УЧАСТІ.
НАДСИЛАЙТЕ ПРОПОЗИЦІЇ ЧЕРЕЗ ВЕБ-
САЙТ, ЕЛЕКТРОННОЮ ПОШТОЮ АБО
ЗАЛИШАЙТЕ СВОЇ ПОБАЖАННЯ
ОСОБИСТО В ПУНКТАХ ЗБОРУ
ПРОПОЗИЦІЙ ПО ВСЬОМУ МІСТУ.

- So all the ideas get submitted, and who gets to vote on these ideas?

- We recruit a group of volunteers called budget delegates and they work really hard every fall going through all the ideas that are submitted, researching them.

They talk to city stuff, they talk to people in the community, and they try to evaluate all the ideas on need, impact and feasibility. So they are the ones that actually come up with a PB ballot.

And then we have a public vote in December. It usually lasts about a week long and as long as you are at least 12 years old and live in Cambridge, you can vote in this process.

So even people who are not US citizens are included and it is a really open and fun process.

- So what has the response been like so far?

- It's been really positive. Every year we have seen an increase in the number of people who vote. We see new groups of volunteers and I really can't thank our volunteers enough.

There are sort of the backbone of the PB process and none of this would have been possible without them.

- Sounds like a great way for Cambridge residents to get involved.

- It is.

- Thanks, Michelle.

- Thank you.

Аж ось, усі ідеї подано й зібрано, а хто за них голосуватиме?

- Ми набираємо групу добровольців, яких називаємо «бюджетними делегатами», і вони працюють щоосені, уважно вивчаючи всі пропозиції, проводячи потрібні дослідження. Спілкуються зі службовцями муніципалітету, з городянами, оцінюють усі ідеї з погляду доцільності, впливу на середовище і здійсненності. Загалом, саме вони складають наш «бюлетень для голосування». А в грудні проводиться публічне голосування. Зазвичай воно триває близько тижня, і якщо вам не менше 12 років і ви живете в Кембриджі, ви можете взяти участь. Таким чином, навіть люди, які не є громадянами США, можуть до нас приєднатися, і це є правді відкритий і дуже «прикольний» захід.

- То якою була суспільна реакція?

- Вкрай позитивна. Щороку ми спостерігаємо збільшення кількості людей, які голосують. Весь час утворюються нові групи волонтерів, і я не можу висловити словами свою подяку нашим добровольцям. Вони складають основу процесу ПБ, без них усе було б просто неможливо.

- Схоже на захід, до якого не можна не приєднатися.

- Так і є.

- Дякую, Мішель.

- Дякую й вам.

More information: pb.cambridgema.gov

So I hope you are now excited about participatory budgeting thanks to Michelle Monsegur from the City of Cambridge. If you want to learn more about participatory budgeting, go to pb.cambridgema.gov. Learn to submit ideas, to volunteer, when to vote. It's all up to you. Thanks again.

Додаткова інформація: pb.cambridgema.gov

Отже, сподіваюся, вас захопила ідея спільного складання бюджету завдяки Мішель Монсегур з міста Кембридж. Якщо схочете дізнатися про це докладніше, перейдіть за посиланням pb.cambridgema.gov. Вчіться подавати ідеї, бути добровольцем, вчіться голосувати. Адже все залежить від вас. Ще раз дякую.

8 STEPS TO PARTICIPATORY BUDGETING

From <https://www.citizenlab.co/blog/civic-engagement/steps-to-effective-participatory-budgeting/>

By Ilona Lodewijckx

Participatory budgeting can be a powerful tool for cities to educate, engage, and empower communities.

This blog post is an excerpt from our Beginner's Guide to Participatory Budgeting. Curious to learn more?

What is a participatory budget?

Over the years, participatory budgeting has become a buzzword in (digital) democracy circles. You might've already heard about it.

You might've considered instating it in your community. Or it might be entirely new to you. But no matter which of these boxes you tick, you've come to the right place.

Let's start with the basics. A participatory budget is an **innovative policy-making tool** that directly involves citizens in the allocation of municipal funds.

In short: cities ask citizens to help them define which social domains, problems or opportunities should receive a share of the city budget.

8 КРОКІВ ПАРТИСИПАТОРНОГО БЮДЖЕТУВАННЯ

Джерело: <https://www.citizenlab.co/blog/civic-engagement/steps-to-effective-participatory-budgeting/>

Ілона Лодевікс

Партисипаторне бюджетування може бути в руках міста потужним знаряддям підвищення обізнаності, розширення участі й розвитку потенціалу громади.

Цей матеріал узято як уривок з нашого посібника «Партисипаторне бюджетування для початківців». Зацікавилися? Хочете дізнатися більше? Завантажуйте посібник безкоштовно!

Що таке партисипаторне бюджетування?

За останні роки партисипаторне бюджетування (ПБ), або складання бюджету на основі широкої участі, стало модним виразом в країнах (цифровий) демократії. Можливо, цей термін вже зустрічався вам. Можливо, ви вже думали про те, щоб ввести його в ужиток у своїй спільноті. А може, це для вас є абсолютно новим поняттям. У будь-якому випадку, ви прийшли за адресою.

Почнемо з основ. Складання бюджету за участю населення – це інноваційна технологія місцевої нормотворчості, за якої громадяни безпосередньо залучені до розподілу муніципальних коштів.

Якщо коротко, міста просять громадян допомогти визначити, які соціальні сфери, проблеми або можливості повинні отримати свою частку міського бюджету. І, звичайно, якою має бути ця частка.

And, of course, which share of the budget that should be.

Since PB's first appearance in Brazil in 1989, councils worldwide have implemented over 1,500 participatory budgets. It has become a widely used tool to give citizens a say in the formation of local policies. For example, **Peñalolén, commune of the Chilean capital Santiago**, engaged 24,450 citizens to propose and prioritize local initiatives. Participatory budgeting allows citizens to allocate resources, prioritize social policies, and monitor public spending. Therefore, it is a valuable tool for the education and empowerment of local communities. And while it might sound like an intricate process fit for bigger cities, **any local government** can get on board. After all, the number of inhabitants is less important than determination and preparation of the process.

Implementing a PB in your city

At first, this preparation process might seem a tad complex. But in reality, it's all about keeping a clear overview and following the necessary steps. From laying the groundwork to processing input and implementing the results, we've got your back.

So here we go: these are the **eight steps to implement a PB in your city or municipality**.

З моменту появи ПБ в Бразилії 1989 року міські місцеві ради по всьому світу реалізували понад 1500 бюджетів на основі широкої участі. ПБ стало поширеним інструментом надання громадянам права голосу при визначенні місцевих стратегій розвитку. Наприклад, Пеньялолен, район чилійської столиці Сантьяго, залучив 24 450 жителів до висування пропозицій і визначення пріоритетів місцевих ініціатив.

Складання бюджету на основі широкої участі дозволяє громадянам розподіляти ресурси, визначати пріоритети соціальної політики та контролювати державні витрати. Отже, ПБ є цінним інструментом розширення знань, прав і можливостей місцевих громад. І хоча цей процес може видатися складним і придатним скоріше для великих міст, до нього може приєднатися будь-який місцевий уряд. Зрештою, кількість жителів є менш важливою, ніж політична воля та організація процесу.

Впровадження ПБ у вашому місті

Спочатку цей підготовчий процес може виглядати закладним. Насправді все зводиться до того, щоб мати чітке уявлення і робити потрібні кроки. У всьому, від створення основи до обробки вхідних даних і реалізації результатів, ми вас підтримаємо.

Отож, почнемо: 8 кроків до впровадження ПБ у вашому муніципальному утворенні.

The 8 steps of effective participatory budgeting:

1. Lay the groundwork

No two participatory budgets are the same! In the first phase of a participatory budget, there are some important decisions to be made. The type of PB you choose, the success measures that you define and the way you'll engage citizens will shape the outcome of your project.

- read and learn about participatory budgeting through guides, case studies and best practices
- decide which type of PB matches your situation: will it be decisive, or advisory? Will participants be able to contribute ideas? Will it be local, or regional?
- decide on the main goal of your project: besides distributing funds, the project can be about educating citizens about local taxes, about creating interactions between participants, about gaining insights about participants' priorities...
- decide how you want to engage your citizens (online, offline or a mix of both).

8 кроків ефективного складання бюджету на основі широкої участі:

1. Створити основу

Двох однакових бюджетів на основі широкої участі не буває. На першому етапі слід прийняти ряд важливих рішень. Тип ПБ і показники успіху, які ви самі виберете, і те, як ви залучатимете громадян до участі, визначить результат вашого проєкту.

- Вивчіть партисипаторне бюджетування за допомогою посібників, тематичних досліджень та передової практики
- Вирішіть, який тип ПБ відповідає вашій ситуації: з прийняттям рішень або консультативний? Чи зможуть учасники вносити пропозиції? Проєкт буде локальний чи регіональний?
- Визначтеся з основною метою вашого проєкту: крім розподілу коштів, він може включати інформування громадян про місцеві податки, створення взаємодії між учасниками, отримання уявлення про пріоритети учасників...
- Вирішіть, як залучатимете своїх громадян (через Інтернет, офлайн або і так, і так).

2. Inform participants

Providing clear information about the project helps create trust. If everyone knows the rules of the game, the whole process is bound to run a lot more easily. Here are some guidelines to keep in mind.

- Communicate the timeframe, process, and rules. Until when can citizens take part? How long will you need to process their ideas, and when can they expect to see outcomes? The CitizenLab platform has a built-in timeline that helps cities clearly communicate this with participants.
- If citizens can contribute ideas, it's important to share the eligibility criteria for these ideas. Cost and accessibility are for instance often used.
- Educate citizens by proactively sharing important information about the project. If citizens are distributing funds related to mobility, you could share traffic data, explainers about the current rules and expert opinions on the topic.
- Manage citizens' expectations by being transparent and honest about the impact their participation can genuinely have.

2. Проінформувати учасників

Надання чіткої інформації про проєкт допомагає створити довіру. Якщо всі знатимуть правила гри, весь процес проходитиме значно простіше.

Ось кілька порад.

- Розкажіть про часові рамки проєкту, процедуру і правила. До якого моменту громадяни можуть брати участь? Скільки часу вам знадобиться, щоб опрацювати їхні ідеї, і коли вони можуть очікувати результатів? Платформа CitizenLab має вбудовану часову шкалу, за допомогою якої місто зможе чітко доводити ці речі до відома учасників.
- Якщо громадяни можуть вносити свої пропозиції, важливо поінформувати їх про критерії прийнятності. Часто це вартість і доступність.
- Підвищуйте обізнаність громадян, діліться важливою інформацією про проєкт, не чекаючи запитань. Якщо, скажімо, громадяни розподіляють кошти, пов'язані з мобільністю, ви можете поділитися даними про трафік, роз'ясненнями щодо діючих правил, думками фахівців з цієї теми.
- Керуйте очікуваннями учасників. Для цього найкраще чесно і відкрито говорити їм про той вплив, який їхня участь справді може мати.

3. Collect citizen input

Some participatory projects include an ideation phase, where citizens can contribute ideas they'd like to implement in the city.

- Getting citizens to your platform is one of the most challenging steps of the process. Here are some tips – for more information, [check-out our communication guide](#). To obtain a maximum number of responses, focus on the wide-spread communication of your campaign. Pick the channels that work for you – the most effective channels are often email, SEO and social media.
- Work with intermediaries (specific associations, religious leaders, syndicates), or other micro-influencers to help expand your reach and lower the threshold for groups that are harder to access.
- Once the project is launched, your citizens can vote, comment, and (depending on the project) share ideas.

4. Process the input

If citizens are allowed to share ideas, then that input needs to be processed. The citizen input is analyzed by city experts and checked according to the eligibility criteria set earlier on in the process. The city selects the final proposals and offers feedback to the participants on their initial input. Because it's not always easy to select ideas, most cities use clear and measurable eligibility criteria such as cost

3. Зібрати ідеї громадян

Деякі спільні проєкти включають етап розробки ідей, коли громадяни можуть вносити пропозиції, які хотіли б реалізувати в місті.

- Залучення громадян до участі у вашій платформі є одним з найскладніших етапів процесу. Ось кілька порад (для отримання додаткової інформації ознайомтеся з нашим посібником із спілкування). Для максимально широкої реакції зосередьтеся на поширенні інформації про вашу кампанію. Виберіть канали, які працюють на вас – найбільш ефективними часто є електронна пошта, пошукова оптимізація та соціальні мережі.
- Працюйте з посередниками (це можуть бути асоціації в даній професійній галузі, релігійні лідери, групи зі спільними інтересами) або іншими мікроінфлюенсерами, щоб вони допомогли вам охопити ширшу аудиторію й вивести вас на групи, до яких важче отримати доступ.
- Як тільки проєкт стартує, громадяни зможуть голосувати, коментувати і (залежно від проєкту) вносити свої ідеї.

4. Опрацювати подані пропозиції

Якщо громадянам дозволено вносити свої пропозиції, то їх потрібно обробити. Ідеї громадян аналізуються міськими експертами й перевіряються відповідно до встановлених критеріїв прийнятності. Місто вибирає остаточні пропозиції і зв'язується з авторами. Оскільки відібрати ідеї не завжди легко, більшість міст керується чіткими вимірюваними критеріями прийнятності, такими як вартість або технічна здійсненність.

or technical feasibility.

5. Set up a vote, depending on the PB type:

This is where your project really takes off. In this phase, citizens distribute a set municipal budget over several themes or ideas. There's a difference between both options, so let's break them down.

- 'communicating vessels': what you add to one domain, you have to remove from another.
- 'shopping basket': you add ideas until you reach the limits of the "budget".

The more complex the projects, the more time citizens should be granted to vote. We would recommend giving citizens at least 2 months to vote, so they have enough time to get informed.

6. Communicate the results & the next steps

Which ideas made the cut? Which domains were given the biggest share of the budget? What are the next steps? It's important to plan in a communication campaign at the end of the project to share the results. Results can be shared on the platform themselves, by email, on social media, in a mailing campaign... for maximum impact, we recommend getting coverage in the local news. Being transparent helps build long-term trust and will inspire citizens to participate in the next project.

5. Організувати голосування в залежності від типу ПБ

Ось де ваш проєкт стартує по-справжньому. На цьому етапі громадяни розподіляють виділений муніципальний бюджет за кількома темами або пропозиціями. Між цими варіантами є свої відмінності, тож давайте розберемо їх детальніше.

- «Сполучені посудини»: те, що ви додаєте в одну галузь (тему), ви повинні видалити з іншої.
- «Кошик покупок»: ви додаєте ідеї, поки досягнете меж свого бюджету.

Чим складніші проєкти, тим більше часу має бути відведено на голосування. Ми радимо не менше 2 місяців, щоб у громадян було достатньо часу дістати потрібну інформацію.

6. Повідомити про результати та подальші кроки

Які ідеї перемогли? На які теми було виділено найбільшу частину бюджету? Які наступні кроки? Важливо спланувати комунікаційну кампанію в кінці проєкту, щоб поділитися результатами. Про них можна розповісти на самій платформі, електронною поштою, в соціальних мережах, у рамках кампанії розсилки... для максимального ефекту рекомендуємо висвітлювати їх у місцевих новинах. Прозорість допоможе зміцнити довгострокову довіру і надихне громадян на участь у наступному проєкті.

7. Implementation phase

The implementation might just be the most crucial step of all. This is where citizens get to see how their participation makes a real, tangible impact.

Turn dreams into plans and plans into action. Meanwhile, keep your citizens up-to-date, so they can see what's changing. To turn a PB project into a success story, there are a few key conditions to keep in mind:

- There have to be enough resources to implement the projects chosen by citizens. Local governments must have sufficient funding available to be financially flexible.
- Once the budget is finalized, cities have to make it public, offer participants feedback about their ideas, and notify them of the progress.
- If you decided to implement an ideation phase in the participatory budgeting process, it's vital to let the contributed ideas inspire your prioritization and policies.

8. Create a cycle

To gain the trust of your citizens, it's good to make participatory budgeting a fixed part of your community's budgeting cycle. This will help you boost engagement and strengthen your local democracy.

The phases of implementing a participatory budget: plan, act, review, make the necessary changes... and start over!

7. Етап реалізації

Цей крок може виявитися найважливішим. Саме тут громадяни можуть побачити, як їхня участь має реальний і відчутний вплив. Перетворюйте мрії на плани, а плани на дії. А тим часом тримайте своїх громадян в курсі подій, щоб вони могли спостерігати за змінами, що відбуваються. Щоб зробити проєкт ПБ історією успіху, необхідно врахувати ряд обов'язкових умов:

- Для реалізації проєктів, відібраних громадянами, має бути достатньо ресурсів. Місцеві органи влади повинні мати у своєму розпорядженні достатні кошти, щоб бути в змозі проявляти необхідну фінансову гнучкість.
- Як тільки бюджет затверджено, місто має його оприлюднити, надіслати учасникам відгуки про їхні пропозиції та повідомляти їх про хід роботи.
- Якщо ви вирішили включити в процес складання бюджету збір пропозицій громадян, вкрай важливо, щоб їх ідеї допомагали вам у розстановці пріоритетів і розробці стратегії місцевого розвитку.

8. Регулярність

Щоб завоювати довіру громадян, корисно зробити ПБ постійною частиною вашого бюджетного циклу. Це допоможе розширити громадську участь і зміцнити місцеву демократію.

Етапи реалізації спільного бюджету: планування, дії, аналіз, внесення необхідних змін... і новий бюджетний цикл!

Ready to launch?

Did we spark your curiosity? Great! In our Beginner's Guide on Participatory Budgeting, you'll find a more elaborate explanation of the eight steps. Above all, here's what to expect:

- A clear definition of participatory budgeting and the idea that lies behind it;
- An overview of critical success factors and possible hurdles;
- A clear explanation of the different types of projects and their specific benefits;
- Real-life case studies from across the globe.

Готові розпочати проєкт?

Ми пробудили вашу цікавість? Чудово! У нашому посібнику «Партисипаторне бюджетування для початківців» ви знайдете докладніше пояснення «8 кроків», і передусім:

- Чіткий виклад концепції складання бюджету на основі широкої участі громадян;
- Огляд ключових факторів успіху та можливих перешкод;
- Чітке пояснення різних типів проєктів та їхніх конкретних переваг;
- Розгляд прикладів реалізації з різних країн світу.

LOCAL GOVERNMENT PROCUREMENT MANAGEMENT

Ethics and Conflicts of Interest

From:

<https://www.osc.state.ny.us/files/local-government/>

Seeking competition in procurement is important in our business and often in our personal lives too. In our personal lives, we seek competition instinctively when

УПРАВЛІННЯ ЗАКУПІВЛЯМИ НА РІВНІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Етика і конфликти інтересів

Джерело:

<https://www.osc.state.ny.us/files/local-government/>

Конкуренція при придбанні товарів і послуг важлива для нас як у діловому, так і в повсякденному житті. Кожен з нас інстинктивно бажає конкуренції, коли робить

we shop at the grocery store, or when we purchase a new or used vehicle.

No one needs to tell us that it's a smart idea to make price and quality comparisons between different stores and different manufacturers in an effort to obtain the most favorable terms for our own money.

In our business lives we also know that we need to seek competition, but rather than just relying on common sense, seeking competition is often required by State law or by locally adopted policy.

If managed effectively, State and local procurement requirements can increase competition and reduce the cost of goods and services of acceptable quality.

A fair and open competitive process will also help discourage favoritism in public procurements, encouraging additional vendors to compete for your business.

Increasing your organizational knowledge about State and local requirements will help you create a proactive, competitive environment in your procurement function.

покупки в продовольчому магазині чи купує новий або старий автомобіль. Нам можна не пояснювати, що логічно порівнювати ціни і якість між різними крамницями і різними виробниками, щоб за свої гроші отримати найкращий товар.

У діловому житті ми також знаємо, що потрібно прагнути конкуренції, але тут нам це диктують не тільки здоровий глузд, а й закони штату і місцеві норми. При ефективному управлінні вимоги до проведення закупівель, прийняті на штатному або місцевому рівні, можуть підвищити конкуренцію і знизити вартість товарів і послуг прийнятної якості. Справедливий і відкритий конкурентний процес також допоможе запобігти фаворитизму в державних закупівлях, спонукаючи все нових постачальників до конкуренції за ваші замовлення. Розширення знань вашої організації про вимоги до проведення закупівель, затверджених на рівні штату або на місцевому рівні, допоможе вам створити активне, конкурентне середовище у вашій закупівельній діяльності.

Who is Responsible?

Whether your procurement process is centralized through a purchasing agent, or decentralized with many officials conducting their own procurements, it is the people making procurements who are the front line in seeking competition.

It is vitally important that purchasing agents and other procurement officials have sufficient knowledge about the laws and local policies that guide competitive procurement.

It's also important that these individuals possess a spirit of thriftiness and cost consciousness.

Хто відповідає за належний рівень конкуренції?

Незалежно від того, чи є ваш процес закупівель централізованим і здійснюється через агента із закупівель або ж децентралізованим, коли кілька посадових осіб проводять закупівлі для своїх підрозділів самостійно, саме ті люди, які здійснюють закупівлі, безпосередньо відповідають за дотримання правил конкуренції. Надзвичайно важливо, щоб агенти з закупівель та інші посадові особи, що займаються закупівлями, мали достатні знання про федеральні та місцеві закони, що регулюють конкуренції при виконанні держзамовлення.

While the primary responsibility rests with officials who actually make the procurements, management plays an important role in maintaining effective communication.

Management's communication of the organizational requirements and expectations for seeking competition will have a pervasive effect on how diligently competition is sought throughout the entity.

The best policies ever written are just paper unless they are clearly conveyed to staff, and then enforced.

Responsibility for procurement generally starts with the governing board.

The governing board is responsible for adopting policies that describe its goals for procurements, including formal procurement policies and procedures that govern the acquisition of goods and services not required by law to be competitively bid. In some cases, the initial policies and updates will be drafted by procurement officials for the board's review and eventual approval.

The governing board is also responsible for adopting a code of ethics that supplements State law relating to conflicts of interest on the part of officers and employees.

A code of ethics is required to set forth standards of conduct relating to several specific areas and may also contain provisions addressing ethical behavior in the procurement process

Також важливо, щоб ці люди були ощадливі і прагнули до мінімізації витрат. Хоча основна відповідальність лежить на посадових особах, які фактично здійснюють закупівлі, керівництво відіграє важливу роль у забезпеченні ефективної комунікації. Інформування співробітників про те, що потрібно організації і чого вона очікує від участі в конкуренції, матиме визначальне значення для дотримання вимоги конкуренції всіма співробітниками.

Найкращі в світі правила так і залишаться на папері, якщо вони чітко не доведені до відома персоналу і не виконуються. Відповідальність за закупівлі, як правило, починається з керівництва.

Керівний орган відповідає за прийняття документів, що формулюють цілі організації у сфері закупівель, включаючи офіційні правила, інструкції та процедури придбання товарів і послуг, для закупівлі яких закон не вимагає проведення тендера.

У деяких випадках початкові правила і пізніші доповнення готуються фахівцями із закупівель і надаються керівному органу для розгляду і затвердження.

Керівництво несе також відповідальність за прийняття кодексу етики, який доповнює законодавство штату, що стосується конфлікту інтересів з боку посадових осіб і співробітників. Кодекс етики потрібен для встановлення стандартів поведінки, що відносяться до кількох конкретних сфер, а також може містити положення про норми поведінки в процесі закупівель.

Planning and Promotion

One of the best methods for ensuring that goods and services are acquired in a cost-effective manner is to create as much competition as possible.

In our personal lives, vendors compete for our business every day in the form of advertisements, holiday sales, and coupons.

Competition for local government and school district dollars is not always as dynamic as what we experience in our own personal lives. To create as much market awareness as possible, local governments and school districts should carefully plan their solicitations for future procurements.

Whether using formal competitive bids, competitive offerings, requests for proposals (RFPs), or written and verbal quotes, a well-planned solicitation effort is needed to reach as many qualified vendors as possible.

If conducted properly, the competition generated from advance planning may save your locality money.

Keep in mind that when soliciting competitive bids or offers, you can utilize more than one form of media to attract qualified bidders or offerors.

In addition to using your official newspaper, you may advertise in other newspapers and trade journals, and notices can be posted on your website.

You may also maintain a comprehensive list of prospective bidders or offerors, and provide notices directly to those on the list.

A comprehensive solicitation effort helps to ensure that the largest possible pool of potential vendors is made aware of your needs.

Планування та просування

Одним з найкращих методів забезпечення економічно вигідного придбання товарів і послуг є максимальне розширення конкуренції. У повсякденному житті продавці щодня змагаються за нас як за покупців за допомогою реклами, святкових розпродажів і купонів. Конкуренція за долари органу місцевого самоврядування та шкільного округу не завжди настільки ж динамічна. Щоб створити якомога більшу інформованість про ринок, органам місцевого самоврядування та шкільним округам слід ретельно планувати свої запрошення до подання заявок на майбутнє держзамовлення. Незалежно від того, чи використовуються офіційні тендери, конкурентні пропозиції, запити на пропозиції (ЗП) або письмові та усні цінові пропозиції, робота з залучення до подання заявок на виконання держзамовлення повинна бути добре спланована, щоб залучити якомога більше число кваліфікованих постачальників (таких, що відповідають вимогам). При правильному проведенні конкурс, підготовлений в результаті попереднього планування, може заощадити гроші вашого міста.

Пам'ятайте, що, запитуючи конкурсні заявки або тендерні пропозиції, ви можете використовувати кілька різних видів ЗМІ для залучення кваліфікованих учасників тендерних процедур або Oferentiv. На додаток до свого друкованого органу ви можете розміщувати рекламу в інших газетах і галузевих журналах, а повідомлення – на своєму веб-сайті. Ви також можете вести повний список потенційних Oferentiv і направляти повідомлення безпосередньо тим, хто включений в список. Усебічні зусилля із залучення учасників допомагають забезпечити, щоб якомога більше потенційних постачальників знали про ваші потреби. Ви повинні оцінити вартість

You should weigh the cost of using additional forms of media against the potential savings from increased competition.

Seeking Competition One of the goals of seeking competition is to foster honest competition to enable your government to obtain quality commodities and services at the lowest possible cost.

Seeking competition also guards against favoritism, extravagance and fraud, while allowing interested vendors a fair and equal opportunity to compete. Organizations that embrace the goals of seeking competition can realize both monetary benefits and product satisfaction from the time, effort and resources required to conduct statutorily required competition.

To realize these benefits fully, procurement officials need to be knowledgeable about the requirements of competitive bidding and competitive offerings (i.e., “best value” awards).

Monetary Thresholds – Generally, local governments and school districts are required to advertise for competitive bids when procurements exceed certain dollar thresholds.

Purchase contracts involving expenditures in excess of \$20,000 and contracts for public work involving expenditures in excess of \$35,000 are generally subject to competitive bidding under the law.

When using competitive bidding, contracts are awarded to the “lowest responsible bidder” after public advertisement for sealed bids.

As further discussed below, local governments and school districts may

використання додаткових ЗМІ в зіставленні з потенційною економією від збільшення конкуренції.

Стимулювання конкуренції. Одна з цілей стимулювання змагальності полягає в тому, щоб сприяти чесній конкуренції, що дозволить вашому уряду отримувати якісні товари та послуги з найменшими можливими витратами. Конкуренція також захищає від фаворитизму, марнотратства та шахрайства, надаючи зацікавленим постачальникам справедливі та рівні можливості для суперництва. Організації, які дотримуються правил конкуренції, можуть отримати як грошову вигоду, так і задоволеність товаром, вклавши свій час, зусиллям й ресурси у проведення необхідного за законом конкурсу. Щоб отримати максимальну вигоду, фахівці із закупівель повинні добре знати вимоги до тендерних заявок і конкурентних пропозицій (тобто вибирати підрядника за критерієм «оптимальна вартість»).

Порогова вартість. Як правило, органи місцевого самоврядування та шкільні округи зобов'язані сповіщати про проведення тендерів, якщо вартість закупівлі перевищує певні порогові значення. За законом закупівельні контракти на суму понад 20 000 дол. і контракти на виконання робіт, що передбачають витрати понад 35 000 дол., вимагають, як правило, проведення тендерної процедури. У разі проведення тендера, після публікації запиту на подання запечатаних тендерних пропозицій, контракти присуджуються «тому з відповідальних oferentiv, хто запропонував найнижчу ціну». Як буде докладніше розказано нижче, органи місцевого самоврядування та шкільні округи можуть прийняти рішення про присудження «контрактів на закупівлю», що перевищують порогову вартість, на основі критерію

elect to award “purchase contracts,” which exceed the monetary threshold, on the basis of “best value,” as an alternative to awarding contracts to the “lowest responsible bidder.”

There are several exceptions to the competitive bidding and competitive offering (“best value”) requirements, such as purchases made through the New York State Office of General Services, purchases made through certain county and federal contracts, purchases made through the use of certain contracts let by other states or political subdivisions, emergency purchases, professional services and purchases from a legitimate sole source. In addition, procurements of commodities and services may be required to be made from preferred sources

Specifications – The specification document sets forth the standards and requirements that competitors must observe, and provides them with information necessary to prepare their bids or offers. Specifications should be clearly written.

They should provide prospective vendors a common standard by which to be measured, and provide assurance that vendors will be competing on a fair and equal basis, which should encourage vendors to be responsive and competitive.

- The specification should indicate the basis on which the bids and offers will be evaluated and the award made. Preparing responses can be costly to vendors, so qualified firms may be unwilling

«оптимальної вартості» як альтернативу присудженню контрактів «відповідальному учаснику, який запропонував найнижчу ціну».

Існує кілька винятків з вимог до проведення тендерів і запитування конкурентних ofert («оптимальна вартість»), таких як закупівлі, здійснювані через управління загальних служб штату Нью-Йорк; закупівлі, що здійснюються в рамках певних контрактів федерального і окружного рівня; закупівлі, здійснювані з використанням певних контрактів, укладених іншими штатами або адміністративно-територіальними одиницями; екстрені закупівлі; професійні послуги та закупівлі у єдиного легітимного постачальника (неконкурентні закупівлі). Крім того, може виникнути необхідність у закупівлі товарів і послуг у т.зв. бажаних постачальників.

Технічна специфікація. У технічній специфікації наводяться стандарти і вимоги, яких учасники тендера повинні дотримуватися, та інформація, необхідна їм для підготовки заявок або пропозицій. Інформація в технічних специфікаціях повинна викладатися чітко.

Вони повинні надати потенційним постачальникам загальний стандарт, за яким будуть оцінюватися їхні пропозиції, і гарантувати, що вони конкуруватимуть на справедливих і рівних умовах, що повинно стимулювати постачальників до участі й конкуренції.

- У специфікації необхідно вказувати принципи проведення оцінки заявок і пропозицій і присудження контракту. Підготовка тендерних документів може виявитися дорогою справою для постачальників, тому компанії, які

to go through the work and expense of preparing a bid or offer if critical details of the engagement or the criteria used to select the vendor are not clearly communicated during the solicitation process.

- Specifications should not be too vague or indefinite, so that competing bidders have enough information to formulate intelligent bids or offers.
- Specifications also should avoid being unduly restrictive, thereby shutting out or stifling open and fair competition among vendors. Through the use of fair specifications, participation in the competitive process may increase, resulting in potential cost savings.

Awarding Contracts – When competitive bidding is required, the award of the contract is made to the lowest priced responsible bidder which has complied with the specifications. In assessing whether a bidder is responsible, a local government or school district should consider factors such as a bidder's capacity and financial ability to complete the contract, accountability, past performance, reliability and integrity. Also, a bidder is entitled to reasonable notice and opportunity to be heard before a determination of non-responsibility is made.

пройшли кваліфікацію, можуть не схотіти брати на себе додатковий тягар і нести витрати з підготовки пропозиції або заявки у випадку, якщо ключові деталі завдання або критерії, використовувані для вибору постачальника, не будуть чітко представлені в запрошенні до подання пропозицій.

- Технічні характеристики не повинні бути занадто розпливчастими або невизначеними, щоб учасники тендера мали достатньо інформації для укладання якісних пропозицій і заявок.
- Технічні характеристики також не повинні бути надмірно обмежувальними, щоб не придушувати відкрити і чесну конкуренцію між постачальниками. Завдяки використанню якісних специфікацій кількість учасників торгів може збільшитися, що має призвести до зниження вартості.

Присудження контрактів - Якщо потрібно провести тендер, контракт присуджується учаснику, який запропонував найнижчу ціну і чия заявка відповідає всім вимогам технічної специфікації. При оцінці того, чи відповідає учасник усім вимогам, органи місцевого самоврядування або шкільний округ повинні враховувати такі фактори, як потенціал учасника торгів та його фінансові можливості з виконання контракту, його фінансова відповідальність, результати попередньої діяльності, надійність і сумлінність. Крім того, учасник торгів має право на завчасне повідомлення і можливість представити інформацію до прийняття рішення про невідповідність вимогам.

“Best value” is defined for this purpose as a basis for awarding contracts “to the offeror which optimizes quality, cost and efficiency, among responsive and responsible offerers.”

Therefore, in assessing best value, non-price factors can be considered when awarding the purchase contract.

Non-price factors can include, but are not limited to, reliability of a product, efficiency of operation, difficulty/ease of maintenance, useful lifespan, ability to meet needs regarding timeliness of performance, and experience of a service provider with similar contracts.

The basis for a best value award, however, must reflect, whenever possible, objective and quantifiable analysis.

For purposes of best value, a responsive offeror is an offeror meeting the minimum specifications.

As discussed above, in assessing whether an offeror is responsible, a local government or school district should consider an offeror’s capacity and financial ability to complete the contract, accountability, past performance, reliability and integrity.

Accordingly, should the local government or school district elect to award a purchase contract on the basis of best value, the local government or school district must be prepared to show that:

- (1) the offeror is responsive and responsible; and
- (2) local officials applied objective and quantifiable standards, whenever possible, to determine that the offer optimizes quality, cost and efficiency.

«Оптимальна вартість» визначається для цієї мети як основа для присудження контрактів «постачальнику, який пропонує оптимальне співвідношення якості, вартості та ефективності серед усіх oferentів, що відповідають вимогам». Тому оцінка оптимальної вартості при присудженні контракту на закупівлі може враховувати нецінові фактори. Нецінові фактори можуть включати, зокрема, надійність продукту, ефективність експлуатації, складність або простоту в обслуговуванні, корисний термін служби, здатність задовольняти потреби щодо своєчасності виконання і досвід постачальника послуг у рамках аналогічних контрактів. Проте, підстави для присудження контракту на основі оптимальної вартості повинні відображати, по можливості, об’єктивний аналіз, що піддається кількісній оцінці.

Для цілей поняття «оптимальна вартість», учасник торгів – це oferent, який відповідає мінімальним вимогам. Як обговорювалося вище, при оцінці того, чи відповідає учасник усім вимогам, органи місцевого самоврядування або шкільний округ повинні враховувати потенціал oferenta та його фінансові можливості з виконання контракту, його фінансову відповідальність, результати попередньої діяльності, надійність і сумлінність. Відповідно, якщо органи місцевого самоврядування або шкільний округ приймуть рішення про присудження контракту на закупівлю на основі критерію оптимальної вартості, органи місцевого самоврядування або шкільний округ повинні бути готові продемонструвати, що:

- (1) oferent є особою зацікавленою та відповідальною;
- (2) місцеві посадові особи застосовували, де це було можливо, об’єктивний аналіз, що піддається кількісній оцінці, щоб визначити, що в пропозиції представлено оптимальне поєднання якості, вартості та ефективності. Органи місцевого самоврядування або

The local government or school district should have a written justification if it bases a best value award on criteria that are not objective and quantifiable.

The best value specification should describe the general manner in which the evaluation and award of offers will be conducted and, as appropriate, identify the relative importance or weighting of price and non-price factors.

As noted, the decision to award a contract on the basis of best value must be based on objective and quantifiable analysis, such as a cost-benefit analysis, whenever possible.

In evaluating and determining to accept a higher priced offer, the local government or school district generally should use a cost-benefit analysis to show quantifiable value or savings from non-price factors that offset the price differential of the lower price offers.

The local government or school district's procurement policies and procedures should require documentation of this analysis.

E-Procurement

Another possibility for increasing competition as well as convenience is to accept bids or offers electronically.

The law authorizes local governments and school districts to receive electronic bids or offers in connection with purchase contracts (including contracts for service work, but excluding any purchase contracts necessary for the completion of

шкільний округ повинні мати письмове обґрунтування, якщо рішення про присудження контракту на основі оптимальної вартості засноване не на об'єктивних критеріях, що піддаються кількісній оцінці.

Технічна специфікація, що передбачає присудження контракту на основі критерію оптимальної вартості, повинна описувати спосіб, яким проводитимуться оцінка і присудження контрактів, і, за потреби, визначати відносну важливість або вагомість цінових і нецінових факторів. Як зазначалося, рішення про присудження контракту за критерієм оптимальної вартості має ґрунтуватися, по можливості, на об'єктивному аналізі, що піддається кількісній оцінці, такому як аналіз ефективності витрат. При оцінці та прийнятті рішення про прийнятність пропозиції за вищою ціною органи місцевого самоврядування або шкільний округ, як правило, повинні використовувати аналіз ефективності витрат, щоб показати, вартість, що піддається кількісній оцінці, або економію від нецінових факторів, які компенсують різницю в ціні пропозицій в порівнянні з нижчою ціною. Правила і процедури закупівель органів місцевого самоврядування або шкільного округу повинні вимагати документування такого аналізу.

Електронні закупівлі

Ще однією можливістю для збільшення конкуренції, а також підвищення зручності є прийом заявок або пропозицій в електронному вигляді.

Закон наділяє органи місцевого самоврядування та шкільні округи правом отримувати електронні заявки або пропозиції, що стосуються контрактів на закупівлю (включаючи контракти на надання послуг, але виключаючи будь-які контракти

a public works contract pursuant to article eight of the Labor Law).

The governing board may by resolution authorize the receipt of bids or offers in an electronic format.

The advertisement for bids or offers must designate how the electronic bid or offer will be received, such as designating the website or email address where the bid or offer should be sent.

With the exception of “technology contracts,” the submission of bids or offers in electronic format may not be required as the sole method, and paper bids or offers must still be accepted.

All other minimum requirements of the competitive bidding or competitive offering process remain the same (e.g., advertising in the official newspaper, public opening of bids or offers, etc.).

Any method used to receive electronic bids or offers must also comply with article three of the State Technology Law (the “Electronic Signatures and Records Act”) and related regulations.

Also, the method used must, at a minimum:

- Document the time and date of receipt of the bids or offers received electronically,
- Authenticate the identity of the sender,
- Ensure the security of the information transmitted and
- Ensure the confidentiality of the bid or offer until the time and date established for the opening of bids or offers.

на закупівлю, необхідні для завершення державного контракту на будівельні роботи відповідно до статті восьмої Закону про працю).

Керуючий орган може своїм рішенням дозволити прийом тендерних заявок або пропозицій в електронному форматі. В оголошенні, що запрошує подавати заявки і пропозиції повинні бути вказані способи відправки електронних пропозицій або заявок, наприклад, вказано веб-сайт або адресу електронної пошти, на який слід відправити пропозицію або заявку.

За винятком «технологічних контрактів», держоргани не мають права встановлювати, що заявки або пропозиції мають подаватися в електронному форматі, і заявки або пропозиції в паперовому вигляді повинні прийматися поряд з електронними. Усі інші мінімальні вимоги в рамках тендерної процедури залишаються такими самими (наприклад, оголошення в офіційній газеті, публічне відкриття заявок чи пропозицій і т.і.). Будь-який спосіб отримання електронних пропозицій або заявок також повинен відповідати статті третій закону штату [Нью-Йорк] про технології (Закон «Про електронні підписи та електронну документацію») і відповідним нормативним актам. У рамках використовуваного методу необхідно, як мінімум:

- Документувати час і дату отримання заявок або пропозицій, отриманих в електронному вигляді,
- Перевіряти особу відправника,
- Забезпечити безпеку переданої інформації,
- Забезпечити конфіденційність пропозиції або заявки до часу і дати, встановлених для розкриття пропозицій або заявок.

Cooperative Purchasing

In a cooperative purchasing arrangement, two or more localities work together to procure commodities or services jointly rather than separately.

The benefits of cooperative purchasing are potential cost savings attained by lower commodity prices (achieved through economies of scale) and lower joint administrative costs.

The basic principle behind cooperative purchasing is that supplies, materials and equipment can often be purchased for substantially less if bought in quantity. Cities, towns, counties, villages, fire districts, school districts, BOCES and town or county improvement districts in New York State are authorized to enter into cooperative purchasing arrangements among themselves through intergovernmental cooperation agreements.

Intergovernmental cooperation may be defined as an arrangement between or among two or more governments for accomplishing common goals, providing a service, or solving a mutual problem. Basically stated, local governments and school districts may generally perform any function or service on a cooperative basis that they may perform individually.

Purchasing is an example of where intergovernmental cooperation can be employed.

In a cooperative purchasing arrangement, all laws relating to competitive bidding or competitive offering must be complied with and the cooperative agreement, which must be approved by each board, must be in place prior to the solicitation of

Спільні закупівлі

В рамках угоди про спільні закупівлі два або більше муніципальних утворення співпрацюють і закуповують товари або послуги спільно, а не окремо. Переваги спільних закупівель полягають у потенційній економії витрат, що досягається за рахунок зниження цін (на основі економії за рахунок обсягу) і спільних адміністративних витрат. Базовий принцип, що лежить в основі спільних закупівель, полягає в тому, що приладдя, матеріали та обладнання часто можна придбати за істотно меншу ціну, якщо закуповувати їх у великій кількості. Великі і малі міста, округи, селища, пожежні округи, шкільні округи, Ради спільних освітніх послуг (BOCES) і райони благоустрою міст або округів штату Нью-Йорк мають право укласти угоди про спільні закупівлі між собою в рамках міжурядових угод про співпрацю.

Міжурядова співпраця може бути визначена як угода між двома або більше органами влади для досягнення спільних цілей, надання послуг або вирішення спільної проблеми. У принципі, органи місцевого самоврядування та шкільні округи, як правило, можуть виконувати будь-які функції або послуги, здійснювані самотійно, також на основі співпраці.

Закупівлі є прикладом того, де можна використовувати міжурядову співпрацю. У рамках угоди про спільні закупівлі сторони повинні дотримуватися всіх законів, що стосуються тендерних процедур або конкурсної пропозиції, і угода про співпрацю, яка повинна бути схвалена кожним органом управління, має бути укладена до запиту про подання заявок або пропозицій. Можливо, також буде потрібно

bids or offers. Local policies, such as the locality's procurement policy, may also need to be amended to ensure that they are consistent with the cooperative purchasing agreement.

Many local governments and school districts purchase similar items, such as electricity, office supplies, vehicle maintenance parts, cafeteria food and beverages, sports equipment, and cleaning supplies, which could be purchased through a cooperative arrangement.

Typical cooperative purchasing activities include development of a single set of specifications for common items, preparation of advertisements of bids or offers, administration of the competitive bidding or offering process, and arrangement for purchase deliveries. Cooperative purchasing can provide all participants with the economies of large-scale purchasing.

Piggybacking on Certain Government Contracts

As an alternative to soliciting competition on your own or through cooperative purchasing arrangements, local governments and school districts may “piggyback” on contracts that have been extended to local governments and school districts by certain other governments. Use of these contracts constitutes an exception to the competitive bidding and offering requirements of the law.

County Contracts – County governing boards in New York State may authorize the inclusion of a provision in their purchase contracts and contracts for services which are awarded to the lowest

внести зміни в місцеві правила, як, наприклад, правила закупівель у даному муніципальному утворенні, щоб вони відповідали угоді про спільні закупівлі.

Багато органів місцевого самоврядування та шкільні округи закупають ті самі товари, такі як електрика, канцелярські приналежності, запчастини для ремонту транспортних засобів, продукти та безалкогольні напої, спортивне обладнання та чистячі засоби, що їх можна придбати в рамках угоди про співпрацю.

Типова спільна діяльність із закупівель включає розробку єдиного набору технічних специфікацій для загальних товарів, підготовку оголошень про запрошення до подання заявок або пропозицій, адміністрування процесу проведення тендера або отримання пропозицій і організацію поставок товарів. Спільні закупівлі можуть забезпечити всім учасникам економію за рахунок більшого обсягу.

Приєднання до певних державних контрактів

В якості альтернативи проведенню тендера самостійно або в рамках угод про спільні закупівлі органи місцевого самоврядування та шкільні округи можуть приєднатися як учасники до контрактів, запропонованих їм деякими іншими органами влади. Використання цих контрактів являє собою виняток з вимог закону про проведення тендерів і розміщення пропозицій.

Окружні контракти – Керівні органи округів штату Нью-Йорк можуть дозволити включення в свої контракти на закупівлю товарів і послуг, які присуджуються учаснику, що відповідає вимогам, на основі найменшої ціни, положення, що будь-яка адміністративно-територіальна одиниця

responsible bidder after public advertisement for any political subdivision to obtain commodities or services under such contracts.

Procurements made under these contracts by other localities must be made in accordance with the rules adopted by the county board. These rules prescribe the conditions under which, and the manner in which, the procurements may be made.

Certain counties list available contracts on their websites, or mail listings of contracts upon request.

може придбати товари або послуги в рамках таких контрактів – після публікації відповідного оголошення.

Закупівлі, що здійснюються за цими контрактами іншими громадами, повинні здійснюватися відповідно до правил, прийнятих радою округу. Ці правила наказують умови і способи здійснення таких закупівель.

Деякі округи надають список доступних контрактів на своїх веб-сайтах або надсилають списки контрактів поштою за запитом.

State Contracts – Certain State contracts for the procurement of commodities, equipment, materials, supplies, services, technology, and food products are made available to local governments and school districts through the New York State Office of General Services (OGS).

Local governments and school districts may make purchases at the same prices and under the same terms as the State. For example, these contracts include awards for road salt and fuel, vehicles and heavy equipment, school buses, computer hardware and software, and much more.

Procurement Policies and Procedures
Every local government and school district must adopt its own policies and procedures for procurements of goods and services not required by law to be competitively bid.

Procurement policies and procedures generally ensure that competition is sought in a reasonable and cost-effective manner for procurements below the bidding thresholds and for other contracts exempt from bidding.

Контракти з урядом штату – Деякі штатні контракти на придбання товарів, обладнання, матеріалів, витратних матеріалів, послуг, технологій та продуктів харчування надаються органам місцевого самоврядування та шкільним округам через управління загальних служб штату Нью-Йорк (OGS). Органи місцевого самоврядування та шкільні округи можуть здійснювати покупки за тими ж цінами і на тих самих умовах, що і штат. Наприклад, ці контракти включають в себе контракти на сіль для доріг і пальне, транспортні засоби і важку техніку, шкільні автобуси, комп'ютерне обладнання та ПЗ і багато іншого.

Правила і процедури закупівель. Кожен орган місцевого самоврядування та шкільний округ повинні прийняти власні правила і процедури закупівель товарів і послуг, для яких закон не вимагає проведення тендерних процедур. Правила і процедури закупівель, як правило, забезпечують дотримання принципів конкуренції, використовуючи обґрунтовані та ефективні, з точки зору витрат, способи закупівель нижче порогових значень, як у рамках інших контрактів, звільнених від проведення конкурентних торгів.

A procurement policy and procedures applies to:

- Purchase contracts involving expenditures of \$20,000 or less,
- Contracts for public work involving expenditures of \$35,000 or less and
- Professional services and other procurements not required by law to be competitively bid.

The law provides that goods and services not required to be competitively bid must be procured in a manner to assure the prudent and economical use of public moneys in the best interest of the taxpayers; to facilitate the acquisition of goods and services of maximum quality at the lowest possible cost; and, to guard against favoritism, improvidence, extravagance, fraud and corruption.

As there are vast differences in the size and nature of local government and school district operations, and in the dollar value of their procurements, management should carefully consider what procedures are appropriate for their operations, within the requirements of the law.

The policy and its procedures should be well thought out and designed specifically to benefit the locality and its taxpayers, and not simply a copy of a sample policy.

Procedures should be created after input is solicited and considered from all staff involved in the procurement process.

When a procurement is not subject to bidding requirements, the law generally requires that the procurement policy provide that alternative proposals or quotations be obtained by use of written requests for proposals (RFPs), written quotations, verbal quotations or any other method that furthers the purposes of the

Правила та процедури закупівель застосовуються до:

- Контрактів на закупівлю, що передбачають витрати в розмірі 20 000 дол. або менше,
- Контрактам на виконання громадських робіт, що передбачають витрати в розмірі 35 000 дол. або менше,
- Професійних послуг та інших закупівель, для яких закон не вимагає проведення конкурентних торгів.

Законом передбачено, що товари і послуги, які не потребують проведення тендера, повинні закуповуватися таким чином, щоб забезпечити розумне й економне використання державних коштів в інтересах платників податків; сприяти придбання товарів і послуг максимально високої якості за мінімальною вартістю; і захищати від фаворитизму, недалекоглядності, марнотратства, шахрайства та корупції.

Оскільки існують значні відмінності в розмірах і характері діяльності органів місцевого самоврядування та шкільних округів, а також вартості їх закупівель, керівництву слід добре продумати, які процедури підходять для їхньої діяльності відповідно до вимог Закону. Правила і процедури повинні бути ретельно продумані і розроблені спеціально для того, щоб принести користь даній громаді та її платникам податків, а не просто копіювати стандартні правила. Процедури повинні розроблятися на основі пропозицій від усіх співробітників, що беруть участь у процесі закупівель.

Коли закупівля не підлягає вимогам про проведення торгів, закон, як правило, вказує, що правила закупівель повинні передбачити отримання альтернативних пропозицій або цінових пропозицій з використанням письмових запитів на пропозиції (ЗП), письмових цінових пропозицій, усних цінових пропозицій або будь-якого іншого

law.

The procurement policy may set forth circumstances when, or types of procurements for which, in the sole discretion of the governing body, the solicitation of alternative proposals or quotations will not be in the best interest of the local government or school district.

Professional Services One of the most prominent exceptions to competitive bidding is professional services.

Professional services generally include services rendered by attorneys, engineers, and certain other services requiring specialized or technical skills, expertise or knowledge, the exercise of professional judgment or a high degree of creativity. In addition, insurance coverage (e.g., health, fire, liability, and workers' compensation) is also not subject to competitive bidding requirements.

Professional services can involve significant dollar expenditures, and localities generally must include in their procurement policies and procedures a proposal or quotation process to ensure that these procurements are made on the most favorable terms and conditions. Seeking competition for professional services and insurance coverage may be an opportunity to generate cost savings for your locality.

Your policy should describe the methods and procedures for promoting competition in the procurement of professional services.

методу, який сприяє досягненню цілей Закону.

Правила закупівель можуть зазначати обставини, за яких (або види закупівель, для яких) запит альтернативних пропозицій або цінових пропозицій, на думку керівного органу, не відповідатиме інтересам органів місцевого самоврядування або шкільного округу.

Професійні послуги. Одним з найбільш значущих винятків з конкурентних торгів є професійні послуги. Це зазвичай послуги юристів, інженерів і ряду інших фахівців, що вимагають спеціальних або технічних знань, навичок і досвіду, винесення професійних суджень або високого ступеня креативності. Крім того, послуги страхування (наприклад, медичне страхування, страхування від пожежі, страхування відповідальності та компенсація співробітникам) також не підпадають під вимоги про проведення тендера.

Професійні послуги можуть коштувати недешево, і органи місцевого самоврядування, як правило, повинні включати в свої правила і процедури закупівель процедуру надання пропозиції або цінової пропозиції, щоб гарантувати, що ці закупівлі здійснюються на найбільш вигідних умовах. Дотримання правил конкуренції у процесі закупівлі професійних послуг та послуг страхування може стати можливістю для економії коштів у вашому регіоні.

У ваших правилах повинні бути описані методи і процедури заохочення конкуренції при закупівлях професійних послуг.

Preferred Sources New York State has enacted legislation to advance “special social and economic goals,” which accords certain providers with “preferred source” status.

Procurements of commodities and/or services, when available in the “form, function and utility” required by the political subdivision, are required to be made from preferred sources and are not subject to competitive procurement requirements.

Preferred sources include: Correctional Industries Program of the Department of Corrections and Community Supervisions; approved qualified, nonprofit agencies for the blind; approved special employment programs for mentally ill persons; approved qualified charitable nonprofit agencies for other severely disabled persons; and certain approved qualified veterans’ workshops.

The law establishes the priority to be accorded to the various preferred sources. Those who are not familiar with the commodities and services of preferred sources are often surprised to learn of the broad range of offerings and their quality and competitive pricing.

Commodity offerings include office and classroom furniture such as desks, chairs, tables, and lockers; flags, cleaning products, and janitorial supplies; packaged foods and beverages; office and school supplies; and safety supplies and equipment such as fire extinguishers and signage.

Services include document processing, mail services, messenger and phone answering services; food services; maintenance and janitorial services;

Пільгові постачальники. Прийняте штатом Нью-Йорк з метою просування «особливих соціальних та економічних цілей», законодавство надає певним компаніям статус «бажаного постачальника».

Закупівлі товарів та / або послуг, коли вони мають «вигляд, функції та експлуатаційні характеристики», необхідні адміністративно-територіальними одиницями, повинні здійснюватися у бажаних постачальників і не підпадають під вимоги про проведення конкурентних торгів.

Пільгові постачальники включають: програму виробничих служб виправних установ Департаменту виправних установ і адміністративного нагляду; затверджені кваліфіковані некомерційні агентства для сліпих; затверджені спеціальні програми працевлаштування для осіб із психічною інвалідністю; затверджені кваліфіковані благодійні некомерційні агентства для інших осіб з важкими формами інвалідності; деякі затверджені кваліфіковані семінари для ветеранів війни. Закон встановлює пріоритетність, яка надається бажаним постачальникам. Ті, хто не знайомий з товарами і послугами бажаних постачальників, часто бувають здивовані, дізнавшись про широкий асортимент пропозицій, їх якість і конкурентні ціни.

Товарні пропозиції включають офісні та класні меблі, такі як парти, стільці, столи та шафи; прапори, чистячі засоби, приладдя для прибирання; упаковані продукти харчування та напої; офісні та шкільні приналежності; а також захисні засоби безпеки та обладнання для забезпечення безпеки, такі як вогнегасники та вивіски. Послуги включають обробку документації, поштові та кур’єрські послуги, послуги телефонного зв’язку, громадського харчування; послуги з технічного обслуговування та прибирання приміщень,

garbage pickup and recycling, and electronics recycling.

Preferred sources provide direct sales to local governments and school districts.

Environmentally Responsible Purchasing

Purchasing “green” is a socially responsible initiative that has gained momentum throughout our State and our country.

In an effort to preserve our natural resources, many organizations, businesses and governments have embarked upon programs that encourage environmentally responsible purchasing.

When seeking competition, local governments and school districts generally can consider whether energy-efficient equipment will produce savings in energy costs and, if properly justified, may include an energy efficiency threshold in their specifications or consider energy efficiency as part of a “best value” analysis.

In addition, local governments and school districts can provide for a preference for “recycled products.”

It’s important to realize that a decision to purchase energy-efficient or recycled products may not save your locality money initially.

However, long-term benefits may be realized through a reduction in energy costs or a positive impact on the environment. In at least one instance, purchasing green is mandatory.

The law requires all “elementary or secondary schools” to follow guidelines established by the OGS for “environmentally-sensitive cleaning and maintenance products” that are available

вивезення й утилізації сміття та електронної техніки.

Бажані постачальники продають органам місцевого самоврядування та шкільним округам безпосередньо, без посередників.

Екологічні закупівлі

«Зелені закупівлі» - це соціально відповідальна ініціатива, яка набуває дедалі більших масштабів по всьому штату Нью-Йорк і країні в цілому.

Прагнучи зберегти національні природні ресурси, багато організацій, підприємств та органів влади приступили до здійснення програм, що заохочують екологічні закупівлі. Дотримуючись правил конкуренції, органи місцевого самоврядування та шкільні округи, як правило, можуть розглянути питання про те, чи скоротить енергозберігаюче обладнання витрати на електроенергію, і, за наявності відповідного обґрунтування, можуть включити поріг енергоефективності у свої технічні специфікації або розглянути енергоефективність як частину аналізу «оптимальної вартості».

Крім того, органи місцевого самоврядування та шкільні округи можуть віддати перевагу «продуктам з вторинної сировини».

Важливо розуміти, що рішення про покупку енергоефективних товарів або товарів з вторинної сировини може відразу не привести до економії коштів на місцевому рівні. Однак довгострокові вигоди можуть бути досягнуті за рахунок зниження енерговитрат або позитивного впливу на навколишнє середовище. І щонайменше в одному випадку «зелені» закупівлі є обов’язковими.

Закон вимагає, щоб усі «початкові та середні школи» дотримувалися керівних принципів, встановлених OGS для «екологічних чистячих засобів і товарів для ремонту та

in the form, function and utility generally used by schools in their facilities.

The term “environmentally-sensitive cleaning and maintenance products” is defined as those products that minimize adverse impacts on children’s health and the environment. OGS has developed lists of green cleaning products for this purpose.

The OGS website also includes information on purchasing recycled or remanufactured products, and energy efficient products.

Ethics and Conflicts of Interest

Generally, local governments and school districts are required to have a code of ethics that sets forth standards of conduct reasonably expected of its officers and employees.

Although a code of ethics is an entity-wide document, it may be beneficial to include standards for procurement activities in your code since procurement is a function where the public and private sectors meet to conduct business.

Public procurement officials need to have a clear understanding of what business practices are permissible and what ones are not.

It is also important that all local government and school district officers and employees maintain high ethical standards of conduct and avoid situations where there is even the appearance of impropriety.

обслуговування» того виду і призначення і з тими характеристиками, які зазвичай використовуються в школах.

Термін «екологічні чистячі засоби і товари для ремонту та обслуговування» означає товари, що мінімізують несприятливий вплив на здоров’я дітей та навколишнє середовище.

OGS розробила списки «зелених» чистячих засобів для цієї мети. Веб-сайт OGS також містить інформацію про покупку продуктів з вторинної або відновленої сировини, а також енергоефективних товарів.

Етика й конфлікт інтересів.

Як правило, органи місцевого самоврядування та шкільні округи зобов’язані мати кодекс етики, який встановлює стандарти поведінки посадових осіб і співробітників.

Хоча кодекс етики є документом для всієї організації, корисно включити стандарти закупівельної діяльності у ваш кодекс, оскільки закупівлі – це діяльність, в якій перетинаються інтереси державного і приватного секторів. Посадові особи, що відповідають за державні закупівлі, повинні мати чітке уявлення про те, які методи ведення бізнесу при цьому допустимі, а які ні. Також важливо, щоб усі посадові особи і співробітники органів місцевого самоврядування та шкільних округів дотримувалися високих етичних стандартів поведінки і уникали таких ситуацій, в яких присутня навіть видимість потенційних порушень.

Among the ways in which procurement activities may be addressed in your code of ethics are by the inclusion of provisions:

- Purchasing activities are to be conducted in a manner that is in accordance with law, in the best interests of the local government or school district, avoids favoritism, wastefulness, extravagance, fraud and corruption, and fosters honest competition to obtain the greatest economic benefit for every tax dollar expended.
- Procurement officials should insist on and expect honesty in sales representation whether offered verbally or in writing, through the medium of advertising, or in the sample of a product submitted.
- Procurement officials must treat all vendors and prospective vendors fairly and equally.
- Procurement officials should discourage the offer of gifts, and decline gifts that in any way might influence or have the appearance of influencing the procurement of goods or services. Our office has prepared model codes of ethics which are available on our website:

www.osc.state.ny.us/localgov/pubs/codeofethics.pdf and www.osc.state.ny.us/localgov/firedist/modelcoe.pdf.

Gifts - Governing boards should consider providing guidance in their codes of ethics on the acceptance of gifts by local government and school district officers and employees.

The law prohibits any officer or employee from directly or indirectly soliciting any gift.

It also prohibits any officer or employee from accepting or receiving any gift

Один із способів відобразити закупівельну діяльність у вашому кодексі етики – це включити відповідні положення:

- Закупівельна діяльність здійснюється відповідно до закону в інтересах органу місцевого самоврядування або шкільного округу, щоб уникнути фаворитизму, безгосподарності, марнотратства, шахрайства та корупції і сприяє чесній конкуренції для отримання найбільшої економічної вигоди за кожен витрачений податковий долар.
- Посадові особи, які відповідають за закупівлі, повинні наполягати на наданні чесної інформації і очікувати отримання такої інформації про товар в усній або письмовій формі, в рекламі або у вигляді зразків продукції.
- Посадові особи, які відповідають за закупівлі, зобов'язані ставитися до всіх наявних і потенційних постачальників неупереджено і справедливо.
- Посадові особи, які відповідають за закупівлі, повинні давати зрозуміти, що не схвалюють, і відхиляти подарунки, які будь-яким чином можуть вплинути або створити видимість впливу на закупівлю товарів або послуг. Наш офіс підготував типові кодекси етики, доступні на нашому веб-сайті:

www.osc.state.ny.us/localgov/pubs/codeofethics.pdf and www.osc.state.ny.us/localgov/firedist/modelcoe.pdf.

Подарунки – Керівним органам слід розглянути можливість включення до своїх кодексів етики інструкцій щодо прийняття подарунків посадовими особами та співробітниками органу місцевого самоврядування та шкільного округу. Закон забороняє будь-якій посадовій особі або співробітнику прямо або опосередковано вимагати будь-якого подарунка. Будь-якій посадовій особі або співробітникові

having a value of \$75 or more, in any form, under circumstances in which it can reasonably be inferred that the gift was intended to influence the officer or employee, or could reasonably be expected to influence the officer or employee, in the performance of his or her official duties, or was intended as a reward for any official action on his or her part.

It is a common practice for vendors in the private sector to offer tickets to sporting and other entertainment events, lunches at exclusive locations, clothing with company logos, and a variety of other perks. Municipal officers and employees with purchasing or financial responsibilities are sometimes offered such gifts. Your locality's code of ethics could supplement the prohibitions contained in the law, including addressing gifts to close relatives of officers and employees.

Conflicts of Interest - Besides including guidance on the acceptance of gifts in your code of ethics, local governments and school districts also need to have a system in place for ensuring that potential conflicts of interest are identified, prohibited interests are avoided and any disclosure requirements are followed.

The law limits the ability of municipal officers and employees to enter into contracts in which their personal financial interests and their public powers and duties conflict

Unless a statutory exception applies, municipal officers and employees, including purchasing officials, are prohibited from having an "interest" in contracts with the local government or school district for which they serve when

заборонено також приймати чи отримувати будь-який подарунок вартістю 75 або більше дол. у будь-якій формі за обставин, за яких можна обґрунтовано припустити, що подарунок призначається для впливу на посадову особу чи співробітника або ж можна обґрунтовано очікувати, що такий подарунок вплине на посадову особу чи співробітника при виконанні службових обов'язків або призначається як винагорода за будь-які офіційні дії з її боку.

Постачальники в приватному секторі зазвичай пропонують квитки на спортивні та інші розважальні заходи, обіди в ексклюзивних місцях, одяг з логотипами компанії та ін. Муніципальним службовцям і співробітникам, відповідальним за закупівлі та фінансові питання, іноді пропонуються такі подарунки. Кодекс етики вашої громади може доповнити заборони, що містяться в законі, зокрема, щодо подарунків близьким родичам службовців і співробітників.

Конфлікт інтересів – Крім включення до Кодексу етики рекомендацій щодо прийняття подарунків, для органів місцевого самоврядування та шкільних округів також необхідно створити систему, що забезпечує виявлення потенційного конфлікту інтересів, запобігання реалізації незаконних інтересів і дотримання всіх наявних вимог до розкриття інформації.

Закон обмежує можливості муніципальних посадових осіб і службовців з укладання контрактів, в яких їхні особисті фінансові інтереси та їхні повноваження і обов'язки держслужбовців вступають в протиріччя. Якщо не застосовуються передбачені законом винятки, муніципальним посадовим особам і службовцям, включаючи посадових осіб, що відповідають за закупівлі, забороняється мати «зацікавленість» у контрактах з органом місцевого

they also have the power or duty, either individually or as a member of the board, to negotiate, prepare, authorize, or approve the contract; to authorize or approve payment under the contract; to audit bills or claims under the contract; or to appoint an officer or employee with any of those powers or duties.

For this purpose, a “contract” includes any claim, account, demand against or agreement with a municipality, express or implied.

Municipal officers and employees have an interest in a contract, including purchase contracts, when they receive a direct or indirect monetary or material benefit as a result of a contract.

Municipal officers and employees are also deemed to have an interest in the contracts of: their spouse, minor children and dependent (except employment contracts); any firm partnership or association of which they are a member or employee; and any corporation of which they are an officer, director or employee, or directly or indirectly own or control any stock.

As a rule, interests in actual or proposed contracts on the part of a municipal officer or employee, or his or her spouse, must be publicly disclosed in writing to the municipal officer or employee’s immediate supervisor and to the governing board of the municipality.

The written disclosure must be made part of and be set forth in the official record of the proceedings of the board.

самоврядування або шкільним округом, в якому вони служать, коли у них, серед іншого, є повноваження або обов’язок, індивідуально або як члена правління, вести переговори, складати, дозволяти або затверджувати контракт; дозволяти або затверджувати оплату за контрактом; перевіряти рахунки або претензії за контрактом; призначати посадову особу або співробітника, що має будь-які з цих повноважень або обов’язків. Тут поняття «контракт» включає будь-які претензії, рахунки, вимоги або угоди з муніципалітетом.

Муніципальні службовці і співробітники зацікавлені в контракті, включаючи контракти на закупівлю, коли вони отримують пряму або непряму грошову або матеріальну вигоду в результаті контракту. Муніципальні посадові особи і службовці також вважаються зацікавленими в контрактах своїх чоловіків або дружин, неповнолітніх дітей та утриманців (за винятком трудових договорів); будь-якого партнерства або асоціації, членом або співробітником якої вони є; будь-якої корпорації, посадовою особою, членом правління або співробітником якої вони є, або прямо або побічно володіють, або чії акції контролюють.

Як правило, інтереси муніципального посадової особи/службовця або його/її дружини чи чоловіка повинні бути публічно розкриті в письмовій формі безпосередньому керівнику даної посадової особи/службовця і керівному органу муніципалітету.

Письмове розкриття такої інформації заноситься до протоколу засідання керуючого органу.

Our office has designed a tutorial on conflicts of interests that is available on our website:

[www.osc.state.ny.us/
localgov/training/modules/protecting/one/index.htm](http://www.osc.state.ny.us/localgov/training/modules/protecting/one/index.htm).

Conflicts of interest can be identified by the use of disclosure forms that identify outside employment, business interests, investments or other interests. Counties, cities, towns and villages with populations of 50,000 or more must, and other local governments and school districts may, promulgate annual statements of financial disclosure for certain officers and employees.

Careful use of financial disclosure forms can help identify potential conflicts of interest at an early stage.

Ensuring the highest of ethical standards in the procurement process is an important ingredient in creating a fair and competitive procurement process that makes prudent and cost-effective procurements in the best interest of the locality and the taxpayer.

Наш офіс розробив навчальний посібник з питань конфлікту інтересів, який доступний на нашому веб-сайті:

[www.osc.state.ny.us/
localgov/training/modules/protecting/one/index.htm](http://www.osc.state.ny.us/localgov/training/modules/protecting/one/index.htm).

Конфлікти інтересів можуть бути виявлені за допомогою форм розкриття інформації, які відображають зовнішню зайнятість, ділові інтереси, інвестиції та інші інтереси. Округи, великі та малі міста та селища з населенням 50 тис. людей і більше зобов'язані, а інші органи місцевого самоврядування та шкільні округи можуть публікувати щорічні звіти певних посадових осіб і співробітників про свій фінансовий стан.

Уважне вивчення форм розкриття фінансової інформації може допомогти виявити потенційні конфлікти інтересів на ранньому етапі. Забезпечення найвищих етичних стандартів під час закупівель є важливим компонентом створення чесної і конкурентної процедури, яка забезпечить зважені й економічно ефективні закупівлі в інтересах як громади, так і платника податків.